

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ

مولد قدرت خودروهای سواری (جلد دوم)

پایه دهم

دوره دوم متوسطه

شاخه : کاردانش

زمینه : صنعت

گروه تحصیلی : مکانیک

رشته مهارتی : تعمیر موتور و برق خودرو

نام استاندارد مهارتی مينا : تعمیرکار اتومبیل های سواری بنزینی درجه ۲

کد استاندارد متولی : ۴۳/۲۳/۲/۴ - ۸

عنوان و نام پدیدآور	: مولد قدرت خودروهای سواری (جلد دوم)، شاخه کاردانش، زمینه صنعت، گروه تحصیلی : مکانیک، رشته مهارتی : تعمیر موتور و برق خودرو
برنامه ریزی محتوا و نظارت بر تألیف	: دفتر تألیف کتاب های درسی فنی و حرفه ای و کاردانش؛ مؤلفان : رضا مرادی، اسدالله آبیاری ییدگلی، وزارت آموزش و پرورش، سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی
مشخصات نشر	: تهران : شرکت چاپ و نشر کتاب های درسی ایران
مشخصات ظاهری	: ۲ جلد مصور (رنگی)
فروست	: شاخه کاردانش
شابک	: ۹۶۴-۵-۱۸۸۱-۶
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: کتاب نامه
موضوع	: ۱- اتومبیل مکانیک ۲- اتومبیل خودرو ۳- اتومبیل دستگاه های سوخت
شناسه افزوده	: مرادی، رضا - الف - دفتر تألیف کتاب های درسی فنی و حرفه ای و کاردانش ب - سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی ج - اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی
ردیبدی کنگره	: ۱۳۹۲ ۸۰/۵۶ TL
ردیبدی دیوبی	: ۶۲۹/۲۸۷
شماره کتاب شناسی ملی	: ۳۱۱۲۸۴۷

وزارت آموزش و پرورش
سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

مولد قدرت خودروهای سواری (جلد دوم) - ۱۲۵۰-۳۱

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

دفتر تألیف کتاب‌های درسی فنی و حرفه‌ای و کارداش

رضا مرادی، اسدالله آبیاری بیدگلی (اعضای گروه تألیف) - کیومرث فاجاریه (ویراستار فنی) -

حسین داودی (ویراستار ادبی)

اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی

نسرين اصغری، هدیه مرادی (صفحه آرا) - نسرین اصغری (طراح جلد) - محمد رضا صفا باخش و عباس رخوند (عکاس)

تهران: خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)

تلفن: ۸۸۸۳۱۱۶۱، دورنگار: ۹۲۶۶، ۸۸۳۰، کد پستی: ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹

وب‌گاه: www.irtextbook.ir و www.chap.sch.ir

شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران: تهران-کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج- خیابان ۶۱ (دارو پخش)

تلفن: ۰۴۹۸۵۱۶۱-۵، دورنگار: ۰۴۹۸۵۱۶۰، صندوق پستی: ۳۷۵۱۵-۱۳۹

شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران «سهیمه خاص»

چاپ نهم ۱۴۰۳

نام کتاب:

پدیدآورنده:

مدیریت برنامه‌ریزی درسی و تألیف:

شناسه افزوده برنامه‌ریزی و تألیف:

مدیریت آماده‌سازی هنری:

شناسه افزوده آماده‌سازی:

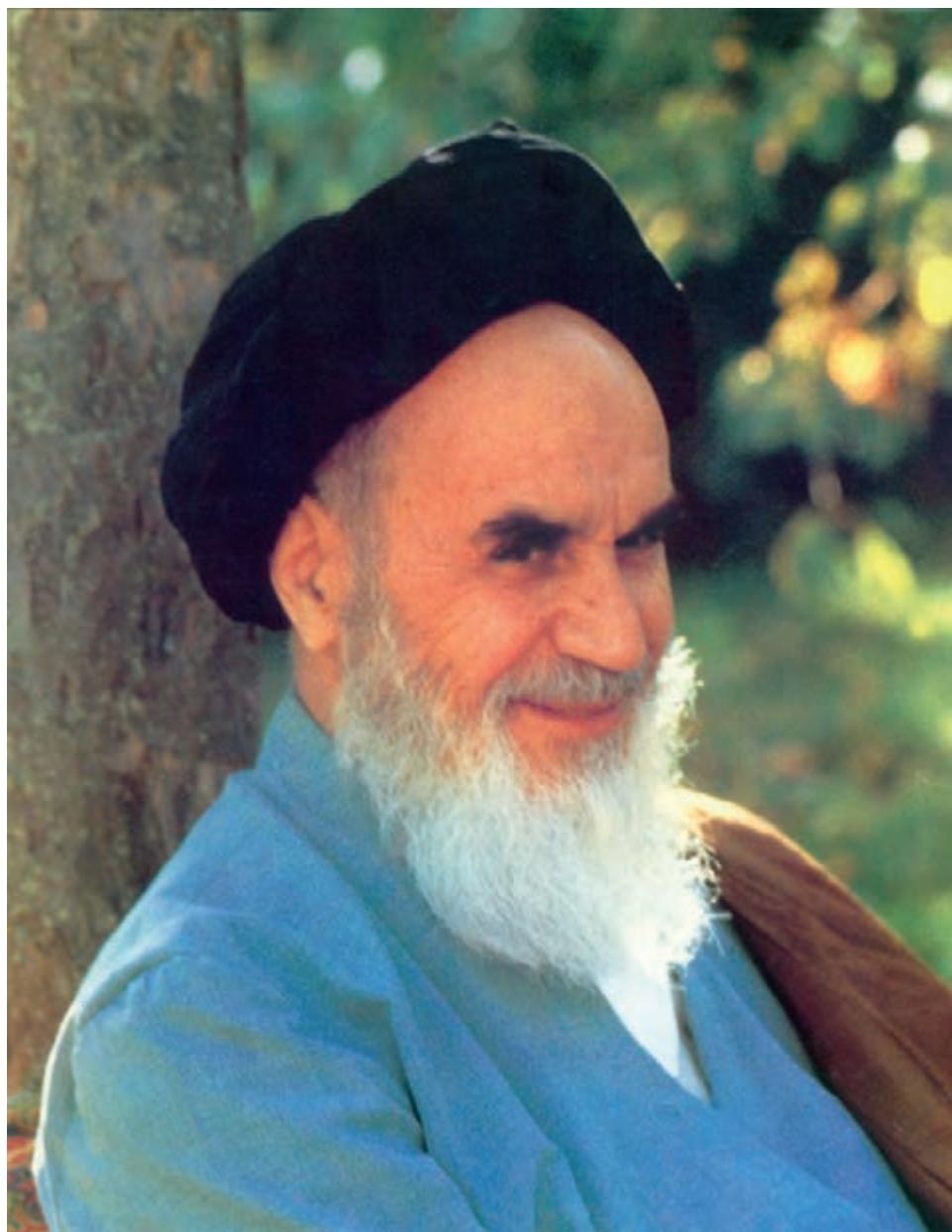
نشانی سازمان:

ناشر:

چاپخانه:

سال انتشار و نوبت چاپ:

کلیه حقوق مادی و معنوی این کتاب متعلق به سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش است و هرگونه استفاده از کتاب و اجزای آن به صورت چاپ و الکترونیکی و ارائه در پایگاه‌های مجازی، نمایش، اقیاس، تلحیص، تبدیل، ترجمه، عکس‌برداری، نقاشی، تهیه فیلم و تکثیر به هر شکل و نوع بدون کسب مجوز از این سازمان منوع است و متخلفان تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

شما عزیزان کوشش کنید که از این وابستگی بیرون آیید و احتیاجات کشور خودتان را برآورده سازید، از نیروی انسانی ایمانی خودتان غافل نباشید و از اتكای به اجانب بپرهیزید.

امام خمینی «قدس سرہ»

مقدمه‌ای بر چگونگی برنامه‌ریزی کتاب‌های پومند

برنامه‌ریزی تألیف «پومند» یا «کتاب‌های تخصصی شاخه کاردانش» بر مبنای استانداردهای «مجموعه برنامه‌های درسی رشته‌های مهارتی شاخه کاردانش، مجموعه هشتم» صورت گرفته است. بر این اساس ابتدا توانایی‌های هم‌خانواده (Power Harmonic) مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته است. سپس مجموعه مهارت‌های هم‌خانواده به صورت واحدهای کار تحت عنوان (Unit) دسته‌بندی می‌شوند. در نهایت واحدهای کار هم‌خانواده با هم مجدداً دسته‌بندی شده و پومند مهارتی (Module) را شکل می‌دهند.

دسته‌بندی «توانایی‌ها» و «واحدهای کار» توسط کمیسیون‌های تخصصی با یک نگرش علمی انجام شده است، به گونه‌ای که یک سیستم پویا بر برنامه‌ریزی و تألیف پومند مهارت نظارت دائمی دارد.

با روش مذکور یک «پومند» به عنوان کتاب درسی مورد تأیید وزارت آموزش و پرورش در «شاخه کاردانش» چاپ‌سپاری می‌شود.

به طور کلی هر استاندارد مهارت به تعدادی پومند مهارت (M_1, M_2, \dots) و هر پومند نیز به تعدادی واحد کار (U_1, U_2, \dots) و هر واحد کار نیز به تعدادی توانایی (P_1, P_2, \dots) تقسیم می‌شوند. به طوری که هنرجویان در پایان آموزش واحدهای کار (مجموع توانایی‌های استاندارد مربوطه) و کلیه پومند مهارتی هر استاندارد، تسلط و مهارت کافی در بخش نظری و عملی را به گونه‌ای کسب خواهند نمود که آمادگی کامل را برای شرکت در آزمون جامع نهایی جهت دریافت گواهینامه مهارت به دست آورند.

بدیهی است هنرآموزان و هنرجویان ارجمند شاخه کاردانش و کلیه عزیزانی که در امر توسعه آموزش‌های مهارتی فعالیت دارند، می‌توانند ما را در غنای کیفی پومند مهارتی که برای توسعه آموزش‌های مهارتی تدوین شده است رهنمون و یاور باشند.

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

دفتر تألیف کتاب‌های درسی

فنی و حرفه‌ای و کاردانش

مقدمه

ستایش بیکران ذات بی همتایی را سراست که رحمت بی شمار او بر سر همگان سایه افکنده و تقصیر در اطاعت را از بندگانش به سادگی پذیراست.

با لطف و عنایت خداوندی پومن حاضر در رابطه با توانایی باز کردن و بستن، عیب یابی و رفع عیب مولد قدرت، منطبق با اهداف آموزشی شاخه کار دانش بر مبنای توانایی های شماره ۱۴ استاندارد مهارت و آموزشی « تعمیر کار درجه ۲ » اتومبیل های سواری بنزینی « با شماره کد بین المللی ۱۳۸۴-۸-۴۳/۲۳/۱/۱ رشته مکانیک سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور تألیف شده است که می تواند علاوه بر هنرجویان شاخه کار دانش برای سایر علاقه مندان نیز مفید واقع گردد. شایان ذکر است که برای تهیه تصاویر مورد استفاده جهت بیان مراحل کار، از موتور یکی از خودروهای متداول که در شرایط فعلی دسترسی به آن برای تمامی همکاران محترم امکان پذیر می باشد، استفاده گردیده است. بدیهی است که نکته نظرها و رهنمودهای تمامی عزیزانی که در امر توسعه آموزش های مهارتی فعالیت دارند، چراغ راه مؤلفان خواهد بود.

با تشکر - مؤلفان

هنرآموزان محترم، هنرجویان عزیز و اولیای آنان می‌توانند نظر اصلاحی خود را درباره مطالب کتاب‌های درسی از طریق سامانه «نظر سنجی از محتوای کتاب درسی» به نشانی nazar.roshd.ir یا نامه به نشانی تهران - صندوق پستی ۱۵۸۷۵ - ۴۸۷۴ ارسال کنند.

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

فهرست

عنوان

صفحه

واحد کار چهارم	
۷	پیش آزمون
۱۴	-۴-۱ اصول ایمنی بازکردن و بستن مولد قدرت
۱۵	-۴-۲ تجهیزات عمومی و اختصاصی باز کردن و بستن مولد قدرت
۱۶	-۴-۲-۱ ابزارهای عمومی
۱۶	-۴-۲-۲ ابزارهای اختصاصی تعمیر خودرو
۱۸	-۴-۳ اصول به کارگیری تجهیزات عمومی و اختصاصی بازکردن و بستن مولد قدرت
۱۸	-۴-۳-۱ استفاده از آچار بوکس، رینگی و تخت
۱۹	-۴-۳-۲ استفاده از فنر جمع کن سوپاپ
۱۹	-۴-۳-۳ استفاده از رینگ بازکن و رینگ جمع کن
۲۰	-۴-۴ اصول برنامه ریزی بازکردن و بستن مولد قدرت
۲۱	-۴-۵ دستورالعمل اصول ایمنی و حفاظتی بازکردن و بستن مولد قدرت
۲۲	-۴-۶ آشنایی با قطعات تشکیل دهندهٔ موتور
۲۲	-۴-۶-۱ سرسیلندر
۲۳	-۴-۶-۲ بلوكه‌ی سیلندر
۲۳	-۴-۶-۳ محفظه‌ی میل لنگ
۲۳	-۴-۶-۴ قطعات داخلی موتور
۲۵	-۴-۷ آشنایی با میل بادامک، دندنه‌ی میل بادامک و ساختار بادامک خودروهای کاربراتوری
	وانژکتوری و جنس آنها
۲۵	-۴-۷-۱ شکل میل بادامک
۲۶	-۴-۷-۲ جنس میل بادامک
۲۶	-۴-۷-۳ محل قرارگیری میل بادامک
۲۷	-۴-۷-۴ درگیری میل بادامک با میل لنگ
۲۸	-۴-۷-۵ چرخ دنده‌ی میل بادامک
۲۸	-۴-۷-۶ ساختار بادامک
۲۹	-۴-۸ آشنایی با نسبت دور میل بادامک به میل لنگ
۳۰	-۴-۹ آشنایی با زنجیر یا تسمه‌ی تایم، علامت گذاری و مفهوم تایمینگ میل بادامک
۳۱	-۴-۹-۱ دنده، زنجیر یا تسمه کدام یک؟
۳۳	-۴-۹-۲ مفهوم تایمینگ
۳۴	-۴-۹-۳ علائم تایمینگ

۳۵ آشنایی با خلاصی مجاز دنده ها و زنجیر و میزان کشش تسمه تایم	- ۴-۱۰
۳۵ ۴-۱۰-۱ کنترل چرخ دندهها	
۳۶ ۴-۱۰-۲ کنترل زنجیر و چرخ زنجیر	
۳۷ ۴-۱۰-۳ کنترل تسمه و چرخ تسمه	
۳۸ ۴-۱۱ آشنایی با چرخ دنده و پولی سر میل لنگ و علائم آن	
۳۹ ۴-۱۲ دستورالعمل باز و بست پولی ، تسمه‌ی تایم و دنده‌ی سر میل لنگ	
۴۱ ۴-۱۲-۱ تایم‌گیری موتور	
۴۳ ۴-۱۲-۲ تنظیم کشش تسمه	
۴۴ ۴-۱۳ آشنایی با اصول پیاده و سوار کردن میل بادامک و تنظیم آن	
۴۷ ۴-۱۴ دستورالعمل پیاده و سوار کردن میل بادامک	
۴۹ ۴-۱۵ دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب میل بادامک و دنده‌ی آن	
۵۲ ۴-۱۶ فنر ، اسپک ، تایپت ، میل اسپک ، شیم تنظیم ؛ فیلرگیری و انواع آن	
۵۲ ۴-۱۶-۱ فنر سوپاپ	
۵۳ ۴-۱۶-۲ اسپک و میل اسپک	
۵۳ ۴-۱۶-۳ تایپت	
۵۴ ۴-۱۶-۴ فیلرگیری و شیم تنظیم	
۵۵ ۴-۱۶-۵ معایب تنظیم نبودن لقی	
۵۶ ۴-۱۷ تایپت ، مکانیزم و انواع آن	
۵۸ ۴-۱۸ دستورالعمل باز و بسته کردن تایپت و نحوه‌ی تنظیم	
۶۰ ۴-۱۹ دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب تایپت ها	
۶۱ ۴-۲۰ دستورالعمل فیلر گیری سوپاپ ها	
۶۳ ۴-۲۱ سر سیلندر موتور	
۶۵ ۴-۲۲ دستورالعمل باز کردن سرسیلندر	
۶۷ ۴-۲۳ عیوب و قطعات تفکیک شده‌ی سرسیلندر و رفع عیوب	
۶۸ ۴-۲۳-۱ کرین گرفتگی سرسیلندر	
۶۹ ۴-۲۳-۲ وجود ترک در سرسیلندر	
۷۰ ۴-۲۳-۳ وجود حفره در سرسیلندر	
۷۰ ۴-۲۴ دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب سرسیلندر	
۷۲ ۴-۲۵ عوامل موثر در معیوب شدن سرسیلندر موتور و متعلقات آن	
۷۳ ۴-۲۶ واشر سرسیلندر انواع و کاربرد آن	

۷۶ دستورالعمل بستن سرسیلندر ۴-۲۷
۷۸ ملحقات سرسیلندر ، انواع و کاربردان ها ۴-۲۸
۷۹ سوپاپ ، انواع و کاربرد آن ها ، از نظر دود و هوا ۴-۲۹
۸۰ فنر سوپاپ ، گاید ، سیت سوپاپ ، انواع و کاربرد آن ها ۴-۳۰
۸۵ مجموعه ای سوپاپ وساختار بادامک ها ۴-۳۱
۸۶ آوانس و ریتارد سوپاپ ها و مفهوم تایمینگ ۴-۳۲
۸۷ محاسبات دیاگرام های سوپاپ ها و عوامل موثر در آن ها ۴-۳۳
۸۹ دستورالعمل باز کردن سوپاپ ها ۴-۳۴
۹۱ عیوب سیستم سوپاپ ۴-۳۵
۹۱ عیوب سوپاپ ۴-۳۵-۱
۹۳ عیوب فنر سوپاپ ۴-۳۵-۲
۹۴ عیوب گاید سوپاپ ۴-۳۵-۳
۹۴ عیوب سیت سوپاپ ۴-۳۵-۴
۹۵ عیوب تایپت ۴-۳۵-۵
۹۵ عیوب اسبک ۴-۳۵-۶
۹۶ دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب سوپاپ ها ۴-۳۶
۹۸ دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب از فنر سوپاپ ، واشر و خار از نظر کج بودن آن ها ۴-۳۷
۱۰۰ دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب سیت سوپاپ ۴-۳۸
۱۰۳ دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب گاید سوپاپ ۴-۳۹
۱۰۷ دستورالعمل تنظیم و آب بندی سیت سوپاپ ۴-۴۰
۱۰۹ دستورالعمل تعویض پولک های سرسیلندر ۴-۴۱
۱۱۰ دستورالعمل کنترل و بستن مجموعه ای سوپاپ ها ۴-۴۲
۱۱۲ دستورالعمل کنترل نهایی سرسیلندر و متعلقات آن (تجزیه و تحلیل عوامل) ۴-۴۳
۱۱۳ فلاپیول و مکانیزم کاری آن ۴-۴۴
۱۱۵ مکانیزم کاری فلاپیول ۴-۴۴-۱
۱۱۵ ۴-۴۴-۲ - گشتاور و مفهوم آن ۴-۴۴-۲
۱۱۵ آشنایی با پیاده و سوار کردن فلاپیول ، عیب یابی و رفع عیب آن ۴-۴۵
۱۱۷ آشنایی با جنس فلاپیول ، دنده ای استارت و دنده ای نقطه ای مرگ بالا در خودروهای انژکتوری ۴-۴۶
۱۱۸ دستورالعمل پیاده و سوار کردن فلاپیول ۴-۴۷
۱۲۰ دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب فلاپیول ۴-۴۸

۱۲۲ دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب دنده‌ی استارت فلاکویل	- ۴-۴۹
۱۲۳ آشنایی با سینی جلو	- ۴-۵۰
۱۲۴ آشنایی با کارتر	- ۴-۵۱
۱۲۵ تخلیه‌ی روغن موتور	- ۴-۵۲
۱۲۶ دستورالعمل باز و بسته کردن کارتر، سینی جلو، عیب یابی و رفع عیب آن	- ۴-۵۳
۱۳۰ آشنایی با اویل پمپ، انواع و کاربرد آنها در موتور	- ۴-۵۴
۱۳۱ آشنایی با مکانیزم حرکتی اویل پمپ	- ۴-۵۵
۱۳۲ توری اویل پمپ	- ۴-۵۶
۱۳۳ آشنایی با اصول بازکردن و بستن اویل پمپ، عیب یابی و رفع عیب	- ۴-۵۷
۱۳۷ دستورالعمل باز و بست اویل پمپ و مکانیزم کارکرد آن‌ها	- ۴-۵۸
۱۳۹ دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب اویل پمپ	- ۴-۵۹
۱۴۰ یاتاقان‌های موتور، انواع و سایز آن‌ها	- ۴-۶۰
۱۴۱ خواص یاتاقان	- ۴-۶۰-۱
۱۴۲ جنس یاتاقان	- ۴-۶۰-۲
۱۴۴ اصول بازکردن و بستن یاتاقان‌های متحرک و گزن پین و پیستون از سیلندر	- ۴-۶۱
۱۴۶ دستورالعمل باز و بست یاتاقان‌ها و استفاده از ابزار مخصوص پلاستی گیج	- ۴-۶۲
۱۴۹ پیستون موتور، انواع، و کاربرد آن	- ۴-۶۳
۱۵۰ جنس پیستون	- ۴-۶۳-۱
۱۵۱ اندازه و سایز پیستون	- ۴-۶۳-۲
۱۵۲ طرح‌های به کار رفته در پیستون (کنترل انبساط پیستون)	- ۴-۶۳-۳
۱۵۴ طرف فشاری پیستون	- ۴-۶۳-۴
۱۵۵ آشنایی با مفهوم نسبت تراکم، کمپرس موتور و واحد اندازه گیری آن	- ۴-۶۴
۱۵۸ رینگ‌های پیستون، انواع و کاربرد آن	- ۴-۶۵
۱۵۹ انواع رینگ	- ۴-۶۵-۱
۱۶۰ جنس رینگ‌های پیستون	- ۴-۶۵-۲
۱۶۰ شکل رینگ	- ۴-۶۵-۳
۱۶۱ رینگ جمع کن	- ۴-۶۶
۱۶۱ دستورالعمل پیاده و سوار کردن پیستون	- ۴-۶۷
۱۶۵ عیوب پیستون	- ۴-۶۸

۱۶۷ دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب پیستون ها ، رینگ ها ۴-۶۹
۱۶۸ ۴-۶۹-۱ عیب یابی رینگ
۱۷۰ ۴-۶۹-۲ عیب یابی پیستون
۱۷۱ ۴-۷۰ آشنایی با شاتون ، گژن پین ، بوش شاتون و خارهای آن
۱۷۵ ۴-۷۱ دستورالعمل باز و بست شاتون ، گژن پین توسط ابزار مخصوص عیب یابی آن
۱۷۹ ۴-۷۲ آشنایی با میل لنگ ، انواع ، جنس ، تراش و ویژگی های کارکردان
۱۸۰ ۴-۷۲-۱ جنس میل لنگ
۱۸۱ ۴-۷۲-۲ شرایط کاری میل لنگ
۱۸۳ ۴-۷۲-۳ تراش میل لنگ
۱۸۴ ۴-۷۳ یاتاقان ثابت و بغل یاتاقانی و مکانیزم کاری آن
۱۸۶ ۴-۷۴ اصول پیاده وسوار کردن میل لنگ ، اندازه گیری و عیب یابی
۱۸۶ ۴-۷۴-۱ اصول پیاده کردن میل لنگ
۱۸۷ ۴-۷۴-۲ عیوب ظاهری میل لنگ
۱۸۷ ۴-۷۴-۳ کنترل اندازه های میل لنگ
۱۹۰ ۴-۷۵ دستورالعمل باز و بست یاتاقان های ثابت میل لنگ و رنگ بندی آن
۱۹۲ ۴-۷۵-۱ رنگ بندی یاتاقان ها
۱۹۴ ۴-۷۵-۲ بستن یاتاقان ها
۱۹۵ ۴-۷۶ عیوب یاتاقان ها
۱۹۷ ۴-۷۷ آشنایی بالقی مجاز شعاعی و طولی میل لنگ و کاربرد بغل یاتاقانی
۱۹۷ ۴-۷۷-۱ کنترل اندازه یاتاقان
۱۹۷ ۴-۷۷-۲ کنترل لقی یاتاقان
۱۹۹ ۴-۷۷-۳ کنترل لقی طولی میل لنگ
۲۰۱ ۴-۷۸ دستورالعمل باز و بست میل لنگ و تشخیص شیوه‌ی تراش آن
۲۰۲ ۴-۷۹ دستورالعمل تنظیم میل لنگ در جایگاه خود
۲۰۳ ۴-۸۰ دستورالعمل در آوردن و جاذدن کاسه نمد سر میل لنگ و استفاده از ابزار مخصوص
۲۰۵ ۴-۸۱ مدار روغن موتور
۲۰۵ ۴-۸۱-۱ انواع روغن
۲۰۶ ۴-۸۱-۲ مدار روغن موتور
۲۰۹ ۴-۸۲ کanal روغن کاری میل لنگ ، شاتون و گژن پین
۲۱۰ ۴-۸۳ دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب مدارات روغن کاری
۲۱۳ ۴-۸۴ سیلندر موتور

۲۱۶ بوش سیلندر ، انواع و کاربرد آن ۴-۸۵
۲۱۸ مسیر مایع خنک کاری سیلندر و پولک های بغل سیلندر ۴-۸۶
۲۱۸ آشنایی با محفظه ای احتراق ۴-۸۷
۲۲۰ اصول شست وشو و عیب یابی و رفع عیب سیلندر ۴-۸۸
۲۲۲ آشنایی با جایگاه سوپاپ ها ، میل بادامک و بوش ۴-۸۹
۲۲۳ مکانیزم روغن کاری سیلندر ۴-۹۰
۲۲۴ دستور العمل عیب یابی و رفع عیب سیلندر و تعویض بوش آن ۴-۹۱
۲۲۸ آشنایی با ثابت تراش ، سیلندر تراش ، پولیش و تست ترک ۴-۹۲
۲۳۱ وسایل و مواد شست و شو دهنده ای سیلندر ۴-۹۳
۲۳۲ دستورالعمل شست وشوی بلوکه ای سیلندر ۴-۹۴
۲۳۳ اصول جمع کردن موتور و آب بندی آن ۴-۹۵
۲۳۴ دستورالعمل مونتاژ میل لنگ و ملحقات آن ۴-۹۶
۲۳۶ دستورالعمل مونتاژ ملحقات داخل سیلندر و بلوکه ۴-۹۷
۲۳۸ دستورالعمل مونتاژ سر سیلندر و بستن موتور ۴-۹۸
۲۴۲ دستورالعمل مونتاژ مدار سوخت رسانی و خنک کننده و روغن کاری ۴-۹۹
۲۴۴ دستورالعمل کنترل عملیات انجام شده ۴-۱۰۰
۲۴۵ دستورالعمل سوار کردن موتور روی شاسی و روشن کردن موتور ۴-۱۰۱
۲۴۷ دستورالعمل آب بندی موتور تعمیر شده ۴-۱۰۲
۲۴۸ دستورالعمل حفاظت و ایمنی باز و بستن موتور و متعلقات آن ۴-۱۰۳
۲۵۰ آزمون پایانی
۲۵۷ منابع و مأخذ

هدف کلی پودمان :

پیاده و سوار کردن مولد قدرت وقطعات وابسته به آن از روی خودرو و باز کردن ، بستن ، عیب یابی و رفع
عیب موتور

ساعات آموزشی			عنوان توانایی	شماره	
مجموع	عملی	نظری		توانایی	واحد کار
۱۴۶	۱۱۰	۳۶	توانایی باز کردن ، بستن ، عیب یابی و رفع عیب مولد قدرت	۱۴	۴

واحد کار چهارم

۱- توانایی بازکردن ، بستن ، عیب‌یابی و رفع عیب مولد قدرت

هدف کلی:

باز کردن ، بستن ، عیب‌یابی و رفع عیب مولد قدرت

هدف‌های رفتاری:

هدف‌های رفتاری : فرآگیرنده پس از آموزش این واحد کار قادر خواهد بود:

- ۱- اصول ایمنی بازکردن و بستن مولد قدرت را توضیح دهد.
- ۲- تجهیزات عمومی و اختصاصی باز و بست مولد قدرت را نام ببرد.
- ۳- تجهیزات عمومی و اختصاصی را به کار ببرد.
- ۴- اصول برنامه ریزی مولد قدرت را شرح دهد.
- ۵- اصول ایمنی و حفاظتی را به کار ببرد.
- ۶- قطعات تشکیل دهنده‌ی موتور خودرو را نام ببرد.
- ۷- جنس و ساختار بادامک و چرخ دنده‌ی میل بادامک را شرح دهد.
- ۸- نسبت دور میل بادامک به میل لنگ را توضیح دهد.
- ۹- مفهوم تایمینگ و روش‌های علامت گذاری زنجیر یا تسممه تایم را شرح دهد.
- ۱۰- خلاصی مجاز دنده‌ها و زنجیر و میزان کشش تسممه تایم را توضیح دهد.
- ۱۱- علائم چرخ دنده و پولی سر میل لنگ را شرح دهد.
- ۱۲- پولی ، تسممه تایم و دنده‌ی سر میل لنگ را باز و بسته نماید.
- ۱۳- طریقه‌ی پیاده و سوار کردن میل بادامک را توضیح دهد.
- ۱۴- میل بادامک را باز و بسته نماید.
- ۱۵- میل بادامک و دنده‌ی آن را عیب‌یابی نماید.
- ۱۶- وظایف فنر و اسپک و میل اسپک را شرح دهد.

- ۱۷- انواع تایپت را نام ببرد.
- ۱۸- دلایل و روش‌های تنظیم لقی سوپاپ را توضیح دهد.
- ۱۹- طرز کار انواع تایپت و سیستم بدون تایپت را شرح دهد.
- ۲۰- تایپت موتور را باز وبسته کند.
- ۲۱- تایپت راعیب یابی نماید.
- ۲۲- لقی سوپاپ‌ها را تنظیم نماید (فیلرگیری).
- ۲۳- انواع مکانیزم و جنس سر سیلندر را توضیح دهد.
- ۲۴- سرسیلندر را بازنماید.
- ۲۵- عیب یابی سرسیلندر را شرح دهد.
- ۲۶- عیوب به وجود آمده در سر سیلندر را پس از تشخیص برطرف نماید.
- ۲۷- عوامل به وجود آورنده‌ی عیب سرسیلندر را بشناسد و سرسیلندر را عیب یابی نماید.
- ۲۸- انواع جنس و کاربرد واشر سر سیلندر را نام ببرد.
- ۲۹- سرسیلندر را روی موتور بیندد.
- ۳۰- ملحقات سرسیلندر را نام ببرد و شرح دهد.
- ۳۱- انواع سوپاپ را از نظر شکل و کارکرد توضیح دهد.
- ۳۲- شکل و کاربرد گاید را تشریح کند.
- ۳۳- وظایف سیت سوپاپ را نام ببرد.
- ۳۴- انواع سیستم‌های سوپاپ را توضیح دهد.
- ۳۵- مفهوم آوانس و ریتارد سوپاپ را شرح دهد.
- ۳۶- دیاگرام‌های تایمینگ سوپاپ را محاسبه کند.
- ۳۷- اجزای سوپاپ شامل سوپاپ، فنر، بشقابک و خارها را بازنماید.
- ۳۸- عیوب به وجود آمده در مجموعه‌ی قطعات سوپاپ را توضیح دهد.
- ۳۹- سوپاپ راعیب یابی و آن را رفع عیب نماید.
- ۴۰- فنر، واشر و خار سوپاپ را عیب یابی کند.
- ۴۱- عیوب سیت سوپاپ را اصلاح نماید.
- ۴۲- گاید سوپاپ را عیب یابی کند و آن را تعویض نماید.
- ۴۳- آب بندی سوپاپ را انجام دهد.
- ۴۴- پولک‌های سرسیلندر را خارج نماید و پولک جدید جایگزین کند.
- ۴۵- مجموعه‌ی سوپاپ و قطعات آن را سوار نماید.
- ۴۶- متعلقات سرسیلندر را نصب کند.

- ۴۷- گشتاور را توضیح دهد.
- ۴۸- فلاپویل و طرز کار آن را شرح دهد.
- ۴۹- اصول پیاده و سوار کردن فلاپویل را نام ببرد.
- ۵۰- طریقه‌ی عیب یابی و رفع عیب فلاپویل را توضیح دهد.
- ۵۱- جنس فلاپویل، دنده استارت و دنده‌ی نقطه‌ی مرگ بالا را توضیح دهد.
- ۵۲- فلاپویل را باز و بسته نماید.
- ۵۳- عیوب فلاپویل را تشخیص دهد و آن‌ها را رفع نماید.
- ۵۴- دنده استارت فلاپویل را تعویض نماید.
- ۵۵- جنس و کاربرد سینی جلو و متعلقات آن را شرح دهد.
- ۵۶- جنس و کاربرد کارتر را شرح دهد.
- ۵۷- محل تخلیه‌ی روغن و پیچ تخلیه را شرح دهد.
- ۵۸- دستگاه ساکشن و کاربرد آن را توضیح دهد.
- ۵۹- روغن موتور را تخلیه کند.
- ۶۰- کارتر و سینی جلو را باز و بسته نماید.
- ۶۱- کارتر و سینی جلو را عیب یابی و رفع عیب کند.
- ۶۲- انواع اویل پمپ را توضیح دهد.
- ۶۳- مکانیزم‌های حرکتی اویل پمپ را شرح دهد.
- ۶۴- توری اویل پمپ را شرح دهد.
- ۶۵- اصول بازوبسته کردن اویل پمپ را توضیح دهد.
- ۶۶- روش‌های عیب یابی اویل پمپ را تشریح نماید.
- ۶۷- اویل پمپ را باز و بسته کند.
- ۶۸- اویل پمپ را عیب یابی نماید.
- ۶۹- انواع یاتاقان و سایز آن‌ها را شرح دهد.
- ۷۰- خواص یاتاقان را نام ببرد.
- ۷۱- باز و بسته کردن یاتاقان‌های متحرک و خارج کردن پیستون از سیلندر را شرح دهد.
- ۷۲- یاتاقان را بازو بسته کند و به وسیله پلاستی گیج لقی آن‌ها را اندازه بگیرد.
- ۷۳- انواع جنس و کاربرد پیستون را توضیح دهد.
- ۷۴- شکل پیستون و طرف فشاری آن را تشریح نماید.
- ۷۵- مفهوم نسبت تراکم و کمپرس موتور را شرح دهد.

- ۷۶- انواع رینگ پیستون را نام ببرد.
- ۷۷- شکل و جنس رینگ ها را شرح دهد.
- ۷۸- پیستون را با توجه به علامت های روی آن پیاده یا سوار نماید.
- ۷۹- عیوب پیستون را شرح دهد.
- ۸۰- رینگ ها را از روی پیستون خارج نماید.
- ۸۱- رینگ و پیستون را عیب یابی کند.
- ۸۲- جنس و شکل شاتون را تشریح نماید.
- ۸۳- انواع اتصال شاتون به پیستون را نام ببرد.
- ۸۴- گژن پین و شاتون را از پیستون جدا نماید.
- ۸۵- گژن پین و شاتون را عیب یابی نماید.
- ۸۶- شاتون را با توجه به علامت ها ، روی پیستون نصب نماید.
- ۸۷- جنس میل لنگ را توضیح دهد.
- ۸۸- شکل و تراش میل لنگ را توضیح دهد.
- ۸۹- مکانیزم کاری یاتاقان ثابت و بغل یاتاقانی را شرح دهد.
- ۹۰- اصول پیاده و سوار کردن میل لنگ را توضیح دهد.
- ۹۱- روش های عیب یابی میل لنگ را تشریح نماید.
- ۹۲- یاتاقان های ثابت را باز و بسته کند و آن ها را از طریق رنگ های مختلف تنظیم نماید.
- ۹۳- عیب های موجود در یاتاقان را شرح دهد.
- ۹۴- انواع لقی میل لنگ را نام ببرد و کاربرد بغل یاتاقانی را شرح دهد.
- ۹۵- میل لنگ را باز و بسته کند.
- ۹۶- از طریق اندازه گیری ، مقدار تراش میل لنگ را تعیین نماید.
- ۹۷- میل لنگ را روی بلوكه تنظیم کند.
- ۹۸- با استفاده از ابزار مخصوص ، کاسه نمد میل لنگ را تعویض نماید.
- ۹۹- انواع روغن و مدارات آن را توضیح دهد.
- ۱۰۰- مدارات قسمت های مختلف موتور را شرح دهد.
- ۱۰۱- مسیر روغن کاری میل لنگ و شاتون و گژن پین را توضیح دهد.
- ۱۰۲- عیوب مدار روغن کاری را تشریح نماید.
- ۱۰۳- انواع سیلندر و جنس آن را نام ببرد.
- ۱۰۴- انواع بوش سیلندر را توضیح دهد.
- ۱۰۵- مسیر خنک کاری سیلندرها را شرح دهد.

- ۱۰۶- وظایف پولک بغل سیلندر را توضیح دهد.
- ۱۰۷- انواع محفظه‌ی احتراق را نام ببرد و مزایای هریک را شرح دهد.
- ۱۰۸- اصول شست و شو مواد آن را تشریح نماید.
- ۱۰۹- روش‌های عیب یابی سیلندر را توضیح دهد.
- ۱۱۰- جایگاه سوپاپ‌ها، میل بادامک و بوش آن را تشریح نماید.
- ۱۱۱- سیستم‌های روغن کاری سیلندر را شرح دهد.
- ۱۱۲- سیلندر را عیب یابی و بوش آن را تعویض کند.
- ۱۱۳- از ثابت تراش و سیلندر تراش برای چه منظوری استفاده می‌شود توضیح دهد.
- ۱۱۴- دستگاه پولیش و تست ترک را توضیح دهد.
- ۱۱۵- وسایل و مواد شست و شوی سیلندر را شرح دهد.
- ۱۱۶- بلوکه‌ی سیلندر را به وسیله حلال‌ها شست و شو دهد.
- ۱۱۷- اصول جمع کردن موتور و ترتیب بستن آن را توضیح دهد.
- ۱۱۸- میل لنگ و یاتاقان‌ها را به همراه ملحقات آن بیندد.
- ۱۱۹- پیستون را با توجه به علامت آن، داخل موتور نصب کند.
- ۱۲۰- سرسیلندر را روی موتور نصب کند.
- ۱۲۱- مدار سوخت رسانی و خنک کننده را مونتاژ نماید.
- ۱۲۲- اتصال مدارات را بررسی کند و صحت آن‌ها را کنترل نماید.
- ۱۲۳- موتور را روی شاسی نصب کند.
- ۱۲۴- موتور را روشن نماید.
- ۱۲۵- روش‌های آب بندی موتور تعمیر شده را به کار گیرد.
- ۱۲۶- در طول عملیات فوق اصول ایمنی و حفاظتی را اجرا کند.

ساعت آموزشی		
جمع	عملی	نظری
۱۴۶	۱۱۰	۳۶

«پیش آزمون»

۱- روی میل بادامک موتور ۴ سیلندر ۸ سوپاپه چند بادامک وجود دارد؟

- الف) ۲
- ب) ۴
- ج) ۶
- د) ۸

۲- هماهنگ شدن علائم در شکل مقابل برای چیست؟

- الف) نصب دلكو
- ب) نصب میل بادامک
- ج) تایم گیری اویل پمپ

۳- میل بادامک موتور توسط به گردش در می آید.

۴- محل نصب میل بادامک در یا است.

۵- انتقال حرکت از میل لنگ به میل بادامک به کدام روش صورت می گیرد؟

- الف) چرخ دنده
- ب) چرخ زنجیر
- ج) چرخ تسمه
- د) هر سه مورد

۶- شکل مقابل کدام قطعه را نشان می دهد؟

- الف) پولی سرمیل لنگ
- ب) پولی سردینام
- ج) پولی واتر پمپ
- د) چرخ دنده‌ی تایمینگ

۷- نسبت دور میل لنگ به میل بادامک در یک موتور چهار زمانه است .

۸- نام قطعه‌ی مقابله‌ی آن تنظیم مقدار کشش است .

۹- سوپاپ‌های موتور را کدام قطعه می‌بندد ؟

الف) تایپت

ب) بادامک

ج) فنر سوپاپ

۱۰- کدام گزینه سوپاپ موتور را باز می‌کند ؟

الف) میل تایپت

ب) اسپک

ج) فنر سوپاپ

۱۱- وظیفه‌ی تایپت چیست ؟

الف) انتقال نیرو از بادامک به اسپک

ب) انتقال نیرو از اسپک به سوپاپ

ج) انتقال نیرو از بادامک به میل تایپت

د) تغییر جهت نیروی اسپک

۱۲- در شکل مقابله‌ی عملیاتی روی موتور صورت می‌گیرد ؟

الف) آب بندی سوپاپ

ب) فیلر گیری سوپاپ

ج) شیم گیری سوپاپ

۱۳- کم بودن لقی (فیلر) سوپاپ ، موجب سوپاپ می‌شود .

۱۴- کدام تایپ نیاز به فیلرگیری ندارد؟

الف) معمولی

ب) هیدرولیکی

ج) غلتکی

۱۵- در کدام حالت موتور را فیلرگیری می کنند؟

الف) پیستون بالا و در حالت کار باشد

ب) پیستون بالا و در حالت مکش باشد

ج) پیستون پایین و در حالت تخلیه باشد

۱۶- در شکل مقابل کدام قطعه نصب می شود؟

الف) میل اسپک

ب) میل تایپت

ج) اسپک

د) تایپت

۱۷- برای جلوگیری از تاب برداشتن سرسیلندر پیچ های آن را به روش باز می کنیم.

۱۸- به وسیله آچار ، پیچ سرسیلندر را محکم می کنیم.

۱۹- بین سرسیلندر و بلوکه ای موتور جهت آب بندی قرار می گیرد.

۲۰- در صورت ترک خوردن سرسیلندر آلومینیومی می توان آن را به وسیله اصلاح نمود.

۲۱- شکل مقابل مقدار سرسیلندر را اندازه گیری می کند.

الف) تاب

ب) پیچیدگی

ج) طول و عرض

د) الف و ب

۲۲- کدام گزینه از خواص واشر سرسیلندر است؟

الف) تراکم پذیری

ب) ارزان بودن

ج) ضریب حرارتی بالا

د) همه موارد

۲۳- سوپاپ های بزرگ تر از سوپاپ های ساخته می شوند .

۲۴- برای جازدن و خارج کردن خار سوپاپ از استفاده می شود .

الف) رینگ جمع کن

ب) فنر جمع کن سوپاپ

ج) خار جمع کن

۲۵- به محل نشست سوپاپ روی سرسیلندر ، سوپاپ می گویند .

۲۶- راهنمای سوپاپ در سرسیلندر ، نام دارد .

۲۷- در سوپاپ F شکل سوپاپ دود در..... و سوپاپ گاز در قرار دارد .

۲۸- پر کاربردترین سیستم سوپاپ است .

الف) I شکل

ب) L شکل

ج) F شکل

۲۹- فنر کج ، باعث کردن سوپاپ در گاید می شود .

۳۰- شکل مقابل کدام اندازه گیری را نشان می دهد؟

الف) مقدار لقی سوپاپ در گاید

ب) مقدار بیرون زدگی سوپاپ از گاید

ج) مقدار برخاست سوپاپ

۳۱- نشتی در سوپاپ موجب سوپاپ و قدرت موتور می شود

۳۲- دستگاه نشان داده شده در شکل مقابل به چه منظوری به کار می رود ؟

الف) تراش گاید

ب) تراش سیت

ج) تراش سوپاپ

۳۳- گاید از جنس است و روی سرسیلندر به صورت نصب می شود .

۳۴- وظیفه ی پولک کنار سرسیلندر ، جلوگیری از است .

۳۵- دنده استارت روی سوار می شود .

۳۷- شکل مقابل کدام آزمایش را نشان می دهد؟

- الف) کج بسته شدن فلاپویل
- ب) تاب داشتن فلاپویل
- ج) لقی طولی میل لنگ

۳۸- پخ دنده استارت به سمت نصب می شود.

۳۹- محل تجمع روغن در موتور است.

۴۰- وظیفه‌ی کاسه نمد در شکل مقابل چیست؟

- الف) آب بندی روغن
- ب) در مرکز قرار دادن سینی
- ج) تنظیم کردن میل لنگ

۴۱- در سیستم میل بادامک رو، اویل پمپ توسط کدام قطعه به حرکت در می آید؟

- الف) میل دلکو
 - ب) میل لنگ
 - ج) میل بادامک
 - د) آلترناتور
- ۴۲- تنظیم فشار روغن مدار به وسیله‌ی است.
- ۴۳- شکل مقابل کدام قطعه از موتور را نشان می دهد؟
- الف) اویل پمپ
 - ب) دلکو
 - ج) واتر پمپ

۴۴- استوانه‌ای که داخل سیلندر حرکت رفت و برگشتی انجام می دهد نام دارد.

۴۵- تیغه‌های فولادی داخل پیستون به منظور به کار می رود.

۴۶- نام قطعات شکل مقابل و وظیفه‌ی آن ها پیستون است.

- الف) سنگین شدن پیستون
- ب) جلوگیری از شکستن پیستون
- ج) جلوگیری از انبساط پیستون

۴۷- جلوگیری از نشت کمپرس به کارتر وظیفه‌ی است.

۴۸- جلوگیری از نشت روغن به اتاق احتراق وظیفه‌ی است.

۴۹- اتصال پیستون به میل لنگ توسط امکان پذیر است.

۵۰- محوری که شاتون روی آن سوار می‌شود نام دارد.

۵۱- وسیله‌ی اتصال شاتون به پیستون چه نام دارد؟

الف) محور متحرک

ب) گردن پین

ج) خار حلقوی

۵۲- پوسته‌های نازک بین محور میل لنگ و بلوکه نام دارد.

۵۳- میل لنگ شکل مقابله برای چه موتوری کاربرد دارد؟

الف) ۴ سیلندر

ب) ۵ سیلندر

ج) ۶ سیلندر

د) ۸ سیلندر

۵۴- در هر بار تراش میل لنگ میلی متر از قطر محور آن کسر می‌شود.

۵۵- به یاتاقان تعمیری می گویند.

۵۶- وظیفه‌ی کنترل لقی طولی میل لنگ است.

۵۷- در تصویر مقابل کدام اندازه گیری صورت می‌گیرد؟

الف) قطر محور میل لنگ

ب) لقی یاتاقان

ج) قطر داخلی یاتاقان

۵۸- رایج ترین و بهترین روش اندازه گیری لقی یاتاقان استفاده از است.

۵۹- مشخصه‌ی موتور، ویسکوزیته است.

۶۰- وظیفه‌ی تصفیه‌ی روغن موتور به عهده‌ی است.

۶۱- نشانه روغن سوزی کدام است؟

الف) دود سیاه

ب) دود سفید

ج) دود آبی

۶۲- موتور شکل مقابل دارای چه نوع سیلندری است؟

الف) خشک، جدا نشدنی

ب) تر، جدا شدنی

ج) بوش دار

۶۳- آب خنک کاری در سیلندر نوع مستقیماً با سیلندر در تماس است.

۶۴- اتاق احتراق به شکل برای استفاده سوپاپ های بزرگ تر، کارایی دارد.

۶۵- در صورت معیوب بودن بوش سیلندر تر، چه عملی انجام می دهند؟

الف) آن را تراش می دهند

ب) آن را تعویض می کنند

ج) از پیستون اورسایز استفاده می شود

۱-۴- اصول ایمنی باز کردن و بستن موّلّد قدرت

- اول ایمنی بعد کار.

- ایمنی مقدم بر کار است.

این جملات را زیاد شنیده و دیده اید لیکن بر اثر بی توجهی به آن و رعایت نکردن نکات ایمنی کوچک، حوادث بسیار بزرگی تا کنون در کارگاه های صنعتی به وجود آمده است. بی احتیاطی در کارگاه می تواند برای کارگران و سایر حاضرین در کارگاه، قطعات و ابزار ها و حتی محیط کارگاه خسارت در برداشته باشد. هنگام کار بر روی موّتور خودرو به نکات زیر توجه کنید :

- لباس کار باید مناسب و اندازه‌ی بدن باشد . بزرگ و غیر اندازه بودن لباس ، هنگام کار با دستگاه ها حادثه می آفریند . لباس کار کوچک هم محدوده‌ی حرکتی اعضای بدن را کاهش می دهد .

- در کارگاه وجود جعبه‌ی کمک های اولیه ، الزامی است .

- محیط کارگاه باید عاری از هرگونه گرد و غبار و روغن باشد بنابراین قیل از شروع به کار محیط کار را تمیز کنید (شکل ۱-۴).

- میز کار نیز عاری از قطعات فلزی ، پیچ و مهره‌ی اضافی ، پلیسه و ذرات ریز دیگر باشد (شکل ۲)

- برای باز و بست قطعات لازم است از ابزارهای استاندارد و مناسب و سالم استفاده شود تابه خودتان و قطعات موّتور آسیب نرسد (شکل ۳) تصویر یک آچار بوكس شکسته را نشان می دهد.

پیچ ها و ابزارها را از نظر اینچی و میلی متری بودن مورد توجه قرار دهید .

برای باز کردن پیچ ها توصیه می گردد ابتدا آچار بوكس یا رینگی و درنهایت آچار تخت به کار ببرید . حتی الامکان از به کار بردن انبر دست و انبر قفلی بپرهیزید .

شکل (۱-۴)

شکل (۴-۲)

شکل (۴-۳)

اکیداً توصیه می شود برای باز کردن و بستن تمام قطعات، به خصوص قطعات جنس حساس و شکننده ، طبق استاندارد آن قطعه و با توجه به تاکید کارشناسان عمل شود در این گونه موارد، پیچ های قطعه ابتدا شل گردد و سپس به طور یک نواخت اقدام به باز کردن آن نمائید در غیر این صورت احتمال شکستن و یا تاب برداشتن آن قطعه افزایش می یابد.

– پس از باز کردن قطعات ، چیدن منظم و مرتب در محلی تمیز و مجزا از هم بر سرعت کار می افزاید در شکل ۴-۴ چیدمان اجزای یک موتور V شکل دیده می شود.

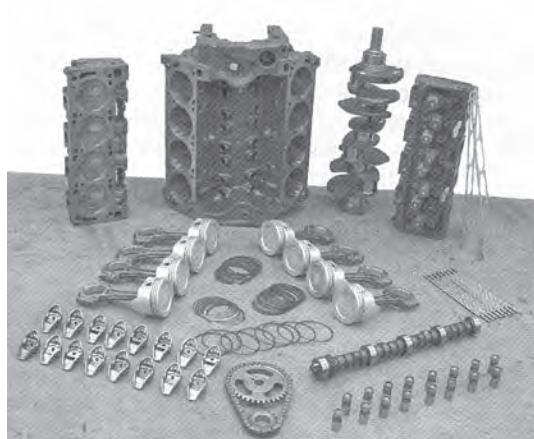
– از به کار بردن ضربه شدید به قطعات برای باز کردن آن ها خودداری کنید و در صورت نیاز، از ضربه آرام چکش پلاستیکی استفاده نمائید (شکل ۴-۵) هم چنین قطعات را بیش از حد لازم محکم نکنید ، زیرا آب بندی نخواهد شد.

– مقدار سفت کردن پیچ ها از کاتالوگ استخراج نمائید. نکته : امروزه شرکت های تولیدی روش سفت کردن پیچ به صورت زاویه ای را توصیه می کنند تا در صورت معیوب بودن پیچ، ضمن محکم کردن قطعه، از وارد آمدن ضربه به آن جلوگیری شود . مقدار نیروی لازم در روش زاویه ای ، در کاتالوگ برای هر نوع پیچ به صورت جداگانه ذکر شده است و توسط آچار ترک متر زاویه ای صورت می گیرد (شکل ۴-۶).

در پایان یاد آوری می شود اگر موتور را روی پایه ی گردان نصب کنید کار روی آن آسانتر و این تراست.

۴-۴-تجهیزات عمومی و اختصاصی باز کردن و بستن مولد قدرت

برای باز و بست قطعات مختلف موتور به ابزارهای گوناگون و متناسب با آن قطعه نیاز است در زیر به تعدادی از آن ها اشاره می شود.

شکل (۴-۴)

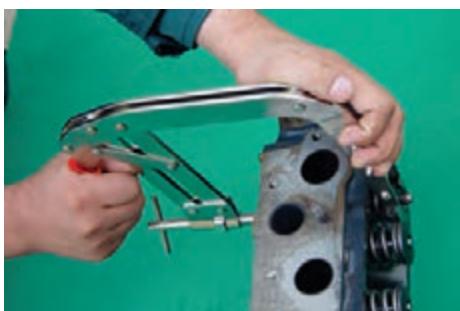
شکل (۴-۵)

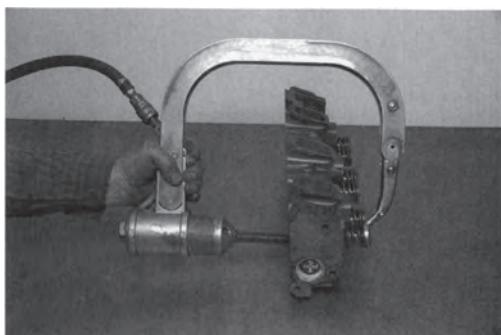
شکل (۴-۶)

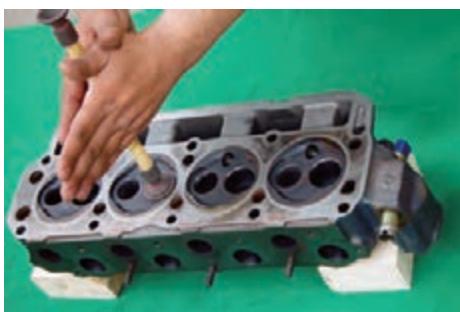
شکل (۴-۷)

شکل (۴-۸)

شکل (۴-۹)

شکل (۴-۱۰)

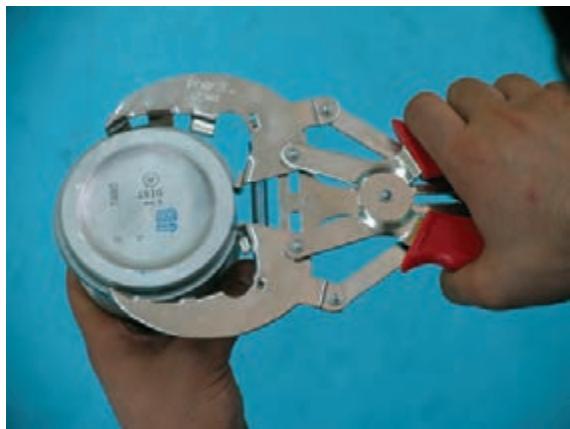
۴-۲-۱- ابزارهای عمومی: به ابزارهایی که در هر کارگاه صنعتی کاربرد دارد ابزارهای عمومی گفته می شود . از جمله می توان به آچار بوکس ، رینگی ، آچارتخت ، انواع پیچ گوشتی، انبر دست ، دم باریک ، انبر قفلی ، آچار فرانسه و چکش اشاره نمود .

۴-۲-۲- ابزارهای اختصاصی تعمیر خودرو: برای باز و بست و تعمیر قطعات مختلف موتور اتومبیل ، از ابزارهای مخصوص بسیاری استفاده می گردد . در زیر به بعضی از آنها اشاره می شود .

_ پایهی نگه دارنده موتور: در بخش ابزار آلات اشاره شد که پایه ها اشکال متفاوتی دارند و نمونه ای از آن در تصویر (۴-۷) دیده می شود .

_ فرجمع کن سوپاپ: برای باز و بست سوپاپ های موتور نیاز است که توسط ابزاری فشار فنر را خنثی کنیم و پس از آزاد کردن ، آن را خارج نمائیم به این ابزار فنر جمع کن سوپاپ می گویند . این عمل می تواند توسط دست یانیروی پنوماتیکی صورت گیرد (شکل های ۴-۹ و ۴-۱۰).

_ سوپاپ گردان: برای آب بندی سوپاپ ها باید آنها را در محل خود با فشار بچرخانیم این عمل توسط سوپاپ گردان صورت می گیرد (شکل ۴-۱۰) .

شکل (۴-۱۱)

– رینگ باز کن: برای باز کردن و بیرون آوردن رینگ های پیستون از این ابزار استفاده می شود در صورت استفاده از رینگ باز کن می توان از شکستن رینگ ها جلوگیری نمود (شکل ۴-۱۱).

شکل (۴-۱۲)

– رینگ جمع کن: برای جازدن پیستون داخل سیلندر از این ابزار استفاده می شود (شکل ۴-۱۲).

شکل (۴-۱۳)

– قفل کن میل لنگ: این ابزار برای جلوگیری از چرخش میل لنگ روی بلوکه ، کنار فلاپیول نصب می شود (شکل ۴-۱۳).

– آچار شمع: برای باز و بست شمع موتور ، بسته به نوع آن از این آچار مخصوص استفاده می شود . از ابزارهای دیگری نیز، بسته به نوع موتور استفاده می گردد. با توجه به کاتالوگ های تعمیراتی هر شرکت می توان به آن ها مراجعه نمود .

۴-۳-اصول به کارگیری تجهیزات عمومی و اختصاصی باز کردن و بستن مولّد قدرت

برای آشنایی بیشتر با ابزارها و طرز استفاده صحیح از آنها

در این بخش چند مورد شرح داده می‌شود.

۴-۳-۱-استفاده از بوکس، رینگی و تخت: همان

طور که در بخش ۴-۱ گفته شد، برای ایمنی و راحتی کار بهتر است پیچ‌ها با آچار بوکس باز شوند و در صورت نبودن فضای کافی ممکن است از آچار رینگی و در نهایت از آچار تخت استفاده شود. آچار باید متناسب پیچ انتخاب شود در غیر این صورت ابزار، پیچ و یا شخص آسیب می‌بیند (شکل ۴-۱۴).

شکل (۴-۱۴)

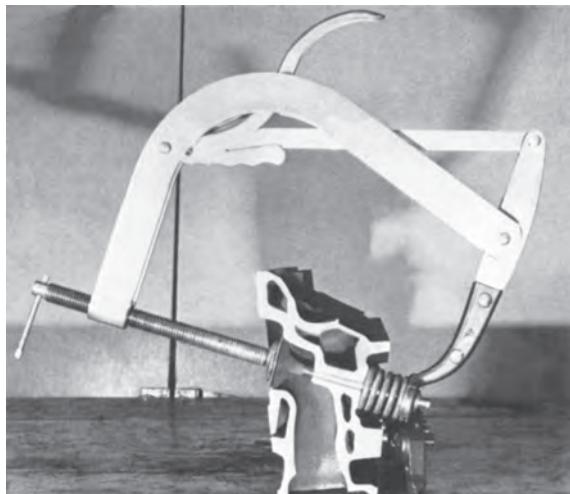
شکل (۴-۱۵)

آچار بوکس، غیر از استاندارد اینچی یا میلی متری بودن به دو صورت ۶ گوش و ۱۲ گوش نیز طراحی و ساخته شده است (شکل ۴-۱۵).

شکل (۴-۱۶)

امروزه با پیشرفت تکنولوژی، ابزارها نیز از حالت سنتی خارج شده اند و در کارگاه‌های بزرگ و نمایندگی‌ها، این ابزارها (عمومی) تخصصی‌تر شده اند. به عنوان مثال آچار بوکس به جای دستی، به صورت پنوماتیکی به کار می‌رود. شکل ۴-۱۶ برخی از ابزار آلات پنوماتیکی را نشان می‌دهد.

شکل (۴-۱۷)

۴-۳-۲- استفاده از فنر جمع کن سوپاپ: فر جمع کن، انواع مختلفی دارد و نوع دستی آن بیشتر رایج است. برای خارج کردن سوپاپ باید فشار فنر را از روی خارهای سوپاپ برداریم سپس آنها را خارج نمائیم. سرفنر جمع کن به صورت دوشاخه قابل تنظیم یا بوش شیاردار است و فنر در داخل آن قرار می‌گیرد. سر دیگر فنر جمع کن فک متحرکی است که به سر سوپاپ تکیه می‌کند (شکل ۴-۱۷). پس از تنظیم فرنر جمع کن و فشردن اهرم آن، ضمن جمع شدن فنر، خارها آزاد می‌شوند.

شکل (۴-۱۸)

پس از خارج کردن دوخار، به آرامی دسته‌ی فنر جمع کن را بر می‌گردانیم و فنر را خارج می‌کنیم (شکل ۴-۱۸). اخطار: هنگام کار با فنر جمع کن سوپاپ، باید توجه داشته باشیم که مقابله فنر، کسی قرار نگرفته باشد هم چنین آزاد کردن فنر به آرامی صورت گیرد. لغزش فنر جمع کن و ترک داشتن و فرسوده بودن آن می‌تواند خطرآفرین باشد.

شکل (۴-۱۹)

۴-۳-۳- استفاده از رینگ بازکن و رینگ جمع کن: برای خارج کردن و جازدن رینگ‌ها بهتر است از رینگ بازکن استفاده کنیم تا از شکستن رینگ‌ها جلوگیری شود. خارج کردن رینگ به صورت دستی، به طوری که برخی تعمیرکاران انجام می‌دهند، علاوه بر صدمه رساندن به دست، موجب شکستن رینگ از قسمت میانی و یا تاب برداشتن آن می‌شود. کار با رینگ بازکن بسیار راحت است و به پیستون نیز صدمه وارد نمی‌شود لبه‌های رینگ را داخل فک‌های انبر قرار دهید و به باز کردن دهانه‌ی رینگ اقدام نمایید در این حالت رینگ را خارج یا داخل نمایید (شکل ۴-۱۹).

شکل (۴-۲۱)

شکل (۴-۲۰)

همان طور که در بخش (۴-۲-۲) گفته شد، برای قراردادن پیستون در داخل سیلندر از رینگ جمع کن استفاده می شود. به همین منظور پیستون را داخل رینگ جمع کن قراردهید و با آچار مخصوص (شبیه آچار آلن) یا توسط اهرم های آن، رینگ ها را جمع کنید در این حالت پیستون می تواند داخل سیلندر قرار گیرد. در غیر این صورت رینگ ها به لبه های سیلندر گیر می کند و مانع از داخل شدن پیستون می شوند (شکل های ۴-۲۰ و ۴-۲۱).

شکل (۴-۲۲)

۴-۴- اصول برنامه ریزی باز کردن و بستن مولد قدرت

برای باز و بسته کردن یک موتور به نظم و برنامه ریزی نیاز داریم. نداشتن برنامه ریزی صحیح باعث اتفاف وقت و گاهی صرف هزینه می شود. برای مثال باز کردن مانی فولد هوا بدون باز کردن هواکش و اتصالات مربوطه به آن یا بدون باز کردن کاربراتور (در خودروهای کاربراتوری) بسیار سخت و دشوار و گاهی غیر ممکن است. تصویر (۴-۲۲) نوعی موتور را نشان می دهد که برای دست یابی به کاربراتور و اتصالات آن ابتدا هواکش را باز می کنند.

بنابراین در برنامه ریزی به موارد زیر توجه داشته باشید:

_ قبل از هر چیز، اتصالات برقی قطعات را باز کنید و در صورتی که امکان فراموش کردن نوع اتصال وجود دارد آن را یادداشت نمایید و یا علامت بزنید (شکل ۴-۲۳).

- قطعات از بالا یا از اطراف موتور به ترتیب باز شوند.

- قطعاتی را که آسیب پذیرند، زودتر باز نمایید.

- محل پیچ ها را به خاطر بسپارید یا یادداشت کنید.

- آب و روغن داخل موتور را به موقع تخلیه نمایید.

(ترتیب بستن قطعات، عکس روش باز کردن آن است).

_ هنگام بستن به ارتفاع، سایز و نوع دندنهای پیچ توجه کنید

و آن را در جای خود بیندید.

شکل (۴-۲۳)

۴-۵ - دستورالعمل اصول ایمنی و حفاظتی بازکردن و بستن مولد قدرت

زمان: ۱ ساعت

ابزارهای مورد نیاز:

- وسایل ایمنی و حفاظتی از جمله کلاه

- عینک

- ماسک و دست کش

- وسایل اطفای حریق

- دستمال جهت تمیز کاری.

نکات ایمنی :

- از ماسک ها و حفاظت های مناسب در حین کار استفاده نمایید.

- مواد آتش گیر را در ظرف های مناسبی قرار دهید.

- هنگام جایه جایی مواد سوختی، مراقب باشید روی زمین نریزند.

برای بازو بسته کردن ، هر چند در بخش اول کتاب مواردی توضیح داده شد ، رعایت نکات زیر یادآوری می شود :

- محیط کارگاه را تمیز نمائید.

- مواد آتش گیر و سوختنی را دور از محل کار قرار دهید.

- سطح کارگاه را از مواد نفتی و روغنی پاک کنید.

- ابزارها را با پارچه ، تمیز و خشک نمائید .

- میز کار را از هر گونه گرد و غبار و قطعات زائد دیگر دور نگه دارید.

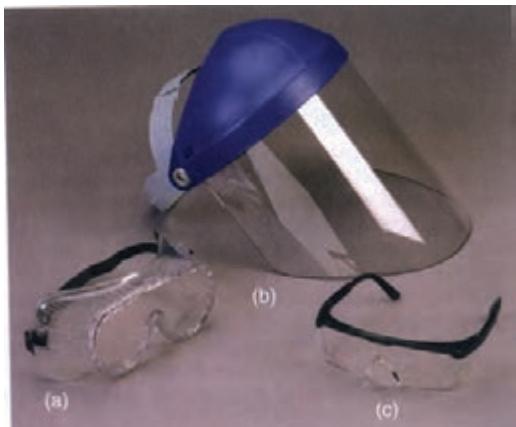
- پیچ و مهره های محیط اطراف را جمع آوری نمائید تا با پیچ های موتور مورد نظر جایه جا نگردند.

- لازم است کارگاه را به وسایل اطفای حریق مجهز کنید (شکل (۴-۲۴)).

شکل (۴-۲۴)

شکل (۴-۲۵)

- در صورت کثیف بودن موتور ، بهتر است مطابق آن چه در بخش شست و شوی بلوكه‌ی موتور آمده است ، آن را شست و شو دهید .

- هنگام کارکردن با دستگاه‌های تراش و یا کربن‌زدایی قطعات ، از عینک و دیگر وسایل ایمنی استفاده کنید (شکل ۴-۲۵) .

۴-۶-آشنایی با قطعات تشکیل دهنده‌ی موتور

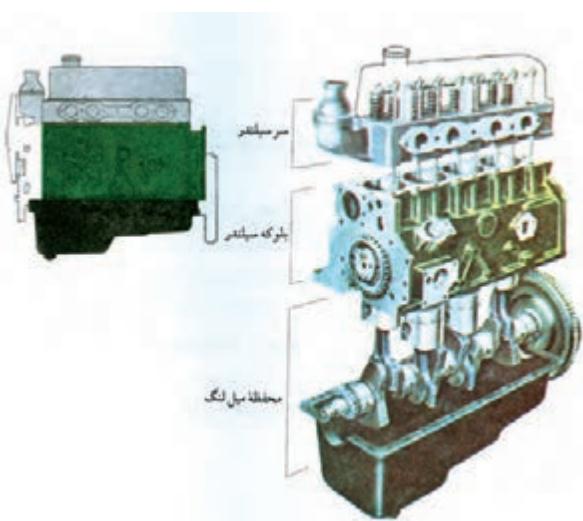
موتور اتومبیل از ده‌ها قطعه‌ی ریز و درشت با جنس‌های مختلف تشکیل شده است . بعضی از آن‌ها ثابت و برخی دیگر متحرک اند . به طور کلی موتور اتومبیل از این سه بخش اساسی تشکیل می‌شود که عبارت اند از :

سرسیلندر

بلوکه‌ی سیلندر

میل لنگ و محفظه‌ی کارترا

شکل (۴-۲۶) این مجموعه را نشان می‌دهد .

شکل (۴-۲۶)

۱-سرسیلندر: سرسیلندر توسط چند عدد پیچ روی بلوکه‌ی سیلندر محکم شده است و با یک واشر مخصوص ، آب‌بندی می‌شود . روی سرسیلندر قطعات مختلفی بسته به نوع موتور نصب می‌شود . برای مثال شمع ، مانی فولد‌ها و احتمالاً مجموعه‌ی سوپاپ ، میل اسبک و اسبک‌ها روی آن قرار می‌گیرند (شکل ۴-۲۷) .

در صورتی که علاوه بر موارد فوق میل بادامک نیز روی سرسیلندر باشد (موتور OHC)^۱ ممکن است تایپت ، دلکو و پمپ بنزین (خودروهای کاربراتوری) نیز به مجموعه‌ی قطعات

سرسیلندر اضافه شوند .

شکل (۴-۲۷)

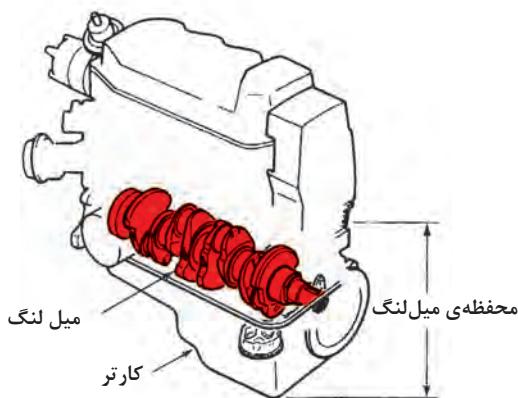
۴-۶-۲- بلوکهای سیلندر

شکل (۴-۲۸)

قطعات بلوکهای سرسیلندر عبارت اند از سیلندر ، مجاري روغن ، محل نصب میل لنگ ، مجاري خنک کاري و اگر میل بادامک دربلوکه باشد ، محل نصب پمپ بنزین و دلکو در خودروهای کاربراتوری روی بلوکه تعبيه می شوند . شکل (۴-۲۸) بلوکهای موتور ۶ سیلندر V شکل را نشان می دهد .

۴-۶-۳- محفظهای میل لنگ: اين قسمت شامل میل لنگ ، شاتون ، فلاپویل ، کارترا ، پمپ روغن و ... است (شکل (۴-۲۹)).

شکل (۴-۲۹)

۴-۶-۴- قطعات داخلی موتور: اینک با برخی از قطعات موتور آشنا می شویم :

- **سیلندر**: استوانه ای است تو خالی که چهار عملیات سیکل اتو به وسیله ای پیستون داخل آن صورت می گیرد .

- **پیستون**: استوانه ای است که در داخل سیلندر حرکت رفت و برگشت را انجام می دهد .

- **رینگ پیستون**: حلقه های فلزی ای است که در سر پیستون قرار گرفته و قسمت بالا و پایین سیلندر را نسبت به هم آب بندی می کند (شکل (۴-۳۰)) .

شکل (۴-۳۰)

_شاتون : اهرمی است که از یک طرف به پیستون متصل شده و نیروی حاصل از احتراق را به میل لنگ منتقل می کند.

_گژن پین : میله ای کوچک است که اتصال شاتون به پیستون را میسر می سازد و به صورت مفصل عمل می کند.

_میل لنگ : محوری است که توسط چند یاتاقان روی بلوكهای سیلندر قرار می گیرد و حرکت رفت و برگشتی پیستون را توسط شاتون به حرکت دورانی (چرخشی) تبدیل می کند (شکل ۴-۳۱).

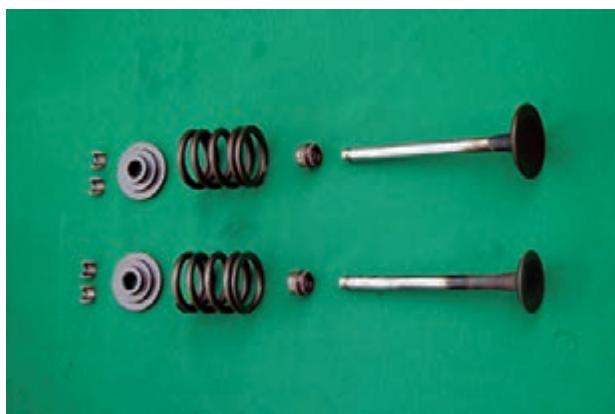

شکل (۴-۳۱)

_سوپاپ : قطعه ای قارچی شکل است که در مسیر عبور هوا و بنزین یا دود خروجی از سیلندرها قرار گرفته و مسیر را باز و بسته می کند (شکل ۴-۳۲).

_فنر سوپاپ : فنری است که موجب بسته نگه داشتن سوپاپ می شود و روی آن اعمال نیرو می کند.

_خارنگه دارنده : دو عدد خارضامن است که فنر را روی سوپاپ نگه می دارد.

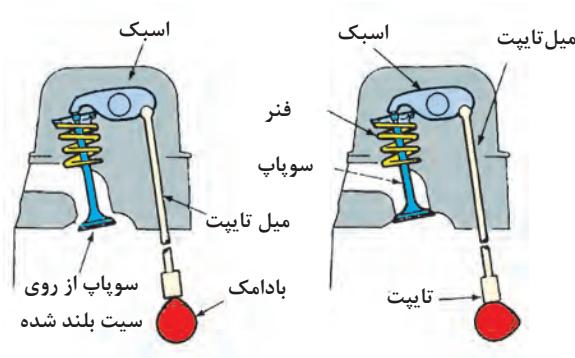
شکل (۴-۳۲)

_بادامک : قطعه ای بادامی شکل است که وظیفه دارد در موقعیت های تعیین شده سوپاپ را باز نماید.

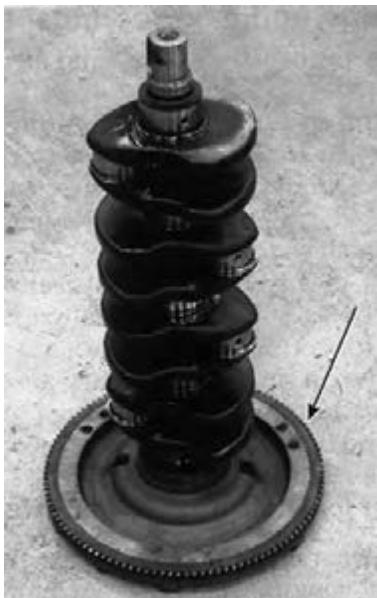
_میل بادامک (میل سوپاپ) : محوری است که مجموعه بادامک ها روی آن طراحی و ایجاد شده است.

_تاپیت : نام دیگر آن استکانی است و حرکت بادامک رابه سوپاپ منتقل می کند.

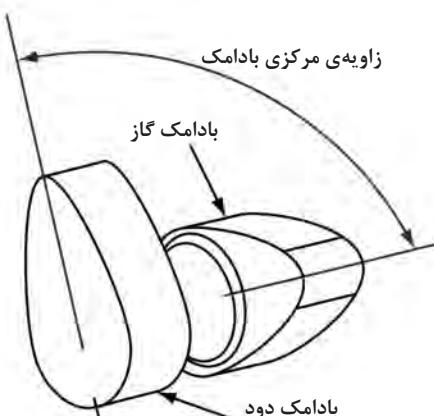
-اسبک : قطعه ای واسطه ای بین بادامک یا تاپیت و سوپاپ است (شکل ۴-۳۳).

شکل (۴-۳۳)

شکل (۴-۳۴)

شکل (۴-۳۵)

شکل (۴-۳۶)

فلایویل: قطعه‌ای است که به انتهای میل لنگ بسته شده و وظیفه‌ی جذب نیرو و باز پس دهی آن را در موقع خاص به عهده دارد. نام دیگر آن چرخ طیار است (شکل ۴-۳۴).

پمپ روغن (اویل پمپ): یک پمپ مکانیکی است که وظیفه‌ی ارسال روغن به قسمت‌های مختلف موتور را بر عهده دارد.

پمپ بنزین: این قطعه برای ارسال سوخت از باک به کاربراتور یا ریل سوخت به کار می‌رود.

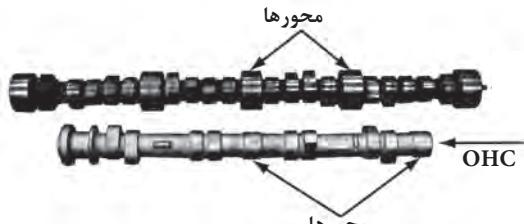
۴-۴-آشنایی با میل بادامک، دندنه‌ی میل بادامک و ساختار بادامک خودروهای کاربراتوری و انژکتوری و جنس آن‌ها

یکی از مهم ترین قسمت‌های سیستم حرکتی سوپاپ، بادامک است معمولاً برای هر سوپاپ یک بادامک طراحی می‌گردد، زیرا وظیفه‌ی بادامک، باز کردن سوپاپ‌های گاز یا دود است که هر کدام باید در زمان خاصی باز و بسته گرددند. بنابراین، برای هر سیلندر حداقل دو بادامک وجود دارد.

۴-۷-۱ - شکل میل بادامک: مجموعه بادامک‌ها در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند و تشکیل میل بادامک می‌دهند. زاویه‌ی قرار گرفتن بادامک‌ها نسبت به یکدیگر متفاوت است. در نتیجه سوپاپ‌ها به وسیله تایمینگ (زمان بندی) باز و بسته می‌شود (شکل ۴-۳۵).

تقریباً در تمام موتورها برای یاتاقان بندی میل بادامک، چند محور طراحی شده است که گاهی قطر آن‌ها از اندازه بادامک‌ها بزرگ‌تر است، برای این که بتوانیم میل بادامک‌ها را از بوش یاتاقانی خود خارج کنیم (شکل ۴-۳۶).

اما در برخی از موتورها، میل بادامک هایی به کار برده شده که تعداد بیشتری محور داشته و یاتاقان های آن به صورت کپه است در این نوع میل بادامک ها قطر محور را کوچک تر طراحی می کنند (شکل ۴-۳۷).

شکل (۴-۳۷)

میل بادامک دارای فلاچی برای اتصال چرخ زنجیر یا چرخ تسممه است. هم چنین ممکن است روی میل بادامک شیار محل قرار گرفتن دلکو و دایره‌ی گریز از مرکز پمپ بنزین یا حتی چرخ دنده‌ی محرک اویل پمپ نیز وجود داشته باشد.

شکل (۴-۳۸)

۴-۷-۲ - جنس میل بادامک: میل بادامک در معرض ضربه، سایش و فشار زیاد قرار دارد از این رو لازم است از جنس مقاومی ساخته شود تا به راحتی بتواند موارد یاد شده را تحمل نماید. معمولاً میل بادامک از آلیاژهای چدن (به دلیل سخت بودن در مقابل سایش) و فولاد (به دلیل مقاومت در برابر ضربه) ساخته می شود و سطوح آن را سخت کاری می کنند (شکل ۴-۳۸).

بر روی میل بادامک فولادی، تایپت غلتکدار استفاده می شود و شکل بادامک های آن کمی متفاوت است.

شکل (۴-۳۹)

۴-۷-۳- محل قرارگیری میل بادامک: در موتورهای مختلف محل قرارگیری میل بادامک متفاوت است و به طور کلی به دو دسته تقسیم می شوند، که عبارتند از:

- **میل بادامک در بلوكه‌ی سیلندر:** موتورهایی که میل بادامک آنها در بلوكه است به میل سوپاپ زیر (میل بادامک زیر) معروف اند و بسته به محل سوپاپ، داری تایپت، میل تایپت و اسپک می باشند.

ارتفاع این موتورها کمتر است ولی تعداد قطعات متحرک دستگاه سوپاپ زیاد است (شکل ۴-۳۹).

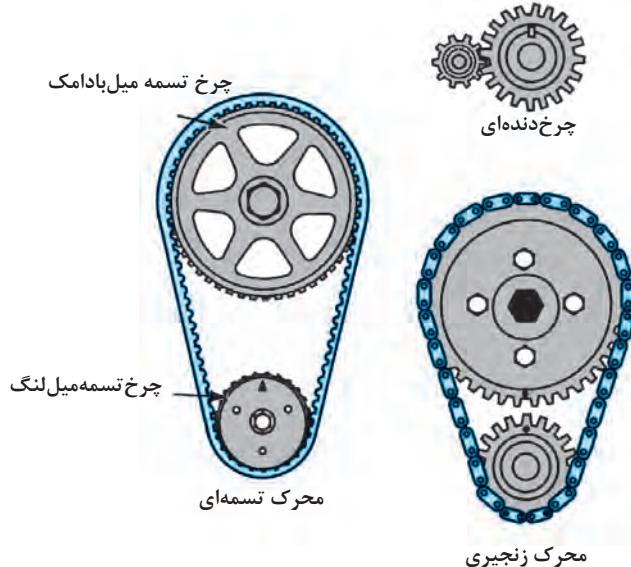

شکل (۴-۴۰)

- میل بادامک در سرسیلندر(میل سوپاپ رو) :

این گونه موتورها به آچ سی (OHC) معروف اند و در تمام آن ها سوپاپ ها نیز در سر سیلندر قرار دارند. بنابراین از قطعات رابط بین میل بادامک و سوپاپ کاسته می شود حتی ممکن است بین بادامک و سوپاپ فقط تایپت باشد (حذف اسپک ، میل اسپک و میل تایپت).

در این موتورها از کم ترین تعداد قطعات متحرک در دستگاه سوپاپ استفاده شده است. بنابراین دقیق کار سوپاپ ها افزایش یافته است و بهتر باز و بسته می شوند (لقی و انحراف کم). لذا کارایی موتور نیز بهبود می یابد (شکل ۴-۴۰).

شکل (۴-۴۱)

- درگیری میل بادامک با میل لنگ: همان طور که می دانید در تمام موتورها میل بادامک حرکت خود را از میل لنگ می گیرد ولی چگونگی این انتقال حرکت متفاوت است، به این شرح :

- انتقال حرکت به صورت چرخ دنده : این نوع انتقال حرکت در بعضی از موتورهایی که میل بادامک آن داخل بلوكه و نزدیک میل لنگ طراحی شده است رواج دارد، به طوری که مستقیماً و بدون واسطه ای دیگر، میل لنگ و میل بادامک توسط دو چرخ دنده با یکدیگر متصل می شوند (شکل ۴-۴۱).

- انتقال حرکت توسط زنجیر : در مواردی که فاصله میل بادامک از میل لنگ زیاد باشد، از زنجیر و چرخ زنجیر استفاده می شود و زنجیر حرکت چرخشی را تقریباً بدون لغزش انجام می دهد .

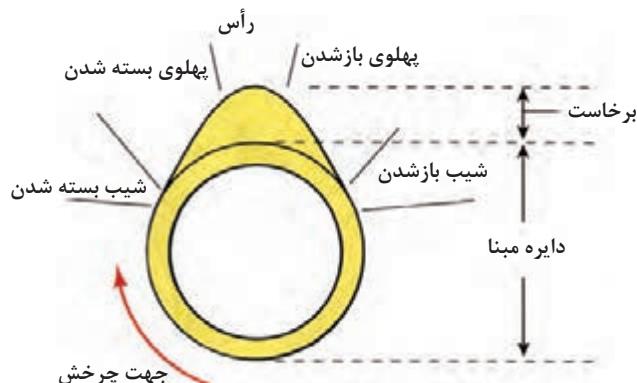
- انتقال حرکت توسط تسمه : از این نوع انتقال نیز برای مواردی که فاصله زیاد است استفاده می شود ولی معايب زنجیر و چرخ زنجیر را ندارد.

شکل (۴-۴۲)

۴-۷-۵-چرخ دندھی میل بادامک: چرخ دندھی میل بادامک معمولاً توسط پیچ به آن متصل می شود و یک خار یا پین ، موقعیت آن را روی میل بادامک تثبیت می کند . جنس چرخ دندھا و چرخ زنجیرها از پودر فلزاتی چون چدن ، فولاد یا آلومینیوم و فیبر فشرده است ولی چرخ تسمهها که باید سبک باشند از آلومینیوم اند .

گاهی برای کاهش وزن چرخ دندھی میل بادامک ، بدنه را از آلومینیوم و دندھا را از پلاستیک می سازند (شکل ۴-۴۲) .

شکل (۴-۴۳)

۴-۷-۶-ساختار بادامک: شکل بادامک ها بسته به طراحی موتور و مقدار زمان باز یا بسته بودن سوپاپها و هم چنین میزان ارتفاع بازشدن (برخاست) سوپاپ ، متغیر است . بادامک از قسمت های مختلفی تشکیل شده است (شکل ۴-۴۳) و عبارت اند از :

— دایره هی مبنا

— شیب باز شدن

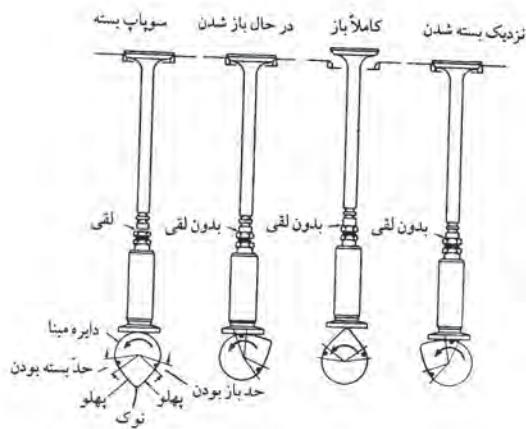
— پهلوی بازشدن

— نوک (رأس بادامک)

— پهلوی بسته شدن

— شیب بسته شدن

وظیفه دایره هی مبنا ، بسته نگه داشتن سوپاپ است ، شیب باز شدن موجب آرام و بی سروصدا باز کردن سوپاپ می گردد و پهلوی باز شدن ، وظیفه دی برخاست سوپاپ را به عهده دارد و نوک بادامک آن را تکمیل می کند .

شکل (۴-۴۴)

شکل (۴-۴۵)

شکل (۴-۴۶)

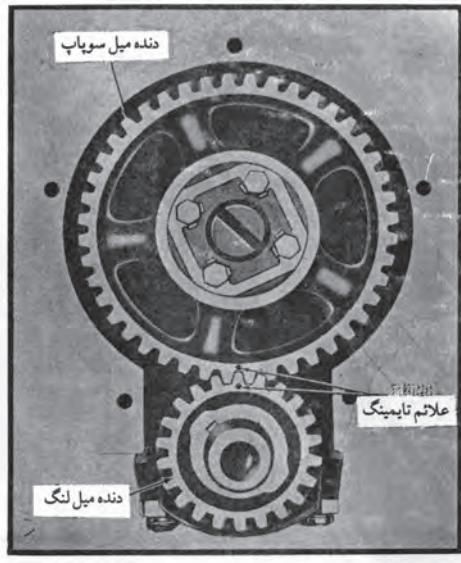
پهلوی بسته شدن ، سوپاپ را می بندد تا به وسیله‌ی شب بسته شدن ، آرام روی سیت خود بنشیند پس شب باز و بسته شدن بادامک ، در آرام کارکرد موتور و جلوگیری از ضربه‌ی شدید به دستگاه سوپاپ و سرسیلندر نقشی اساسی ایفا می‌کند. در نتیجه دوام و عمر موتور افزایش می‌یابد (شکل ۴-۴۴). سطح بادامک‌ها و محورهای یاتاقان میل بادامک سخت‌کاری می‌گردد ، تا سایش آن کمتر شود. در ضمن روغن کاری آن‌ها نیز نقش زیادی در زمینه‌ی کاهش سائیدگی دارد.

محور میل بادامک‌هایی که در بلوكه هستند به وسیله‌ی کانال اصلی ، روغن کاری می‌شود . ولی در موتورهای میل بادامک رو (OHC) توسط مدار روغن وارد شده به سرسیلندر یا توسط لوله‌ی مخصوص ، عملیات روانکاری میل بادامک صورت می‌پذیرد (شکل ۴-۴۵).

در برخی خودرو‌ها ، دایره‌ی مینا را با پهنای کم تری نسبت به سایر قسمت‌های بادامک می‌سازند تا ضمن کم شدن اصطکاک ، وزن میل بادامک نیز کاهش یابد (شکل ۴-۴۶). با وجود این ، سایش در بادامک‌ها یا محورهای میل بادامک ، اجتناب ناپذیر است.

۴-۸- آشنایی با نسبت دور میل بادامک به میل لنگ

پیش از این با اساس کارکرد موتورهای دو زمانه و چهار زمانه و سیکل اتو آشنا شده اید و تفاوت آن‌ها را می‌شناسید در موتور دو زمانه با یک دور گردش میل لنگ هر چهار عمل احتراق صورت می‌گیرد . ولی در موتورهای چهارزمانه با دو بار

شکل (۴-۴۷)

گردش میل لنگ تمام سیلندر ها ، هر چهار عمل اتو را انجام می دهند . در نتیجه سوپاپ های گاز و دود آن ها یک بار باز و بسته می شوند . برای انجام این عمل به یک دور گردش میل بادامک نیاز است پس می توان به راحتی نتیجه گرفت که در یک موتور چهار زمانه (بدون در نظر گرفتن تعداد سیلندر های موتور) با دو دور گردش میل لنگ ، یک دور گردش میل بادامک خواهیم داشت نسبت دور میل بادامک به دور میل لنگ ۱ به ۲ یعنی $\frac{1}{2}$ است (شکل ۴-۴۷).

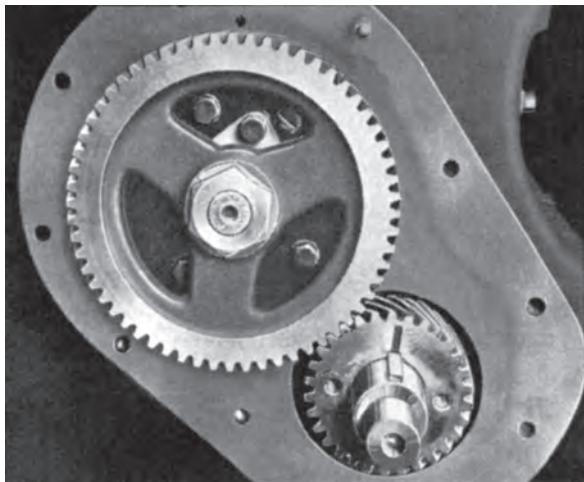
شکل (۴-۴۸)

این عملیات بدون لغزش صورت می گیرد پس برای رسیدن به این تناسب دور ، باید قطر یا تعداد دنده های میل بادامک ، دقیقاً دو برابر قطر یا تعداد دنده های میل لنگ باشد . به این جهت دلکوی موتورهای کاربراتوری حرکت خود را از میل بادامک می گیرد تا در هر چرخش محور آن ، یک بار در تمام سیلندر ها ، احتراق صورت گیرد (شکل ۴-۴۸).

۴-۹ - آشنایی با زنجیر یا تسمه تایم ، علامت گذاری و مفهوم تایمینگ میل بادامک در بخش (۴-۷-۴) به انواع انتقال حرکت از میل لنگ به میل بادامک اشاره شده در این قسمت به طور کامل تری به آن می پردازیم .

۴-۹-۱ دنده ، زنجیر یا تسمه کدام یک؟

انتقال حرکت از میل لنگ به بادامک باید بدون کم و کاستی صورت گیرد . چرخ دنده این عملیات را به خوبی انجام می دهد . از این روش بیشتر در موتورهای قدیمی میل بادامک زیر ، استفاده شده است (شکل ۴-۴۹) .

شکل (۴-۴۹)

شکل (۴-۵۰)

سنگین بودن وزن چرخ دنده ، هزینه‌ی ساخت زیاد و مهمتر از همه ، دورشدن میل بادامک از میل لنگ موجب شده در طرح‌های بعدی موتور زنجیر و چرخ زنجیر جای گزین چرخ دنده شوند (شکل ۴-۵۰) .

برای آن که زنجیر بتواند دوران را به طور کامل انتقال دهد و در تایمینگ تغییری ایجاد نشود از زنجیر سفت کن استفاده می شود .

شکل (۴-۵۱)

زنジیر سفت کن به صورت های هیدرولیکی (نیروی روغن) یا مکانیکی (نیروی فنر) به طرف آزاد زنجیر نیرو وارد می کند . این قطعه از لاستیک مصنوعی فشرده ساخته می شود تا اصطکاک کمی داشته باشد (شکل ۴-۵۱) در هر صورت ، زنجیر نیز معایبی دارد که مهم ترین آن‌ها عبارتند از :

- هزینه ساخت نسبتاً زیاد ؛
- ایجاد سروصدما ؛
- نیاز به روغن کاری و نگه داری ؛
- فرسودگی زنجیر و چرخ زنجیر که موجب اختلال در تایمینگ می شود .

برای برطرف کردن عیوب یاد شده از تسمه و چرخ تسمه که امروزه بسیار رواج یافته است استفاده می‌شود از جمله محسن آن عبارتند از:

- هزینه‌ی ساخت کم

- سبک بودن وزن

- کار کرد بدون سرو صدا

- نیاز نداشتن به روغن کاری

شکل (۴-۵۲) کاربرد تسمه و زنجیر را در موتورهای V

شکل با چهار میل بادامک نشان می‌دهد.

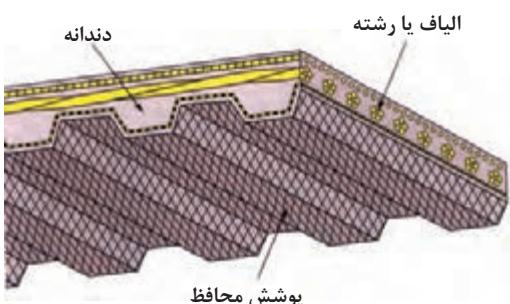
(a)

(b)

شکل (۴-۵۲)

شاید تنها عیب تسمه، پاره شدن احتمالی آن یا لغزش روی چرخ تسمه باشد با پاره شدن تسمه، خطر برخورد پیستون با سوپاپ‌ها به وجود می‌آید. کارشناسان و طراحان با تقویت جنس تسمه تا حدودی این عیب را برطرف نموده اند معمولاً تسمه را از الیاف فایبر گلاس^۲ با روکشی از لاستیک می‌سازند (شکل (۴-۵۳)).

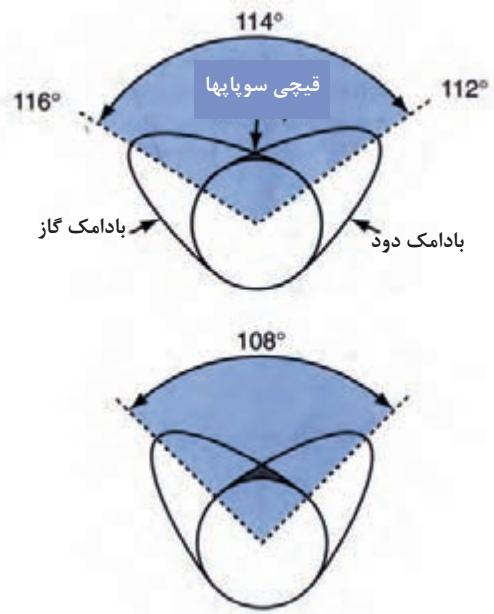

شکل (۴-۵۳)

شکل (۴-۵۴)

محیط داخلی این تسمه دندانه دار است برای این که بتواند به خوبی و با دقت ، مکانیزم سوپاپ را به حرکت در آورد . برای تسمه های نیز از تسمه سفت کن استفاده می شود ، که عموماً به صورت غلتک است و توسط نیروی فر یا هیدرولیک یا به صورت دایره گریز از مرکز ، مقدار کشش تسمه را تنظیم می نماید (شکل (۴-۵۴)) .

شکل (۴-۵۵)

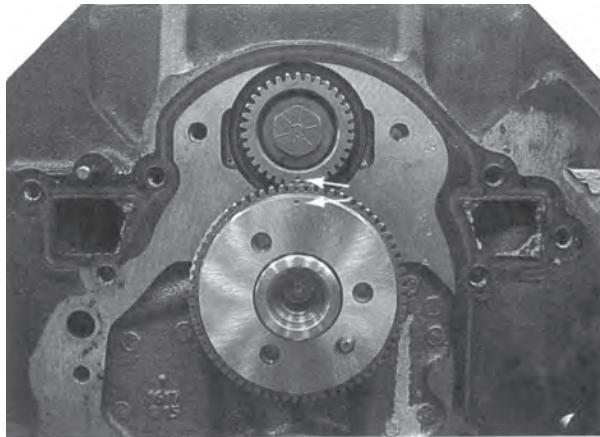
۴-۹-۲ - مفهوم تایمینگ سوپاپ به معنی زمان بندی دقیق باز و بسته شدن سوپاپ های موتور است . اگر بخواهیم حداکثر قدرت موتور را به دست آوریم باید میزان پرشدن سیلندرها از مخلوط سوخت به حداکثر برسد و احتراق در لحظه ای دقیق انجام شود هم چنین خالی شدن سیلندر از دود به بهترین نحو صورت گیرد . برای رسیدن به این مقصد باید در طراحی بادامک های موتور آوانس ^۳ بازشدن و ریتارد ^۴ بسته شدن سوپاپ ها در نظر گرفته شود . با این عمل مقدار زمان باز بودن سوپاپ ها را افزایش داده ایم (شکل (۴-۵۵)) .

علاوه بر این ، لحظه دقیق باز و بسته شدن نیز اهمیت خاصی دارد . هنگام اتصال میل بادامک به میل لنگ ، باید زمان دقیق عملکرد سوپاپ ها برای هر سیلندر در نظر گرفته شده باشد در نتیجه ، جایه جایی موقعیت میل بادامک نسبت به میل لنگ ، حتی به اندازه یک دندانه ، می تواند در کارکرد موتور تاثیر منفی داشته باشد .

۴-۹-۳ - علائم تایمینگ: جهت رسیدن به تایمینگ صحیح و اتصال آسان میل بادامک به میل لنگ ، معمولاً روی چرخ دندۀ آن‌ها را علامت‌گذاری می‌کنند تا هنگام نصب مدنظر قرار گیرد.

در نوع دندۀ‌ای، دو نقطه روی چرخ دندۀ‌ها حکشده است تابه هنگام جازدن، آن‌ها روبه‌روی یکدیگر قرار می‌گیرند (شکل ۴-۵۶).

شکل (۴-۵۶)

در نوع زنجیر تایم نیز دو نقطه بر روی هر دو چرخ زنجیر حک می‌شود تامباپ (شکل ۴-۵۷) روبه‌روی هم در یک راستا با خاط المرکزین دو محور قرار گیرند.

شکل (۴-۵۷)

در روش دیگر دو حلقه‌ی زنجیر را با رنگ مشخص می‌کنند تا علائم تایمینگ روی چرخ زنجیرها در مقابل حلقه‌های رنگ شده قرار گیرند (شکل ۴-۵۸).

امروزه در خودروهایی که تسمه تایم دارند ، روی دندۀ سر میل بادامک و دندۀ سر میل لنگ علامت‌هایی حک گردیده است که باید مطابق توصیه‌ی شرکت سازنده ، مقابل شاخص‌هایی قرار گیرند. در این حالت تایم میل بادامک تنظیم است.

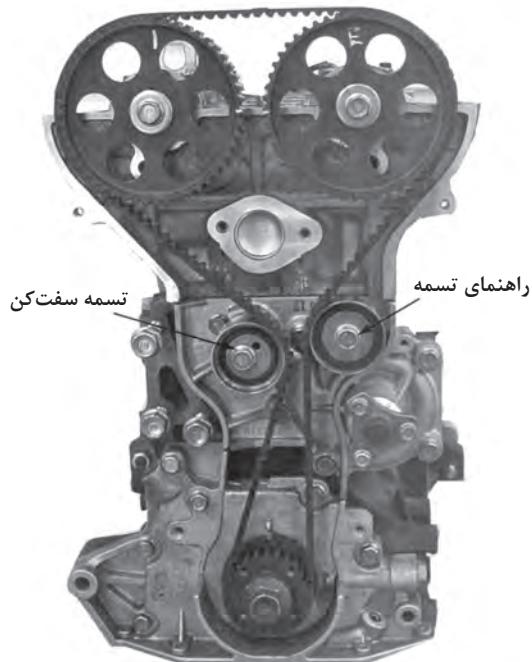
برای نمونه ، وقتی علائم تایمینگ هر دو میل بادامک‌های خودرو به طور افقی مقابل یک دیگر قرار گیرند ، علامت روی چرخ‌تسمه یا پولی میل لنگ را روی بلوکه مقابل شاخص

شکل (۴-۵۸)

قرار می دهند و سپس تسمه تایم را سوارمی کنند (این موتور دومیل بادامک دارد) (شکل ۴-۵۹).

پس نمی توان قانون ثابتی برای تسمه تایم میل بادامک بیان نمود . فقط به این نکته اشاره می شود که اگر در موتوری چهار سیلندر (ترتیب احتراق ۱ ، ۳ ، ۴ ، ۲) ، پیستون شماره‌ی یک نقطه‌ی مرگ بالا و مرحله‌ی احتراق باشد ، سوپاپ‌های سیلندر شماره‌ی چهار در حالت قیچی ^۵ خواهد بود .

شکل (۴-۵۹)

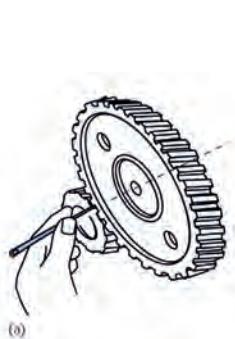
شکل (۴-۶۰)

۴-۱۰- آشنایی با خلاصی مجاز دنده‌ها و زنجیر و میزان کشش تسمه تایم

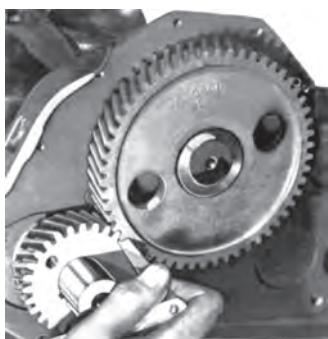
به منظور دست یابی به تایمینگ صحیح سوپاپ‌ها و تولید قدرت حداکثر موتور ، نباید بین اجزای محرک سوپاپ لغزشی وجود داشته باشد ولی پس از مدتی کارکرد بین چرخ دنده‌ها ، زنجیر یا تسمه ، دراثر سایش و یا کشش خلاصی ایجاد می شود ، که باید این فرسودگی را مورد کنترل قرار داد (شکل ۴-۶۰).

۴-۱۰-۱ - کنترل چرخ دنده‌ها: در نوع چرخدنده‌ای ، باروار دشده از طرف میل لنگ و میل بادامک به چند دنده‌ی در گیر دو چرخ دنده باعث می شود که به مرور زمان در آن‌ها فرسودگی ایجاد شود ، که به خلاصی بین دو چرخدنده می‌انجامد و ضمن ایجاد سروصدای زیاد ، امکان رسیدن به تایمینگ صحیح را دور از دسترس می نماید .

-۵ Valve overlap در بعضی از کتاب‌ها به لحظه‌ی باز بودن هم زمان هر دو سوپاپ از یک سیلندر ، قیچی سوپاپ‌ها می‌گویند

شکل (۴-۶۲)

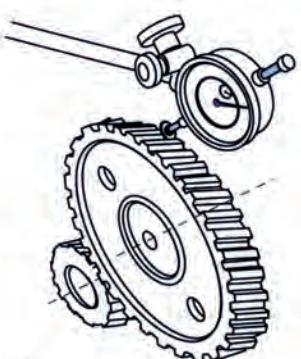
شکل (۴-۶۱)

به دو روش می‌توان لقی بین چرخ‌دنده‌ها را اندازه گرفت (این مقدار معمولاً بین $۰/۰۵$ الی $۰/۱۵$ میلی‌متر است).

استفاده از فیلر

- استفاده از ساعت اندازه گیر

در روش اول به وسیله فیلری مناسب، فضای خالی بین چرخ‌دنده‌ها را اندازه گیری می‌کنند و در صورت اضافه بودن، آن‌ها را تعویض می‌نمایند (شکل‌های ۴-۶۱ و ۴-۶۲).

شکل (۴-۶۳)

در روش دوم ساعت اندازه گیر را در محلی از موتور تثبیت می‌کنند و نوک شاخص آن را روی لبه ی چرخ‌دنده می‌بادامک قرار می‌دهند (شکل ۴-۶۳). با تکان دادن چرخ‌دنده، میزان خلاصی آن‌ها را از روی انحراف عقربه‌ی ساعت به دست می‌آورند.

شکل (۴-۶۴)

۴-۱۰-۴- کنترل زنجیر و چرخ زنجیر

معمولًا برای افزایش راندمان از زنجیر سفت کن استفاده می‌کنند، ولی اتصال زنجیر در بعضی از موتورها بدون زنجیر سفت کن صورت می‌گیرد. در صورت فرسوده بودن این قطعات، زنجیر شل کار می‌کند و ضمن ایجاد لرزش و سروصدای تغییراتی در تایمینگ نیز ایجاد می‌نماید. سائیدگی در زنجیر سفت کن نیز عیوب یادشده را به همراه دارد (شکل ۴-۶۴).

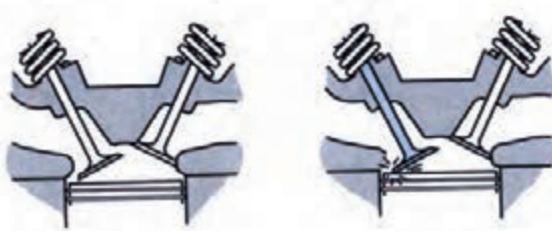

شکل (۴-۶۵)

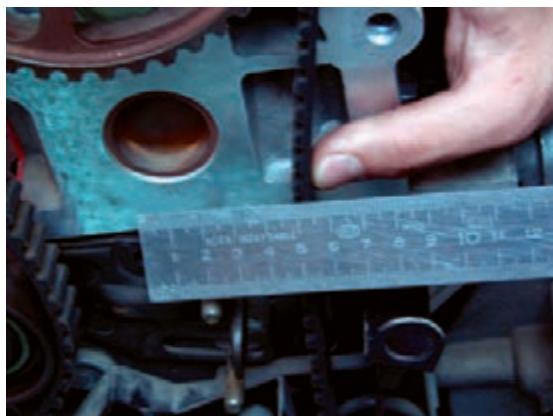
جهت کنترل آن، طرف آزاد زنجیر را فشار می‌دهیم و مقدار جابه جایی آن را اندازه گیری می‌کنیم این مقدار در محدوده‌ی ۵ الی ۱۲ میلی‌متر مجاز خواهد بود (شکل ۴-۶۵).

۴-۱۰- ۳ - کنترل تسمه و چرخ تسمه: میزان کشش

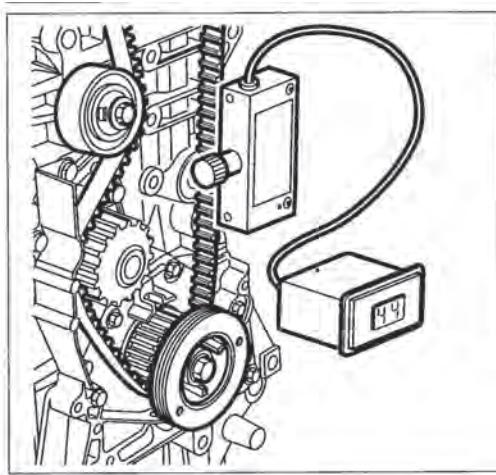
تسمه، توسط تسمه سفت کن تنظیم می‌گردد. این وسیله به صورت غلتک به پشت تسمه فشار وارد می‌آورد و از لغزش آن جلوگیری می‌نماید.

شکل (۴-۶۶)

شکل (۴-۶۷)

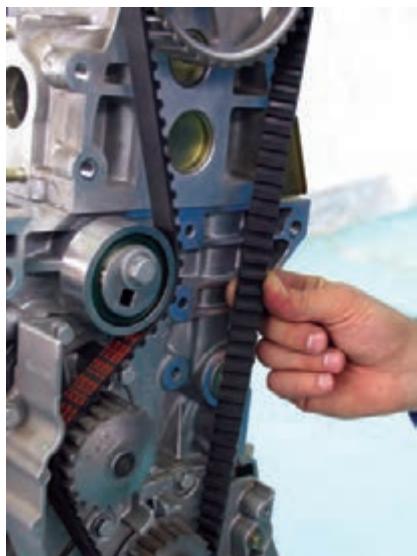
شکل (۴-۶۸)

تسمه در اثر کارکرد زیاد، دچار افزایش طول می‌شود و ضمن شل شدن آن، تایمینگ به هم می‌خورد. بزرگترین خطری که در اثر پاره شدن تسمه و یا به هم خوردن تایمینگ موتورها را تهدید می‌کند، برخورد سوپاپ با پیستون است (شکل ۴-۶۶).

برای کنترل، علاوه بر موارد ظاهری مثل ترک یا زدگی، میزان کشش تسمه را به سه صورت اندازه می‌گیرند:
_ کنترل به وسیله خط کش: با استفاده از یک خط کش و فشار انگشت میزان کشش تسمه را اندازه می‌گیرند. این میزان، طبق سفارش سازندگان، معمولاً باید از ۱۲ میلی متر بیشتر باشد (شکل ۴-۶۷).

_ کنترل با دستگاه: توسط دستگاه کشش‌سنج^۱ تسمه، مقدار آزاد بودن آن را اندازه می‌گیرند. این دستگاه به روی تسمه بسته می‌شود و میزان سفت بودن آن را به صورت عدد نشان می‌دهد (شکل ۴-۶۸).

_ روش کارگاهی: برخی از تعمیر کاران با تجربه از یک روش آسان تر استفاده می‌نمایند.

شکل (۴-۶۹)

قسمت آزاد تسمه را با دو انگشت به طرف خود می چرخانند
در این حالت اگر میزان کشش آن تنظیم باشد ، تسمه نباید به
اندازه 90° چرخش داشته باشد (شکل ۴-۶۹) .

در صورتی که حد چرخش 90° یا بیشتر باشد کشش
تسمه را مجدداً تنظیم می کنند.

۴-۱۱- آشنایی با چرخ دندۀ پولی سر میل لنگ وعلامت آن

در بخش (۴-۹) باسه روش به حرکت درآوردن میل بادامک
آشنا شدیم . در هر سه روش چرخ دندۀ ای سرمیل لنگ نصب
می گردد که معمولاً توسط یک خارنگه دارنده ، روی آن کوپل
می شود . این چرخ ، بسته به نوع اتصال با میل بادامک ، ممکن
است چرخ دندۀ ، چرخ زنجیری یا چرخ تسمه باشد .

اشاره شد که علامت تایمینگ معمولاً روی چرخ دندۀ و چرخ
زنجیر حک می شود و برای تایم گیری کافی است که دو علامت
مقابل یکدیگر قرار گیرند .

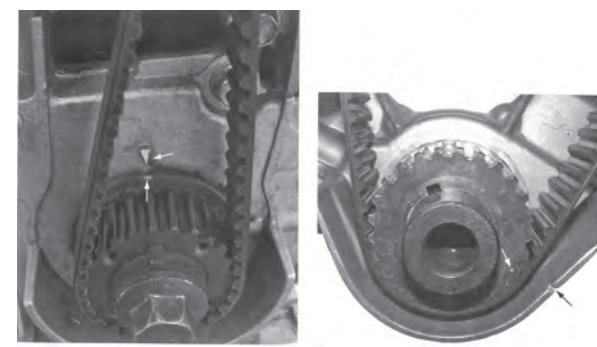
نکته: در مورد تایم هرموتوری به کاتالوگ آن رجوع می شود .
این در حالی است که شیوه‌ی علامت گذاری روی چرخ تسمه
تنوع بیشتری دارد .

در اشکال (۴-۷۰ و ۴-۷۱) نمونه‌هایی از علامت تایم موتورها
را می‌بینید .

معمولًا علامت روی چرخ دندۀ‌های میل بادامک و میل لنگ را
در مقابل شاخص‌هایی ، روی بلوکه قرار می‌دهند .

در بعضی از خودروها به جای علامت گذاری روی چرخ تسمه‌ی
میل لنگ ، علامت را روی پولی آن قرار می‌دهند .

می‌دانید که امروزه آلترناتور، پمپ فرمان پرقدرت و توسط

شکل (۴-۷۰)

شکل (۴-۷۱)

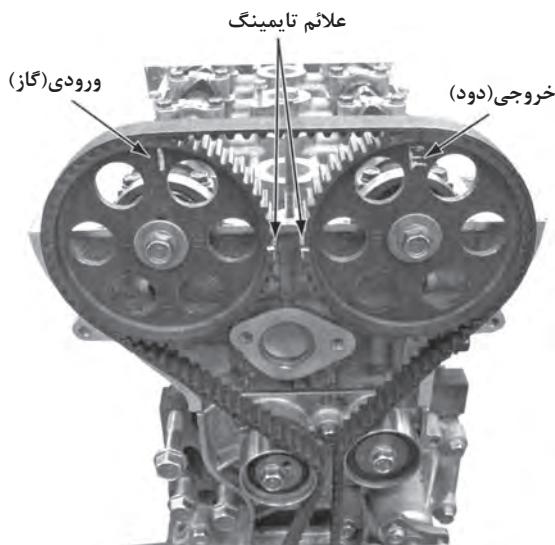
پولی میل لنگ به حرکت در می آیند. در نتیجه ارتعاشات زیادی به پولی و میل لنگ وارد می گردد.

امروزه پولی ها به دو صورت یک پارچه و چند پارچه ساخته می شوند. داخل بعضی از آنها، برای کاهش ارتعاشات، لاستیک ضربه گیر پرس می کنند.

یکی دیگر از کاربردهای پولی (به جهت در دسترس بودن) وجود علائم تایمینگ سوپاپ یا تایمینگ جرقه روی آن است. برای نمونه، در موتوری اگر علائم پولی و چرخ میل بادامک مقابل یکدیگر قرار گیرند، تایمینگ سوپاپها تنظیم است (شکل ۴-۷۲).

شکل (۴-۷۲)

شکل (۴-۷۳)

در موتورهایی که دو میل بادامک دارند، روی هر دو چرخ دندنهای میل بادامک آنها علامت‌گذاری می شود (شکل ۴-۷۳).

۴-۱۲- دستورالعمل باز و بست پولی ، تسمه تایم و دنده‌ی سر میل لنگ

زمان: ۳ ساعت

ابزارهای موردنیاز :

ابزارهای عمومی ، پولیکش ، پین یا مفتول به قطر ۱۰ میلی‌متر و طول ۱۰۰ میلی‌متر ، قفل‌کن فلاپلیول ، دستگاه کشش سنج تسمه (تئیلیومتر) و خط‌کش .

نکات ایمنی :

- پس از پین‌گذاری برای جلوگیری از چرخش میل لنگ ، حتماً از قفل‌کن فلاپلیول استفاده کنید تا به پولی و بدن‌های موتور خدمه وارد نشود .

- هنگام کار با تسمه مراقب باشید زیاد پیچ و تاب نخورد .
برای بازکردن دنده‌ی سر میل لنگ یا پیاده کردن سرسیلندر در موتورهای میل بادامک رو ، نیاز است که تسمه تایم را خارج کنیم .

برای باز کردن پولی به روش زیر عمل کنید:
- موتور را روی پایه‌ی گردان مناسب نصب کنید.
- متعلقات موتور از جمله آلترناتور ، تسمه‌ی آن ، مانی‌فولددها و ... را باز نمایید .

- قاب‌های بالای موتور را باز کنید .
- میل لنگ را پرخانید تا مجرای تایم چرخ تسمه‌ی میل بادامک مقابل حفره‌ی سرسیلندر قرار گیرد . حال میله‌ای را به قطر حدود ۱۰ میلی‌متر در داخل آن جا بزنید (شکل ۴-۷۴) .

- قفل‌کن فلاپلیول را روی بلوکه بیندید (شکل ۴-۷۵) .
- پیچ مرکزی پولی را باز کنید .
- در صورت نداشتن ضربه گیر و سفت بودن پولی ، با پولیکش آن را خارج نمایید و مراقب خار آن باشید (شکل ۴-۷۶) .

شکل (۴-۷۴)

شکل (۴-۷۵)

شکل (۴-۷۶)

شکل (۴-۷۷)

پس از بیرون آوردن پولی به ترتیب زیر عمل نمائید:
- قاب‌های میانی و پایین را به همراه دسته موتور باز کنید.
- معمولاً روی تسمه‌ها، مقابله علائم تایمینگ چرخ دنده‌ها،
با رنگ، علامت‌گذاری شده است. در غیراین صورت، روی تسمه
علامت‌بزنید تا در صورت سالم بودن آن، دوباره به همین ترتیب
نصب گردد.

- پیچ تسمه سفت‌کن را شل کنید و غلتک را موفق
عقربه‌های ساعت بگردانید تا شیار آن را به صورت افقی قرار
گیرد (شکل ۴-۷۷).

شکل (۴-۷۸)

حال تسمه آزاد است آن را بدون ضربه خارج کنید (شکل ۴-۷۸).

شکل (۴-۷۹)

- دنده‌ی سر میل لنگ را بیرون بیاورید و خار آن را نیز بردارید
(شکل ۴-۷۹).

شکل (۴-۸۰)

شکل (۴-۸۱)

شکل (۴-۸۲)

۴-۱۲-۱- تایم گیری موتور: برای نصب پولی روی میل لنگ ابتدا باید تسمه تایم را روی موتور سوار کنید، تایم گیری موتور با دو روش انجام می شود :

-پین گذاری

در موتوری که پولی آن از نوع پرسی و بدون ضربه گیر است از روش پین گذاری استفاده کنید :

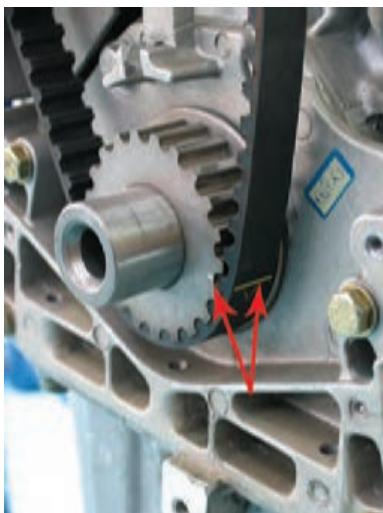
چرخ دندنه‌ی سر میل لنگ را به همراه خار آن نصب کنید. پولی را موقتاً روی میل لنگ سوار کنید و آن را بگردانید تا مجرای تایم آن مقابل حفره‌ی موتور قرار گیرد. اینک پین را به قطر تقریبی ۱۰ میلی‌متر جا بزنید برای جلوگیری از چرخش میل لنگ، قفل کن را نصب نمایید. آن گاه پولی را باز و آن را خارج کنید (شکل ۴-۸۰).

چرخ تسمه‌ی میل بادامک را نیز، در حالی که علامت تایم آن تنظیم است، پین گذاری نمایید.

حال تسمه را مطابق جهت آن (موافق عقربه‌های ساعت) به روی چرخ دندنه‌های میل لنگ و میل بادامک سوار کنید (شکل ۴-۸۱). نکته: مراقب باشید که تسمه عاری از هرگونه چربی و روغن باشد.

هنگام جازدن تسمه به علامت روی آن، که مطابق علائم تایمینگ است، دقیق کنید و توسط تسمه سفت کن مقدار کشش تسمه را تنظیم نمایید.

-علائم تایمینگ: در پولی‌هایی که دارای ضربه‌گیر لاستیکی هستند، از روش علائم تایمینگ استفاده می‌شود. علامت چرخ دندنه‌ی میل بادامک را به صورت مستقیم به طرف بالا قرار دهید (ساعت ۱۲) (شکل ۴-۸۲).

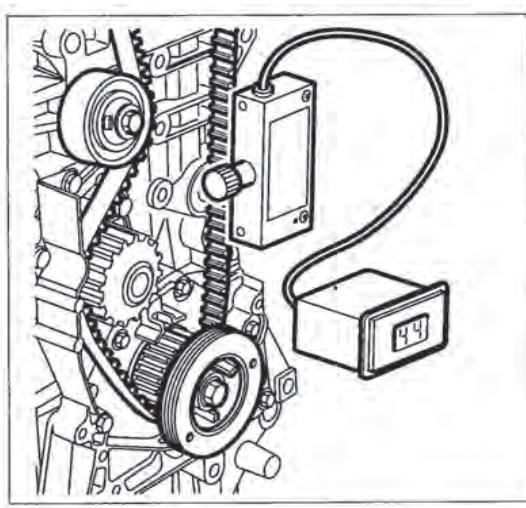

شکل (۴-۸۳)

میل لنگ را بگردانید تا علامت روی چرخ دنده‌ی آن در طرف راست، به صورت کاملاً افقی (ساعت ۳) یا مقابل شاخص سینی جلو قرار گیرد (بسته به نوع موتور) (شکل ۴-۸۳).

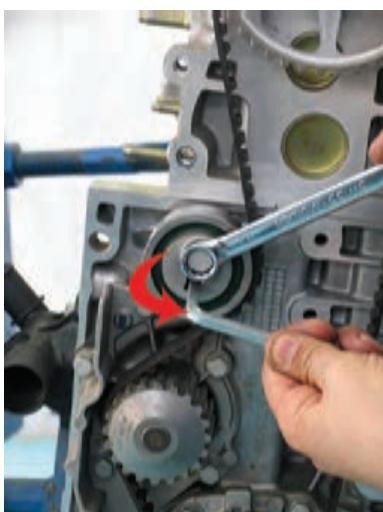
دراین حالت قفل کن فلاپیول را نصب کنید تا از چرخش موتور جلوگیری شود.

با توجه به علامت روی تسمه و مطابق جهت گردش موتور (راست گرد) آن را جا بزنید.

شکل (۴-۸۴)

۴-۱۲-۴- تنظیم کشش تسمه: پس از جاز دن تسمه‌ی تایم باید میزان کشش آن را تنظیم نمود. مطابق آنچه در بخش (۴-۱۰-۳) اشاره شد دستگاه کشش سنج را روی تسمه سوار کنید (شکل ۴-۸۴).

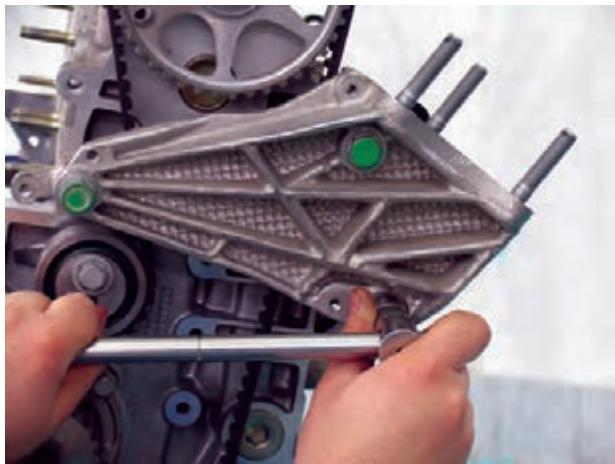
شکل (۴-۸۵)

تسمه سفت کن به صورت گریز از مرکز تعییه شده و در صورتی که غلتک آن را خلاف عقربه‌های ساعت بگردانید تسمه سفت می‌گردد (شکل ۴-۸۵).

میزان کشش تسمه را تقریباً روی عدد ۳۰ تنظیم نمائید. پیچ تسمه سفت کن را محکم کنید. سپس دستگاه کشش سنج و قفل کن فلاپیول را باز کنید.

موتور را چند دور بگردانید تا کشش تسمه روی همه‌ی آن تقسیم گردد. مجدداً کشش تسمه را اندازه‌گیری کنید، حدوداً

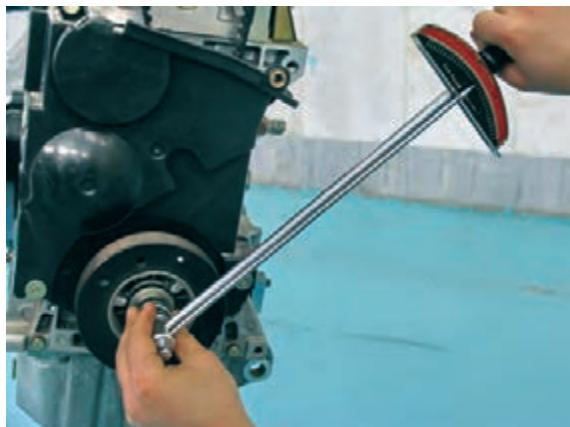
شکل (۴-۸۶)

عدد ۴۲ مناسب است . در صورتی که عدد ، کمتر یا بیش تراز این باشد مراحل فوق را تکرار نمایید .

نکته: اگر دستگاه کشش سنج در اختیار ندارید ، میزان سفت بودن تسمه را با فشار انگشت آزمایش نمایید . مقدار انحراف تسمه بیش از ۱۲ میلی متر نباشد .

پس از تنظیم مقدار کشش تسمه ، قطعات زیر را به ترتیب ببندید :

دسته موتور جلو، قاب های پایین، میانی و بالا، پولی سرمیل لنگ به همراه خار (شکل ۴-۸۶) .

شکل (۴-۸۷)

برای محکم کردن پیچ پولی میل لنگ ، باید قفل کن فلاپلیویل را مجدداً نصب کنید و سپس پیچ پولی را تا گشتاور مورد نظر و یا به روش زاویه ای محکم نمایید (شکل ۴-۸۷) .

۴-۱۳- آشنایی با اصول پیاده و سوار کردن میل بادامک و تنظیم آن

همان طور که قبلاً ذکر شد ، از نظر محل قرار گیری ، دو نوع میل بادامک وجود دارد :

– میل بادامک در بلوكه

– میل بادامک روی سرسیلندر

بنابراین باید قبل از هر چیز محل قرار گیری آن تشخیص داده شود ، که این امر از طریق سیستم تایمینگ میسر است .

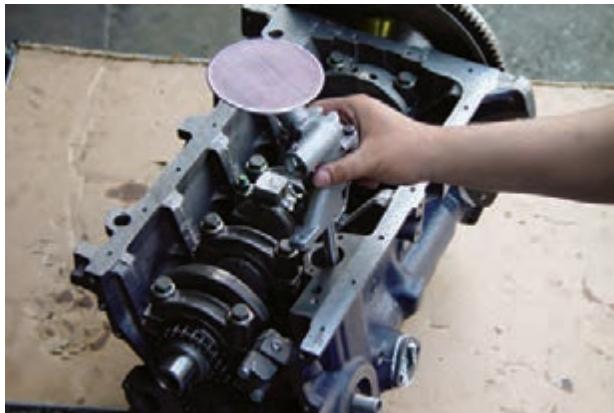
خارج کردن میل بادامک از روی بلوكه (نوع اول) ، به مراتب سخت تر از خارج کردن میل بادامک از روی سرسیلندر (نوع دوم) است .

در سیستم میل بادامک زیر ، ابتدا سر سیلندر را باز و سپس تایپت ها را خارج می نمایند (شکل ۴-۸۸) .

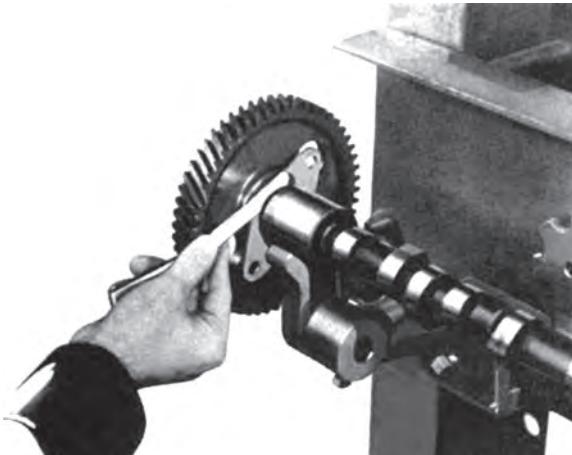
شکل (۴-۸۸)

پس از باز کردن اویل پمپ ، دلکو و پمپ بنزین (موتورهای کاربراتوری) میل بادامک آزاد می گردد (شکل ۴-۸۹). وجود چرخ دندهی محرک اویل پمپ، موجب حرکت طولی در میل بادامک می گردد.

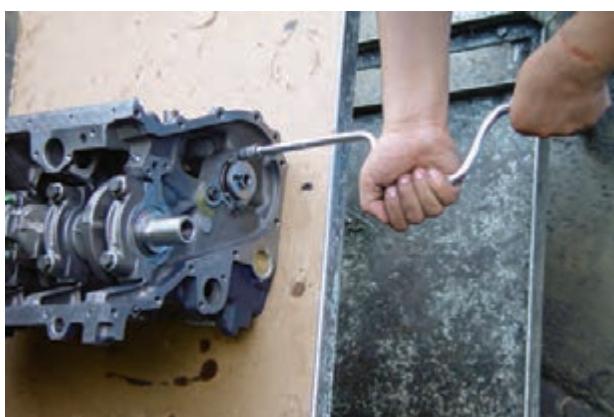
شکل (۴-۸۹)

برای کنترل آن از ضامنی به صورت صفحه‌ی محدود کننده استفاده می شود. این صفحه را پشت چرخ دنده‌ی میل بادامک پیچ می کنند تا ز حرفکت طولی آن جلوگیری کند. در چنین موتوری ، سائیدگی در صفحه‌ی ضامن ایجاد می شود که باید توسط فیلر ، لقی بین آن و میل بادامک را کنترل کرد (شکل ۴-۹۰).

شکل (۴-۹۰)

پس از باز کردن صفحه‌ی ضامن ، میل بادامک از یک طرف خارج می گردد (شکل ۴-۹۱).

شکل (۴-۹۱)

ولی در سیستم بادامک رو (OHC) نیاز به باز کردن سرسیلندر نیست. در این موتور ، باز کردن پمپ بنزین و دلکو و... (موتور کاربراتوری) الزامی است . در حالی که اویل پمپ توسط میل لنگ به حرکت درمی آید .

شکل (۴-۹۲)

شکل (۴-۹۳)

شکل (۴-۹۴)

شکل (۴-۹۵)

کنترل حرکت طولی میل بادامک آن ها ، توسط بست یا دو شاخه ای ضامن ، که روی سر سیلندر پیچ شده است صورت می گیرد (شکل ۴-۹۲) .

اگر اسپک در روی سر سیلندر سوار باشد به وسیله ای باز کردن آنها ، فشار فنر را از روی میل بادامک خنثی می کنیم .

به طور کلی از نظر یاتاقان بندی نیز میل بادامک ها به دو دسته تقسیم می شوند :

– بوش یاتاقان

– کپه ای یاتاقان

در سیستم بوش یاتاقان ، قطر محور میل بادامک را بزرگ تر از اندازه ای بادامک طراحی می نمایند تا بتوانند به راحتی آن را از داخل بلوكه یا سر سیلندر بیرون آورند (شکل ۴-۹۳) .

هنگام خارج کردن میل بادامک مراقب باشید بادامک ها را روی بوش یاتاقان خط نیندازند .

جنس بوش های میل بادامک از فلزات نرم مانند آلومینیم ، بابیت یا برنز است ، که در داخل بلوكه پرس می گردد . در موتور میل بادامک رو ، برای سر سیلندرهای آلومینیمی عموماً بوش از جنس دیگر طراحی نمی گردد و خود سرسیلندر در نقش یاتاقان عمل می نماید (شکل ۴-۹۴) .

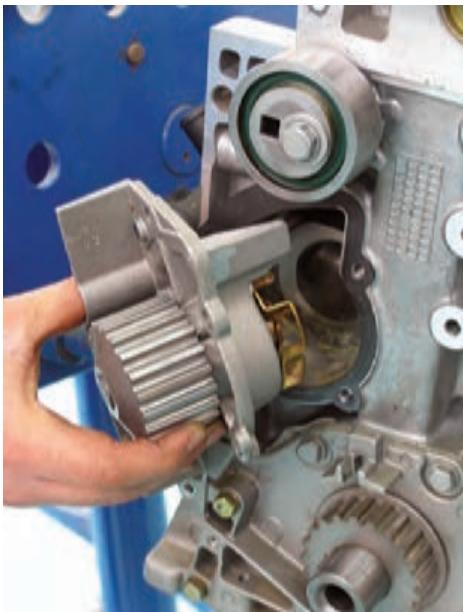
امروزه در برخی از این موتورها از کپه یاتاقان به جای بوش استفاده می شود . چرا که با کوچک شدن قطر محور ، وزن میل بادامک نیز سبک تر می گردد .

در این سیستم ، پس از پیاده کردن قطعات متصل به میل بادامک ، ضامن را باز و به طور یک نواخت کپه ها را شل می کنند (شکل ۴-۹۵) .

پس از جدا کردن کپه ها ، میل بادامک را از بالا خارج می نمایند .

۴-۱۴- دستور العمل پیاده و سوار کردن میل بادامک

زمان: ۲ ساعت

شکل (۴-۹۶)

ابزارهای مورد نیاز:

مجموعه ابزارهای عمومی، آچار آلن، چسب آب بندی، روغن دان.

نکات ایمنی:

– باز کردن مهره های کپه ها به صورت یک نواخت باشد تا به میل بادامک ضربه وارد نشود.

– هنگام کار روی میل بادامک، مراقب باشید به قطعات یاتاقان میل بادامک ضربه وارد نشود.

برای باز کردن میل بادامک به ترتیب زیر عمل کنید:

– ابتدا متعلقات موتور، از جمله در پوش سوپاپ و تسممه تایم را باز کنید.

– چرخ دنده‌ی سرمیل لنگ و واتر پمپ را باز نمایید.

نکته: فقط برای پیاده کردن موتور این عمل لازم است (شکل ۴-۹۶).

– میل بادامک را توسط آچار نگه داشته و پیچ میانی چرخ دنده‌ی آن را باز کنید. سپس چرخ دنده را خارج نمایید.

نکته: در موتورهای کاربراتوری پمپ بنزین دلکو نیز باز شود.

– پس از باز کردن لوله‌ی روغن میل بادامک، دوشاخه‌ی ضامن آن را (در صورت وجود) باز کنید (شکل ۴-۹۷).

شکل (۴-۹۷)

– پیچ ضامن سر آلن روی پایه‌ی دلکو یا کویل دوبل را باز نمایید (شکل ۴-۹۸).

– پایه‌ی کویل دوبل را از روی موتور پیاده کنید.

شکل (۴-۹۸)

شکل (۴-۹۹)

- کپه یاتاقان های میل بادامک را به روش حلزونی از کپه هی میانی شل کنید . سپس به طور یک نواخت آن ها را باز کنید (شکل ۴-۹۹) .

اخطر:

در صورت باز کردن غیر یک نواخت ، احتمال تاب برداشت میل بادامک یا ضربه خوردن به محورها و کپه ها وجود دارد .

- به شکل و محل کپه هاتوجه داشته باشید . کپه های ۲ و ۴ (شماره ها از عقب موتور به سمت جلو است) معمولاً با شماره یا حروف A و B مشخص شده اند و کپه ۵ دارای جای کاسه نمود است .

- پس از باز کردن کپه ها ، میل بادامک آزاد است آن را خارج کنید (شکل ۴-۱۰۰) .

دراین موتور شماره ی سیلندر و کپه ها از سمت فلاپویل شروع می شود .

شکل (۴-۱۰۰)

برای بستن میل بادامک عکس روش باز کردن عمل کنید .

- ابتدا پس از رفع عیب و انجام تعمیرات ، به محل یاتاقان ها و محورهای آن روغن بزنید .

- میل بادامک را در محل خود بگذارید و کپه ها را ، مطابق شماره و علامت بیندید (شکل ۴-۱۰۱)

- مهره های کپه ها را به طور یک نواخت و به صورت حلزونی در حد گشتاور مورد نظر ، محکم کنید .

شکل (۴-۱۰۱)

قطعات زیر را با در نظر گرفتن گشتاور پیچ ، نصب کنید :

- ضامن دو شاخه (در صورت وجود)

- لوله روغن کاری

- کاسه نمد جدید به وسیله ای ابزار مخصوص

- دنده ای سر میل بادامک با در نظر گرفتن پین آن ها

- تسمه تایم و اجزای آن

- در پوش سوپاپ (شکل ۴-۱۰۲)

- در خودروهای کاربراتوری ، پمپ بنزین و دلكو را سوار کنید ، به طوری که ترمینال های دلكو به طرف اگزوز باشد .

- پایه ای کویل (انژکتوری) را با چسب آغشته کنید و سپس ببندید .

- پیچ ضامن سرآلن فراموش نگردد . آن را محکم کنید (شکل ۴-۱۰۳) .

شکل (۴-۱۰۲)

شکل (۴-۱۰۳)

زمان: ۲ ساعت

۴-۱۵- دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب میل بادامک و دندنهی آن

ابزارهای موردنیاز :

میکرومتر ، ساعت اندازه گیر ، اندازه گیر تلسکوپی ، پایه های

V شکل

نکات ایمنی :

از ابزارهای سالم و دقیق استفاده شود .

محل اندازه گیری کاملاً تمیز باشد .

هنگام اندازه گیری مراقب باشید میل بادامک نیفتد .

برای عیب یابی قطعات خودرو یک اصل کلی وجود دارد و آن این است که ابتدا شکل ظاهری سطوح قطعات را از نظر سوختگی ، حفره ، ترک ، سایش شدید و ... بررسی در صورت

شکل (۴-۱۰۴)

سالم بودن ، ابعاد و اندازه های آن ها را کنترل کنید .

- میل بادامک معیوب باعث بد روشن شدن و تنظیم نبودن دور موتور و فیلر سوپاپ ها می گردد. به سطح بادامکها ، محورها، دایره ای گریز از مرکز پمپ بنزین و محل بسته شدن دلکو با دقیق نگاه کنید و اگر عیوبی مشاهده شد ، نسبت به تعویض میل بادامک اقدام نمائید (شکل های ۴-۱۰۵ و ۴-۱۰۶).

شکل (۴-۱۰۵)

در صورتی که عیوبی مشاهده نشد ، باید قسمت های مختلف میل بادامک را به ترتیب زیر از نظر فرسودگی و سایش مورد ارزیابی و اندازه گیری قرار دهید .

شکل (۴-۱۰۶)

شکل (۴-۱۰۷)

- ابتدا میل بادامک را از نظر خمیدگی بررسی کنید برای این کار طرفین میل بادامک را روی دو تکیه گاه مناسب قرار دهید و ساعت اندازه گیر را روی محور میانی آن تنظیم نمائید (شکل ۴-۱۰۷).

شکل (۴-۱۰۸)

با چرخش میل بادامک به انحراف عقریه دقیق کنید . اگر انحراف بیش از حد مجاز 3° میلی متر باشد میل بادامک را تعویض نمائید .

- ارتفاع بادامکها را به وسیله میکرومتر اندازه گیری و با اعداد کاتالوگ مقایسه کنید (شکل ۴-۱۰۸).

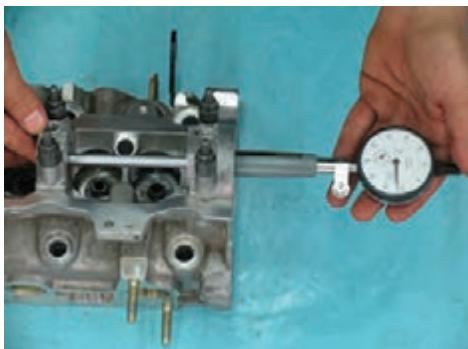

شکل (۴-۱۰۹)

شکل (۴-۱۱۰)

شکل (۴-۱۱۱)

شکل (۴-۱۱۲)

در صورتی که انحراف کم تر از حد مجاز باشد میل بادامک معیوب است. حد مجاز سائیدگی $0^{\circ}/2$ میلی متر است.

- در موتورهای کاربراتوری دایره‌ی گریز از مرکز پمپ بنزین را ابتدا اندازه‌گیری و سپس مقدار آن را با استاندارد موتور مقایسه کنید.

- لقی طولی میل بادامک را که به وسیله‌ی دوشاخه یا کپه‌ی ضامن کننده کنترل می‌شود، به کمک ساعت اندازه‌گیر به دست آورید. مقدار مجاز آن $0^{\circ}/2$ میلی متر است (شکل ۴-۱۰۹).

- مقدار سایش محورهای میل بادامک را به دست آورید. برای این کار قطر هر محور را در چند جهت اندازه‌گیری و اختلاف این اعداد را محاسبه کنید. مقدار مجاز $0^{\circ}/5$ میلی متر است (شکل ۴-۱۱۰).

- میزان لقی محورهای میل بادامک را در داخل یاتاقان آن بررسی کنید. برای این منظور کپه یاتاقان‌ها را بدون میل بادامک بیندید و آن را به میزان گشتاور مورد نظر محکم کنید و قطر داخلی آن‌ها را توسط اندازه‌گیر تلسکوپی به دست آورید (شکل ۴-۱۱۱).

اختلاف اندازه‌ی یاتاقان‌ها با قطر محورهای آن، که در مرحله‌ی قبل به دست آورده اید، میزان لقی را نشان می‌دهد. آن‌ها را با اعداد درج شده در کاتالوگ مقایسه کنید (شکل ۴-۱۱۲). معمولاً حد مجاز لقی $0^{\circ}/15$ میلی متر است.

شکل (۴-۱۱۳)

در موتور میل بادامک زیر ، در صورتی که لقی بیش از حد مجاز باشد ، بوش یاتاقان ها تعویض می شوند ولی در موتور سرسیلندر آلومینیومی چون فاقد بوش یاتاقان است ، سرسیلندر را عوض می کنند .

برای عیب یابی و رفع عیب چرخ دنده به ترتیب زیر عمل کنید :

اگر سطح دنده های چرخ میل بادامک دچار سایش شدید شده باشند (شکل ۴-۱۱۳) یا در آن ها حفره و ترک دیده شود ، به تعویض آن اقدام نمائید . چرا که موجب لغزیدن زنجیر و یا تسمه از روی دنده و درنتیجه به هم خوردن تایمینگ می شود .

شکل (۴-۱۱۴)

پین یا جای پین چرخ تسمه را از نظر فرسودگی بررسی کنید و در صورت معیوب بودن ، چرخ تسمه را عوض نمائید (شکل ۴-۱۱۴) .

**۴-۱۶- فنر ، اسبک ، تایپت ، میل اسبک ،
شیم تنظیم ، فیلر گیری و انواع آن**
دستگاه حرکتی سوپاپ ها ، بسته به نوع موتور اجزای متفاوتی دارند که به بعضی از آن ها اشاره می شود :

شکل (۴-۱۱۵)

۱-۱۶- فنر سوپاپ: تمام سوپاپ ها فنرهایی فولادی و نسبتاً قوی دارند و وظیفه بسته نگه داشتن یا بستن سوپاپ را به عهده دارند .
فنرها به صورت مارپیچی می باشند و دوسر آن را سنگ می زند تا کاملاً صاف و مستقیم در محل خود تکیه نمایند (شکل ۴-۱۱۵) .

انحراف فنر به طرفین و خم شدن آن معاویبی به همراه دارد که درباره‌ی آن بعداً توضیح داده خواهد شد.

فنر از طرف دیگر، به وسیله‌ی بشقابک و خار در انتهای سوپاپ استقرار می‌یابد.

شکل (۴-۱۱۶)

شکل (۴-۱۱۷)

شکل (۴-۱۱۸)

۴-۱۶-۲- اسبک و میل اسبک: اسبک قطعه‌ای است واسطه که به وسیله‌ی بادامک‌ها سوپاپ را باز می‌کند. در موتورهای میل بادامک زیر که سوپاپ‌های دار سرسیلندر قرار دارد و همچنین در برخی موتورهای میل بادامک رو (OHC) از اسبک استفاده می‌شود.

مجموعه‌ی اسبک‌ها روی محوری مفصل بندی می‌شوند که به آن میل اسبک می‌گویند (شکل ۴-۱۱۶) معمولاً برای هر سوپاپ یک اسبک وجود دارد ولی تعداد میل اسبک‌ها به نوع طرح موtor بستگی دارد.

اسبک در تکیه گاه خود به صورت الaklıنگی عمل می‌کند و نیروی حاصل از چرخش میل بادامک را به سوپاپ منتقل می‌نماید.

میل بادامک یابه صورت مستقیم و یا توسط میل تایپت، اسبک را به حرکت در می‌آورد.

ولی در هر دو روش طرف دیگر اسبک، سوپاپ است فاصله‌ی بین سوپاپ و اسبک را، لقی یا فیلر سوپاپ می‌گویند (شکل ۴-۱۱۷).

۴-۱۶-۳- تایپت: جهت جلوگیری از سایش شدید بادامک‌ها قطعه‌ای از جنس فولاد سخت کاری شده روی آن قرار می‌دهند که شکل استکان دارد و به تایپت معروف است (شکل ۴-۱۱۸).

شکل (۴-۱۱۹)

چرخش بادامک موجب حرکت رفت و برگشتی تایپت می‌شود. در سیستم میل بادامک زیر توسط میله‌ای که میل تایپت می‌گویند، این حرکت به اسپک و درنهایت به سوپاپ منتقل می‌گردد (شکل ۴-۱۱۹).

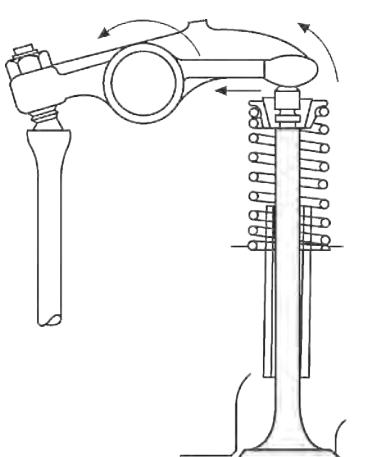
در بعضی از موتورهای میل بادامک رو، تایپت وجود ندارد و اسپک مستقیماً روی میل بادامک قرار می‌گیرد و بالعکس در نمونه هایی دیگر، میل بادامک بدون اسپک استفاده شده است ولی بین سوپاپ و بادامک تایپت قرار دارد.

شکل (۴-۱۲۰)

در چنین سیستمی که کمترین تعداد قطعات متحرک سوپاپ را دارد فاصله‌ی بین تایپت و بادامک را فیلر سوپاپ می‌گویند (شکل ۴-۱۲۰).

۴-۱۶-۴- فیلرگیری: همان طور که ذکر شد، لقی بین سوپاپ و اسپک یا بادامک و تایپت را فیلر سوپاپ می‌گویند.

شکل (۴-۱۲۱)

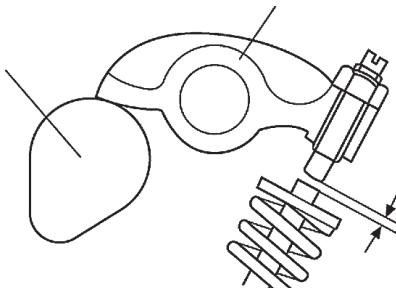
وجود این لقی برای مجموعه‌ی سوپاپ الزامی است و جنبه‌ی حیاتی دارد. زیرا در اثر حرارت حاصل از احتراق، قطعات موتور منبسط می‌شود و در این بین سوپاپ در معرض حرارت بیشتری قرار دارد. در اثر انبساط سوپاپ‌ها و قطعات رابط دیگر مثل تایپت و میل تایپت امکان بازماندن سوپاپ و بروز نشستی در محفظه‌ی احتراق و در نتیجه سوختن سوپاپ وجود دارد (شکل ۴-۱۲۱).

به همین دلیل لقی مجاز بین این قطعات در آزمایشگاه برای هر موتوری محاسبه می‌شود و به صورت فیلر سوپاپ معرفی می‌گردد.

اندازه‌ی لقی برای هر دو سوپاپ گاز و دود در نظر گرفته می‌شود ولی معمولاً فیلر سوپاپ دود به دلیل حرارت بالاتر، بیشتر از فیلر سوپاپ گاز است.

تعداد فیلر را، بسته به توصیه‌ی سازندگان در دو حالت گرم یا سرد بودن موتور تنظیم می‌کنند.

وقتی می‌توان این لقی را کنترل نمود که سوپاپ بسته و تایپت یا اسپک آزاد باشد (شکل ۴-۱۲۲).

شکل (۴-۱۲۲)

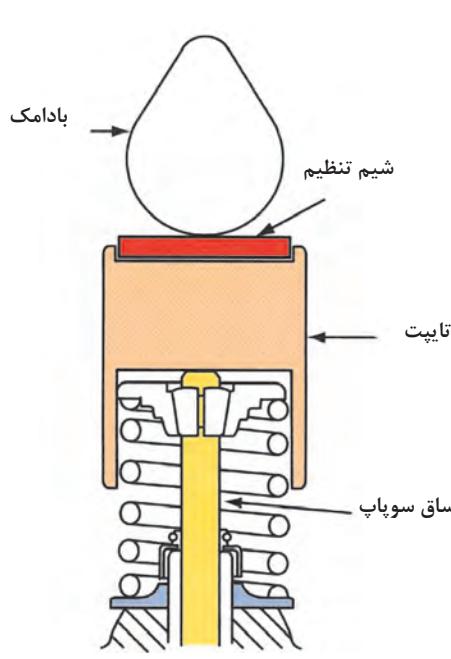

شکل (۴-۱۲۳)

برای تنظیم این لقی دو روش وجود دارد:

- استفاده از پیچ و مهره‌ی تنظیم: در این روش سر اسپک، پیچی با مهره‌ی ضامن تعییه شده است که با کم وزیاد کردن ارتفاع پیچ نسبت به سوپاپ، لقی (فیلر) بین آن‌ها تنظیم می‌گردد (شکل ۴-۱۲۳).

باسفت کردن مهره‌ی ضامن از چرخش بی مورد پیچ و به هم خوردن لقی سوپاپ جلوگیری می‌کنند.

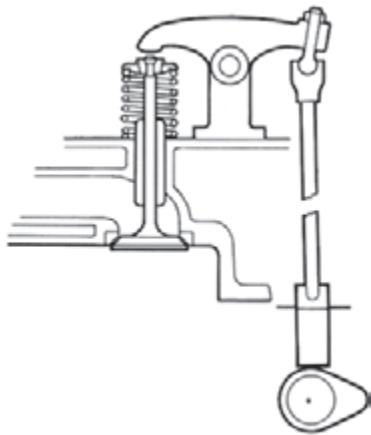
شکل (۴-۱۲۴)

- استفاده از شیم تنظیم: شیم قطعات کوچک فولادی

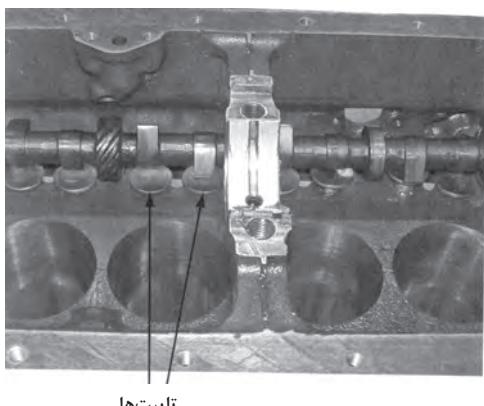
است با ضخامت‌های مختلف و استاندارد شده، که زیر تایپت قرار می‌گیرد و ارتفاع آن را نسبت به بادامک تنظیم می‌کند. با تغییر دادن شیم‌ها، فیلر سوپاپ را تنظیم می‌کنند.

با افزایش ضخامت شیم، لقی سوپاپ کم می‌شود و با کاهش ضخامت آن، لقی زیاد می‌گردد (شکل ۴-۱۲۴).

۴-۱۶-۵- معایب تنظیم نبودن لقی : اگر لقی کم تر از اندازه باشد، سوپاپ زودتر باز و دیرتر بسته می‌شود. بنابراین مقدار زمان نشست سوپاپ کم می‌شود و انتقال حرارت به خوبی صورت نمی‌گیرد در این صورت، احتمال سوختن سوپاپ افزایش می‌یابد.

شکل (۴-۱۲۵)

شکل (۴-۱۲۶)

شکل (۴-۱۲۸a)

شکل (۴-۱۲۷)

اگر لقی بیش از اندازه باشد ، زمان باز بودن سوپاپ کم می شود و مدت نشستن آن افزایش می یابد . در این شرایط با این که انتقال حرارت به خوبی صورت می گیرد ، ولی سرو صدا و سایش در مجموعه‌ی سوپاپ زیاد می شود و قدرت موتور کاهش می یابد (شکل ۴-۱۲۵) .

۴-۱۷- تایپت ، مکانیزم و انواع آن

طراحی سیستم سوپاپ ، عملکرد دقیق و کارایی بالای آن اهداف مهمی است که در نظر گرفته می شود . برای بهبود این عملکرد ، کاهش میزان سایش قطعات مجموعه نقش به سزاگی دارد طراحی تایپت از جمله مواردی است که به این هدف کمک می کند .

همان طور که اشاره شد ، وظیفه‌ی تایپت جلوگیری از سایش شدید و وارد آمدن ضربه به بادامک است .

تایپت با داشتن سطحی نسبتاً بزرگ تر از اسپک یا ساق سوپاپ ، دقیقاً روی بادامک قرار می گیرد و از ایجاد سایش خطی در آن جلوگیری می کند (شکل ۴-۱۲۶) از نظر نوع کارکرد ، سه نوع تایپت وجود دارد که عبارت اند از :

تایپت معمولی: این نوع تایپت به صورت یک استوانه‌ی توخالی از جنس فولاد ساخته می شود .

از یک طرف میل تایپت و یا سوپاپ داخل آن قرار ، می گیرد و از طرف دیگر روی بادامک تکیه می کند تا سایش آن به حداقل برسد .

به این وسیله تایپت ، به صورت واسطه بین سوپاپ و بادامک عمل می نماید و یک سطح فشاری نسبتاً بزرگ روی بادامک ایجاد می کند تا سایش بسیار کم و یکنواختی داشته باشد (شکل ۴-۱۲۷) اما به مرور ، نیاز به فیلر گیری و تنظیم لقی در این سیستم احساس می شود (شکل ۴-۱۲۸ a) .

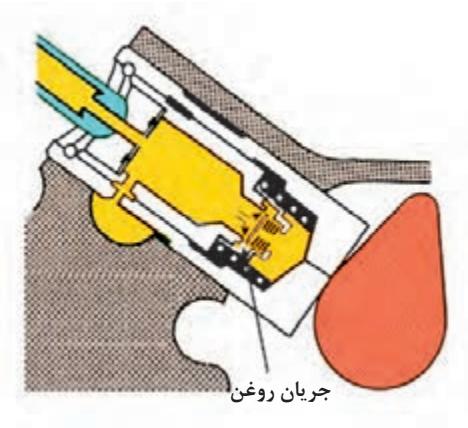
تایپت غلتک دار: این تایپت مشابه نوع معمولی عمل می کند . با این تفاوت که در قسمت زیر آن، محل تماس بامیل بادامک، غلتکی جهت کاهش سائیدگی و اصطکاک قرار داده اند. معمولاً در میل بادامک فولادی از تایپت غلتک دار استفاده می شود (شکل ۴-۱۲۸b).

از دیگر کاربردهای این نوع تایپت در پمپ انژکتور موتورهای دیزل است .

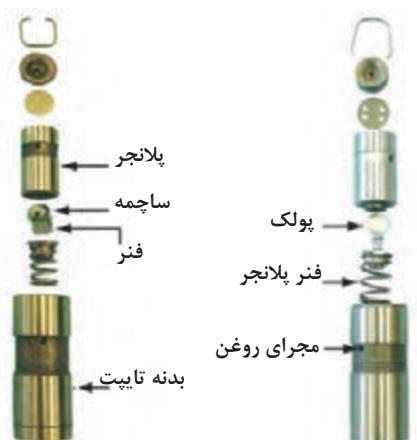
شکل (۴-۱۲۸b)

تایپت هیدرولیکی: تایپت هیدرولیکی نوعی استکانی است که توسط فشار مدار روغن تغذیه می گردد. در این سیستم با چرخش بادامک ، نیرو به روغن داخل تایپت اعمال می شود و به سوپاپ منتقل می گردد .

شکل (۴-۱۲۹)

در این نوع تایپت حرکت قطعات بدون صدا و لغزش خواهد بود، چرا که فاصله‌ی ناچیز آن‌ها با افزایش روغن درون تایپت جبران می شود و خلاصی آن‌ها از بین می‌رود (شکل ۴-۱۲۹). پس انبساط و انقباض مجموعه‌ی سوپاپ و سائیدگی آن‌ها در عملکرد سیستم تاثیری نخواهد داشت .

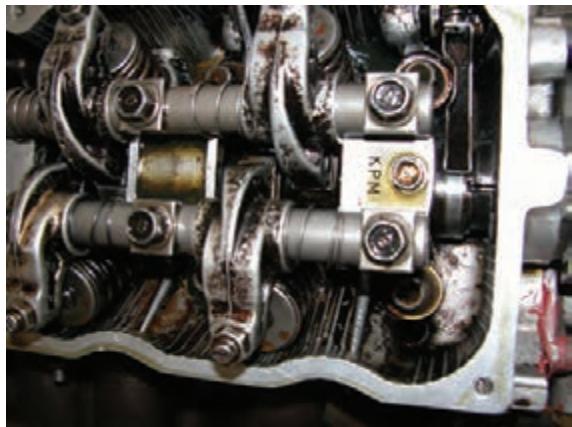

شکل (۴-۱۳۰)

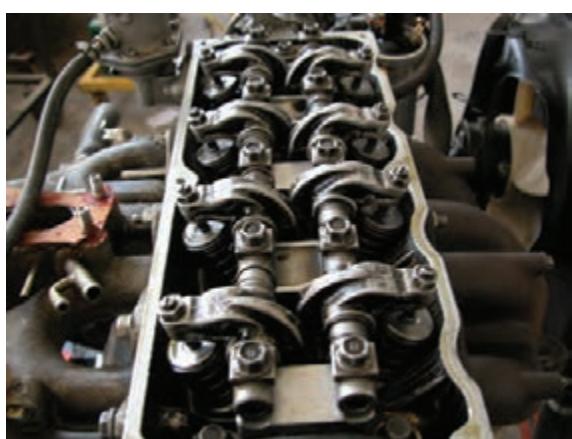
مهم‌ترین مزیت تایپت هیدرولیکی نیاز نداشتن به فیلر گیری سوپاپ است . ولی عیب آن هزینه‌ی ساخت بالا و سخت بودن طراحی قطعات است (شکل ۴-۱۳۰).

سیستم بدون تایپت: در برخی از موتورها طراحی مجموعه‌ی سوپاپ به گونه‌ای بوده که نیازی به تایپت یا میل تایپت احساس نشده است .

شکل (۴-۱۳۱)

شکل (۴-۱۳۲)

برای مثال ، در موتور میل بادامک رو ، اگر سوپاپ‌ها توسط اسپک به حرکت در آیند ، یک طرف اسپک را روی بادامک و طرف دیگر را روی سوپاپ قرار می‌دهند.

در این حالت سراسبک را آن قدر پهن و مسطح می‌سازند که خود همانندیک تایپت روی بادامک عمل کند (۴-۱۳۱). چنین موتوری دارای یک میل بادامک در وسط یا کنار سرسیلندر است ویک یا دو میل اسپک ، مجموعه‌ی سوپاپ‌ها را باز و بسته می‌کند .

در قسمت سراسبک روی سوپاپ، پیچ و مهره‌ی تنظیم لقی وجوددارد که امکان فیلرگیری را میسر می‌سازد (شکل ۴-۱۳۲). این فقط یک نمونه از طرح بدون تایپت است .

۴-۱۸ - دستورالعمل باز و بسته کردن تایپت و نحوه تنظیم

زمان: ۱ ساعت

ابزارهای مورد نیاز :

میکرومتر ، دم باریک ، فیلر

نکات ایمنی :

– برای خارج کردن تایپت‌ها از ابزار مناسب استفاده کنید تا به آن‌ها صدمه وارد نشود .

– مراقب باشید شیم‌ها به داخل موتور نیافتدند .

برای باز و بست تایپت ابتدا مطابق آن چه در بخش (۴-۱۴) ذکر شد ، میل بادامک را باز نمایید . آن گاه موارد زیر را انجام دهید :

شکل (۴-۱۳۳)

قطعات هر سوپاپ به صورت یک مجموعه کنار هم باشند و نباید با یکدیگر جا به جا شوند . پس برای تفکیک قطعات از قبل قفسه و یا ظرف هایی را آماده کنید .

به ترتیب تایپت ها را خارج کنید و در محل مورد نظر براساس شماره قرار دهید (شکل ۴-۱۳۳) .

شکل (۴-۱۳۴)

شیم تنظیم در زیر تایپت و روی سوپاپ قرار دارد. آن را خارج کنید و ضخامت هریک را پس از اندازه گیری ، به ترتیب شماره یادداشت نمائید (شکل ۴-۱۳۴) .

هر شیم را در کنار تایپت مربوط به خود بگذارید .

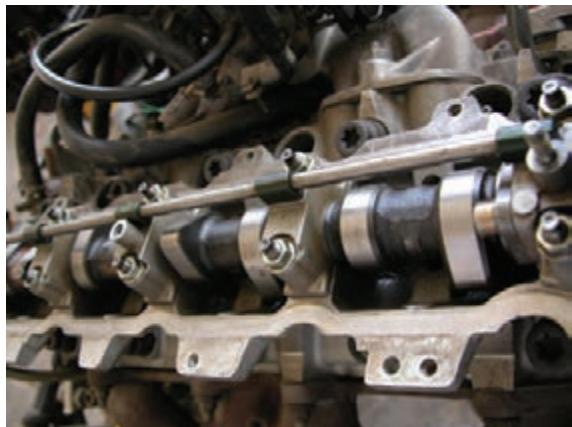

شکل (۴-۱۳۵)

برای بستن مجدد ، مراحل زیر را انجام دهید :

وجود سایش در شیم ها احتمالی است ، با اندازه گیری شیم ها می توان ضخامت آن ها را نسبت به اعداد استاندارد مقایسه کرد . اما بهترین روش برای تنظیم لقی ، استفاده از فیلر است (شکل ۴-۱۳۵) .

لبه های شیم در یک طرف کاملاً صاف ولی طرف دیگر آنها کمی گرد می باشند شیم را طوری قرار دهید که لبه های گرد آن به سمت تایپت باشد .

شکل (۴-۱۳۶)

در صورت سالم بودن تایپت ها ، دیواره‌ی خارجی هریک را روغن بزنید و آن را مطابق شماره‌ی سیلندر ها روی سوپاپ مورد نظر قرار دهید.

آن گاه میل بادامک را مطابق آن چه در بخش (۴-۱۴) گفته شد ، بیندید (شکل ۴-۱۳۶).

زمان: ۱ ساعت

۴-۱۹- دستورالعمل عیب‌یابی و رفع عیب تایپت‌ها

ابزارهای موردنیاز :

فیلر ، روغن دان ، ابزارهای عمومی

شکل (۴-۱۳۷)

نکات ایمنی :

هنگام عیب‌یابی تایپت ، مراقب باشید تا با یکدیگر جا به جا نشوند.

تایپت درمعرض سایش و ضربه قرار دارد.

روغن کاری تایپت نیز از نوع پاششی است.

بنابراین ، امکان سائیدگی افزایش می‌یابد.

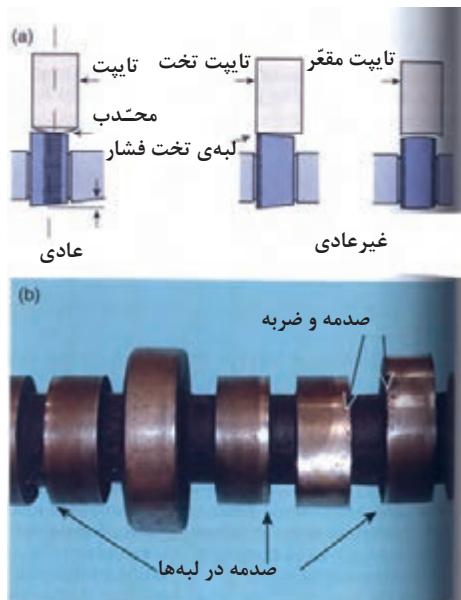
بدنه‌ی تایپت را از نظر وجود ترک ، حفره ، سوختگی و سایش مورد بررسی قرار دهید.

شکل (۴-۱۳۸)

سائیدگی روی تایپت به صورت شعاعی و یک نواخت امری طبیعی است (شکل ۴-۱۳۸).

شکل (۴-۱۳۹)

زمان: ۳ ساعت

شکل (۴-۱۴۰)

شکل (۴-۱۴۱)

به هر حال وجود هر نوع سایش در تایپت باعث لقی زیاد و ایجاد سروصدا می‌گردد. گاهی اوقات سطح تایپت به صورت شیب‌دار یا مقعر در می‌آید. در این حالت به لبه‌های بادامک فشار وارد می‌آید و موجب شکستن آن‌ها می‌شود (شکل ۴-۱۳۹). در چنین شرایطی تایپت را عوض کنید.

پس از عیب یابی، تایپت‌ها را به همراه شیم در محل خود نصب کنید.

در صورتی که از تایپت جدید استفاده می‌کنید، شیم‌ها را نیز تعویض و سپس فیلرگیری نمائید. نصب تایپت در بخش (۴-۱۸) آمده است.

۴-۲۰- دستورالعمل فیلر گیری سوپاپ‌ها

ابزارهای مورد نیاز:
ابزارهای عمومی، فیلر، میکرومتر

نکات ایمنی:

– مقدار فیلر حتماً مطابق توصیه‌ی شرکت سازنده باشد.
متداول‌ترین روش فیلر گیری برای انواع موتورهای چهار سیلندر با ترتیب احتراق ۱، ۴، ۲، ۳ به صورت زیر است:

– سوپاپ‌های سیلندر شماره‌ی ۴ را در حالت قیچی قرار دهید (قیچی‌سوپاپ‌ها)، یعنی بسته شدن سوپاپ دود و باز شدن سوپاپ گاز، به طور همزمان که در چند درجه از گرددش میل‌لنگ رخ می‌دهد (شکل ۴-۱۴۰).

– اینک سوپاپ‌های سیلندر ۱ را فیلر گیری نمائید. در این حالت نوک بادامک‌های این سیلندر تقریباً به طرف بالا است اندازه‌ها را یادداشت کنید (شکل ۴-۱۴۱).

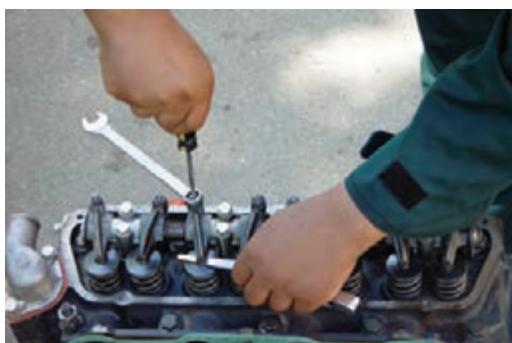
نکته: فیلر مورد نظر در زیر بادامک خیلی سفت یا شل نباشد و با سفتی کمی حرکت کند.

قیچی بودن سوپاپ‌های گاز و دود	تنظیم لقی سوپاپ‌های گاز و دود
سیلندر ۴	سیلندر ۱
سیلندر ۳	سیلندر ۲
سیلندر ۲	سیلندر ۳
سیلندر ۱	سیلندر ۴

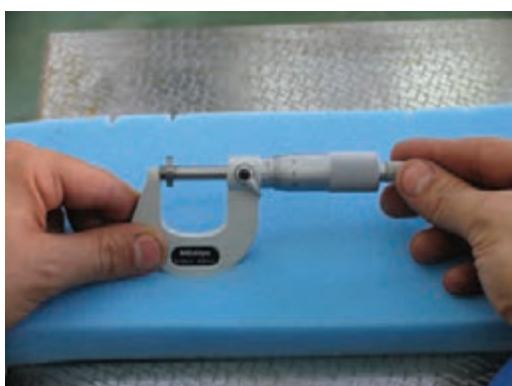
شکل (۴-۱۴۲)

سوپاپ دود در حالت باز	سوپاپ گاز آماده برای فیلرگیری	سوپاپ دود آماده برای فیلرگیری
۱	۳	۴
۳	۴	۲
۴	۲	۱
۲	۱	۳

شکل (۴-۱۴۳)

شکل (۴-۱۴۴)

شکل (۴-۱۴۵)

— باقیچی کردن سوپاپ‌های سیلندر شماره‌ی ۲ سوپاپ‌های سیلندر ۳ را فیلر بگیرید و این عمل را برای هر سیلندر متقابل انجام دهید.

شکل (۴-۱۴۲) ترتیب فیلر گیری را نشان می‌دهد.

— در روشهی دیگر، هر گاه سوپاپ‌های دود را در ستون سمت چپ در حالت کاملاً باز قرار دهیم (بادامک روی تایپت)، می‌توانیم سوپاپ‌های ستون سمت راست جدول را فیلر گیری کنیم (شکل (۴-۱۴۳)).

به هر حال، روش فیلر گیری هر چه باشد مقدار آن را باید تنظیم نمود.

— در موتورهایی که دارای پیچ و مهره تنظیم لقی هستند، مقدار فیلر را به وسیله‌ی پیچ گوشته تنظیم نمایید (شکل (۴-۱۴۴)).

— مقدار لقی مربوط به هر سوپاپ را روی کاغذ یادداشت نمایید.

— با مقایسه‌ی اعداد و مقدار استاندارد لقی سوپاپ‌های گاز و دود، در صورت تنظیم نبودن فیلر، میل بادامک را باز و شیم‌های مناسب را جایگزین کنید (شکل (۴-۱۴۵)).

برای هر سوپاپ سه حالت وجود دارد:

— لقی در حد مجاز است. در این حالت شیم مورد نظر مناسب است.

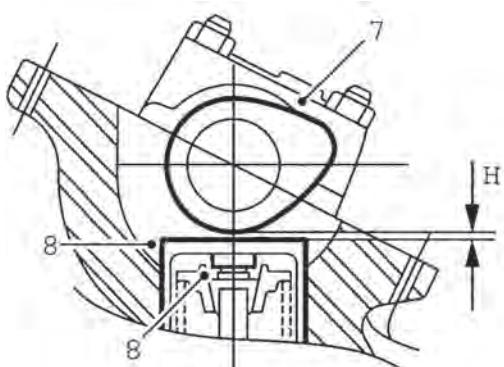
— لقی زیاد است در نتیجه باید به همان اندازه از شیم ضخیم‌تر استفاده کنید.

— لقی کمتر از حد مجاز است در این صورت باید شیم نازک‌تر جایگزین شود.

مجدداً به همان روش قبل میل بادامک را بیندید و فیلرها را
کنترل نمائید (شکل ۴-۱۴۶).

شکل (۴-۱۴۶)

شکل (۴-۱۴۷)

شکل (۴-۱۴۸)

شکل (۴-۱۴۹)

نکته: در صورتی که قطعات سوپاپ تعویض و یا آب بندی
شده اند، ابتدا شیم های استاندارد ۲/۲۵ میلی متر را قرار دهید،
سپس اقدام به فیلرگیری نمائید (شکل ۴-۱۴۷).

۴-۲۱ - سر سیلندر موتور

در بخش (۴-۶) توضیحات مختصری در مورد سرسیلندر
داده شد. اینک آن را کامل تر بررسی می کنیم.
سرسیلندر در پوشی است فلزی که روی بلوکه پیچ
می شود و به وسیله واشر، محفظه‌ی سیلندر را نسبت به بیرون
آب بندی می کند.

پیش از این سرسیلندر از جنس چدن ساخته می شد.
لیکن امروزه سرسیلندر بسیاری از موتورهای بنزینی آلومینیمی
است. زیرا هم سبک است و هم حرارت را بهتر انتقال می دهد
و در برابر خوردگی نیز مقاوم است. نسبت تراکم در موتور با
سرسیلندر آلومینیمی بالاتر از سرسیلندر چدنی است، زیرا با
انتقال بهتر حرارت، فشار احتراق را کاهش می دهد.
از عیوب سرسیلندر آلومینیمی می توان به استحکام کم تر
آن نسبت به سر سیلندر چدنی اشاره نمود (شکل های ۴-۱۴۸ و ۴-۱۴۹).

شکل (۴-۱۵۰)

سرسیلندر به روش ریخته گری داخل قالب های مخصوص ساخته می شود و سپس توسط دستگاه های تراش دقیق سطوح موردنیاز را ماشین کاری می کنند. پس از تولید ، برخی اجزای آن ، مانند گاید و سیت سوپاپ پرس می شوند .

پس از ساخت سرسیلندر ، محل قرارگیری سوپاپها و فررهای آن تقویت می شود. برای مثال هیچ گاه سوپاپ مستقیماً روی سرسیلندر آلومینیومی تکیه نمی کند، بلکه روی قطعه ای فولادی به نام سیت می نشیند.(شکل ۴-۱۵۰)

شکل (۴-۱۵۱)

هم چنین راهنمای سوپاپ در سرسیلندر، استوانه ای تو خالی از جنس فولاد یا برنز است ، به نام گاید و این دو قطعه بر روی سرسیلندر پرس می شوند (شکل ۴-۱۵۱) .

شکل (۴-۱۵۲)

در موتورهای قدیمی طرح سرسیلندر بسیار ساده بود ، زیرا اجزای سوپاپ در بلوكه تعییه می شد و موتور انژکتوری بنزینی طراحی نشده بود .

امروزه سرسیلندر موقعیت پیچیده تری یافته است ، از جمله به دلیل انتقال تجهیزات سوپاپ به سرسیلندر ، افزایش تعداد سوپاپ های هر سرسیلندر از دو عدد به سه یا چهار عدد (در بعضی از موتورها) ، به کارگرفتن دو ردیف اسپلک یا استفاده از دو میل بادامک ، وجود لوله های رابط سوخت ، انژکتورها ، رگلاتور کنترل فشار بنزین ، مجموعه ای از حسگرها ، نصب کویل یا دلکو و ... (شکل های ۴-۱۵۲ و ۴-۱۵۳) .

شکل (۴-۱۵۳)

شکل (۴-۱۵۴)

هم چنین سرسیلندر محل قرار گیری کانال های گاز و دود، اتاق احتراق ، مجاري آب و روغن و محل نصب قطعاتی دیگر چون مانی فولدها ، شمع ، پمپ بنزین (کاربراتوری) و در پوش ترمومتر است (شکل ۴-۱۵۴) .

زمان: ۴ ساعت

۴-۲۲ - دستورالعمل باز کردن سرسیلندر

ابزارهای موردنیاز :

ابزارهای عمومی ، آچار آلن ، بوکس ستاره ای ، اهرم " L " شکل ، چکش پلاستیکی

نکات ایمنی :

هیچ گاه سرسیلندر را در حالت داغ باز نکنید.

از آچار مناسب استفاده کنید تا به قطعات ضربه وارد نشود .

به اندازهی واشرهای زیر پیچها و ترتیب باز کردن آنها دقیق شود .

برای باز کردن پیچهای سرسیلندر دو روش وجود دارد :

روش ضربه‌بری : در این روش پیچ‌ها مطابق شکل (۴-۱۵۵) باز می شود .

روش حلزونی : شکل (۴-۱۵۶) روش حلزونی را نشان می دهد که امروزه در تعمیرات رایج تر است .

دلیل انتخاب روش مناسب باز یابستن سرسیلندر، جلوگیری از تاب برداشتن آن است . سرسیلندر را از موتوری که روی اتاق سوار است نیز می توان باز کرد ولی رعایت چند نکته الزامی است :

شکل (۴-۱۵۵)

شکل (۴-۱۵۶)

شکل (۴-۱۵۷)

- _ حتماً اجزه دهید موتور کاملاً سرد شود . در غیر این صورت، سرسیلندر تاب بر می دارد .
- _ کابل منفی باتری را جدا نمایید (شکل ۴-۱۵۷).
- _ آب خنک کاری موتور را تخلیه کنید .
- _ کلیه اتصالات مربوط به سرسیلندر و متعلقات آن (نظیر سیم حرارت سنج ، کلیه اتصالات برقی ، شلنگ های رابط سوخت رسانی ، اگزوز و ...) را باز نمایید .

شکل (۴-۱۵۸)

- _ قطعاتی را که در معرض ضربه هستند (مثل دلکو، کویل، وايرها و پمپ بنزيين) جدا کنيد .
- _ تسممه تایم را باز کنید (توجه به تایمینگ سوپاپ ها الزامی است) .
- _ پیچ اتصال لوله‌ی گیج روغن به سرسیلندر را باز کنید .
- _ (شکل ۴-۱۵۸)

شکل (۴-۱۵۹)

- _ توسط آچار به روش حلزونی پیچ های سرسیلندر را ابتدا شل و سپس باز کنید (۴-۱۵۹) .
- برای باز کردن سرسیلندر موتوری که از روی خودرو پیاده شده است به روش زیر عمل کنید :
- _ مطابق آنچه در بخش های قبل آمده است قطعات روی سرسیلندر را باز نمایید .

شکل (۴-۱۶۰)

- لوله‌ی گیج روغن را باز کنید .
- پیچ‌های سرسیلندر را به روش حلزونی مطابق شکل (۴-۱۵۶) باز نمایید .
- سپس با استفاده از دو عدد اهرم مخصوص مطابق شکل (۴-۱۶۰) سرسیلندر را از بلوكه جدا نمایید .

شکل (۴-۱۶۱)

– در صورتی که اهرم در اختیار ندارید ، با وارد کردن چند ضربه چکش پلاستیکی ، سرسیلندر را از محل خود جدا کنید . (شکل ۴-۱۶۱).

– پس از باز کردن سر سیلندر آن را روی میز ، در محلی عاری از گرد و غبار و کاملاً صاف ، قرار دهید تا آسیبی به آن وارد نشود .

شکل (۴-۱۶۲)

نکته : پیچ روی محفظه‌ی واتر پمپ دارای یک بوش است ،
که هنگام بستن پیچ آن را فراموش نکنید.

– واشر سرسیلندر را از روی بلوكه بردارید (شکل ۴-۱۶۲).

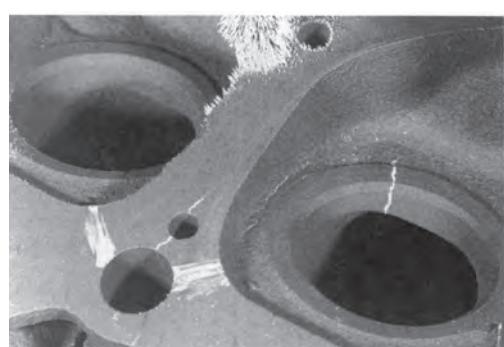
شکل (۴-۱۶۳)

– مجموعه بوش‌های سیلندر را به وسیله‌ی بوش‌بند روی بلوكه مهار نمائید تا در جای خود تکان نخورند (شکل ۴-۱۶۳).

۴-۲۳ - عیوب و قطعات تفکیک شده سر سیلندر ورفع عیب

سرسیلندر و قطعات آن در معرض تنش‌های حرارتی زیادی قرار می‌گیرند. بنابراین ، امکان تغییر شکل و ترک خوردن آن‌ها وجود دارد (شکل ۴-۱۶۴).

این عیوب‌ها به تخریب واشرهای آب بندی و بروز نشتی در قطعات می‌انجامد و در نتیجه روی کارکرد موتور تاثیر منفی می‌گذارد . حتی وجود برخی عیوب در سر سیلندر از روش

شکل (۴-۱۶۴)

شدن موتور جلوگیری می کند یا ممکن است به دیگر قطعات ضربه بزند.

بنابراین، تک تک قطعات را به همراه سرسیلندر با دقت زیاد عیب یابی و بررسی می کنند.

قطعات تفکیک شده ی سرسیلندر عبارت اند از سوپاپ، فنر، بشقابک و خارهای آن و مجموعه ای از دیگر قطعاتی که، پیش از این شرح داده شده اند (شکل ۴-۱۶۵).

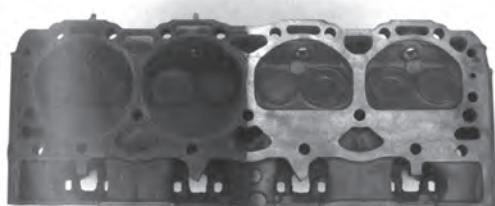
دراین بخش عیوب قطعات یاد شده کامل تر بیان می شود، از جمله برخی از عیوب سرسیلندر را ذکر می کنیم.

شکل (۴-۱۶۵)

شکل (۴-۱۶۶)

شکل (۴-۱۶۷)

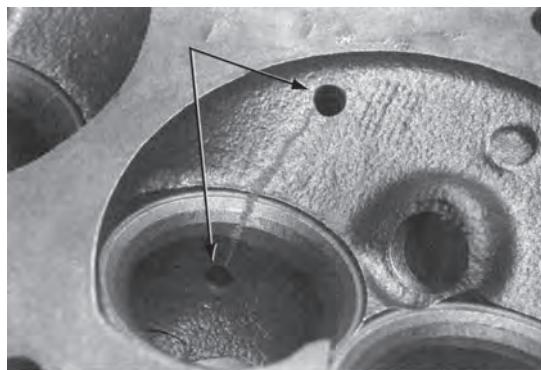

شکل (۴-۱۶۸)

۴-۲۳-۴- کربن گرفتگی سرسیلندر: برای آن که بتوان سرسیلندر را مورد ارزیابی قرار داد، ابتدا باید آن را کاملاً تمیز نمود زیرا احتمال کربن گرفتگی اتاق احتراق و سر سوپاپها، وجود دارد بنابراین باید رسوب زدایی گردد. وجود رسوبات در اتاق احتراق یک عیب محسوب می شود، چرا که موجب بروز احتراق پیش‌رس یا همراه خودسوزی می شود و ضمن کاستن قدرت موتور، به قطعات آن نیز شدیداً ضربه می‌زنند (شکل ۴-۱۶۶).

سرسیلندر را به وسیله‌ی دستگاه پاشش ماسه^۷ تمیز می‌نمایند (۴-۱۶۷).

در صورتی که دستگاه در اختیار ندارید، برای سرسیلندرهای چدنی و فولادی می توانید از برس سیمی دستی یا ماشینی استفاده نمایید (شکل ۴-۱۶۸).

شکل (۴-۱۶۹)

شکل (۴-۱۷۰)

شکل (۴-۱۷۱)

شکل (۴-۱۷۲)

پس از کربن زدایی سرسیلندر ، آن را شست و شو دهید و توسط کمپرس باد خشک نمایید.

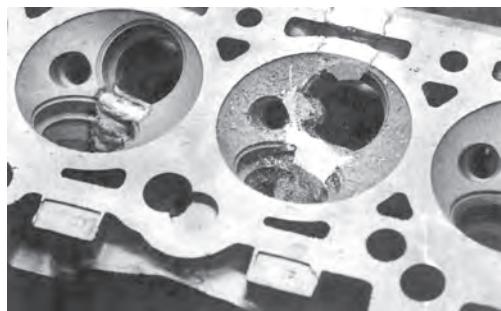
۲-۲۳-۴ وجود ترک در سر سیلندر: ترک در سرسیلندر از جمله عیوبی است که در اثر تنש‌های حرارتی زیاد یا عدم خنک کاری صحیح ایجاد می‌شود (شکل ۴-۱۶۹). برای اصلاح ترک در سر سیلندر های فولادی ، دو طرف شکاف را سوراخ می‌زنند و از پیشرفت آن جلوگیری می‌کنند. پس از قلاویز کردن سوراخ‌ها ، پیچ‌های مخصوص کورکن را با چسب سرامیکی آغشته می‌کنند و داخل حفره‌ها می‌بندند. سرپیچ‌های را کمی برش می‌دهند و سپس آن‌ها را با ضربه چکش جدا می‌کنند (شکل ۴-۱۷۰).

سپس به وسیله‌ی دریل سوراخ بعدی را طوری می‌زنند که حدود $\frac{1}{3}$ از قطر سوراخ قبلی را پوشش دهد و به داخل آن نیز پیچ می‌بندند . به همین ترتیب تا آخر ترک پوشانده می‌شود (شکل ۴-۱۷۱).

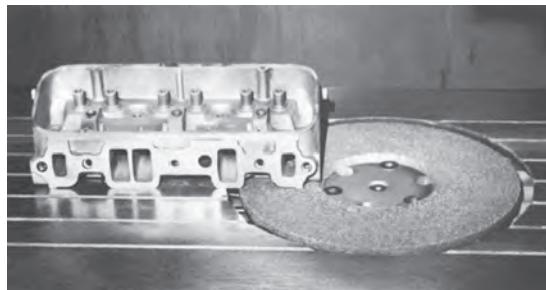
(توصیه می‌گردد که زاویه‌ی سوراخ‌ها متفاوت باشد تا به خوبی داخل سرسیلندر قفل گرددند).

پس از انجام این عملیات ، توسط چکش یا قلم پنوماتیکی کلیه‌ی پیچ‌های را می‌کوبند و در آخر به وسیله‌ی سنگ زدن ، سرسیلندر را اصلاح می‌نمایند (شکل ۴-۱۷۲).

جوشکاری سرسیلندر فولادی که با مفتول نیکل دار صورت می‌گیرد ، کاری بسیار تخصصی است و به دلیل احتمال افزایش ترک ، از این روش کمتر استفاده می‌شود . جوشکاری برای سرسیلندر چدنی به وسیله‌ی پاشش پودر فلزات انجام می‌گیرد

شکل (۴-۱۷۳)

شکل (۴-۱۷۴)

ولی روش اول پر کاربردتر است.

اما در سرسیلندر آلومینیمی، ترک را جوش می دهند و بعد سطح آن را به وسیله‌ی تراش اصلاح می‌کنند (شکل ۴-۱۷۳).

۴-۲۳-۳- وجود حفره در سرسیلندر: وجود حفره

یا خوردگی در سطح سرسیلندر از جمله مواردی است که به سوختن واشر آن منجر می شود برای رفع این عیب باید سطح سرسیلندر را کف تراشی نمود (سنگ زدن)؛ (شکل ۴-۱۷۴).

تاب برداشتن یا پیچیدگی سرسیلندر نیز یک عیب محسوب می شود و برای رفع آن سرسیلندر را کف تراشی می کنند.

اگر مقدار یا پیچیدگی بیش از حد مجاز تراش باشد ، به طوری که پس از سنگ زدن عیب برطرف نگردد ، باید سرسیلندر را تعویض نمود.

۴-۲۴- دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب سرسیلندر

ابزارهای موردنیاز :

دستگاه تست ترک ، محلول رنگی ، خط کش ، فیلر ، برس سیمی ، دستگاه سند بلاست

نکات ایمنی :

– هنگام کربن گیری سرسیلندر ، مراقب باشید روی آن خراش وارد نشود .

– قبل از جوشکاری سرسیلندر ترک خورده ، آن را حرارت دهیدتا گرم شود .

شکل (۴-۱۷۵)

همان طور که در بخش قبل ذکر شد ، توسط یکی از امکانات در دسترس ، یعنی دستگاه سند بلاست ، برس سیمی یا حتی دستگاه شست و شو ، سرسیلندر را کربن زدایی و تمیز کنید و سپس با کمپرس باد آن را خشک نمائید . به ترتیب زیر برای عیب یابی سرسیلندر اقدام کنید :

- _ سطح سرسیلندر را ، از نظر وجود ترک با دقیقیت زیاد بررسی کنید (شکل (۴-۱۷۵) .

شکل (۴-۱۷۶)

در صورت مشاهده ترک در سرسیلندرهای فولادی یا چدنی ، به یکی از روش هایی که در بخش قبل ذکر شد عمل کنید .

- _ اگر ترک با چشم مشاهده نشد می توان ، با استفاده از وسایلی سرسیلندر را تست نمود .

یکی از روش ها استفاده از دستگاه ترک سنج (تست ترک) است که مطابق شکل (۴-۱۷۶) روی سرسیلندر آهنی نصب می شود .

- _ در سرسیلندر آلومینیمی می توان از محلول های رنگین استفاده نمود .

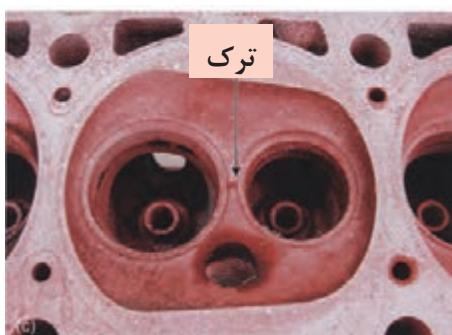
شکل (۴-۱۷۷)

به این صورت که محلول را به سطح سرسیلندر بپاشید و بعد از پنج دقیقه آن را توسط پارچه ای تمیز خشک کنید (شکل (۴-۱۷۷) .

در صورت وجود ترک یا حفره محل آن مشخص خواهد بود (شکل (۴-۱۷۸) .

در صورت مشاهده ترک در سرسیلندر آلومینیمی به وسیله ای جوش آلومینیم ترک را برطرف کنید و سطوح آسیب دیده را تراش دهید .

وجود حفره یا خوردگی در سرسیلندر را بررسی کنید . همان طور که اشاره شد به منظور برطرف کردن حفره در

شکل (۴-۱۷۸)

سرسیلندر ، آن را کف تراشی می کنند.

برای کفتراشی و سنگ زدن از دستگاه های دقیق و اتوماتیک استفاده می شود تا براده برداری یک نواخت صورت گیرد (شکل ۴-۱۷۹).

شکل (۴-۱۷۹)

در مقدار تراش سرسیلندر محدودیت وجود دارد ، زیرا با هر بار تراش ، اتاق احتراق کوچک تر می شود و نسبت تراکم افزایش می یابد . در نتیجه ممکن است به احتراق همراه با خودسوزی منجر شود.

کارشناسان برای هر موتوری در دفترچه‌ی تعمیراتی آن حد مجاز تراش سرسیلندر را مشخص می کنند (معمولاً این مقدار حدود ۰/۲۵ الی ۰/۲۵ میلی متر است) .

– سطح سرسیلندر را از نظر پیچیدگی به وسیله‌ی خط کشی صاف و با فیلر در چند جهت کنترل کنید (طولی ، عرضی و قطری) ؛ (شکل های ۴-۱۸۰ و ۴-۱۸۱).

– در صورتی که مقادیر فیلر بیش از عدد کاتالوگ (حدود ۱۵۰ میلی متر) باشد ، سرسیلندر معیوب است و باید تراشکاری شود. اگر پیچیدگی از مقدار مجاز تراش هم بیش تر باشد ، سرسیلندر را عوض کنید.

۴-۲۵- عوامل موثر در معیوب شدن سرسیلندر موتور و متعلقات آن

برخی از عواملی که در به وجود آمدن عیوب در سرسیلندر موتور مؤثرند عبارتند از :

– **ترک برداشتن لبه‌ی قطعات:** معمولاً در اثر یک نواخت باز و بسته نشدن پیچ های متعلقات سرسیلندر ، لبه‌ی آن ها ترک بر می دارد و می شکند . به خصوص اگر جنس آن قطعه از آلومینیوم یا مواد مصنوعی (مانند مانی فولد گاز و درپوش ترموموستات) باشد ؛ (شکل ۴-۱۸۲).

شکل (۴-۱۸۲)

شکل (۴-۱۸۳)

ترک در سرسیلندر: همان‌طور که اشاره شد، خنک‌کاری غلط، که ناشی از رسوب گرفتگی مجاری آب خنک‌کاری است، موجب می‌شود تنش‌های حرارتی شدیدی در سرسیلندر بروز کند در نتیجه به ترک برداشتن آن منجر می‌گردد.

استفاده نکردن از ترموموستات، مخصوصاً در جاده‌های شبیب دار، گاهی باعث می‌شود که سرسیلندر ترک بردارد (شکل ۴-۱۸۳).

وارد کردن بار بیش از حد به موتور در مدتی طولانی، هم چنین استفاده نکردن از ضدیخ در زمستان نیز چنین عیبی پیدید می‌آورد.

حفره و خراش در سرسیلندر: عوامل به وجود آورنده

حفره عبارت انداز:

فرسودگی قطعات و سرسیلندر.

استفاده نکردن از سوخت مناسب یا کار کردن در شرایط جوی نامساعد.

استفاده از واشر سرسیلندر نامناسب.

بی دقیقی در حمل سرسیلندر، موجب خراش در سطح آن می‌شود (شکل ۴-۱۸۴).

پیچیدگی سر سیلندر: عوامل زیر موجب تاب

برداشتن سرسیلندر می‌شود:

ناهمانگ بستن پیچ‌های سرسیلندر؛

باز کردن سرسیلندر داغ از روی موتور؛

وارد آوردن بار زیاد به موتور و داغ کردن بیش از حد آن

شکل (۴-۱۸۴)

۴-۲۶- واشر سرسیلندر، انواع و کاربرد آن

هر مقدار سطح بلوكه و سرسیلندر صاف و صيقلي باشد باز هم فشار تراکم و احتراق (که ميزانش بالاست)، باعث می‌شود که گاز قطعاً از اتاق به مجاری آب و روغن یا به خارج موتور نشت کند. بنابراین برای آب بندی کامل این قسمت، ناگزيريم از واشر برای سرسیلندر استفاده کنيم.

واشر خصوصیات مهمی به شرح زیر دارد:

ضریب حرارتی بالا

واشر سرسیلندر مطلوب باید دارای ضریب انتقال حرارتی بالا باشد، تا حرارت رابه خوبی انتقال دهد و نسوزد (شکل ۴-۱۸۵).

شکل (۴-۱۸۵)

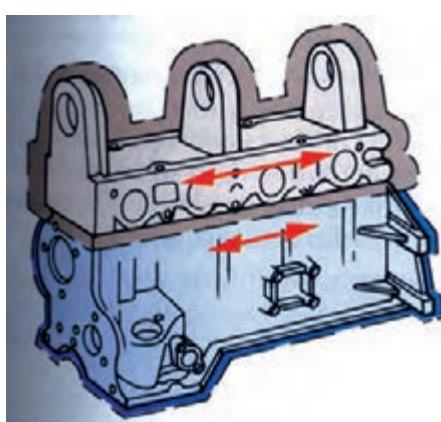
شکل (۴-۱۸۶)

تراکم پذیری: واشر باید پستی و بلندی های سطوح سرسیلندر و بلوک را بپوشاند و با بستن پیچ های سرسیلندر، عمل تراکم پذیری را به خوبی انجام دهد تا نشت بندی کاملی صورت گیرد. واشر سرسیلندر از جنس مس علاوه بر تراکم پذیری، حرارت رانیز به خوبی انتقال می دهد، لیکن عیب آن، گران بودن قیمت آن (واشر) است (شکل ۴-۱۸۶).

ارزان بودن: چون با هر بار بازشدن سرسیلندر، واشر آن نیز تعویض می شود بنابراین واشرهای آسبستی^۸ به دلیل ارزان بودن و داشتن خاصیت تراکم پذیری مناسب کاربرد بیشتری دارد.

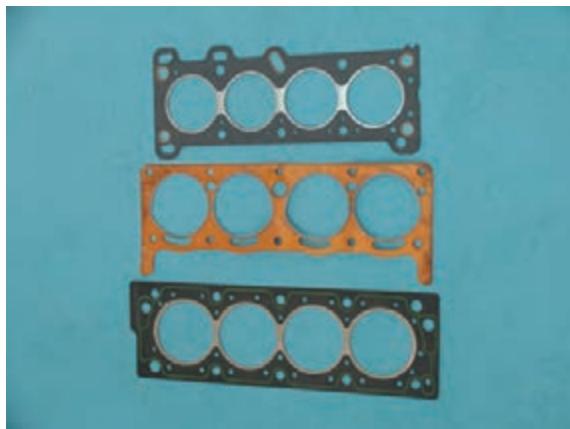
مقاومت در برابر فشار: امروزه بلوکهای سیلندرها سبک تر و قابل انعطاف تر از قبل ساخته می شود. در برخی از موتورها از بلوکهای سرسیلندر آلومینیم و در بعضی دیگر از سرسیلندر آلومینیم و بلوکهای چدن یا فولادی و بالعکس استفاده می گردد.

موتورهای یادشده را بی متالی^۹ می گویند. در چنین موتورهایی به دلیل این که مقدار انبساط فولاد و آلومینیم متفاوت است، نقش واشر آب بندی اهمیت ویژه ای دارد (شکل ۴-۱۸۷).

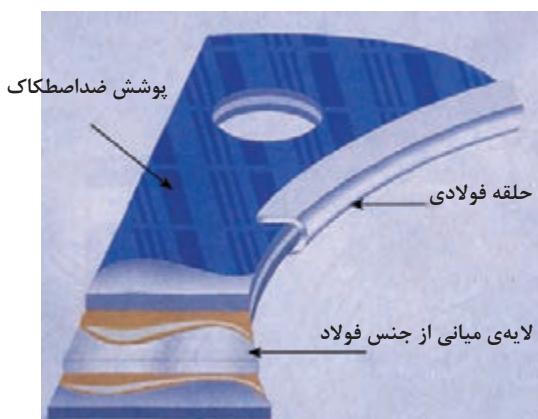

شکل (۴-۱۸۷)

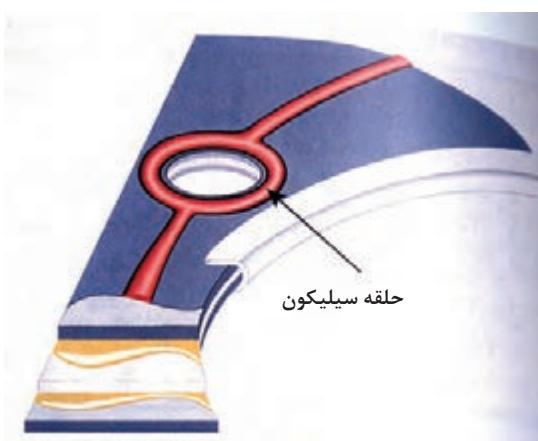
اگر به سرسیلندر حرارت بیش از حد برسد به پیچ های آن فشار وارد می شود و در نتیجه واشر صدمه می بیند . بنابراین جنس واشر باید تحمل انبساط غیر همگون رانیز داشته باشد . برای آن که عمر واشرها افزایش یابد از انواع ترکیبی آن ها استفاده می شود . پیش از این از واشرهایی چون آسبستی - مسی ، آسبستی - فولادی و آسبستی با حلقه های فولادی بسیار استفاده می شده است (شکل ۴-۱۸۸) .

شکل (۴-۱۸۸)

شکل (۴-۱۸۹)

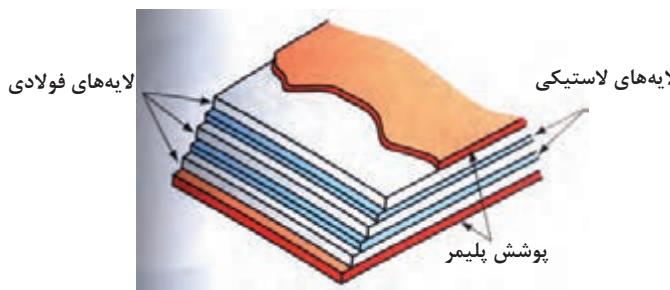
شکل (۴-۱۹۰)

واشرهای مدرن امروزی از لایه ای فولادی به همراه پوششی از گرافیت، تفلون^{۱۰}، سیلیکون^{۱۱} یا مولیبدن ساخته می شوند . مزایای واشر گرافیتی عبارت اند از :

- _ حرارت را به خوبی انتقال می دهد ;
- _ آب بندی به صورت عالی انجام می گیرد ؛
- _ روی بلوكه و سرسیلندر نمی چسبد ؛

این واشنسبت به نوع آسبستی قیمت بالاتری دارد، ولی کلیهی خواص یک واشر خوب را به همراه دارد (شکل ۴-۱۸۹). واشرهای تفلونی (تفلون، سیلیکون یا مولیبدن) چون پوشش ضد اصطکاکی دارند عیوب سطح سرسیلندر و بلوكه را به خوبی می پوشانند و هیچ گاه به این قطعات نمی چسبند .

نکته‌ی قابل ذکر آن که اگر در موتورهای بی متالی واشر به سرسیلندر یا بلوكه بچسبد، امکان بریده شدن آن وجود دارد . این واشرها، در موتورهای چدنی و فولادی به جای داشتن پوشش کامل تفلون، در اطراف مجاری آب و روغن حلقه‌ای از سیلیکون دارند (شکل ۴-۱۹۰) .

شکل (۴-۱۹۱)

در خودروهای سنگین از واشرهای چند لایه استفاده می‌شود، به طوری که ورقه‌های فولادی آن‌ها را با لایه‌هایی از لاستیک می‌پوشانند و دو طرف مجموعه را با پلیمر پوشش می‌دهند (شکل ۴-۱۹۱).

زمان: ۴ ساعت

۴-۲۷- دستورالعمل بستن سرسیلندر

ابزارهای مورد نیاز:

ابزارهای عمومی، ترک مترا، بوكس ستاره‌ای، آلن، چسب آب بندی

نکات ایمنی:

— به پیچ‌های سرسیلندر، مطابق توصیه‌ی شرکت، چسب آب بندی بزنید.

— مقدار و ترتیب سفت کردن پیچ‌ها را رعایت کنید.

— از وارد کردن نیروی اضافی به پیچ‌ها خودداری کنید.

پس از رفع عیوب به وجود آمده باید سرسیلندر را مجدداً با حلالی مناسب شست و شو داد و آن را توسط کمپرس باد خشک نمود برای نصب (بستن) سرسیلندر به ترتیب زیر عمل کنید:

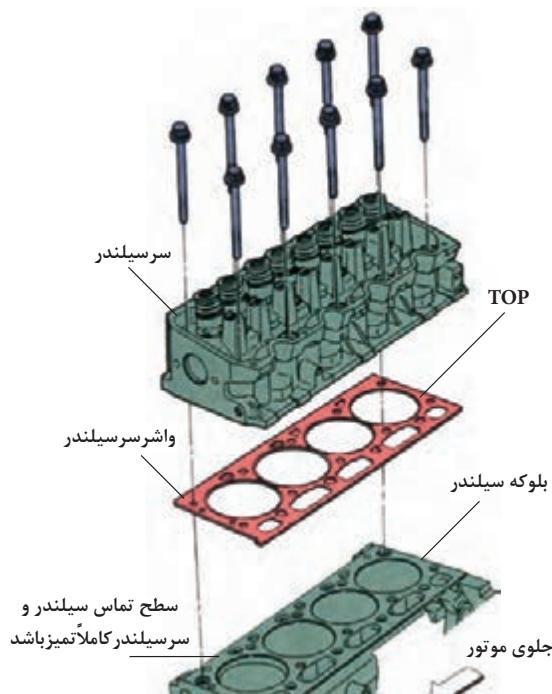
— به وسیله‌ی پارچه‌ای سطح سرسیلندر و بلوک را کاملاً تمیز نمائید.

— به مجاري آب، روغن و سوراخ پیچ‌ها دقیق کنید تا ذرات ناخالصی داخل آن‌ها باقی نمانده باشد.

— مجموعه‌ی متعلقات سوپاپ را سوار کنید.

— اگر سرسیلندر تراش نخورده است، از واشر استاندارد استفاده کنید، ولی در صورتی که سرسیلندر کف تراشی شده باشد، واشر نوع تعمیری که ضخیم تر است به کار ببرید.

— به جهت دهی واشر سرسیلندر یعنی به طرف بالا (کلمه‌ی

شکل (۴-۱۹۲)

شکل (۴-۱۹۳)

TOP) دقت کنید (شکل ۴-۱۹۲).

احطر : هرگز به واشر سرسیلندر چسب نزنید.

— واشر را روی بلوکه قراردهید و از هماهنگ بودن تمامی مجاری آن ها (بلوکه و واشر) مطمئن شوید.

— سرسیلندر را به وسیله‌ی پین راهنمای روی بلوکه، در جای

خود قرار دهید و پیچهای آن را با دست ببندید (شکل ۴-۱۹۳).

شکل (۴-۱۹۴)

نکته : پیچ روی پوسته‌ی واتر پمپ دارای بوش واسطه است،

آن را فراموش نکنید (شکل ۴-۱۹۴).

شکل (۴-۱۹۵)

به روش حلزونی و با استفاده از ترک متر پیچها را ببندید

(شکل ۴-۱۹۵).

شکل (۴-۱۹۶)

توجه : بیش از حد سفت کردن پیچ ها باعث تاب برداشتن سرسیلندر و کمتر از حد سفت کردن موجب نشتی و سوختن واشر می‌گردد (شکل ۴-۱۹۶).

— در سرسیلندر آلومینیومی پس از روشن کردن و گرم شدن موتور (فن خنک کاری بادور تند شروع به کار کند)، آن را خاموش کنید و اجزاء دهید تا سرد شود (حدود ۲ ساعت). آن گاه مجدداً پیچ های سرسیلندر را با ترک متر تا گشتاور لازم آچار کشی نمایید.

نکته : در هر بار باز کردن سرسیلندر واشر آن تعویض می‌گردد.

۴-۲۸- ملحقات سرسیلندر، انواع و کاربرد آن‌ها

شکل (۴-۱۹۷)

پیش از این با متعلقات و برخی از ملحقات سرسیلندر آشنا شده اید.

می‌دانید که سوپاپ‌های بسیاری از موتورهای بنزینی روی سرسیلندر نصب می‌شوند به هر سیلندر، حداقل دو سوپاپ ورودی و خروجی اختصاص می‌یابد.

سوپاپ ورودی را هوا یا گاز و سوپاپ خروجی را دود می‌گویند (شکل ۴-۱۹۷).

شکل (۴-۱۹۸)

هر سوپاپ به صورت یک مجموعه، به همراه اجزایش روی سرسیلندر نصب می‌گردد.

اجزای مجموعه عبارت اند از: سوپاپ، سیت، گاید، لاستیک آب بندی، فتر، پولک زیر فنر (در سرسیلندر آلومینیمی) بشقابک روی فنر و خار (شکل ۴-۱۹۸).

سیت محل نشت سوپاپ است، که روی سرسیلندر پرس می‌گردد.

گاید نیز محل حرکت ساق سوپاپ است و به صورت راهنمای معمولاً در سرسیلندر پرس می‌شود.

لاستیک آب بندی، روی گاید سوار می‌شود و از نشت روغن به اتاق احتراق جلوگیری می‌کند.

شکل (۴-۱۹۹)

فنر، پولک زیر آن، بشقابک روی فنر و خارها وظیفه‌ی نگهدارشن سوپاپ روی سرسیلندر را به عهده دارند (شکل ۴-۱۹۹).

امروزه با افزایش تعداد سوپاپ، ساخت سرسیلندر پیچیده تر شده است برای مثال در موتوری ۱۶ سوپاپه، ۱۶ گاید و ۱۶ سیت پرس می‌گردد.

شکل (۴-۲۰۰)

۴-۲۹ - سوپاپ ، انواع و کاربردان ها از نظر دود و هوا

در موتورهای چهار زمانه برای ورود سوخت و خروج دود از سوپاپ استفاده می شود.

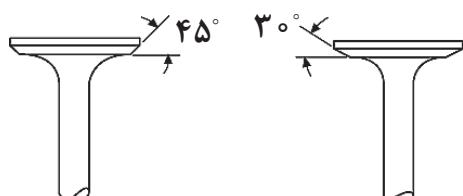
معمولًا برای هر سیلندر دو عدد سوپاپ قارچی شکل (گاز و دود) ساخته می شود که توسط میل بادامک به حرکت در می آیند و باز و بسته می شوند.

سوپاپ شامل قسمت هایی چون ، بشقابک (سرسوپاپ) ساق و انتهای ساق (محل خار) است (شکل ۴-۲۰۰).

سر سوپاپ به صورت شیب دار ساخته می شود تا به خوبی در سیت خود جاییافتد.

زاویه‌ی جا افتادن سوپاپ‌ها متفاوت است و به صورت 30° یا 45° ساخته می شوند . سوپاپ با زاویه‌ی 45° عمل آببندی را به دلیل داشتن حالت گوه‌ای بهتر انجام می دهد و در سوپاپ با زاویه‌ی 30° مقدار باز بودن دهانه‌ی عبوری آن بیشتر می شود، در نتیجه سیلندر بهتر پر یا تخلیه می گردد (شکل ۴-۲۰۱).

سوپاپ دود ممکن است ضد مغناطیس باشد ، زیرا برای استحکام بیشتر با درصد کربن بالایی ساخته می شود.

شکل (۴-۲۰۱)

شکل (۴-۲۰۲)

چون داخل سیلندر در آغاز تخلیه پرفشار است ، سوپاپ دود برای بازشدن ، نسبت به سوپاپ گاز ، فشار و نیروی بیشتر نیاز دارد . بنابراین ، انتهای ساق آن را از جنس محکم (یا به صورت سخت کاری شده) می سازند (شکل ۴-۲۰۲).

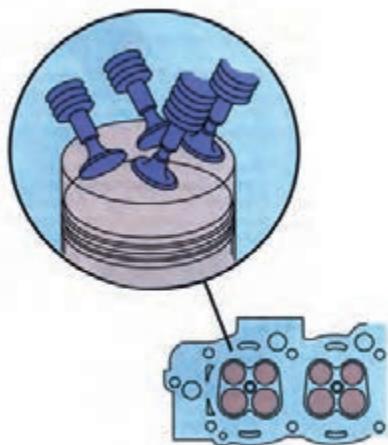
قطر بشقابک سوپاپ گاز ، به منظور بهتر پرشدن سیلندر ، بزرگ‌تر از سوپاپ دود طراحی می گردد (شکل ۴-۲۰۳) زیرا "سوخت" نسبت به "دود" لختی و اینرسی بیشتری دارد . به همین دلیل امروزه موتورهایی با ۳ یا ۴ سوپاپ طراحی می کنند تا راندمان موتور افزایش یابد.

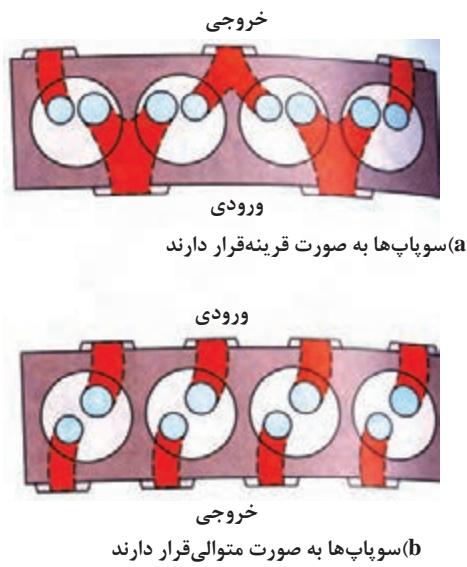
شکل (۴-۲۰۳)

بدنه و ساق سوپاپ از داخل راهنمای خود عبور می کند و در انتهای فنر متصل می شود (شکل ۴-۲۰۴).

شکل (۴-۲۰۴)

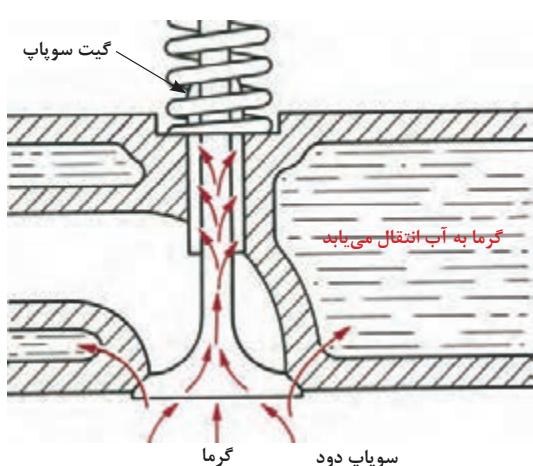
شکل (۴-۲۰۵)

شناسایی محل سوپاپ‌ها در موتور، جهت فیلرگیری بسیار اهمیت دارد. به همین جهت به جز قطر بشقابک آن‌ها که متفاوت است، تمام سوپاپ‌ها از محل نصب شاخه‌های مانی فولد گاز و دود قابل تشخیص است (شکل ۴-۲۰۵).

در صورت بسته بودن سر سیلندر، روش اخیر کاربرد بیشتری دارد. همان طور که در شکل مشاهده می‌کنید، ترتیب قرار گرفتن شاخه‌های مانی فولد‌ها، نوع سوپاپ‌ها را مشخص می‌کنند:

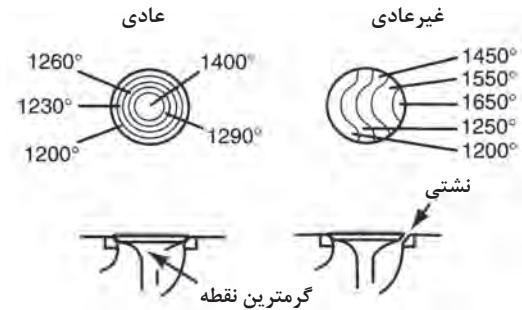
a در شکل a EI, IE, EI, IE

b در شکل b EI, EI, EI, EI

شکل (۴-۲۰۶)

به دلیل حساسیت زیاد کار سوپاپ‌ها آگاهی از وضعیت سالم و تنظیم بودن آن‌ها بسیار ضروری و مهم است. بهتر است بدانید که اگر سوپاپ حرارت وارد شده را نتواند به خوبی انتقال دهد، به راحتی ذوب خواهد شد (سوپاپ می‌سوزد)؛ (شکل ۴-۲۰۶). یکی از راه‌های انتقال حرارت، سیستم سوپاپ است، پس نشست کامل سوپاپ می‌تواند از سوختن آن جلوگیری نماید. تقریباً سوپاپ در هر ساعت کار حدود ۲۰ دقیقه باز و ۴۰

شکل (۴-۲۰۷)

دقیقه بسته است و در این مدت باید حرارت را انتقال دهد.
در شرایط طبیعی (نرمال) حرارت از مرکز بشقابک به طرف
سیت سوپاپ منتشر می شود و در آن جا به بدنه موتور منتقل
می گردد (شکل ۴-۲۰۷).

گرما در مرکز حدود 1400°F (760°C) و در نشستگاه
سوپاپ 1200°F (650°C) است.

در شرایط نامساعد، که حرارت به خوبی منتقل نمی شود،
دمای سوپاپ، غیرمعارف افزایش می یابد و در محل نشتی به
 1650°F (900°C) می رسد، که موجب سوختن آن خواهد
شد.

تصویر (۴-۲۰۸) دو سوپاپ سوخته را نشان می دهد.

انتقال حرارت از طریق ساق سوپاپ نیز امکان پذیر است و

گرمابه بدنه گاید منتقل می شود.

در بعضی از موتورها برای جلوگیری از سوختن سوپاپ‌ها
تدابیری اندیشیده‌اند. از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره
کرد:

استفاده از سوپاپ چرخشی: در این سیستم از یک
 بشقابک فنردار مرکب استفاده می شود که به سوپاپ گردان
 معروف است و با هربار بازشدن سوپاپ کمی چرخش در آن
 ایجاد می شود؛ یعنی با اعمال فشار به سوپاپ، ساقمه روی
 سطح شبیب دار حرکت می کند و نیروی عکس العمل سطح
 شبیب دار باعث چرخش سوپاپ می گردد. (شکل ۴-۲۰۹).

در این سیستم محل قرار گرفتن سوپاپ در سیت متغیر
 است و حرارت منتقل شده تقسیم می گردد.

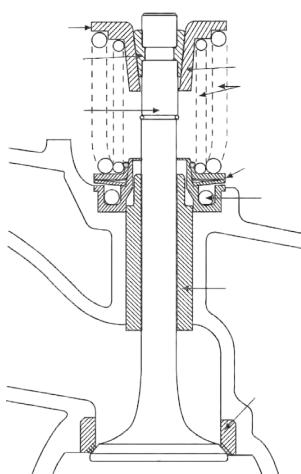
عیب این سیستم بالا بودن هزینه‌ی ساخت آن است.

استفاده از سوپاپ سدیمی:

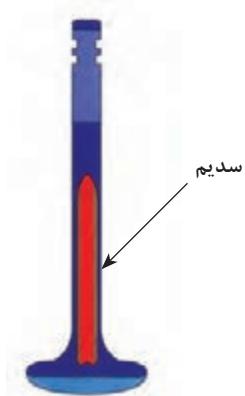
از این سوپاپ در موتورهای مسابقه‌ای استفاده می شود این
 نوع سوپاپ توالی است و داخل آن سدیم با دمای ذوب 97°C
 می ریزند (شکل ۴-۲۱۰).

شکل (۴-۲۰۸)

شکل (۴-۲۰۹)

شکل (۴-۲۱۰)

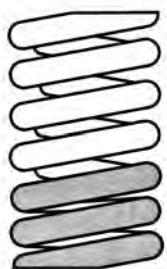
در اثر حرکت سوپاپ ، سدیم داخل آن بالا و پایین می پرد و حرارت قسمت سر سوپاپ را به ساق منتقل می نماید.

۴-۳۰- فنر سوپاپ ، گاید ، سیت سوپاپ ،

انواع و کاربرد آن ها

پس از آشنایی با سوپاپ ، اینک با فنر ، گاید و سیت سوپاپ آشنا می شویم .

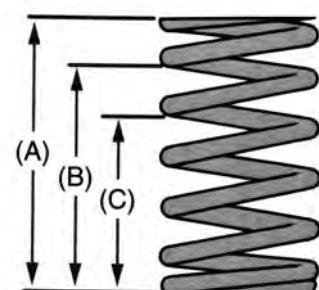
فنر سوپاپ : فنر سوپاپ از مفتولی به قطر ۳ تا ۵ میلی متر از جنس فولاد فنر ، ساخته می شود . دو طرف فنر را تراش می دهند تا به صورت قائم در جای خود قرار گیرد .

شکل (۴-۲۱۱)

وظیفه ای فنر بستن سوپاپ است . معمولاً حلقه های فنر در طرف سر سیلندر نزدیک یکدیگر و در طرف خار دورتر از یکدیگر ساخته می شوند (شکل ۴-۲۱۱) .

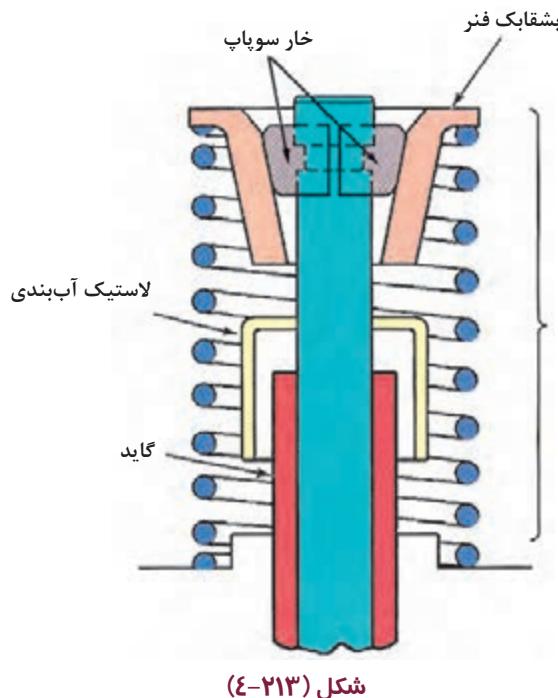
طول آزاد آن بسته به طرح فنر بین ۴۰ تا ۵۰ میلی متر متغیر است ولی وقتی (فنر) روی سر سیلندر نصب می شود ، طول آن کاهش می یابد و نیروی حدود ۲۰ کیلوگرم به آن وارد می شود . هنگامی که توسط بادامک ، سوپاپ باز شود ، طول فنر کمتر می شود و نیروی معادل ۴۰ کیلو گرم به آن اعمال می گردد .

شکل (۴-۲۱۲)

این عملیات با سرعت زیاد ، تحت حرارت بالا و همراه با ضربه صورت می گیرد . بنابراین فنر کم استهلاک می یابد و ضعیف می شود (شکل ۴-۲۱۲) .

فنر ضعیف معاوی دارد که مهم ترین آن ها عبارت اند از : نشتی در سوپاپ و سوختن آن ، ایجاد سروصدما ، زودباز شدن سوپاپ و دیر بستن آن و

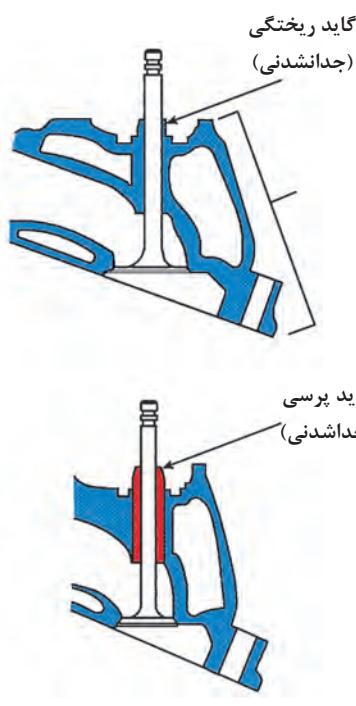
شکل (۴-۲۱۳)

_ بشقابک و خار سوپاپ : بشقابک وسیله‌ای برای تکیه‌ی فنر به ساق سوپاپ است برای آن که بشقابک به سوپاپ متصل شود، معمولاً از خار دو پارچه‌ی مخروطی استفاده می‌شود (شکل ۴-۲۱۳).

یک یا چند حلقه‌ی برجسته در قسمت داخلی این خار وجود دارد که درون شیارهای ساق سوپاپ قرار می‌گیرند.

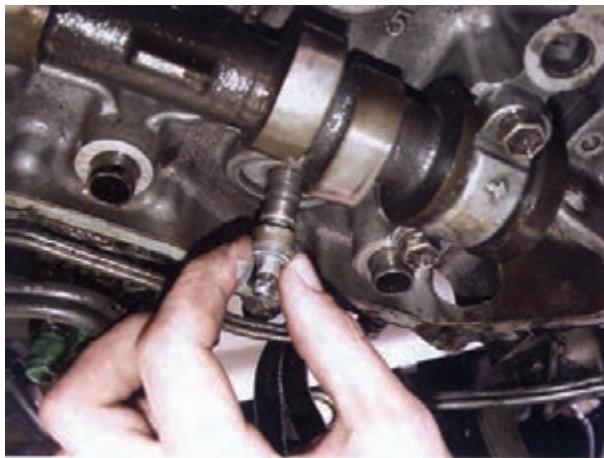
_ گاید سوپاپ : به استوانه‌ای فولادی یا چدنی یا برنزی که به صورت راهنمای ساق سوپاپ عمل می‌کند، گیت یا گاید می‌گویند.

برای آن که سوپاپ مستقیماً در مسیر خود و بدون انحراف حرکت کند از این دستگاه استفاده می‌شود.

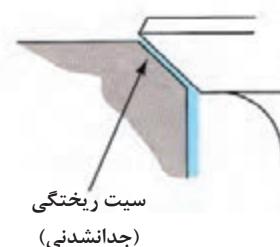
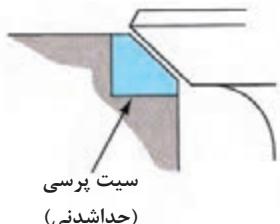
شکل (۴-۲۱۴)

گاید در سرسیلندر پرس می‌گردد ولی در بعضی از سرسیلندرهای فولادی یا چدنی به صورت یک پارچه با آن ریخته‌گری می‌شود (شکل ۴-۲۱۴)

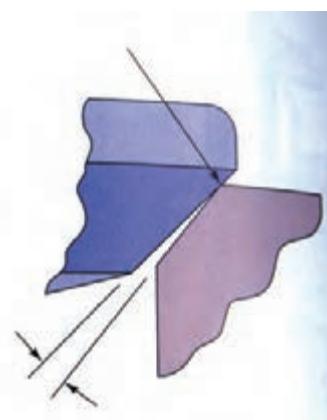
شکل (۴-۲۱۵)

در صورت انحراف سوپاپ در آن نشتی ایجاد می شود و در نهایت ، سوپاپ خواهد سوخت ، بنابراین لقی بین ساق سوپاپ و گاید بسیار ناچیز و کم است . معمولاً برای جلو گیری از نشت روغن ، حلقه های لاستیکی جهت آب بندی روی گاید سوپاپ قرار می دهند (شکل ۴-۲۱۵) .

شکل (۴-۲۱۶)

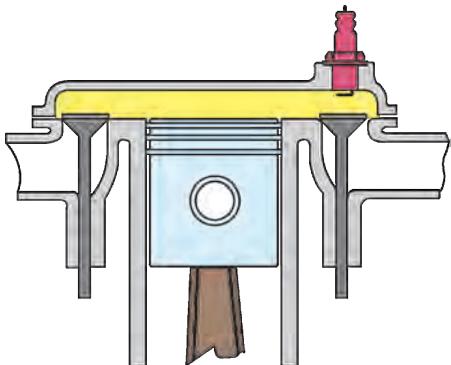
سیت سوپاپ : به محل نشست سوپاپ روی موتور ، سیت می گویند ، که به دو شکل در سرسیلندرها به کار می رود : در برخی از موتورهایی که سرسیلندر آنها از چدن یا فولاد است ، سیت به صورت یک پارچه با سرسیلندر ساخته می شود ولی سطح آن قسمت را سخت کاری می کنند (شکل ۴-۲۱۶) . روی سرسیلندرهای آلومینیمی و بسیاری از سرسیلندرهای آهنی ، سیت از جنس فولاد سخت کاری شده پرس می گردد و هر گاه سیت معیوب شد آن را عوض می کنند .

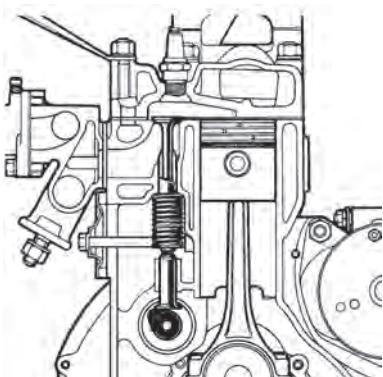
شکل (۴-۲۱۷)

ممکن است ، طراحی زاویه سیت با زاویه گوهای سوپاپ ، مقدار ناچیزی (حدود ۰/۲۵٪ الی ۱ درجه) متفاوت باشد (شکل ۴-۲۱۷) .

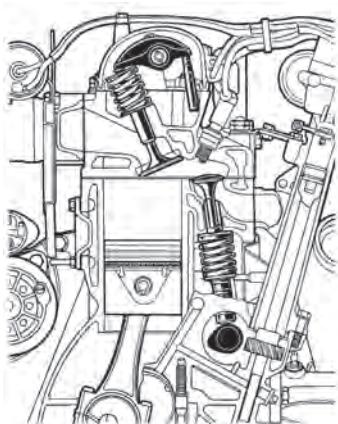
این اختلاف برای آن است که آب بندی بهتر صورت گیرد . زیرا در نقطه تماس سوپاپ و سیت فشار زیادتر می شود .

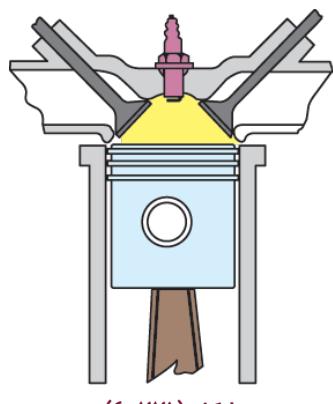
شکل (۴-۲۱۸)

شکل (۴-۲۱۹)

شکل (۴-۲۲۰)

شکل (۴-۲۲۱)

۴-۳۱- مجموعه‌ی سوپاپ و ساختار بادامک‌ها

تاکنون قطعات مختلفی از مجموعه‌ی سوپاپ را شناخته‌اید.

برای آشنایی کامل با دستگاه سوپاپ بهتر است ابتدا انواع سیستم‌های حرکتی به شرح زیر بیان شود :

- سیستم سوپاپ ایستاده‌ی دو ردیفه (T شکل):

در این سیستم هر دو سوپاپ گاز و دود در دو طرف سیلندر به صورت ایستاده قرار می‌گیرند. بنابراین به دو میل بادامک نیاز است و اتاق احتراق نیز نسبتاً بزرگ است. راندمان حجمی این سیستم حدود ۷۵٪ است که در موتورهای قدیمی از آن استفاده می‌شد و هم اکنون منسخ گشته است (شکل ۴-۲۱۸).

- سیستم سوپاپ ایستاده‌ی یک ردیفه (L شکل):

در این روش هر دو سوپاپ در یک ردیف روی موتور قرار می‌گیرند راندمان موتور تا حدود ۸۷٪ افزایش می‌یابد این سیستم نیز دیگر رایج نیست (شکل ۴-۲۱۹).

- سیستم سوپاپ مختلط (F شکل) : در موتورهایی

که از این طرح استفاده می‌کردند سوپاپ گاز را به صورت معلق در سرسیلندر و سوپاپ دود را ایستاده در بلوكه می‌ساختند. سیلندر، در این سیستم به دلیل حرکت رو به پایین سوخت، بهتر پر می‌شد (شکل ۴-۲۲۰).

این روش نیز، به دلیل نیاز به اتاق احتراق نسبتاً بزرگ و داشتن قطعات زیاد، دیگر مورد استفاده قرار نمی‌گیرد.

- سیستم سوپاپ معلق (I شکل) : در این روش

هر دو سوپاپ گاز و دود به صورت معلق در سر سیلندر قرار می‌گیرند و با این طرح اتاق احتراق کوچک‌تر ساخته می‌شود و راندمان افزایش می‌یابد (شکل ۴-۲۲۱).

شکل (۴-۲۲۲)

نوع به حرکت در آوردن سوپاپ ها در این سیستم متنوع است:

– میل بادامک زیر: در این طرح میل بادامک در بلوكه قرار دارد و توسط زنجیر یا چرخ دنده به حرکت در می آید. با استفاده از تایپت، میل تایپت و اسپک نیرو به سوپاپ منتقل می گردد. بنابراین، قطعات رابط بین میل بادامک و سوپاپ نسبتاً زیاد است و ضمن کاهش کارایی دستگاه سوپاپ، جرم موتور نیز افزایش می یابد (شکل ۴-۲۲۲).

شکل (۴-۲۲۳)

– میل بادامک رو: در موتورهای جدید از طرح میل بادامک رو زیاد استفاده می شود. در این روش، میل بادامک روی سر سیلندر نصب می شود و به وسیله تسمه یا زنجیر به حرکت در می آید، با کم شدن فاصله بادامک و سوپاپ، ضمن حذف قطعات واسطه و کاهش وزن موتور، راندمان دستگاه نیز افزایش می یابد (شکل ۴-۲۲۳).

در موتورهای میل بادامک رو طرح های متنوعی وجود دارد که رایج ترین آن ها، عبارت اند از:

– یک میل بادامک و دو میل اسپک و دو ردیف سوپاپ.

– یک میل بادامک و یک ردیف سوپاپ بدون اسپک.

– دو میل بادامک و دو ردیف سوپاپ بدون اسپک.

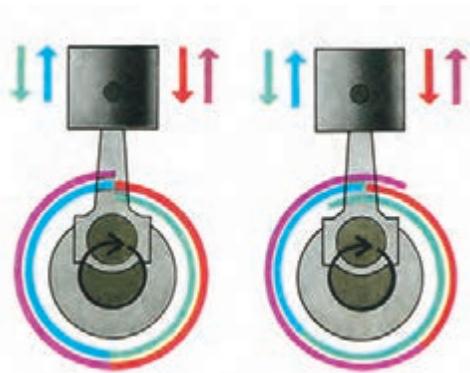
۴-۳۲- آوانس و ریتارد سوپاپ ها و مفهوم

تایمینگ

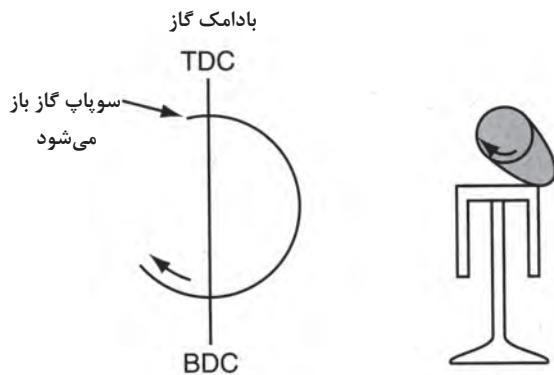
اگر سوپاپ ها درست در نقطه ی مرگ بالا و پایین باز و بسته شوند، قدرت بازده موتور حداکثر نخواهد بود زیرا در این حالت سیلندر کاملاً پر یا تخلیه نمی شود. بنابراین احتراق نیز با تمام قدرت انجام نخواهد گرفت (به خصوص در دورهای بالا).

برای از دیاد راندمان موتور، مدت زمان بازبودن سوپاپ ها را

افزایش می دهند (شکل ۴-۲۲۴).

شکل (۴-۲۲۴)

شکل (۴-۲۲۵a)

در مرحله مکش ، قبل از آن که پیستون به نقطه‌ی مرگ بالا برسد ، سوپاپ ورودی باز می شود ، که به آن زود باز شدن سوپاپ گاز (آونس سوپاپ گاز) می‌گویند .

در این کورس ، بعد از عبور پیستون از نقطه‌ی مرگ پایین ، سوپاپ گاز بسته می شود ، که به آن دیربسته شدن سوپاپ گاز (ریتارد سوپاپ گاز) می‌گویند (شکل a ۴-۲۲۵-۴) . بنابراین هرگاه مقدار باز بودن سوپاپ گاز افزایش یابد سیلندر نیز بهتر پر می شود .

در ابتدای تخلیه قبل از رسیدن پیستون به نقطه‌ی مرگ پایین ، سوپاپ دود باز می شود ، که به آن آونس سوپاپ دود می‌گویند .

در این مرحله ، بعد از عبور پیستون از نقطه‌ی مرگ بالا سوپاپ دود بسته می شود که به آن ریتارد سوپاپ دود می‌گویند (شکل b ۴-۲۲۵-b) .

این طرح نیز مقدار باز بودن سوپاپ دود را افزایش می دهد و در نتیجه سیلندر بهتر تخلیه می گردد . به مجموعه‌ی موارد فوق تایمینگ یا آونس و ریتارد سوپاپ‌ها می‌گویند .

یکی از دلایل تنظیم کردن تسمه یا زنجیر تایم دست یابی به زمان بندی دقیق باز و بسته بودن سوپاپ‌ها (تایمینگ) است . مهندسان این صنعت بهترین تایمینگ را نسبت به موتور روی میل بادامک آن طراحی می کنند (شکل ۴-۲۲۶) .

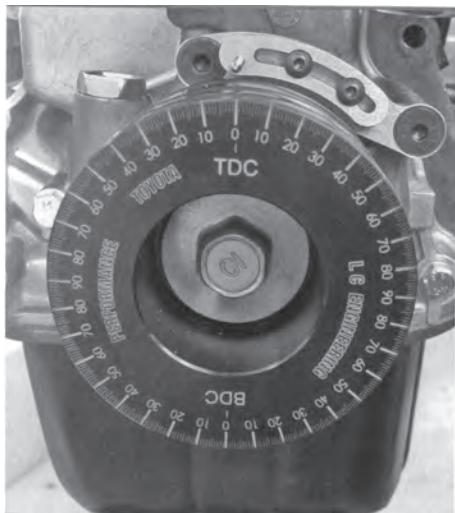
۴-۳۳-۴- محاسبات دیاگرام‌های سوپاپ‌ها و عوامل مؤثر در آن‌ها

مقدار تایمینگ سوپاپ‌ها برای طراحان اهمیت ویژه‌ای دارد آن‌ها با تغییر زوایای آونس و ریتارد سوپاپ‌ها ، سعی می کنند به حداقل قدرت بازده موتور دست یابند . تایمینگ بر اساس مقدار زاویه‌ی گردش میل لنگ محاسبه می گردد .

شکل (۴-۲۲۶)

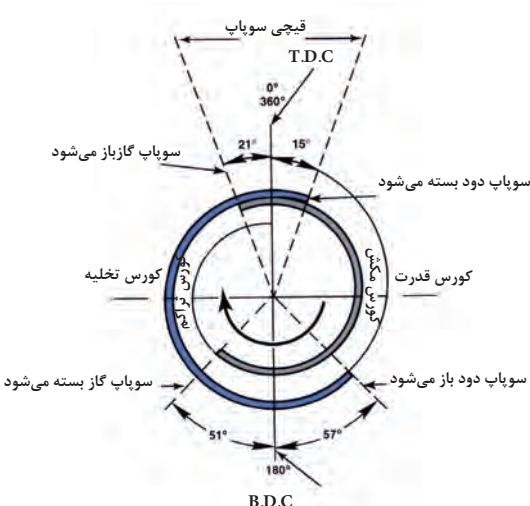

شکل (۴-۲۲۷)

شکل (۴-۲۲۸)

شکل (۴-۲۲۹)

به وسیله‌ی بستن صفحه مدرج به میل لنگ و اندازه‌گیری لحظه‌ی نشست و برخاست سوپاپ ، می‌توان مقادیر آوانس و ریتارد را مطابق زیر محاسبه نمود (شکل‌های ۴-۲۲۷ و ۴-۲۲۸) :

اگر مقدار آوانس سوپاپ گاز 21° و ریتارد آن 51° باشد ،
مقدار باز بودن این سوپاپ به صورت زیر محاسبه می‌گردد :

$$21^\circ + 180^\circ + 51^\circ = 252^\circ$$

اگر مقدار آوانس سوپاپ دود 57° و ریتارد آن 15° باشد
مقدار باز بودن این سوپاپ به دست می‌آید :

$$57^\circ + 180^\circ + 15^\circ = 252^\circ$$

مرحله‌ی تراکم به دلیل ریتارد سوپاپ گاز کاهش می‌یابد
یعنی :

$$180^\circ - 51^\circ = 129^\circ$$

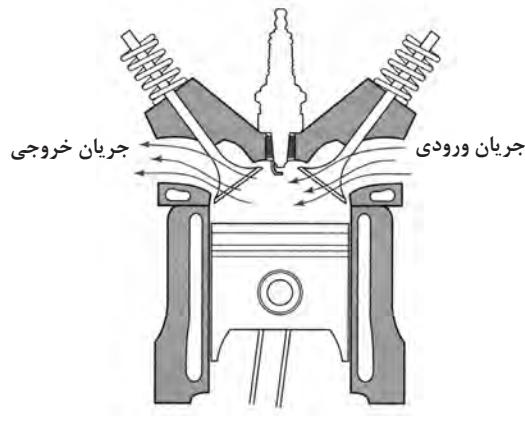
مرحله‌ی قدرت نیز کم تر از 180° است به این صورت
که :

$$180^\circ - 57^\circ = 123^\circ$$

در این محاسبه ، آوانس سوپاپ دود از مدت احتراق کسر
می‌گردد .

با توجه به موارد فوق مقدار باز بودن سوپاپ‌های گاز و
دود 252° است که موجب افزایش راندمان بوده و با تغییر این
مقادیر، مهندسین به کارایی بالاتری از موتور دست می‌یابند.
اگر با دقیقیت به دیاگرام بنگرید ، متوجه می‌شوید که هر دو
سوپاپ چند درجه‌ای از گردش میل لنگ با هم حرکت می‌کنند.
یعنی در انتهای کورس تخلیه سوپاپ دود در حال بسته شدن
است که سوپاپ گاز در ابتدای کورس مکش باز می‌شود و به این
لحظه قیچی سوپاپ‌ها می‌گویند (شکل ۴-۲۲۹) .

در موتورهای مختلف این مقدار متفاوت است و به صورت
زیر محاسبه می‌گردد :

شکل (۴-۲۳۰)

قیچی سوپاپ = آوانس سوپاپ گاز + ریتارد سوپاپ دود ؛

یعنی در مثال قبل :

$$21^\circ + 15^\circ = 36^\circ = \text{قیچی سوپاپ ها}$$

در خودروهای سواری این مقدار معمولاً بین 15° تا 30° است

ولی در موتورهای پردور و مسابقه‌ای قیچی سوپاپ ها

بیش تر طراحی می‌گردد (شکل ۴-۲۳۰).

عواملی که در مقدار آوانس و ریتارد سوپاپ ها موثر است،

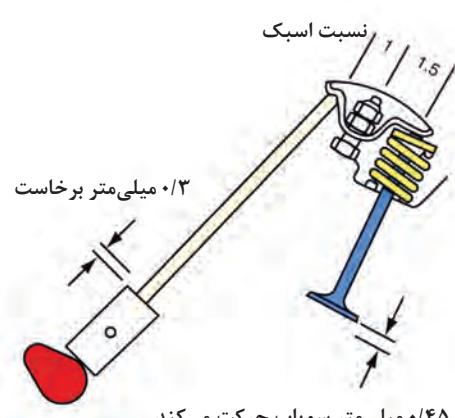
عبارت اند از :

- کم بودن مقدار لقی سوپاپ (فیلر سوپاپ) که در این حالت مقدار باز بودن سوپاپ ها، یعنی آوانس و ریتارد هر دو افزایش می‌یابد.

- زیاد بودن مقدار لقی سوپاپ (فیلر)، که در این حالت مقدار آوانس و ریتارد، یعنی باز بودن سوپاپ کاهش می‌یابد (شکل ۴-۲۳۱).

– چسبندگی سوپاپ

– ضعیف شدن فنر

شکل (۴-۲۳۱)

۴-۳۴- دستورالعمل باز کردن سوپاپ ها

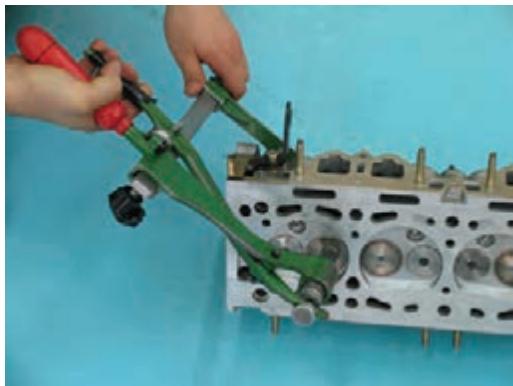
ابزارهای موردنیاز :

فنر جمع کن سوپاپ ، انبر سرکچ ، سننه نشان یا سنبه شماره زن ، رابط مغناطیسی ، برس سیمی ، سوهان نکات ایمنی :

- هنگام کار با فنر جمع کن از مستقیم قرار گرفتن فنر مطمئن شوید.

- ابزار فنر جمع کن سالم انتخاب نماید تا فنر به بیرون پرتاب نشود.

برای باز کردن سوپاپ ها باید سرسیلندر ، میل بادامک ، تایپت وشیم ها را پیاده کنید و سپس مراحل زیر را انجام دهید :

شکل (۴-۲۳۲)

– پس از تمیز کردن سرسیلندر آن را از پهلو روی میز قرار دهید (شکل ۴-۲۳۲).

– دهانه‌ی فنر جمع کن سوپاپ را نسبت به سرسیلندر مورد نظر تنظیم کنید.

شکل (۴-۲۳۳)

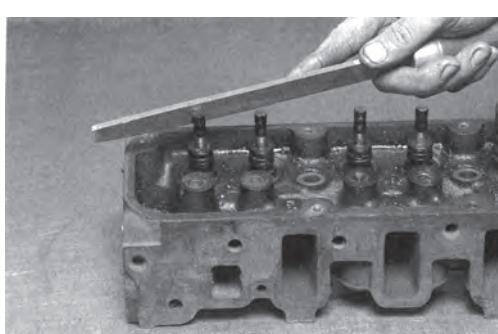
– براساس آن چه در قسمت (۴-۳-۲) بیان شد توسط فنرجمع کن خارها را آزاد کنید و آن‌ها را بیرون آورید؛ برای سهولت کار می‌توانید از رابط بلند مغناطیسی جهت خارج کردن خارها استفاده نمایید (شکل ۴-۲۳۳).

شکل (۴-۲۳۴)

– برای جلوگیری از تداخل سوپاپ‌ها، قبل از بیرون آوردن آن‌ها سر سوپاپ را با سنبه شماره زن علامت بزنید (شکل ۴-۲۳۴).

– بشقابک و فر را از سرسیلندر خارج کنید و آن گاه سوپاپ را از طرف دیگر به آرامی بیرون آورید.

شکل (۴-۲۳۵)

نکته: در صورتی که انتهای ساق سوپاپ رسوب کربن باشد، قبل از خارج کردن سوپاپ آن را به وسیله‌ی برس سیمی یا سوهان تمیز نمایید (شکل ۴-۲۳۵).

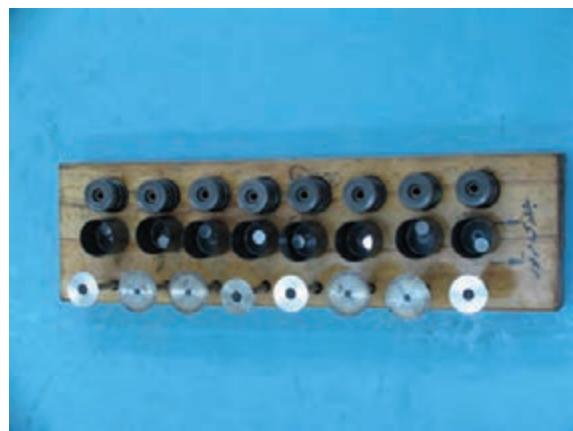

شکل (۴-۲۳۶)

- تایپت ، شیم ، فنر ، بشقابک و سوپاپ هر مجموعه را به صورت جداگانه در قفسه یا جعبه‌ی مخصوص ، به ترتیب شماره، قرار دهید.

_ معمولاً در سر سیلندرهای آلومینیمی ، زیر فنر سوپاپ پولک فولادی قرار می‌دهند ، آن را خارج کنید تا بتوان در صورت سالم بودن از آن استفاده نمود (در صورت وجود).

_ در تعمیرات سر سیلندر بهتر است لاستیک آب بندی گاید سوپاپ تعویض گردد. بنابراین آن هارا به وسیله‌ی ابزار مناسب خارج کنید (شکل ۴-۲۳۶).

شکل (۴-۲۳۷)

شکل (۴-۲۳۷) مجموعه‌ی کامل سوپاپ‌های باز شده‌ی یک موتور و ترتیب قرار گرفتن آن‌ها را نشان می‌دهد.

۴-۳۵-۱- عیوب سیستم سوپاپ: عیوب به وجود آمده در سوپاپ از رایج ترین عیوب های موتور است . مواردی چون حرارت بالا ، درعرض ضربه بودن ، تنش زیاد ، استهلاک شدید، خنک کاری غلط و به هم خوردن سریع تنظیمات از جمله عواملی هستند که باعث می شوند یک سوپاپ زودتر از بقیه‌ی قطعات موتور معیوب گردد.

شکل (۴-۲۳۸)

۴-۳۵-۱- عیوب سوپاپ: هر عیوبی که در سیستم سوپاپ به وجود آید موجب کاهش راندمان و قدرت موتور می‌شود . و بعضی از این عیوب که باعث سوختن سوپاپ می‌شوند، عبارت‌اند از :

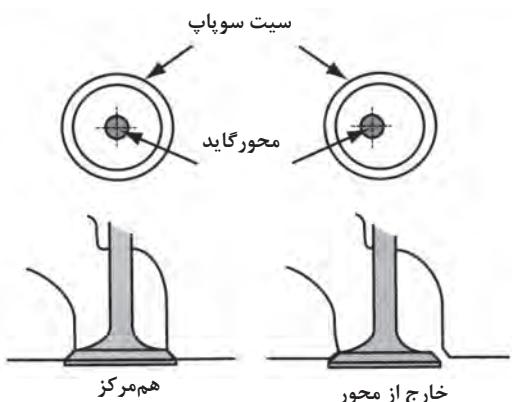
- **کم بودن لقی سوپاپ (فیلر کم):** این عیوب موجب بازماندن سوپاپ ، آب بندی نشدن و بروز نشتی و در نتیجه سوختن سوپاپ می‌گردد (شکل ۴-۲۳۸).

شکل (۴-۲۳۹)

زیاد بود لقی سوپاپ (فیلر زیاد) : این عیب باعث کاهش میزان برخاست سوپاپ می شود و در حالی که سوپاپ با سروصدای کار می کند، موجب استهلاک بیش تر آن می شود.

نشتی در سوپاپ : این عیب در اثر نقص مکانیکی یا رسوب گرفتن سر سوپاپ در آن به ایجاد نشتی منجر می گردد که در هر دو حالت موجب سوختن سوپاپ می شود (شکل ۴-۲۳۹).

شکل (۴-۲۴۰)

کج بودن ساق سوپاپ : این عیب باعث گیر کردن سوپاپ در گاید و در نتیجه بازماندن سوپاپ می شود که سوختن آن را به همراه دارد.

هم مرکز نبودن ساق ، سرسوپاپ و سیت : اگر مجموعه‌ی سرسوپاپ، سیت و ساق آن هم مرکز نباشند در سوپاپ نشتی ایجاد می گردد (شکل ۴-۲۴۰).

شکل (۴-۲۴۱)

پیچیدگی سرسوپاپ : در اثر حرارت زیاد، پیچیدگی در سرسوپاپ ایجاد می شود که موجب آب بندی نشدن محفظه می گردد (شکل ۴-۲۴۱).

لقی کم ساق و گاید سوپاپ : اگر سوپاپ با لقی کم در گاید خود قرار گیرد، چسبندگی آن زیاد می شود و پس از حرارت دیدن، امکان گیر کردن و باز ماندن سوپاپ به وجود می آید که در نتیجه خواهد سوت.

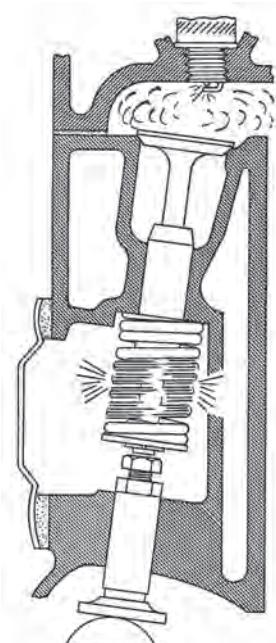

شکل (۴-۲۴۲)

خوردگی در سوپاپ: گوگرد موجود در بنزین در اثر احتراق به اکسید گوگرد تبدیل می‌شود و به همراه بخار آب حاصل از احتراق، اسید سولفوره تشکیل می‌دهد این پدیده در اثر عدم تخلیه‌ی صحیح محفظه‌ی کارترو نشت بخارات سوخت به آن قسمت اتفاق می‌افتد.

اسید به وجود آمده موجب خوردگی در قطعات می‌شود (شکل ۴-۲۴۲).

چسبندگی سوپاپ: چند عامل چسبندگی سوپاپ ذکر شد ولی باید دانست جمع شدن رسوبات بنزین در ساق و گاید سوپاپ، مهم ترین عامل چسبندگی آن است. از دیگر عوامل می‌توان به روغن سوزی موتور و نفوذ بخارات روغن به گاید اشاره نمود.

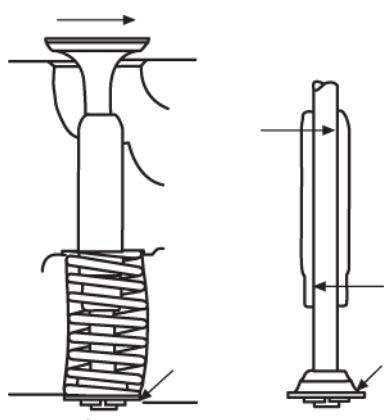
شکل (۴-۲۴۳)

عيوب فنر سوپاپ: عيوب ايجاد شده در فنر سوپاپ عبارت اند از :

فنر ضعيف: اگر فنر بيش از حد ضعيف باشد سوپاپ، با سرعت و به طور صحيح بسته نمي شود. اين امر موجب ارتعاش و بالا و پايین پريدين سوپاپ و افت قدرت می گردد و در نتيجه سوختن سوپاپ را به همراه دارد (شکل ۴-۲۴۳).

فنر قوي: بيش از حد قوي بودن فنر نيز باعث فرسایش زود رس و كوبیدن سوپاپ روی سيت می گردد.

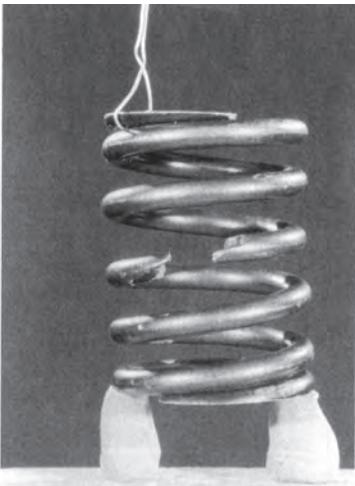
كج بودن فنر: اگر فنر کج باشد در هنگام تحت فشار قرار گرفتن، به شکل محدب درمی آيد و نيروي مایلي روی سوپاپ اعمال می کند در نتيجه ضمن آب بندی نشدن صحیح، باعث سایش غير يك نواخت گاید سوپاپ نيز خواهد شد (شکل ۴-۲۴۴).

شکل (۴-۲۴۴)

_ شکستن فنر: در اثر افزایش تنش، در فنر ترک ایجاد می‌شود و در نهایت فنر سوپاپ خواهد شکست (شکل ۴-۲۴۵).

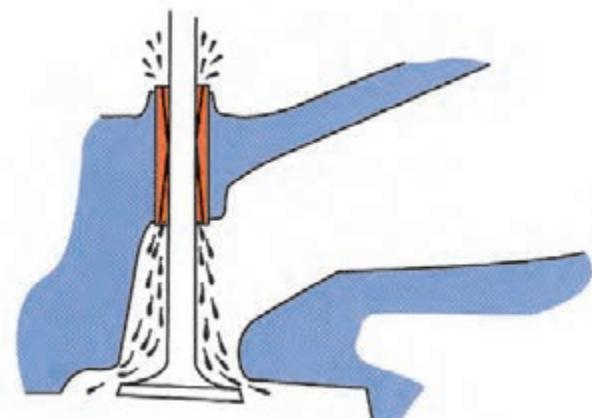

شکل (۴-۲۴۵)

۴-۳۵-۳ - عیوب گاید سوپاپ: عیوب گاید سوپاپ رانیز

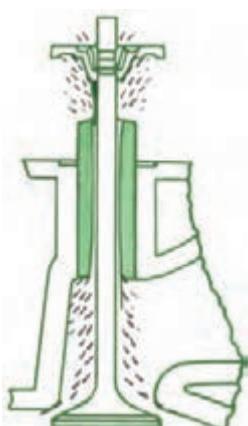
می‌توان به صورت زیر خلاصه نمود:

_ سایش غیر یک نواخت گاید: در این حالت گاید به صورت شیپوری در می‌آید و احتمال روغن سوزی را، به دلیل نشت روغن به محفظه افزایش می‌دهد. هم‌چنین موجب کج حرکت کردن سوپاپ در راهنمایی شود (شکل ۴-۲۴۶).

شکل (۴-۲۴۶)

_ لقی زیاد گاید و ساق سوپاپ: سایش یک نواخت زیاد یا استفاده از گاید و سوپاپ نامناسب، لقی زیاد در گاید را به همراه دارد. در این لقی ضمن نشت روغن، امکان نفوذ رسوبات به راهنمای وجود دارد و در آن جاچسبندگی ایجاد خواهد نمود. در ضمن، لقی زیاد باعث کج قرارگرفتن سوپاپ ونشتی در آن می‌شود (شکل ۴-۲۴۷).

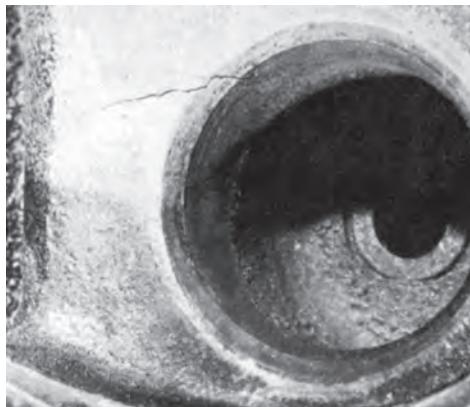

شکل (۴-۲۴۷)

۴-۳۵-۴ - عیوب سیت سوپاپ: عیوب سیت سوپاپ عبارت اند از :

_ کج بودن سیت: در صورتی که سیت در سر سیلندر کج باشد موجب نشتی در سوپاپ خواهد شد.

– ترک در سیت: اگر خنک کاری به طور صحیح انجام نگیرد و درجهٔ حرارت موتور بیش از حد افزایش یابد، ترک درسیت سوپاپ ایجاد می‌شود (شکل ۴-۲۴۸).

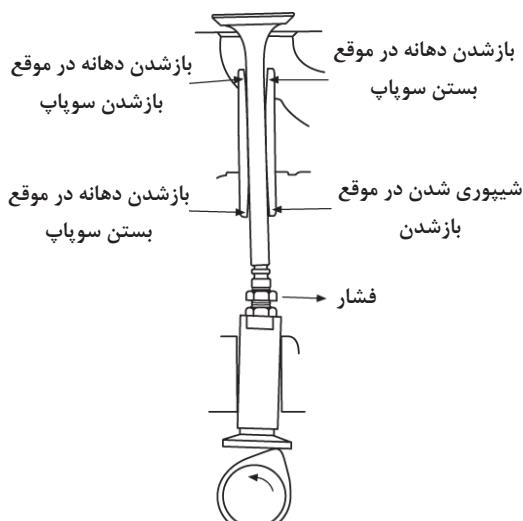
شکل (۴-۲۴۸)

– پیچیدگی سیت: این عیب نیز در اثر حرارت بیش از حد و خنک کاری ضعیف به وجود می‌آید هم چنین، غلط بستن پیچ‌های سرسیلندر نیز ایجاد پیچیدگی در سیت می‌کند.

۴-۳۵-۴- عیوب تایپت: عیوب‌های ایجاد شده در تایپت‌ها عبارتند از:

– لقی کم تایپت و راهنمای آن: در این حالت تایپت داخل راهنمای سختی حرکت می‌کند و معایب چسبندگی سوپاپ را به همراه خواهد داشت.

– لقی زیاد تایپت و راهنمای آن: این عیب باعث کج کار کردن سوپاپ می‌شود (شکل ۴-۲۴۹).

شکل (۴-۲۴۹)

۴-۳۵-۶- عیوب اسپک: عیوب‌های ایجاد شده در اسپک‌ها عبارتند از:

– کج بودن سراسبک: محل قرارگیری اسپک روی سوپاپ باید کاملاً صاف باشد.

اعمال نیرو نیز باید مستقیماً روی سوپاپ باشد.

در صورت کج قرار گرفتن اسپک، روی سوپاپ نیروی جانبی اعمال می‌شود و آن را به صورت کج حرکت خواهد داد (شکل ۴-۲۵۰).

– لقی در محور اسپک: اگر اسپک روی محورش بالقی زیاد حرکت کند، تایمینگ و میزان برخاست سوپاپ تغییر می‌کند و با افت قدرت همراه خواهد شد.

شکل (۴-۲۵۰)

۴-۳۶ - دستورالعمل عیب‌یابی و رفع عیب سوپاپ‌ها

زمان: ۲ ساعت

ابزارهای مورد نیاز:

برس سیمی، کاردک، میکرومتر، کولیس

نکات ایمنی:

ـ هنگام کربن زدایی از عینک‌های محافظ استفاده کنید.

ـ هنگام استفاده از برس ماشینی، مراقب باشید سوپاپ از دست شما، رها نگردد.

در اثر روغن سوزی یا احتراق ناقص موتور، نه تنها در اتاق احتراق کربن جمع می‌شود بلکه پشت ساق سوپاپ نیز رسوبات بسیار سختی تجمع می‌کند، که باید آن‌ها از کربن پاک نمود.

با یکی از روش‌های زیر کربن روی سوپاپ را تمیز کنید:

ـ با استفاده از دستگاه سند بلاست با پاشش ذرات ریز ماسه، ساقمه و... (شکل ۴-۲۵۱).

شکل (۴-۲۵۱)

شکل (۴-۲۵۲)

شکل (۴-۲۵۳)

ـ به وسیله یک کاردک (شکل ۴-۲۵۲).

ـ توسط سوپاپ کهنه (شکل ۴-۲۵۳).

شکل (۴-۲۵۴)

_ بالاستفاده از برس سیمی دستی یا ماشینی (شکل ۴-۲۵۴).

پس از رسوب زدایی، به ترتیب زیر عمل کنید:

_ سوپاپ را از نظر ظاهر به طور دقیق مورد بررسی قرار

دهید. در صورت داشتن ترک، سوختگی و یا حفره آن را عوض

کنید.

نکته: اگر یکی از سوپاپ ها معیوب باشد باید تمام آن ها را

تعویض نمود.

_ اگر سوپاپ ها (به خصوص سوپاپ گاز) دارای رسوب بیش

از حد باشند، نشانه نشتی از گاید است یا لاستیک آب بندی آن

خراب شده است.

_ سوپاپ ها را از نظر تاب داشتن و کچ بودن یا خوردگی، در

قسمت ساق نیز بررسی کنید (شکل ۴-۲۵۵).

شکل (۴-۲۵۵)

شکل (۴-۲۵۶)

_ نازک شدن ساق یا زیر سر سوپاپ نشانه‌ی خاصیت خورندگی

احتراق است که در اثر احتراق ناقص و ضربه‌دار شدن و یا رسوب

گرفتن مجاری خنک کاری به وجود می‌آید. در شرایط فوق

موتور با درجه‌ی حرارت بالا کار می‌کند و احتمال شکستن سر

سوپاپ و برخورد با پیستون نیز وجود دارد (شکل ۴-۲۵۶).

شکل (۴-۲۵۷)

_ مطابق شکل (۴-۲۵۷)، قطر ساق سوپاپ را با میکرومتر

دقیق اندازه بگیرید و آن را با عدد کاتalog مقایسه کنید.

شکل (۴-۲۵۸)

در صورت سایش زیاد آن را عوض کنید. حد مجاز سائیدگی $0^{\circ}/0^{\circ}$ میلی متر است.

مقدار لبه‌ی سوپاپ را با کولیس دقیق، اندازه گیری نمائید (شکل ۴-۲۵۸).

کوچک شدن این قسمت موجب ضعیف شدن سوپاپ و در نتیجه سوختن آن می‌گردد. حد مجاز حدود $1/6$ میلی متر است.

در صورت پاره شدن تسمه تایم و برخورد سوپاپ‌ها با پیستون، یک دست سوپاپ نو تهیه کنید.

بعضی از عیوب جزیی نشست سوپاپ را توسط دستگاه تراش (مطابق شکل ۴-۲۵۹) برطرف می‌نمایند. در چنین شرایطی باید پهنه‌ی سیت و لبه‌ی سوپاپ مطابق آن چه گفته شد، در حد مجاز باشند.

نکته: عوامل به وجود آمدن عیب در سوپاپ را شناسایی و نسبت به رفع آن‌ها اقدام نمائید.

وجود آن عوامل، باعث می‌شود سوپاپ‌های نو نیز صدمه ببینند.

در صورتیکه در سوپاپ هیچ گونه عیبی به وجود نیامده باشد، آن را آب بندی و مجدداً از آن استفاده نمائید.

زمان: ۲ ساعت

۳۷-۴-۴- دستورالعمل عیب‌یابی و رفع عیب از فنر سوپاپ، واشر و خار از نظر کج بودن آن‌ها

ابزارهای موردنیاز:

صفحه‌ی قائم، گونیا، فیلر، کولیس، نیروسنجد

نکات ایمنی:

فنر باید به صورت قائم در نیرو سنجد قرار گیرد.

- موقع اعمال نیرو، مراقب پرتاب شدن فنر باشید.

- نیروی بیش از حد به فنر وارد نیاورید.

شکل (۴-۲۵۹)

شکل (۴-۲۶۰)

عیب یابی فنر سوپاپ را به ترتیب زیر انجام دهید:

_ ابتدا سطح نشست فنر و مفتول آن را مورد بررسی قرار

دهید و در صورت داشتن ترک عوض کنید.

_ فنر را روی سطح صاف قرار دهید و توسط گونیا قائم

بودن آن را کنترل نمایید. این عمل را در هر دو طرف آن انجام

دهید و هر بار مقدار فاصله‌ی گونیا با لبه‌ی بالایی فنر را به

وسیله‌ی فیلر اندازه بگیرید. انحراف فنر نباید از $1/5$ میلی متر

بیش تر باشد (شکل ۴-۲۶۰).

شکل (۴-۲۶۱)

_ ارتفاع آزاد فنر را توسط کولیس اندازه بگیرید و در صورت

غیر مجاز بودن، فنر را عوض کنید (شکل ۴-۲۶۱).

_ با استفاده از نیروسنجه مقدار نیروی فنر را در دو

حالت سوپاپ بسته و سوپاپ باز (با توجه به اعداد کاتالوگ)

اندازه بگیرید و در صورت کم بودن نیرو، فنر را عوض کنید

(شکل ۴-۲۶۲).

نکته: اگر کم بودن نیروی فنر جزئی باشد (حدود ۱۰٪

نیرو) با اضافه کردن واشر فولادی نازک در زیر فنر آن را اصلاح

می نمایند.

شکل (۴-۲۶۲)

شکل (۴-۲۶۳)

برای عیب یابی پولک و خار به ترتیب زیر عمل کنید :

– به سطح واشر زیر فنر (پولک) دقیق کنید و در صورتی که سایش شدید یا شکستگی در آن ایجاد شده است ، آن را عوض کنید (شکل ۴-۲۶۳) .

– اگر سطح سائیدگی واشر ، براق و یک نواخت باشد ، از چرخش فنر در جای خود خبر می دهد .

– کج بودن واشر نیز موجب کج شدن فنر می شود آن را کنترل نمایید .

شکل (۴-۲۶۴)

– خار سوپاپ باید کاملاً صاف ، بدون شکستگی و ترک باشد .

در صورت وجود چنین عیوبی فنر کج قرار می گیرد و سوپاپ را منحرف می کند و حتی موجب خارج شدن فنر نیز می گردد (شکل ۴-۲۶۴) .

شکل (۴-۲۶۵)

– سایش شدید در لبه های برجسته های خار نیز معایبی به همراه

دارد . آن را بررسی کنید (شکل ۴-۲۶۵) .

زمان: ۴ ساعت

۴-۳۸- دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب سیت سوپاپ

ابزارهای موردنیاز :

خط کش ، کولیس ، ساعت اندازه گیر ، سیت تراش ، مازیک

نکات ایمنی :

شکل (۴-۲۶۶)

_ ساعت اندازه‌گیر داخل راهنما (گاید) لرزش نداشته باشد.

_ دستگاه سوپاپ تراش نباید روی سیت بلرzed .

_ در صورت خارج کردن سیت ، مراقب باشید به سر سیلندر ضربه وارد نشود .

ظاهر سیت را مورد بررسی قرار دهید و در صورت مشاهده ترک ، سوختگی ، سایش زیاد و حفره نسبت به تعویض آن اقدام کنید . در صورتی که عیوب مشاهده نشده با کولیس یا خط کش پهنهای آن را در چند نقطه اندازه بگیرید . اگر مقادیر اندازه‌گیری شده در تمام نقاط مساوی و در حد مجاز بود سیت سالم است (شکل ۴-۲۶۶) .

- اگر تمام اندازه ها مساوی ولی بیش از حد مجاز باشد ، سیت را تعویض کنید .

- اگر اندازه ها مساوی نباشند ، نشانه ی انحراف سوپاپ است . بنابراین ، نسبت به اصلاح یا تعویض سیت اقدام کرده و عامل این عیب را نیز برطرف نمائید (۴-۲۶۷) .

- در حالت قبل ، در صورت سالم بودن سیت ، آن را از نظر تاب داشتن بررسی کنید .

پایه ی ساعت را داخل راهنما (گاید) و شاخص آن را روی سیت قرار دهید ، آن گاه یک دور ساعت را بگردانید و به انحراف ساعت دقیق کنید اگر انحراف بیش از حد مجاز (حدوداً 0.05 میلی‌متر) باشد ، سیت را تراش دهید (شکل ۴-۲۶۸) .

شکل (۴-۲۶۸)

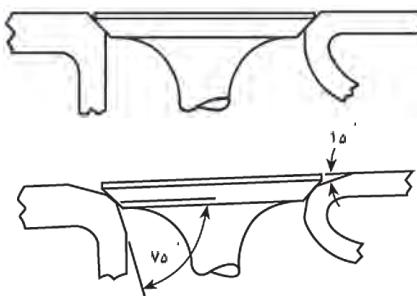
نکته : در آزمایش فوق دقیق کنید پایه ی ساعت داخل راهنما لرزش نداشته باشد . شکل (۴-۲۶۹) تراش سیت به وسیله ی دستگاه رانشان می‌دهد (دستی و ماشینی) .

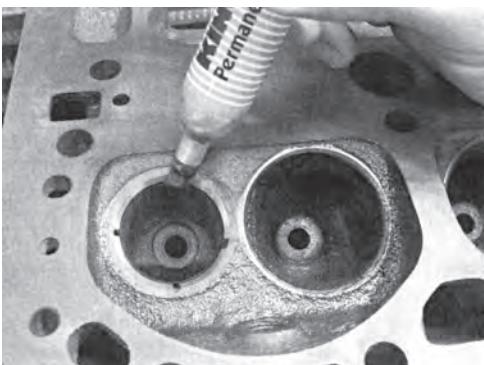
شکل (۴-۲۶۹)

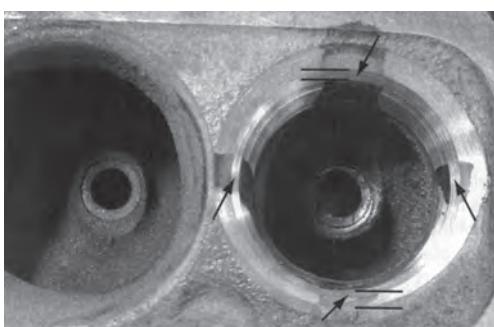
شکل (۴-۲۷۰)

شکل (۴-۲۷۱)

شکل (۴-۲۷۲)

شکل (۴-۲۷۳)

هنگام تراش به عرض سیت توجه داشته باشید :

- با کوچک بودن عرض (پهنا) سیت ، سطح نشست سوپاپ نیز کاهش می یابد و در نتیجه با زیاد شدن فشار موجب سوختن سوپاپ می گردد .
- اگر عرض سیت زیاد باشد ، آب بندی به خوبی صورت نمی گیرد .

طرح های مختلفی برای اندازه گیری ، کنترل و اصلاح سیت وجود دارد ، که به یکی از آن ها اشاره می شود . شکل (۴-۲۷۰) دو مجموعه ای سیت تراش را نشان می دهد .

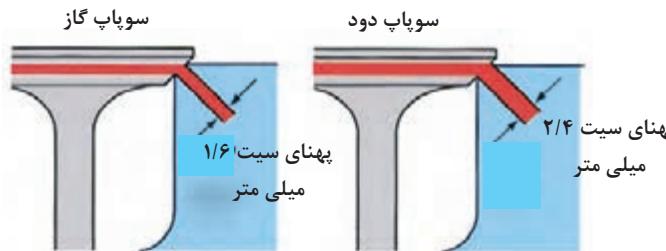
— پس از تعمیرات سوپاپ و سیت آن ، لبه ای صاف سوپاپ تا حدودی از بین می رود .

برای اصلاح این نقیصه ، سیت را تحت سه زاویه متفاوت تراش می دهند . برای مثال ، مطابق شکل (۴-۲۷۱) یک سیت را تحت زاویه های 15° ، 45° ، 75° تراش داده اند . البته زاویه های 30° ، 45° و 60° هم به کار می رود محل نشست سوپاپ ، زاویه 45° است .

— برای اندازه گیری مقدار نشست سوپاپ گاز یا دود چند نقطه از سیت را توسط مازیک خط بکشید (شکل (۴-۲۷۲)) .

— سپس سوپاپ را روی سیت قرار دهید و یک دور بگردانید

— سوپاپ را بردارید و محل پاک شدن خطوط را باکولیس اندازه گیری نمایید (شکل (۴-۲۷۳)) .

شکل (۴-۲۷۴)

— این مقدار در سوپاپ دود حدود $2/4$ میلی متر و برای سوپاپ گاز حدود $1/6$ میلی متر است (شکل ۴-۲۷۴).

شکل (۴-۲۷۵)

— پس از تراشکاری ، سوپاپ داخل سیت بیش تر پایین می رود و ساق آن از راهنما بیش از قبل بیرون می آید ، که موجب ضعیف کارکرد فنر خواهد بود. لذا توسط کولیس مقدار بیرون آمدن ساق سوپاپ را اندازه بگیرید و با عدد استاندارد مقایسه کنید (۴-۲۷۵).

شکل (۴-۲۷۶)

در صورتی که مطابق نبود ، سیت را تعویض نمائید با تراش یا قطع کردن سیت کهنه و پرس کردن سیت اور سایز جدید و انجام تراشکاری روی محل نشست سوپاپ ، تعویض سیت صورت می گیرد. شکل (۴-۲۷۶) دستگاه تراش سیت و پرس سیت جدید را نشان می دهد.

زمان: ۳ ساعت

۴-۳۹ - دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب راهنمای سوپاپ (گاید)

ابزارهای مورد نیاز :

اندازه گیر انبساطی ، ساعت اندازه گیر ، میکرومتر ، برقو ، دستگاه پرس ، کولیس

نکات ایمنی :

– هنگام کار با دستگاه پرس برای نصب یا خارج کردن راهنما (گاید) ، مراقب باشید به سرسیلندر و دیگر قطعات صدمه وارد نشود .

قبل از عیب یابی راهنما (گاید) ، آن را به وسیله‌ی برس مخصوص تمیز کنید (شکل ۴-۲۷۷).

شکل (۴-۲۷۷)

شکل (۴-۲۷۸)

شکل (۴-۲۷۹)

– به وسیله‌ی ساعت یا اندازه گیر انساطی قطر گاید را در بالا ، وسط و پایین آن مشخص نمایید . مقدار قطر ، اندازه گیری انساطی را توسط میکرومتر به دست آور دید (شکل های ۴-۲۷۸ و ۴-۲۷۹).

- اگر اندازه هر سه قسمت متفاوت باشد ، نشانه‌ی سایش غیر یک نواخت گاید است که معمولاً به صورت شیپوری در می آید . این گاید موجب روغن سوزی و کج شدن سوپاپ می گردد .

- اگر قطر هر سه قسمت تقریباً مساوی ولی نسبت به اندازه‌ی استاندارد ، سائیده شده باشد ، لقی سوپاپ زیاد می گردد .

- در صورتی که قطر هر سه قسمت مساوی و در حد مجاز باشد ، گاید از نظر سایش سالم است .

– در دو مورد اول گاید را تعویض یا به وسیله‌ی بوش اصلاح نمایید (شکل ۴-۲۸۰).

– مقدار لقی سوپاپ و گاید را تعیین کنید .

در صورتی که گاید و سوپاپ هر دو تعویض شده باشند ، باز هم این آزمایش را انجام دهید .

شکل (۴-۲۸۰)

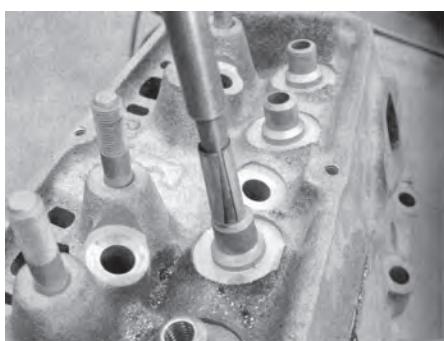
شکل (۴-۲۸۱)

- دو روش اندازه‌گیری وجود دارد :
- ساعت اندازه‌گیر را روی لبه ساق منطبق کنید و با فشردن انتهای ساق سوپاپ به طرفین، مقدار لقی را اندازه بگیرید (شکل ۴-۲۸۱).

شکل (۴-۲۸۲)

- در حالی که مقدار کمی سوپاپ را از سیت خود بلند کرده‌اید، با صفر کردن ساعت اندازه‌گیری (واقع بر روی لبه بشقابک سوپاپ) مقدار لقی را مشخص کنید (شکل ۴-۲۸۲).
- میزان لقی سوپاپ در گایید تا حدود 0.2 میلی متر مجاز است.

شکل (۴-۲۸۳)

در هر حالت اگر لقی بیش از اندازه باشد دو راه وجود دارد :

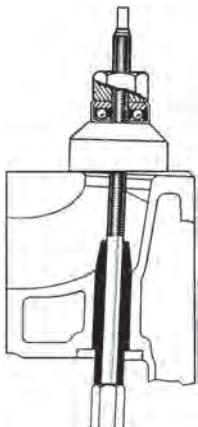
- استفاده از بوش: در این روش بوش‌های مخصوصی را که دونوع مارپیچی و معمولی آن‌ها بیشتر رایج‌اند، در داخل گایدپرس می‌نمایند و مقدار اضافه‌ی آن را از بالای گاید قطع می‌کنند (شکل ۴-۲۸۳).

شکل (۴-۲۸۴)

به وسیله برق‌زدن داخل بوش، آن را متناسب با ساق سوپاپ اصلاح می‌کنند (شکل ۴-۲۸۴).

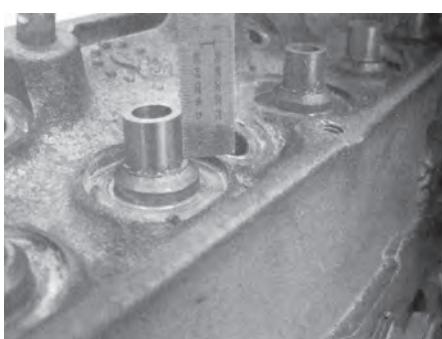
- تعویض گاید: به روش زیر گاید فرسوده را تعویض می‌نمایند.
- _ باید گاید فرسوده را توسط پیچ و مهره‌ی مخصوص از سرسیلندر جدا کنید (شکل ۴-۲۸۵).

شکل (۴-۲۸۵)

شکل (۴-۲۸۶)

شکل (۴-۲۸۷)

- محل گاید را مطابق اندازه‌ی اورسایز جدید تراش دهید.
- _ اگر گاید جدید که به صورت یدکی یافت می‌شود، دارای پله باشد آن را به وسیله‌ی پرس یا میله‌ی واسطه و ضربه چکش تا انتهای جا بزنید (شکل ۴-۲۸۶).

شکل (۴-۲۸۸)

- در صورتی که گاید تکیه گاه نداشته باشد، میزان بیرون آمدن آن را از سرسیلندر (قبل از خارج کردن گاید کهنه) اندازه‌گیری کنید و گاید جدید را به همان اندازه جا بزنید (شکل ۴-۲۸۷).

- _ پس از تعویض گاید، با ساعت اندازه گیر مقدار لقی سوپاپ را در آن کنترل کنید (شکل ۴-۲۸۸).
- _ نکته: گاید یدکی از جنس برنز است.

زمان: ۲ ساعت

۴-۴- دستورالعمل تنظیم و آب بندی سیت سوپاپ

ابزارهای موردنیاز :

چوب سوپاپ گردان ، روغن سنباذه ، مداد یا رنگ ، نفت ، کمی پودر

نکات ایمنی:

هرگز روغن سنباذه به ساق و گاید سوپاپ نرسد.

شست و شوی سوپاپ وسیت آن پس از آب بندی و قبل از آزمایش الزامی است .

شکل (۴-۲۸۹)

شکل (۴-۲۹۰)

شکل (۴-۲۹۱)

پس از بررسی ، عیب یابی ورفع عیب در مجموعه سوپاپ ، باید آن را آب بندی کرد. آب بندی سوپاپ به منظور جلوگیری از نشت گاز و فشار کمپرس صورت می گیرد . سوپاپ هرچه باشد (سوپاپ نو یا کارکرده) باید این عملیات را انجام دهید . توجه داشته باشید که سوپاپ کارکرده را خوب تمیز کنید و سپس مراحل زیر را انجام دهید :

سوپاپ را به چوب سوپاپ گردان بچسبانید(شکل ۴-۲۸۹).

روغن سنباذه در دو نوع زبر و نرم به صورت قوطی عرضه می شود . ابتدا روغن سنباذهی زبر را به محل نشست سوپاپ بزنید (شکل ۴-۲۹۰) .

نکته : مراقب باشید که روغن سنباذه به نقاط دیگر (مثلاً ساق سوپاپ) نرسد .

سوپاپ را در محل خود قرار دهید و با فشار به وسیله‌ی چوب سوپاپ گردان، به چپ و راست بچرخانید (شکل ۴-۲۹۱).

پس از چند بار چرخاندن سوپاپ ، آن را از محل خود بلند کنید و کمی بگردانید . مجدداً عمل آب بندی را انجام دهید .

شکل (۴-۲۹۲)

– پس از دقایقی که سطح سیت به طور یک نواخت برآق شد، ضمن پاک کردن روغن سنباده‌ی زیر محل سیت و سوپاپ را کاملاً تمیز کنید (شکل ۴-۲۹۲).

– حال مقدار کمی روغن سنباده نرم به سطح نشست سوپاپ بزنید و عمل آب بندی را تکرار کنید.

– پس از دقایقی، کلیه‌ی قسمت‌های سیت و سوپاپ را از روغن سنباده تمیز کنید.

با یکی از دو روش زیر آب بندی سوپاپ را آزمایش کنید:

– در روش اول به چند نقطه از سطح نشست سوپاپ رنگ

بزنید یا با مداد خط بکشید (شکل ۴-۲۹۳).

شکل (۴-۲۹۳)

– سوپاپ را در جای خود قرار دهید و حدود ۹۰° با فشار بچرخانید (شکل ۴-۲۹۴).

– حال به سیت سوپاپ نگاه کنید. اگر رنگ یا مداد به طور یک نواخت در تمام قسمت‌های سیت سوپاپ پخش شده باشد آب بندی صحیح انجام گرفته است.

شکل (۴-۲۹۴)

– در روش دوم سوپاپ را در جای خود قرار دهید و از مجرای دود و گاز مقداری نفت بریزید (شکل ۴-۲۹۵).

شکل (۴-۲۹۵)

شکل (۴-۲۹۶)

زمان: ۱ ساعت

— به نشت مایع از سر سوپاپ در اتاق احتراق دقت کنید.

— برای رسیدن به نتیجه‌ی بهتر کمی پودر به سر سوپاپ‌ها

بزنید (شکل ۴-۲۹۶).

— اگر نشتی رخ ندهد سوپاپ آب بندی شده است.

در غیر این صورت (بروز کردن نشتی) تمام مراحل آب بندی

سوپاپ را تکرار کنید.

۴-۴۱- دستورالعمل تعویض پولک‌های سرسیلندر

ابزارهای موردنیاز:

قلم ، چکش ، چسب مخصوص ، برس یا سنباده ، ابزار

مخصوص یا قطعه‌ی واسطه

نکات ایمنی:

— هنگام در آوردن و جازدن ، مراقب باشید پولک به داخل سرسیلندر نیفتد.

همانطور که می‌دانید ، سرسیلندر دارای مجاري آب و روغن

و کانال‌های دود و هوای هستند. بنابراین ، هنگام ریخته گری و

ساخت باید ماهیچه‌های قالب از محلی خارج گردند به این

منظور مجاري نسبتاً بزرگی روی سرسیلندر تعییه شده است

که توسط پولک‌های فلزی نازکی مسدود می‌گردد.

مزیت این پولک‌ها این است که هنگام يخ زدن احتمالی

آب موتور ، از ترک برداشتن موتور و سرسیلندر جلوگیری

می‌کند.

گاهی اوقات پوسیدگی آن‌ها ، موجب نشت آب می‌شود ،

بنابراین پولک‌ها را تعویض می‌کنند (شکل ۴-۲۹۷).

برای تعویض پولک به روش زیر عمل نمائید :

— ابتدا پولک را سوراخ کنید.

— با اهرم یک میله یا ضربه چکش و قلم ، پولک را از محل

خود خارج کنید (شکل ۴-۲۹۸).

شکل (۴-۲۹۷)

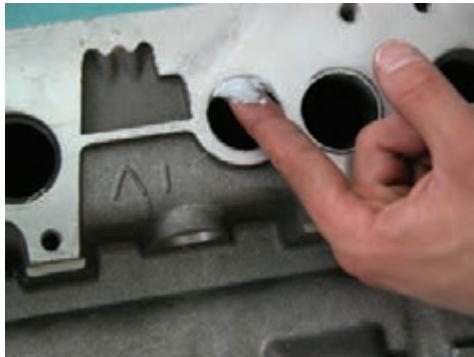

شکل (۴-۲۹۸)

شکل (۴-۲۹۹)

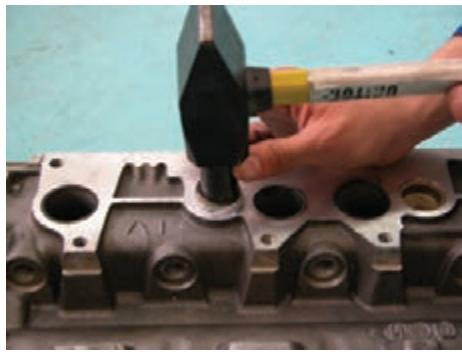
نکته : در تعمیر اساسی موتور و سرسیلندر، بهتر است پولکها را از همان ابتدای بازکردن سرسیلندر خارج کنیم (شکل (۴-۲۹۹)).

شکل (۴-۳۰۰)

محل پولک را تمیز کنید.

به محل نصب پولک روی سرسیلندر و اطراف دیوارهی پولک چسب بزنید (شکل (۴-۳۰۰)).

شکل (۴-۳۰۱)

پولک نو را به وسیلهی ابزار مناسب و ضربهی آرام چکش جابزنید (شکل (۴-۳۰۱)).

مطمئن شوید که پولک به صورت صاف و مستقیم قرار گرفته است.

نکته : روش تعویض پولک موتور و سر سیلندر ، مشابه یکدیگرند.

زمان: ۲ ساعت

۴-۴۲- دستورالعمل کنترل و بستن مجموعه‌ی سوپاپ‌ها

ابزارهای موردنیاز :

ساعت اندازه گیر ، کولیس ، روغن دان ، ابزار مخصوص لاستیک گاید ، فنرجمع کن سوپاپ ، رابط مغناطیسی

نکات ایمنی :

– از وارد کردن ضربه بیش از حد به لاستیک آب بندی راهنمای (گاید) بپرهیزید.

– پس از عیب یابی و رفع عیب از مجموعه سوپاپ آنها را کنترل کنید و به ترتیب زیر در محل خود بیندید.

– سر سیلندر قطعات را شست و شو دهید و سپس آنها را به وسیله کمپرس باد خشک کنید (دقت و نظافت در انجام مراحل ، به دوام و عمر موتور کمک زیادی می کند).

– به وسیله دستمال تمیز ساق و محل نشست سوپاپ را خشک کنید قسمت های مختلف سیت و سرسیلندر را نیز دستمال بکشید (شکل ۴-۳۰۲).

– لقی سوپاپ داخل گاید و مقدار بیرون آمدن انتهای ساق سوپاپ از سرسیلندر را کنترل نمائید.

– لاستیک آب بندی گاید را با روغن آغشته نمائیدو با ابزار مخصوص ، آن را روی سرسیلندر نصب کنید (شکل های ۴-۳۰۳ و ۴-۳۰۴).

– پولک یا واشر زیر فنر را ، در صورت وجود داشتن ، سوار کنید.

شکل (۴-۳۰۲)

شکل (۴-۳۰۳)

شکل (۴-۳۰۴)

شکل (۴-۳۰۵)

شکل (۴-۳۰۶)

– به ترتیب شماره ، ساق سوپاپ را روغن بزنید و سپس آن را در گاید خود به آرامی جا بزنید (شکل های ۴-۳۰۵ و ۴-۳۰۶).

– فنر مربوطه را در جهت صحیح سوار کنید و بشقابک را روی آن بگذارید.

شکل (۴-۳۰۷)

– با جمع کردن فنر سوپاپ (به وسیله‌ی فنر جمع کن) خارها را نصب کنید. دقت داشته باشید که قرار گرفتن خارها کاملاً مستقیم باشد (شکل ۴-۳۰۷).

– پس از نصب تمام سوپاپ‌ها به روش فوق، توسط چکش پلاستیکی چند ضربه‌ی آرام به انتهای ساق آن‌ها روی فنر وارد کنید تا سوپاپ، فنر بشقابک و خار هر کدام در جای خود به طور صحیح قرار گیرند.

۴-۴۳- دستورالعمل کنترل نهایی سرسیلندر و متعلقات آن (تجزیه و تحلیل عوامل)

ابزارهای موردنیاز:

انواع برس سیمی ماشینی و دستی، وسایل کنترل اندازه

نکات ایمنی :

– تمیز بودن قطعات و صیحیح کار کردن آن‌ها به ویژه سوپاپ، اهمیت ویژه‌ای دارد.

همانگونه که ذکر کردیم، برای پدیدآمدن هر عیبی عاملی وجود دارد و باید پس از شناسایی ورفع عیب، عوامل آن را نیز مرتفع سازی کنید. قبل از بستن سرسیلندر قطعات آن را کنترل نهایی نمائید.

برای مثال اگر سیت یک سوپاپ، کج سائیده شده و عامل عیب، فنر آن است، سیت گاید و سوپاپ را اصلاح کرده‌اید پس باید عامل آن عیب یعنی فنر را تعویض نمائید (شکل ۴-۳۰۸).

– کلیه‌ی عوامل به وجود آورنده‌ی عیب را رفع نمائید.

– سطوح داخلی سرسیلندر (و در صورت لزوم مجاری آب) را رسوب زدایی کنید (شکل ۴-۳۰۹).

– تمام سطوح قطعات را، از نظر تمیزی و عاری بودن از هرگونه پلیسه و ذرات ناخالصی بررسی کنید.

– پس از تراشکاری یا تعویض قطعات نیز، صحت عمل آن‌ها را بررسی کنید و از صحیح نصب شدن اجزا مطمئن شوید.

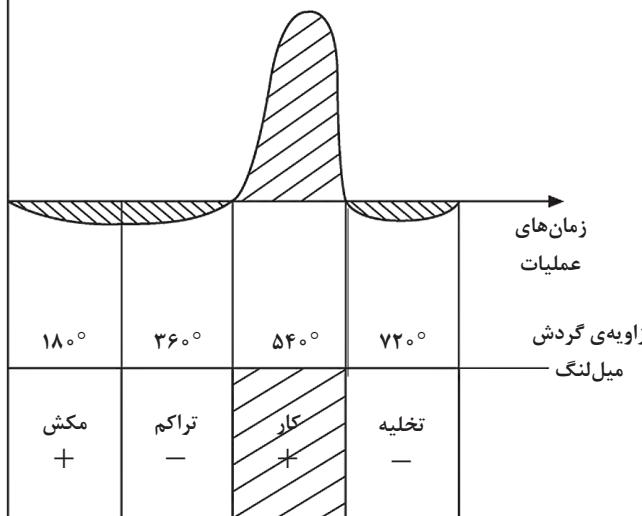
شکل (۴-۳۰۸)

شکل (۴-۳۰۹)

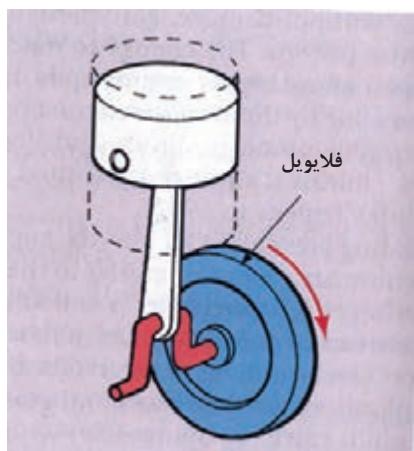
۴-۴۴- فلاپویل و مکانیزم کاری آن

هنگامی که سیکل موتور چهار زمانه را بررسی کنیم به این نتیجه می رسیم که یک کورس از چهار زمان مکش ، تراکم ، انفجار و تخلیه یعنی مرحله ای احتراق مفید است ولی سه زمان دیگر به صورت کار منفی در موتور باقی می ماند .

شکل (۴-۳۱۰)

اگر موتوری چهار زمانه تک سیلندر باشد با وجود داشتن سه مرحله ای منفی و داشتن فقط یک مرحله مثبت (مطابق شکل ۴-۳۱۰) ، بین مراحل مفید آن (مотор) فاصله ای وجود دارد که موجب لرزش و عدم یکنواختی در کار میل لنگ خواهد بود .

شکل (۴-۳۱۱)

در مرحله ای احتراق ، میل لنگ سرعت می گیرد و باعث می شود دور موتور افزایش یابد و در سه مرحله ای دیگر ، قدرت موتور صرف حرکت پیستون می شود و سرعت آن کاهش می یابد .

برای رفع این مشکل در موتورهای تک سیلندر ، آن ها پر دور می سازند و به این ترتیب مصرف سوخت افزایش می یابد (شکل ۴-۳۱۱) .

راه دیگر استفاده از چرخ لنگر یا فلاپویل است .

فلاپویل چرخ نسبتاً بزرگ و سنگینی است که به انتهای میل لنگ متصل می شود و همانند یک چرخ لنگ انرژی زمان قدرت را می گیرد و در سه زمان دیگر این انرژی ذخیره شده را به موتور پس می دهد .

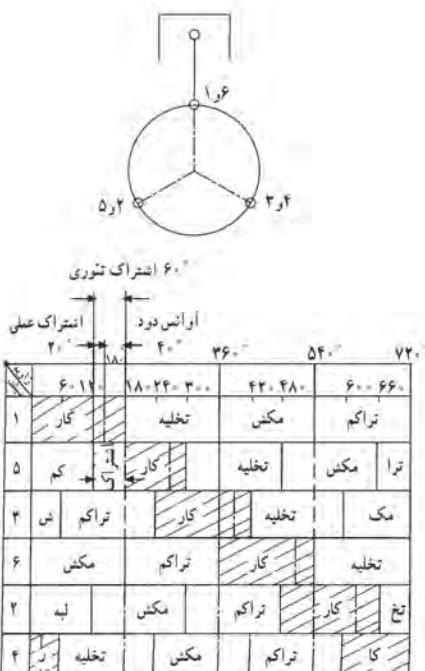
به عبارت دیگر در زمان قدرت ، فلاپویل در مقابل افزایش ناگهانی دور میل لنگ مقاومت می کند ، در حالی که دور خودش افزایش می یابد (شکل ۴-۳۱۲) . اما در سه کورس دیگر ، فلاپویل این سرعت را به میل لنگ منتقل می کند و از کاهش

شکل (۴-۳۱۲)

زاویه سیلندر	180°	360°	540°	720°
۱	مکش	تراکم	کار	تخلیه
۳	تخلیه	مکش	تراکم	کار
۴	کار	تخلیه	مکش	تراکم
۲	تراکم	کار	تخلیه	مکش

شکل (۴-۳۱۳)

شکل (۴-۳۱۴)

شکل (۴-۳۱۵)

دور موتور جلوگیری می نماید این عمل موجب یک نواخت کار کردن میل لنگ و موتور می گردد.

حال در یک موتور چهار سیلندر ، در نیم دور گردش میل لنگ ، هر سیلندری یک کار مفید انجام می دهد ، پس مراحل احتراق آن تقریباً پشت سرهم و متوالی است . بنابراین ، موتور یک نواخت تر کار می کند (شکل ۴-۳۱۳) .

لیکن از یک طرف آونس سوپاپ دود مرحله ای احتراق را کاهش می دهد (موجب فاصله افتادن بین مراحل احتراق می شود) و از طرف دیگر ، مصرف کننده هایی چون آلتراناتور ، میل بادامک ، واتر پمپ ، پمپ فرمان پر قدرت و کولر موجب ناهمانگی کار میل لنگ می شوند .

در موتورهای چندسیلندر ، فلاپویل مقدار ماکزیمم و مینیمم سرعت رابه هم نزدیک می کند . با افزایش تعداد سیلندر ، مرحله ای احتراق سیلندرها به یکدیگر نزدیک می شوند و مقداری نیز اشتراک خواهند داشت . بنابراین ، وقتی تعداد سیلندر بیش تر باشد ، موتور یک نواخت تر و بدون لرزش کارخواهد کرد (شکل ۴-۳۱۴) .

در نتیجه ، ضمن دست یابی به فلاپویل کوچک تر ، دور آرام موتور کاهش می یابد و به مصرف سوخت کمک شایانی می شود این وظیفه می مهم فلاپویل است .

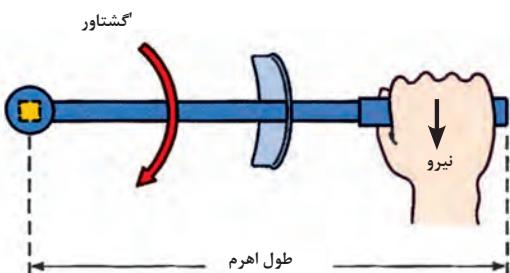
وظیفه دیگر فلاپویل نصب دنده ای استارت بر روی آن است . جهت روشن کردن موتور ، چرخ دنده ای سر استارت با فلاپویل در گیر می شود و موجب چرخش میل لنگ و در نتیجه روشن شدن موتور می گردد .

همچنانین به دلیل آن که فلاپویل آخرین قطعه ای خروجی موتور به سمت گیربکس است لذا مجموعه ای کلاچ بر روی آن نصب می شود (شکل ۴-۳۱۵) .

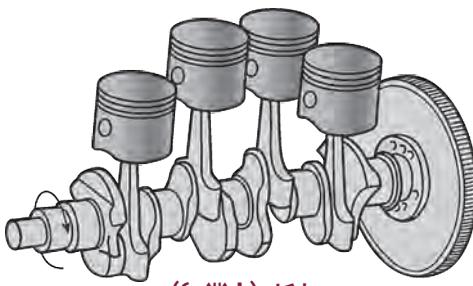

شکل (۴-۳۱۶)

در خودروهای انژکتوری ، دندنه مخصوص نشان دهندهی T.D.C (نقطه‌ی مرگ بالای سیلندر شماره‌ی یک) نیز بر روی فلایویل نصب می‌گردد (شکل ۴-۳۱۶)

شکل (۴-۳۱۷)

شکل (۴-۳۱۸)

۴-۴۴-۱ گشتاور و مفهوم آن: گشتاور یک نیروی پیچشی است و نباید آن را با کار یا توان اشتباه نمود . برای باز یا بستن یک پیچ به آن گشتاور وارد می‌آوریم (شکل ۴-۳۱۷) .

شکل (۴-۳۱۹)

در خودروها گشتاور تولیدی موتور به وسیله‌ی چرخدنده‌ها و محورها به چرخها منتقل می‌شود (شکل ۴-۳۱۸) . کار و توان ، نشان دهنده‌ی حرکت اندولی گشتاور در پاره‌ای موقع باعث حرکت نمی‌شود .

گشتاور عبارت است از حاصل ضرب نیرو در فاصله تا مرکز دوران .

۴-۴۵-آشنایی با اصول پیاده و سوار کردن فلایویل ، عیب‌یابی و رفع عیب آن
پس از آشنایی با وظایف و فلسفه‌ی وجودی فلایویل در موتور، اینک باعیوبی که در آن پدید می‌آید آشنا می‌شویم . ابتدا باید فلایویل را از روی موتور پیاده کنیم .

برای دست‌یابی به فلایویل هر خودرویی ، نیاز است که گیربکس از روی موتور باز شود (شکل ۴-۳۱۹) برای این منظور می‌توان روی مجموعه‌ی کلاچ ، علامت گذاری نمود تا به همین صورت نصب گردد (شکل ۴-۳۲۰) .

شکل (۴-۳۲۰)

شکل (۴-۳۲۱)

– برای جلوگیری از چرخش فلایویل ، با وسیله‌ای مناسب آن را تثبیت می‌کنند و پس از باز کردن کلاچ و صفحه ، آن‌ها را در محلی تمیز و عاری از گرد و غبار قرار می‌دهند .

– برای باز کردن پیچ‌های فلایویل بهتر است بالاستفاده از روش ضربه‌بری ، ابتدا آن‌ها را شل و سپس باز کنید (شکل ۴-۳۲۱) . نکته: معمولاً میل لنگ و فلایویل دارای پین راهنمای هستند.

– برای سوار کردن فلایویل ، عکس مراحل باز کردن و با توجه به علامت‌ها عمل می‌شود .

شکل (۴-۳۲۲)

raig ترین عیب موجود در فلایویل ، خرد شدن و سائیدگی دندنه‌ی استارت است ، که موجب ردکردن و استارت نخوردن موتور می‌گردد (شکل ۴-۳۲۲) .

از آن جایی که استارت ، به صورت ضربه‌ای و ناگهانی عمل می‌کند و موتور در مقابل آن مقاومت نشان می‌دهد ، فرسودگی دندنه‌ی استارت یا شکستن آن بسیار اتفاق می‌افتد .

برای رفع این عیوب باید دندنه‌ی فلایویل را عوض کرد .

شکل (۴-۳۲۳)

از دیگر عیوب فلایویل سوختگی ، سایش یا وجود خراش در محل بسته شدن صفحه‌ی کلاچ است این عیب موجب بد عمل کردن سیستم کلاچ می‌شود و در شرایطی به وجود می‌آید که صفحه کلاچ معیوب یا سائیده شده باشد (شکل ۴-۳۲۳) .

لذا ضمن تراش سطح فلایویل ، صفحه کلاچ را نیز عوض می‌کنند .

عیب دیگر، زیاد شدن لقی شفت گیر بکس داخل فلاپویل است (محور کلاچ داخل فلاپویل یا انتهای میل لنگ یاتاقان بندی می‌شود).

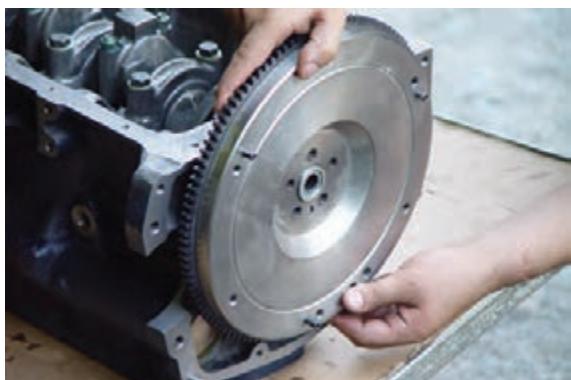
شکل (۴-۳۲۴)

در صورت بروز چنین عیبی، باید نسبت به تعویض بوش یا بلبرینگ میانی فلاپویل اقدام کنیم (شکل ۴-۳۲۴). از دیگر موارد قابل ذکر تاب برداشتن فلاپویل است که باصفحه‌تراشی آن را اصلاح می‌کنند. هم‌چنین امکان دارد در اثر ضربات واردہ از طرف میل لنگ و گیربکس، در محل پیچ‌های فلاپویل لقی ایجاد شده باشد. این عیب هنگامی رخ می‌دهد که پیچ‌های فلاپویل شل بسته شده باشند، که در این صورت لازم است فلاپویل تعویض گردد.

۴-۴۶ - آشنایی با جنس فلاپویل، دندھی استارت و دندھی نقطه‌ی مرگ بالا در خودروهای انژکتوری

همان طور که ذکر شد، فلاپویل وظیفه‌ی کنترل حرکت میل لنگ و یک نواخت کردن آن و انتقال دور از استارت به موتور و از موتور به کلاچ و گیربکس را برعهده دارد.

موارد فوق نیاز به چرخی نسبتاً سنگین و محکم را حتمی می‌سازد. از این رو جنس فلاپویل معمولاً از چدن است و بسته به طرح موتور و تعداد سیلندر آن، کوچک یا بزرگ ساخته می‌شود (شکل ۴-۳۲۵).

شکل (۴-۳۲۵)

دندھی استارت معمولاً از فولاد کربن دار به صورت مجزا ساخته می‌شود و روی آن عملیات سخت کاری صورت می‌گیرد تا در مقابل سایش و ضربه مقاوم باشد. سپس، روی فلاپویل پرس می‌گردد.

پرس کردن دندھی استارت با کمک حرارت امکان پذیر است (شکل ۴-۳۲۶).

شکل (۴-۳۲۶)

در بعضی از خودروها تایمینگ جرقه نیز روی همین دندھی فلاپویل حک می‌گردد و هنگام پیاده و سوار کردن فلاپویل یا تعویض دندھی استارت به آن توجه می‌شود.

شکل (۴-۳۲۷)

همان طور که قبلاً نیز اشاره شد ، دنده ای روی فلاپویل خودروهای انژکتوری پرس می گردد و موقعیت پیستون سیلندر یک را برای سیستم هوشمند موتور (ECU) مشخص می کند (شکل ۴-۳۲۷) .

حسگری روی محفظه کلچ نصب می شود که توسط دندهای نقطه‌ی مرگ بالا (T.D.C) زمان جرقه یا تزریق سوخت را برای ای سی یو (ECU) مشخص می نماید .

این دندهای مخصوص معمولاً از جنس چدن است و روی فلاپویل ثابت می شود یا همراه آن ریخته گری می گردد (شکل ۴-۳۲۸) .

شکل (۴-۳۲۸)

زمان: ۲ ساعت

۴-۴۷ - دستورالعمل پیاده و سوار کردن فلاپویل

ابزارهای مورد استفاده :

قفل کن فلاپویل ، ابزارهای عمومی ، ترک متر ، شفت راهنما

نکات ایمنی :

برای ثابت نگه داشتن میل لنگ حتماً از قفل کن مخصوص استفاده نمائید .

قبل از بستن صفحه کلچ دقت نمایید ، سطح فلاپویل و کلچ کاملاً خشک و تمیز باشد .

از ابزار مناسب استفاده کنید .

برای پیاده و سوار کردن فلاپویل به ترتیب زیر اقدام کنید :

شکل (۴-۳۲۹)

در خودروهای محرک جلو ابتدا گیربکس را پیاده کنید.
در صورتی که قفل کن فلاپویل در اختیار دارید آن را نصب کنید تا از چرخش میل لنگ جلوگیری شود (شکل ۴-۳۲۹).

شکل (۴-۳۳۰)

مجموعه‌ی کلاچ را باز کنید. بهتر است روی پوسته‌ی کلاچ و فلاپویل علامتی زده شود تا به همان صورت نصب گردد (شکل ۴-۳۳۰).

شکل (۴-۳۳۱)

مجموعه‌ی کلاچ را در محلی عاری از روغن قرار دهید.
پیچ‌های فلاپویل را به صورت ضربه‌ری و قطری شل کنید و سپس آن‌ها را باز نمایید (شکل ۴-۳۳۱).
نکته: هنگام باز کردن فلاپویل، مراقب باشید تا از دست شماره‌انگرد.

شکل (۴-۳۳۲)

– فلاپیول را به همراه قفل کن باز کنید و روی میز قرار دهید
.(شکل ۴-۳۳۲) .

شکل (۴-۳۳۳)

– برای بستن فلاپیول ، عکس مراحل باز کردن آن عمل
کنید
– حتماً پیچ های آن را به وسیله ای ترک متر تا گشتاور لازم
محکم کنید (شکل ۴-۳۳۳) .

شکل (۴-۳۳۴)

– پس از سوار کردن مجموعه کلاچ ، به وسیله ای شفت
راهنما ، صفحه را هم مرکز با فلاپیول قرار دهید و برای محکم
کردن پیچ های مجموعه کلاچ اقدام نمائید (شکل ۴-۳۳۴) .
– شفت واسطه و راهنمای خارج کنید .

زمان: ۱ ساعت

۴-۴۸ - دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب فلاپیول

ابزارهای مورد نیاز :

ساعت اندازه گیر ، ابزار بوش در آر ، لوله ای واسطه ، دستگاه

تست ترک

نکات ایمنی :

شکل (۴-۳۳۵)

- از انداختن فلاپویل روی میز جداً خودداری فرمایید.
- ابتدا سطوح فلاپویل را از نظر ترک ، سائیدگی ، خراش و حتی سوختگی مورد بررسی قرار دهید (شکل ۴-۳۳۵).

شکل (۴-۳۳۶)

- در صورت وجود ترک ، فلاپویل را عوض کنید، ولی اگر خراش و سائیدگی جزئی باشد با تراش سطح فلاپویل (به اندازه مجاز) می توانید آن را برطرف کنید تشخیص ترک توسط دستگاه انجام می شود (شکل ۴-۳۳۶).
- اگر خراش عمیق باشد به طوری که با تراش دادن فلاپویل برطرف نگردد آن را عوض کنید.
- فلاپویل را از نظر تاب داشتن کنترل نمایید.

شکل (۴-۳۳۷)

آن را روی میل لنگ بیندید و با قراردادن نوک ساعت اندازه گیر در وضعیت مماس عقره را روی صفر قرار دهید سپس با چرخاندن فلاپویل ، مقدار انحراف عقره را به دست آورید (شکل ۴-۳۳۷)

اگر انحراف بیش از اندازه مجاز باشد (حدود $\frac{5}{2}$ میلی متر) توسط تراش آن را اصلاح نمایید (حدمجاز تراش فلاپویل نیز حدود $\frac{5}{5}$ میلی متر در نظر گرفته می شود) .

پس از تراش دادن ، فلاپویل را مجدداً از نظر تاب داشتن کنترل کنید . اگر عیب هم چنان باقی بماند احتمالاً نشانه هی معیوب بودن میل لنگ است .

اگر روی فلاپویل بوش یا بلبرینگ شفت جعبه دنده قرار گرفته باشد، آن را از نظر سائیدگی کنترل نمایید در صورت داشتن لقی بیش از اندازه آن را عوض کنید (شکل ۴-۳۳۸) .

شکل (۴-۳۳۸)

شکل (۴-۳۳۹)

برای تعویض بوش، توسط ابزار بوش درآر یا الولهای مناسب با ضربه‌ی چکش آن را خارج و به جایش یک بوش جدید پرس کنید (شکل ۴-۳۳۹).

زمان: ۲ ساعت

۴-۴۹ دندۀ‌ی استارت فلاپویل

ابزارهای موردنیاز:

اره آهن بر، گیره، قلم، چکش، مشعل یا هیتر، مقداری

سیم لحیم کاری

نکات ایمنی :

هنگام بریدن دندۀ‌ی استارت از عینک محافظ استفاده نمائید.

پس از حرارت دادن دندۀ، از دستکش مناسب استفاده کنید.

در بخش (۴-۴۵) ذکر شد که رایج‌ترین عیب فلاپویل، سائیدگی یا تاب داشتن دندۀ‌ی استارت است. نشانه‌ی این عیب رد کردن استارت وشنیدن صدای خراش شدید از دندۀ‌ها با یکدیگر است (شکل ۴-۳۴۰).

از شکل ظاهر دندۀ‌ها می‌توان این عیب را به وضوح مشاهده نمود، بنابراین باید آن را به روش زیر تعویض کنید (شکل ۴-۳۴۱):

اگر روی دندۀ‌ی استارت علامت تایمینگ وجود دارد محل آن را نسبت به فلاپویل علامت گذاری نمائید.

شکل (۴-۳۴۰)

شکل (۴-۳۴۱)

شکل (۴-۳۴۲)

شکل (۴-۳۴۳)

شکل (۴-۳۴۴)

— بدنه‌ی دنده استارت را در دو دنده‌ی مجاور روی فلاپول، برش دهید و توسط قلم و چکش ، به محل برش ضربه وارد کنید.

نکته : مراقب باشید که هنگام برش و ضربه ، به بدنه‌ی فلاپول صدمه وارد نگردد .

— پس از جدا کردن دنده استارت ، محل تماس آن را در روی فلاپول تمیز کنید.

— دنده‌ی جدید را تمیز کنید و سپس آن را بر روی سطح کاملاً صاف حرارت دهید (شکل ۴-۳۴۲) .

این عمل را به وسیله‌ی مشعل به صورت یک نواخت انجام دهید.

— دمای لازم برای جازدن دنده بین 200°C الی 250°C است برای رسیدن به این دما از سیم لحیم کاری کمک بگیرید. به این صورت که حلقه‌ای از سیم لحیم کاری را روی دنده‌ی جدید قرار دهید و به یک نواخت ذوب شدن سیم توجه کنید مراقب باشید حرارت مستقیم شعله ، به سیم لحیم کاری نرسد (شکل ۴-۳۴۳) .

— پس از گرم کردن دنده تا دمای مورد نظر آن را با چکش طوری روی فلاپول نصب کنید که طرف پخ دنده‌ها به سمت استارت باشد (در صورت وجود علامت تایمینگ ، به آن توجه کنید) ؛ (شکل ۴-۳۴۴) .

— عمل جازدن باید با سرعت و به طور یک نواخت و کامل صورت گیرد.

— بعد از جازدن دنده (وقتی هنوز گرم است) نشست کامل آن را روی فلاپول کنترل کنید.

۴-۵۰ - آشنایی با سینی جلو

شکل (۴-۳۴۵)

بسته به طراحی موتور ، شکل و تجهیزات قرار گرفته روی سینی جلو متفاوت است . در موتورهای میل بادامک زیر ، تجهیزاتی چون چرخ زنجیرهای میل لنگ و میل بادامک ، زنجیر سفت کن و ... زیر سینی جلو نصب می گردد (شکل ۴-۳۴۵) و روی آن واترپمپ ، پولی میل لنگ ، پولی پروانه ، تسمه پروانه ، کاسه نمدهای آب بندی و بست دینام قرار می گیرد (شکل ۴-۳۴۶) .

شکل (۴-۳۴۶)

در موتورهای میل بادامک رو ، سینی جلو بسیار کوچک تر است و به صورت مجزا از واتر پمپ روی بلوكه نصب شده و میل لنگ و محفظه‌ی کارتر را نسبت به بیرون آب بندی می‌کند.

شکل (۴-۳۴۷)

روی این سینی پولی میل لنگ به همراه چرخ دندۀ‌ی تایم و کاسه نمد ، قرار دارد و توسط قاب‌های پلاستیکی ، پوشانده می‌شود (شکل ۴-۳۴۷) .

جنس سینی جلو در تمام مدل‌ها از آلیاژ‌های سبک آلومینیم است و آن را به روش ریختگی می‌سازند . محل نصب کاسه نمدها و قرار گرفتن متعلقات دیگر روی آن را تراش می‌دهند .

شکل (۴-۳۴۸)

در بعضی از موتورها ، محل واشر و چند پیچ کارتر ، روی سینی جلو است (شکل ۴-۳۴۸) بنابراین ، در این موتورها ابتدا کارتر و سپس سینی جلو را باز می‌کنند .

۴-۵۱ - آشنایی با کارتر

می‌دانیم که موتور اتومبیل برای روانکاری قطعات به روغن نیاز دارد . لذاروغن را داخل مخزنی در موتور نگه داری می‌کنند که به آن کارتر می‌گویند .

شکل (۴-۳۴۹)

شکل (۴-۳۵۰)

شکل (۴-۳۵۱)

شکل (۴-۳۵۲)

ظرفیت روغن کارتر، بسته به نوع موتور و مقدار نیاز آن بین ۴ تا ۶ لیتر است.

کارتر را از ورق های فولادی پرس شده یا از آلیاژهای آلومینیم، به صورت ریختگی، تولید می کنند. شکل (۴-۳۴۹) نوعی کارتر از ورق فولادی را نشان می دهد.

چون روغن موتور وظیفه‌ی خنک کاری قطعات را نیز به عهده دارد، از کارترهای آلومینیمی که تبادل حرارتی بهتری نسبت به مدل های فولادی دارند استفاده می شود. ضمن آن که ممکن است، دیواره‌ی خارجی آن را پره‌ای بسازند.

شکل (۴-۳۵۰) تصویر یک کارتر آلومینیمی را نشان می دهد. در بعضی از مدل ها، برای جلو گیری از تلاطم روغن و ایجاد کف، از صفحات فلزی استفاده می شود که در داخل کارتر به صورت عمودی قرار می گیرد.

روغن به وسیله‌ی پمپ روغن از داخل کارتر به مدارات روغن کاری موتور ارسال می شود و پس از روان کاری قطعات، مجدداً از محل های مختلف به داخل آن بازمی گردد. به کارتر و فضای زیر سیلندرها، محفظه‌ی میل لنگ می گویند.

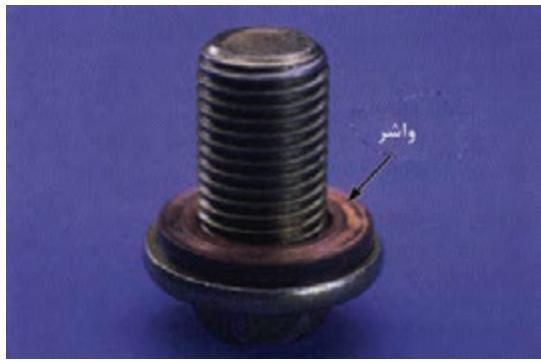
در قسمت پایین کارتر پیچی وجود دارد که جهت تخلیه‌ی روغن از آن استفاده می شود.

معمولًا کارتر، توسط چند عدد پیچ و یک واشر آب بندی به زیر بلوک متصل می گردد (شکل ۴-۳۵۱).

۴-۵۲ - تخلیه‌ی روغن موتور:

همان طور که اشاره شد، برای تخلیه‌ی روغن و لجن های موجود در آن، زیر کارتر یک پیچ تعییه شده است.

پیچ تخلیه‌ی روغن کارتر، در پایین ترین نقطه‌ی یک موتور قرار می گیرد تا هنگام تخلیه، روغنی در داخل موتور باقی نماند (شکل ۴-۳۵۲).

شکل (۴-۳۵۳)

جهت آببندی کامل پیچ ، معمولاً از واشرهایی از جنس فلزات نرم مانند مس یا آلومینیم استفاده می‌کنند .
توصیه می‌شود که با هر بار تعویض روغن این واشرها نیز تعویض گردد (شکل ۴-۳۵۳) .

امروزه روش دیگری نیز برای تخلیهی روغن از داخل موتورها وجود دارد و آن استفاده از دستگاه ساکشن است .

حریان عبوری کمپرسور باد متصل شده به دستگاه ، در مخزن آن تولید خلا می‌نماید خلا ایجاد شده موجب مکش مایعات به داخل مخزن می‌شود .

در بعضی از خودروهای جدید مجبور به استفاده از دستگاه ساکشن هستیم .

این دستگاه دارای لوله پلاستیکی ورودی است که از طریق مجرای گیج یا لولهی تهویه به داخل مخزن ساکشن راه (شکل ۴-۳۵۴) .

با روشن کردن یا باز کردن شیر دستگاه ، روغن های کارترا به همراه لجن های موجود در آن به داخل مخزن ساکشن راه می‌یابد و کارترا کاملاً تخلیه می‌شود . مزیت این روش ، تخلیه ذرات ناخالصی کف کارترا و لجن های موجود در روغن است .

شکل (۴-۳۵۴)

زمان: ۳ ساعت

۴-۵۳ - دستورالعمل باز و بسته کردن کارترا ، سینی جلو ، عیب یابی و رفع عیب آن
ابزارهای موردنیاز :

ابزارهای عمومی ، کاردک ، چکش پلاستیکی ، چسب آببندی ، ترک متر ، ابزار مخصوص کاسه نمد .

نکات ایمنی :

در صورت غیر یک نواخت باز و بسته کردن کارترا و سینی جلو (از جنس آلومینیم) امکان شکستن و ترک برداشتن آنها وجود دارد .

شکل (۴-۳۵۵)

شکل (۴-۳۵۶)

شکل (۴-۳۵۷)

شکل (۴-۳۵۸)

– هنگام خارج کردن کاسه نمد به لبه های سینی جلو
صدمه وارد نشود.

قبل از باز کردن کارتر لازم است که روغن درون آن تخلیه
شده باشد. برای باز کردن کارتر و سینی جلو به ترتیب زیر عمل
کنید:

– موتور را برگردانید تا پیچ های کارتر در دسترس باشند.
سپس آن ها را به صورت ضربه ای شل کنید (شکل ۴-۳۵۵).

– تمام پیچ ها را باز کنید اگر پیچ ها از نظر شکل و اندازه
متفاوت اند محل قرار گیری آن ها را به خاطر بسپارید.

– به آرامی کارتر را از جای خود بلند کنید (شکل ۴-۳۵۶)
در صورت چسبیده بودن کارتر با ضربه ای آرام چکش پلاستیکی
یا کاردک آن را جدا کنید.

– هنگام کار بر روی کارتر به خاطر داشته باشید که همیشه
واشر آن تعویض می شود. بنابراین بقایای واشر قبلی یا چسب را
از روی کارتر و بدنه ای موتور تمیز نمائید (شکل ۴-۳۵۷).

– پس از باز کردن کارتر می توانید سینی جلو را پیاده کنید

– پیچ های اطراف سینی جلو را به طور یک نواخت باز کنید
(شکل ۴-۳۵۸).

شکل (۴-۳۵۹)

در صورت چسبیده بودن سینی آن را به آرامی با کاردک از بدنه جدا نمایید (شکل ۴-۳۵۹).

– بقایای چسب یا واشر را از روی آن پاک کنید.

– سطوح کارتر را از نظر ترک و صدمه بررسی کنید.

– در صورت وجود ترک می توان با جوش آلومینیم آن را برطرف نمود.

– در صدمه های شدید، کارتر را عوض کنید.

– سینی جلو رانیز از نظر سالم بودن کنترل نمایید.

– محل قرار گرفتن پیچ ها و کاسه نمد رادر روی سینی بررسی کنید (شکل ۴-۳۶۰).

– در صورت وجود عیب آن را برطرف و یا تعویض نمایید.

شکل (۴-۳۶۰)

– معمولاً کاسه نمد روی سینی (جلوی میل لنگ) تعویض می شود. بنابراین، آن را خارج و برای نصب کاسه نمد جدید (بعد از بستن سینی روی بلوكه) اقدام کنید (شکل ۴-۳۶۱).

شکل (۴-۳۶۱)

– سینی و کارتر را خوب شست و شو دهید و آن را با هوا فشرده خشک نمایید.

– سطوح واشر جدید و سینی را با چسب آب بندی آغشته و سینی را در محل خود نصب کنید (شکل ۴-۳۶۲).

شکل (۴-۳۶۲)

شکل (۴-۳۶۳)

– پیچ های آن را به طور یک نواخت تا گشتاور لازم محکم نمائید (شکل ۴-۳۶۳).

شکل (۴-۳۶۴)

– سطح داخلی کاسه نمد جدید را روغن و لبه‌ی خارجی آن را چسب بزنید و با ابزار مخصوص یا قطعه‌ای واسطه آن را جابزند (شکل ۴-۳۶۴).

شکل (۴-۳۶۵)

– به محل قرار گیری کارترا، چسب آب بندی بزنید و کارترا را به همراه واشر روی آن نصب کنید (شکل ۴-۳۶۵).

شکل (۴-۳۶۶)

– پیچ های آن را به طور یک نواخت و به صورت ضربدری تا گشتاور مورد نظر محکم نمائید (شکل ۴-۳۶۶)
اگر پیچ ها کوتاه و بلند هستند دقت کنید در جای خود بسته شوند.

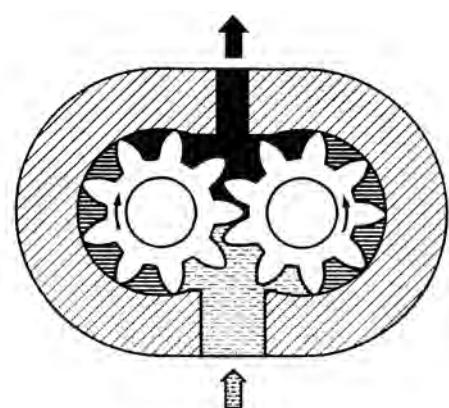
۴-۵۴- آشنایی با اویل پمپ ، انواع و کاربرد آن‌ها در موتور

شکل (۴-۳۶۷)

شکل (۴-۳۶۸)

شکل (۴-۳۶۹)

روغن داخل کارترا تو سط یک پمپ به قطعات موتور ارسال می‌شود و آن‌ها را تحت فشار ، روغن کاری می‌نماید . به این پمپ روغن که توسط میل بادامک یا میل لنگ به حرکت در می‌آید ، اویل پمپ نیز می‌گویند (شکل ۴-۳۶۷) .

معمولًاً پمپ روغن به دو صورت در خودروها طراحی و نصب می‌شود که عبارت اند از :

- اویل پمپ دنده‌ای :

اویل پمپ دنده‌ای دارای دو عدد چرخ دنده است ، که در کنار یک دیگر روی دو محور موازی قرار می‌گیرند (شکل ۴-۳۶۸) . یکی از آن‌ها محرک است و حرکت خود را از محور پمپ متصل به میل بادامک یا میل لنگ اخذ می‌کند .

چرخ دنده‌ی محرک ، دنده‌ی هرز گردی را که متحرک می‌نامند ، به گردش درمی‌آورد . با چرخش آن‌ها در قسمتی از پمپ فضای بین دنده‌ها زیاد و فشار کم می‌شود . بنابراین مجرای مکشی روغن از کارترا ، در آن ناحیه قرار می‌گیرد و در طرف مقابل فضای بین دنده‌ها کاهش می‌یابد و روغن بین آن‌ها تحت فشار زیاد قرار می‌گیرد (شکل ۴-۳۶۹) .

با طراحی مجرای خروجی در این قسمت ، روغن تحت فشار به مدارات روغن کاری ارسال می‌گردد .

- اویل پمپ روتوری : اویل پمپ روتوری نوع پیشرفت‌های نسبت به دنده‌ای است و بادبی بیشتری کار می‌کند .

در این نوع پمپ یک روتور که محرک است ، به محور پمپ متصل می‌شود ، و به آن روتور داخلی می‌گویند .

شکل (۴-۳۷۰)

روتور خارجی که متحرک است ، نسبت به روتور داخلی می‌چرخد (شکل (۴-۳۷۰)) .

شکل (۴-۳۷۱)

چرخش آن دو موجب کم و زیاد شدن فضای بین روتورها می‌شود . در قسمت فضای زیاد (مکش) ، لوله‌ی ورودی و در قسمت فضای کم (تراکم) ، لوله‌ی خروجی را قرار می‌دهند . نکته‌ی قابل ذکر آن که روتور خارجی با روتور داخلی هم مرکز نیستند (شکل (۴-۳۷۱)) .

اویل پمپ از هر نوعی که باشد سوپاپ فشار دارد که در مدار خروجی پمپ طراحی می‌شود .

اویل پمپ همیشه بیش از اندازه‌ی مورد نیاز موتور ، به مدار خروجی روغن ارسال می‌کند . در غیر این صورت پس از مدتی با فرسوده شدن موتور احتمال کاهش فشار و نقصان روغن در مدار وجود دارد که باعث سوختن یا صدمه دیدن قطعات می‌گردد . با طراحی سوپاپ فشار ، این عیب برطرف می‌شود و فشار مدار روغن تقریباً ثابت می‌ماند (شکل (۴-۳۷۲)) .

سوپاپ فشار وظیفه دارد روغن‌های ارسال شده‌ی اضافی را به کارتر یا به مجرای ورودی اویل پمپ برگرداند .

شکل (۴-۳۷۲)

۴-۵۵- آشنایی با مکانیزم حرکت اویل پمپ

حرکت اویل پمپ از میل بادامک یا میل لنگ تأمین می‌شود . در موتورهای میل بادامک زیر چرخ دنده‌ای روی میل بادامک وجود دارد که محور اویل پمپ را به حرکت در می‌آورد و حرکت محور باعث چرخش دلکو نیز می‌شود (شکل (۴-۳۷۳)) .

در چنین مواردی هنگام باز و بست اویل پمپ باید به موقعیت چکش برق دلکو و وضعیت قرار گیری پیستون‌ها دقت نمود .

شکل (۴-۳۷۳)

شکل (۴-۳۷۴)

در موتورهای میل بادامک رو ، اویل پمپ معمولاً توسط میل لنگ به حرکت درمی آید . این انتقال حرکت از سه طریق امکان پذیر است :

– اویل پمپ مستقیماً روی میل لنگ سوار می شود (شکل ۴-۳۷۴) .

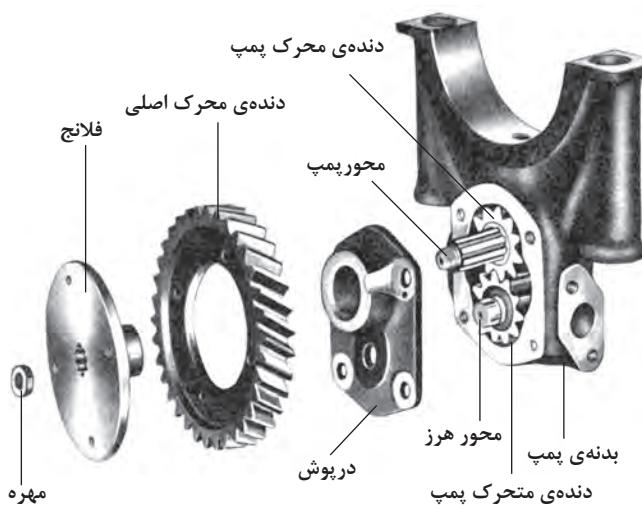

شکل (۴-۳۷۵)

– اویل پمپ توسط زنجیر و چرخ زنجیر به حرکت درمی آید (شکل ۴-۳۷۵) .

– اویل پمپ به وسیله چرخ دنده‌ی درگیر با میل لنگ حرکت می کند (شکل ۴-۳۷۶) .

– در هر سه مورد فوق ، برای باز و بست اویل پمپ به تاییم‌گیری نیاز نیست . بنابراین ، پس از جدا کردن تسمه تاییم و کارتر ، می توان به راحتی پمپ روغن را از روی موتور پیاده کرد.

شکل (۴-۳۷۶)

۴-۵۶- توری اویل پمپ
همان طور که اشاره شد ، روغن پس از روان کاری قطعات موتور ، به داخل کارتر باز می گردد . در این چرخه‌ی کاری قطعاً مقداری از ذرات ریز ، پلیسه و رسوبات را با خود به همراه دارد .

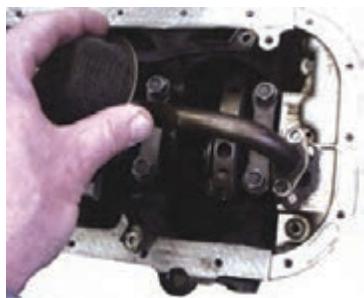
از طرف دیگر پمپ روغن ، دستگاه بسیار حساسی است و کوچک ترین ناخالصی می تواند در کار آن اختلال ایجاد نماید ،

که برای موتور و قطعات آن ضرر دارد.

برای جلوگیری از بروز چنین عیبی ، در مجرای ورودی اویل پمپ یک صافی (توری) که معمولاً از جنس سیم فلزی است، نصب می کنند وظیفه ای این توری جلوگیری از ورود ذرات شناور در روغن ، به داخل اویل پمپ است (شکل ۴-۳۷۷).

شکل (۴-۳۷۷)

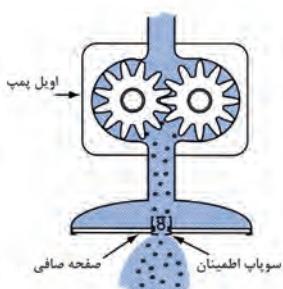
شکل (۴-۳۷۸)

این صافی همواره داخل روغن کارترا قرار دارد و در صورتی که پس از مدتی کار کرد کثیف شود در بازدهی اویل پمپ تأثیر منفی می گذارد.

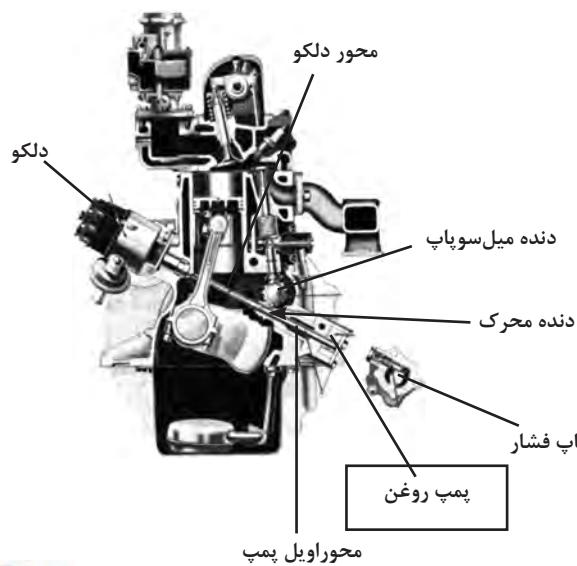
در چنین شرایطی فشار پمپ کم می شود ، در این صورت صافی را باز و آن را تمیز می کنند (شکل ۴-۳۷۸).

توری برخی از موتورها دارای سوپاپ اطمینان است.

اگر روزنه های توری مسدود گردد این سوپاپ اجازه ای عبور روغن را می دهد تا از رسیدن آسیب جدی به قطعات موتور جلوگیری شود (شکل ۴-۳۷۹).

شکل (۴-۳۷۹)

شکل (۴-۳۸۰)

۴-۵۷ - اصول باز کردن و بستن اویل پمپ ، عیب یابی و رفع عیب

اکنون می دانید مکانیزم حرکتی اویل پمپ ها متفاوت است . بنابراین ، محل قرار گیری آن ها نیز متفاوت است . به چند نمونه از آن ها اشاره می شود.

- اویل پمپ بیرون از بلوکهای سیلندر: در این سیستم بدون باز کردن کارترا ، اویل پمپ در دسترس و قابل تعمیر است (شکل ۴-۳۸۰).

- اویل پمپ در داخل کارت (سیستم میل بادامک زیر) :

شکل (۴-۳۸۱)

در این سیستم ، معمولاً محور اویل پمپ و دلکو در یک راستا و متصل به یکدیگر است .

روی میل بادامک این موتورها چرخ دنده ای ساخته می شود که به دو روش می تواند اویل پمپ را به حرکت در آورد .

روش اول : چرخ دنده ای میل بادامک محور دلکورامی گرداند و اویل پمپ روی محور دلکو کوپل می گردد (شکل ۴-۳۸۱) .

شکل (۴-۳۸۲)

روش دوم : اویل پمپ مستقیماً روی چرخ دنده میل بادامک سوار و دلکو به انتهای محور آن کوپل می شود (شکل ۴-۳۸۲) .

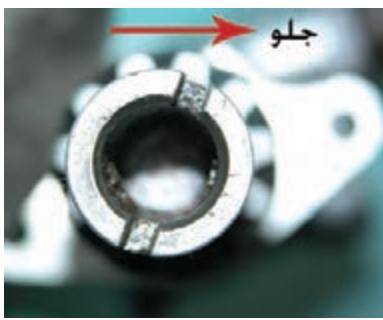
شکل (۴-۳۸۳)

در این سیستم برای باز و بستن پمپ ، به تایم گیری موتور و تعیین موقعیت دلکو نیاز است . در این گونه موتورها ، ابتدا به بدنه دلکو و موتور علامتی می زندند . سپس آن را خارج می کنند و آن گاه کارترا را باز و اویل پمپ را از موتور پیاده می کنند (شکل ۴-۳۸۳) .

برای نصب اویل پمپ به روش زیر عمل می شود :

— پیستون سیلندر شماره یک را در نقطه مرج بالا انتهایی

زمان تراکم قرار می دهند و اویل پمپ را طوری جا می زندند که پس از قرار گرفتن در محل خود و در گیر شدن با میل بادامک ، شکاف جای میل دلکو مطابق شکل (۴-۳۸۴) قرار گیرد (قسمت هلال بزرگتر با زاویه 45° به طرف عقب موتور می ایستد) .

شکل (۴-۳۸۴)

شکل (۴-۳۸۵)

پس از نصب اویل پمپ و کارتر، دلکورا طبق علامت در جای خود قرار می دهند. در این حالت چکش برق به طرف سیلندر شماره ی یک خواهد بود (شکل ۴-۳۸۵).

نکته: موارد فوق برای خودروهای کاربراتوری کاربرد دارد.

شکل (۴-۳۸۶)

- اویل پمپ ، جلوی موتور و میل بادامک رو : این اویل پمپ ها به تایم گیری برای نصب یا پیاده کردن نیاز ندارند و پس از باز کردن پولی ، تسمه تایم و کارتر اویل پمپ را ، که همراه سینی جلو روی میل لنگ سوار است پیاده می کنند (شکل ۴-۳۸۶).

برای نصب کردن ، با تعویض واشر این سینی ، اویل پمپ را سوار می کنند و کارتر را می بندند.

- اویل پمپ در کارتر ، میل بادامک رو : در این روش پمپ داخل کارتر قرار دارد و توسط زنجیر از میل لنگ دور می گیرد که شرح کامل آن در دستورالعمل خواهد آمد (شکل ۴-۳۸۷).

شکل (۴-۳۸۷)

شکل (۴-۳۸۸)

اگر عیبی در پمپ به وجود آید معمولاً فشار مدار روغن کم می شود و روغن به قطعات بالای موتور کم تر می رسد. بنابراین ، موجب سایش شدید و فرسودگی در آن ها می گردد. تا حدودی می توان ، از نشان دهنده ی فشار روغن جلوی داشبورد به این موضوع پی برد ولی برای اطمینان بیش تر ، می توان از فشار سنج استفاده کرد (شکل ۴-۳۸۸).

شکل (۴-۳۸۹)

برای عیب یابی ، پمپ را باز می کنند و سپس شست و شو می دهند . پس از خشک کردن دنده ها یا روتورها ، به دقت آن ها را بررسی می کنند . خط برداشتن قطعات داخلی و بدنی پمپ ، شکستگی روتور یا دنده ها ، شکستگی بدنی ی اویل پمپ، وجود ترک یا سایش شدید از جمله عیوبی هستند که در پمپ ها ایجاد می شوند (شکل ۴-۳۸۹) .

در صورت وجود این عیوب ، پمپ را تعویض می کنند . هرگاه قطعات پمپ ظاهرًا سالم باشند ، لقی آن ها را توسط فیلر کنترل می نمایند .

این عمل را برای پمپ های روتوری به صورت زیر انجام می دهند :

— میزان لقی روتور خارجی و بدنی ی پمپ را با فیلر اندازه می گیرند (شکل ۴-۳۹۰) حد مجاز $5/2$ میلی متر است .

شکل (۴-۳۹۰)

شکل (۴-۳۹۱)

— میزان لقی بین روتور داخلی و خارجی را اندازه می گیرند . برای این کار نوک روتور داخلی را مقابل برجستگی روتور خارجی قرار می دهند . و با فیلر ، خلاصی بین آن دو را اندازه می گیرند (شکل ۴-۳۹۱) حد مجاز $15/10$ میلی متر است .

شکل (۴-۳۹۲)

— تعیین میزان لقی بین روتورها و بدن (در پوش) که به وسیله خط کش و فیلر صورت می گیرد (شکل ۴-۳۹۲) .

شکل (۴-۳۹۳)

زمان: ۲ ساعت

بعضی از عیوب ساده ، قابل اصلاح اند .

برای مثال ، اگر در پوش اویل پمپ در اثر سایش ، خراش جزیی ببیند آن را با قطعه ای صاف و سنباده‌ی نرم برطرف می‌کنند (شکل ۴-۳۹۳) .

از دیگر عیوب اویل پمپ‌ها وجود لقی در محور آن است که باید کنترل شود .

۴-۵۸ - دستورالعمل باز و بست اویل پمپ

ابزارهای موردنیاز :

ابزارهای عمومی ، گیره

نکات ایمنی :

- خار سر میل لنگ را خارج کنید تا مفقود نگردد.

- مواضع باشید اجزای اویل پمپ روی زمین نیفتنند زیرا شکننده‌اند .

شکل (۴-۳۹۴)

این نوع اویل پمپ از نوع دنده‌ای است و برای باز کردن آن به ترتیب زیر اقدام کنید :

_ تسمه تایم و کارترا باز کنید .

- روی چرخ زنجیر اویل پمپ یک قاب محافظ وجود دارد آن را باز کنید (شکل ۴-۳۹۴) .

- پیچ‌های سینی جلو را یک نواخت باز کنید و آن‌ها را خارج نمائید .

- ابتدا پیچ‌های اویل پمپ را به صورت یک نواخت شل و سپس باز کنید (شکل ۴-۳۹۵) .

- اویل پمپ را به همراه زنجیر و چرخ زنجیر میل لنگ از روی موتور پیاده نمایید .

شکل (۴-۳۹۵)

شکل (۴-۳۹۶)

– اویل پمپ را روی گیره ثابت نمائید و مجموعه‌ی صافی و در پوش را از روی آن باز کنید (شکل ۴-۳۹۶).
نکته: مراقب باشید فنر سوپاپ فشار، به بیرون پرتاپ نگردد.

شکل (۴-۳۹۷)

– سوپاپ فشار را، که شامل یک پیستون و فنر است از محل خود خارج کنید (شکل ۴-۳۹۷).

– برای نصب کردن پمپ روغن به ترتیب زیر عمل نمائید:
قطعات را ابتدا شست و شو و سپس خشک کنید و پس از عیب یابی در صورت سالم بودن، سوپاپ فشار را در محل خود قرار دهید.

– در پوش اویل پمپ را بیندید.

– اویل پمپ را به همراه زنجیر و چرخ زنجیر در روی بلوكه سوار کنید (شکل ۴-۳۹۸).

– به اندازه و ارتفاع پیچ های آن دقت کنید، تا هر کدام در جای خود بسته شوند، سپس آن ها را تا گشتاور لازم محکم کنید.

– بقیه‌ی موارد نیز عکس مراحل باز کردن است.

نکته: بین اویل پمپ و بلوكه یک واشر فلزی به ضخامت حدود ۰/۷ میلی متر قرار می گیرد. پس از بررسی ضخامت آن را بیندید.

شکل (۴-۳۹۸)

۴-۵۹ - دستورالعمل عیب یابی و رفع عیب اویل پمپ

زمان: ۱ ساعت

ابزارهای موردنیاز:

فیلر، خط کش، سنباده، فشار سنج

نکات ایمنی:

– قبل از آزمایش حتماً قطعات را تمیز نمائید.

– اویل پمپ بسیار حساس است. مواظب باشید به قطعات آن ضربه وارد نشود.

پس از شست و شوی قطعات و خشک کردن توسط باد، اویل پمپ را از نظر وجود ترک، خراش و سائیدگی مورد بررسی قرار دهید.

اگر عیوب فوق در قطعات پمپ مشاهده گردید، پمپ را تعویض کنید.

زنجیر و چرخ زنجیرهای اویل پمپ و میل لنگ را نیز از نظر سالم بودن بررسی کنید؛ در صورتی که ترک یا فرسودگی مشاهده شد آن ها را تعویض نمائید (شکل ۴-۳۹۹) ولی اگر عیوبی دیده نشد موارد زیر را کنترل کنید:

– توسط فیلر لقی بین سر دنده ها و بدنه ی پمپ را اندازه بگیرید. معمولاً حدمجاز 125° میلی متر است (شکل ۴-۴۰۰).

شکل (۴-۳۹۹)

شکل (۴-۴۰۰)

شکل (۴-۴۰۱)

فضای خالی بین دنده ها را با فیلر اندازه بگیرید تا لقی بین آن ها کنترل شود مقدار مجاز $2/0$ میلی متر است (شکل ۴-۴۰۱).

شکل (۴-۴۰۲)

– یک خط کش صاف را روی بدنهٔ پمپ قرار دهید و با فیلر مناسب مقدار خلاصی بین سردنده‌ها و خط کش را اندازه‌بگیرید. حد مجاز این فیلر 125° میلی متر است (شکل ۴-۴۰۲). نکته: یاد آوری می‌شود که اگر لقی بالای دنده زیاد باشد، به وسیلهٔ تراش جزیی بدنهٔ پمپ، فاصلهٔ در پوش و دنده‌ها را کاهش می‌دهند.

شکل (۴-۴۰۳)

– اگر روی در پوش آثار سائیدگی دیده شود با یک خط کش و فیلر، این مقدار را کنترل کنید. حد مجاز 5° میلی متر است (شکل ۴-۴۰۳).

شکل (۴-۴۰۴)

– مقدار سائیدگی جزیی را می‌توان به وسیلهٔ کف تراشی در پوش اصلاح نمود.

– سوپاپ فشار را از نظر چسبندگی کنترل نمائید. در صورت وجود این عیب، فشار مدار مناسب نخواهد بود (شکل ۴-۴۰۴). با اندازه گیری مقدار فشار روغن، به معیوب بودن سوپاپ فشار پی می‌بریم.

نکته: در صورت وجود عیب در قطعات فوق، به توصیهٔ شرکت سازنده، به طور کامل اویل پمپ را تعویض کنید.

۴-۶ - یاتاقان‌های موتور، انواع و اندازه‌ی آن‌ها

همان طور که گفته شد، پیستون داخل سیلندر حرکت خطی انجام می‌دهد و باید جهت به گردش در آوردن چرخ‌های خودرو، این حرکت پیستون را به دورانی تبدیل نمود. همچنین اشاره شد که شاتون و میل لنگ این عمل مهم را میسر می‌سازند. شکل (۴-۴۰۵) اتصال شاتون به میل لنگ را نشان می‌دهد.

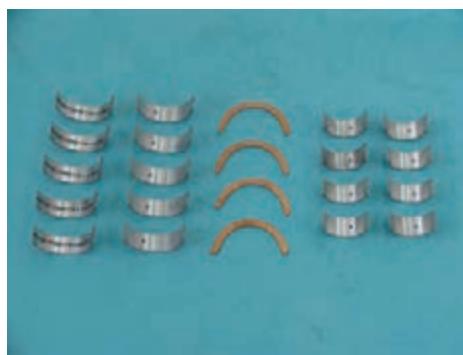
شکل (۴-۴۰۵)

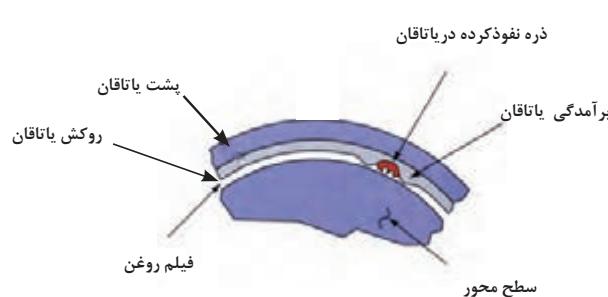
شکل (۴-۶)

شکل (۴-۷)

شکل (۴-۸)

شکل (۴-۹)

قسمتی از شاتون که روی میل لنگ سوار شده دو تکه است و آن ها را کپه یاتاقان متحرک می نامند.

در داخل کپه ها ، پوسته هایی به صورت دونیم استوانه قرار گرفته است که به آن یاتاقان گفته می شود (شکل ۴-۴۰۶).

هنگامی که شاتون روی میل لنگ قرار گرفت ، کپه یاتاقان توسط پیچ و مهره به شاتون متصل می گردد.

برای هر پیستون و شاتون یک یاتاقان متحرک وجود دارد انتهای دیگر شاتون ، توسط یک محور کوچک به نام گژن پین (انگشتی پیستون) به پیستون متصل می شود.

میل لنگ در داخل بلوکه حرکت گردشی انجام می دهد هرجا که حرکت چرخشی نسبی وجود داشته باشد ، آن قسمت را یاتاقان بندی می کنند.

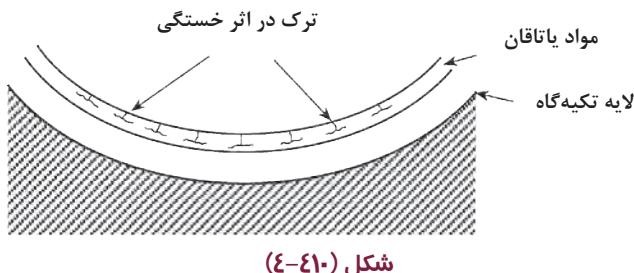
به یاتاقان هایی که میل لنگ را به بلوکه متصل می کنند ، یاتاقان اصلی یا ثابت می گویند (شکل ۴-۴۰۷).

معمولًا در موتورهای چهار سیلندر ، تعداد یاتاقان های ثابت پنج عدد است که ابعاد آن ها بزرگ تراز اندازه یاتاقان های متتحرک است (شکل ۴-۴۰۸).

۱-۶۰ ۴- خواص یاتاقان: یاتاقان های ثابت و متتحرک به صورت یک پوسته اطراف محورهای میل لنگ را می پوشانند و از آن ها محافظت می کنند . بنابراین باید دارای خواص زیر باشند :

- **قابلیت جذب ذرات:** یاتاقان باید ذرات ریز ناخالصی را جذب نماید تا خط افتادن به میل لنگ جلوگیری شود (شکل ۴-۴۰۹).

اگر جنس یاتاقان سخت باشد نفوذ ذرات به محور باعث خراش میل لنگ می شود.

شکل (۴-۴۱۰)

تحمل بار و مقاومت در برابر خستگی :

امروزه با افزایش نسبت تراکم موتورها، مقدار نیروی وارد به شاتون و میل لنگ افزایش یافته است . بنابراین ، جنس یاتاقان باید تحمل این بار زیاد را داشته باشد ، ضمن آن که وارد آمدن بار زیاد در مدتی طولانی به پدید آمدن خستگی در فلزات و درنهایت شکستن آن ها منجر می شود بنابراین یاتاقان باید در مقابل خستگی مقاوم باشد (شکل ۴-۴۱۰).

مقاومت در مقابل سائیدگی : ضمن نرم بودن یاتاقان نسبت به محور، باید جنس آن به اندازه کافی در برابر سایش مقاوم باشد تا سریع فرسوده نگردد.

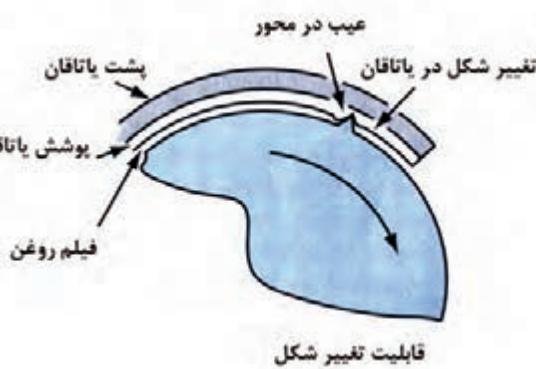
به این منظور از موادی برای ساخت یاتاقان استفاده می شود که ضریب اصطکاک پایین داشته باشند (شکل ۴-۴۱۱).

مقاومت در مقابل خوردگی: اگر یاتاقان در برابر اسیدهای حاصل از احتراق مقاوم نباشد ، لقی آن با میل لنگ زیاد می گردد .

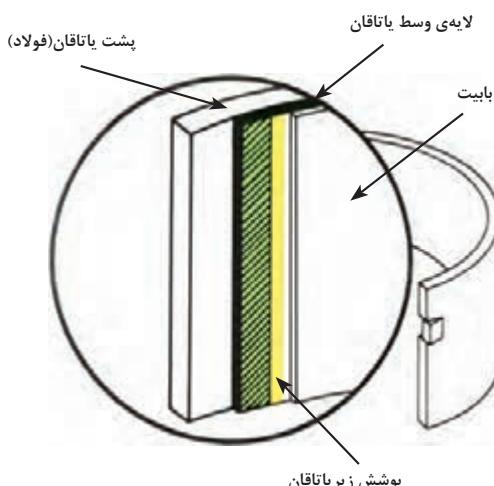
- **قابلیت تغییر شکل:** یاتاقان باید بتواند خود را به شکل محور درآورد تا بار وارد از طرف موتور را به صورت یکنواخت تحمل نماید (شکل ۴-۴۱۲).

- **ضریب انتقال حرارت بالا:** موادی که خواص پنج گانه فوق را داشته باشند ، ظرفیت تحمل حرارت زیاد را ندارند. بنابراین ، موادی لازم است که بتوانند به خوبی گرمای را منتقل کنند و ذوب نگردند .

۴-۶۰-۲- جنس یاتاقان: یاتاقان از یک ورقه ی فولادی که روی آن را آلیاژ هایی با خواص چند گانه فوق می پوشانند تشکیل شده است. پر کاربردترین و ارزان ترین آلیاژ بابیت^{۱۲} است. بابیت آلیاژی است از مس ، قلع ، آنتیموان و سرب که مقاومت آن در مقابل سایش و فرسودگی زیاد است (شکل ۴-۴۱۳).

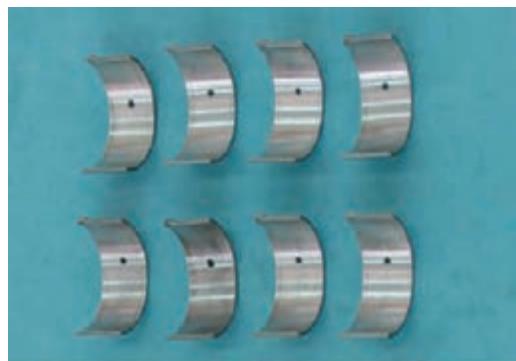

شکل (۴-۴۱۲)

شکل (۴-۴۱۳)

از آلیاژ های دیگر می توان مس و سرب یا آلمینیم نام برد .
این آلیاژ ها محکم تر از بابیت اند ، لیکن قیمت بالاتری دارند .
روی یاتاقان مجرایی جهت روغن کاری آن وجود دارد که به
مدار روغن محورهای میل لنگ مرتبط است (شکل ۴-۴۱۴) .

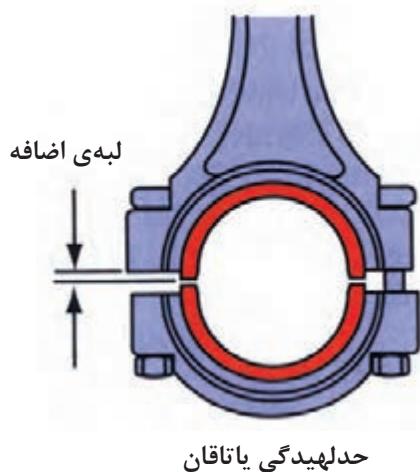

شکل (۴-۴۱۴)

شکل (۴-۴۱۵)

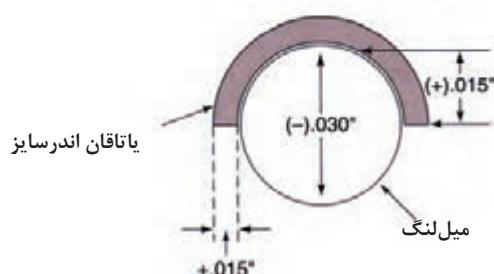
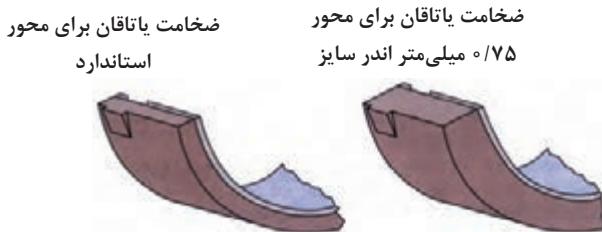
مجرای یاتاقان متحرک ، جهت روغن کاری گزنپین یا
دیواره ی سیلندر (بسته به نوع موتور) ، باید در مقابل مجرای
شاتون قرار گیرد . معمولاً لبه های یاتاقان زائده ای دارد که داخل
شیارکه ها قرار می گیرند تا از چرخش یاتاقان جلوگیری شود
(شکل ۴-۴۱۵) .

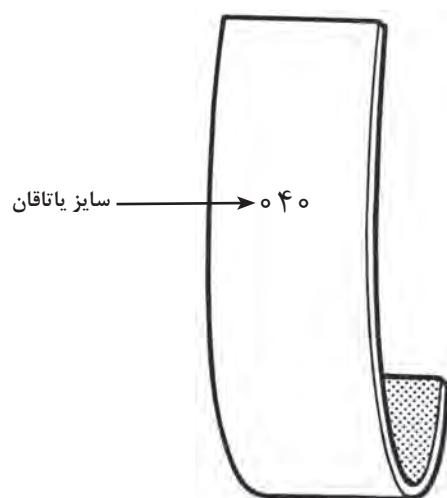
شکل (۴-۴۱۶)

همچنین هنگامی که پوسته یاتاقان داخل شاتون قرار
می گیرد ، باید کاملاً جذب شاتون شود . به این منظور یاتاقان را
به اندازه 0.02 mm الی 0.04 mm میلی متر بزرگ تراز کپه می سازند
تا روی هم جذب شود و ضمن انتقال حرارت بهتر ، فیلم روغن^{۱۳}
را حفظ نماید (شکل ۴-۴۱۶) .

۱۳ - به لایه نازک روغن اطراف محور ، فیلم روغن می گویند . oil film

شکل (۴-۴۱۷)

شکل (۴-۴۱۸)

یاتاقان اولیه به صورت استاندارد با علامت اس تی دی (STD) یا صفر مشخص می‌گردد. پس از تعمیر میل لنگ و تراش محور آن، یاتاقان نیز تعویض می‌شود و با قطر کوچک‌تر یا ضخامت بیش‌تر (اندرسایز)^{۱۴} به کار می‌رود (شکل ۴-۴۱۷). معمولاً با هر بار تراش میل لنگ، قطر محور آن ۰/۰۲۵ میلی‌متر کوچک‌می‌شود. لذا بیش از سه یا چهار بار نباید به تراش آن اقدام نمود.

آخرین اندازه‌ی یاتاقان تعمیری اکثر موتورها یک میلی‌متر است (چهار تراش) ولی در بعضی موتورها حدنهایی اندرسایز ۰/۰۷۵ میلی‌متر است (سه تراش).

نکته: برخی از شرکت‌ها برای حفظ استحکام میل لنگ بیش از دو بار تراش را توصیه نمی‌کنند. مقدار تراش اول ۰/۳ میلی‌متر و تراش دوم ۰/۵ میلی‌متر است.

برای معرفی یاتاقان اندر سایز از اعداد ۱۰، ۲۰، ۳۰ و ۴۰ استفاده می‌شود^{۱۵}. این اعداد به مفهوم $\frac{۱}{۱۰۰۰}$ و $\frac{۱}{۱۰۰۰۰}$ اینچ‌اند و معادل $۰/۰۲۵$ ، $۰/۰۴۰$ و $۰/۰۶۰$ میلی‌متر، تراش میل لنگ است که به آن سایر یاتاقان می‌گویند (شکل ۴-۴۱۸).

۴-۶۱- اصول باز کردن و بستن یاتاقان‌های متحرک و گزن پین و پیستون از سیلندر

برای انجام تعمیرات روی مجموعه‌ی پیستون، باید آن‌ها را از داخل سیلندر خارج نمود. به این منظور رعایت اصولی الزامی است که برخی از آن‌ها به شرح زیرند:

– متعلقات هر سیلندری یک مجموعه را تشکیل می‌دهند و به هیچ وجه نباید با یکدیگر جا به جا شوند.

۱۴- اندازه کوچک‌تر Undersize

۱۵- سایز یاتاقان در پشت آن به صورت اعداد لاتین حک

می‌شود

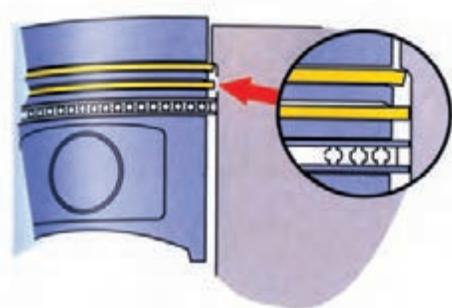
شکل (۴-۴۱۹)

– همچنین کپه‌های هر یاتاقان در جای خود ، نباید به صورت عکس بسته شوند . به این منظور روی شاتون ها و کپه‌ها علامت‌گذاری می شود (شکل ۴-۴۱۹) .

شکل (۴-۴۲۰)

– علامت‌های روی یک طرف شاتون و کپه ، به صورت شماره یا نقطه حک می‌گردد (ترتیب شماره سیلندر رعایت می شود) (شکل ۴-۴۲۰) .

شکل (۴-۴۲۱)

– در صورتی که لبه‌ی سیلندر دارای پله باشد ، برای جلوگیری از برخورد رینگ با آن ، پله را به طریقی برطرف می‌نمایند (شکل ۴-۴۲۱) .

– پیستونی را که باز می شود ، در نقطه‌ی مرگ پایین قرار می‌دهند .

شکل (۴-۴۲۲)

– در صورت گیر کردن کپه با چند ضربه چکش پلاستیکی آن را آزاد می کنند (شکل ۴-۴۲۲) .

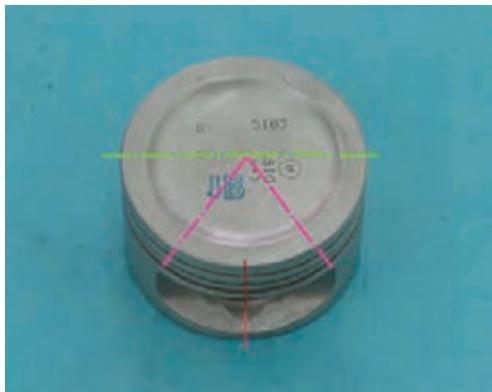
– برای جلوگیری از خط افتادن دیواره‌ی سیلندر و محور یاتاقان ، روی پیچ‌های شاتون لاستیک محافظ قرار می‌دهند (شکل ۴-۴۲۳) .

– برای بستن قطعات فوق پس از انجام تعمیرات ، مطابق شماره‌ی سیلندر ، هر پیستون را آماده می کنند و داخل رینگ جمع کن می گذارند .

– هنگام قرار گرفتن پیستون داخل سیلندر نباید دهانه‌ی رینگ‌ها در یک راستا باشند ، زیرا این امر به نشت احتراق از سیلندر به کارتر کمک می کند .

شکل (۴-۴۲۳)

شکل (۴-۴۲۴)

شکل (۴-۴۲۵)

– بنابراین قبل از قراردادن پیستون داخل رینگ جمع کن ، دهانه‌ی هریک از دو حلقه‌ی بالا و پایین رینگ روغنی سه پارچه را با فاصله‌ی حدود ۲۵ میلی‌متر (نسبت به محور گژن پین) قرار می‌دهند . در این حالت دهانه‌ی آن‌ها نسبت به محور طولی گژن پین زاویه‌ای حدود ۴۰° خواهد داشت (شکل ۴-۴۲۴) . سپس دهانه دو رینگ کمپرس را با زاویه‌ی ۱۸۰° نسبت به یکدیگر در طرفین پیستون قرار می‌دهند .

– اگر رینگ روغن پیستون به صورت یک پارچه باشد ، دهانه‌ی هر سه رینگ آن با زاویه‌ی ۱۲۰° (نسبت به یکدیگر) قرار می‌گیرد (شکل ۴-۴۲۵) .

– نکته‌ی دیگر آن که توصیه می‌گردد ، دهانه‌ی رینگ‌ها در راستای محور گژن پین نباشد .
– برای جازدن پیستون در سیلندر به شماره و علامت روی آن (به سمت جلوی موتور) دقیق شود .
– کپه یاتاقان‌ها نیز بر اساس جهت و شماره روی شاتون قرار می‌گیرند .

زمان: ۴ ساعت

۴-۶۲ - دستورالعمل باز و بست یاتاقان‌ها و استفاده از ابزار مخصوص پلاستی گیج

ابزارهای موردنیاز :

ابزارهای عمومی ، چکش پلاستیکی ، پلاستی گیج ، ترک‌متر ، فیلر

نکات ایمنی :

– رنگ پلاستی گیج موردنظر را مطابق لقی یاتاقان انتخاب نمائید .

– هیچ گاه پیچ و مهره‌های یاتاقان را بیش از حد ، سفت نکنید .

– دقیق و نظافت در آزمایش زیر اهمیت ویژه‌ای دارد .

برای باز و بست یاتاقان‌های متحرک به روش زیر عمل نمائید

شکل (۴-۴۲۶)

باراعیت اصولی که در بخش قبلی ذکر شد کپه‌ی یاتاقان‌ها را باز کنید.

ابتدا علامت و شماره‌ی آن‌ها را کنترل کنید.

یاتاقان را در حالتی قرار دهید که پیستون آن نقطه‌ی مرگ

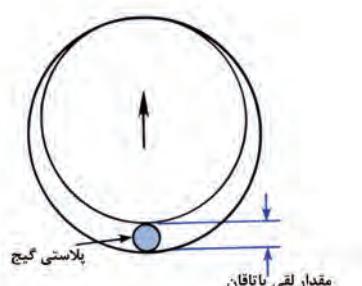
پایین باشد.

پیچ‌های کپه را بتداشل و سپس باز کنید (شکل ۴-۴۲۶).

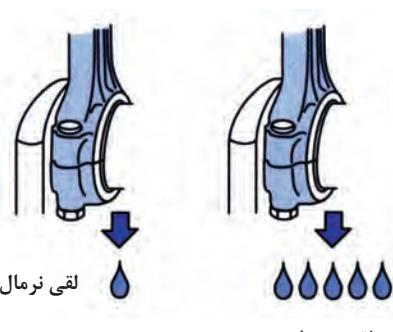
شکل (۴-۴۲۷)

کپه‌ها را خارج کنید و از طرف دیگر، پیستون را بیرون آورید (شکل ۴-۴۲۷).

شکل (۴-۴۲۸)

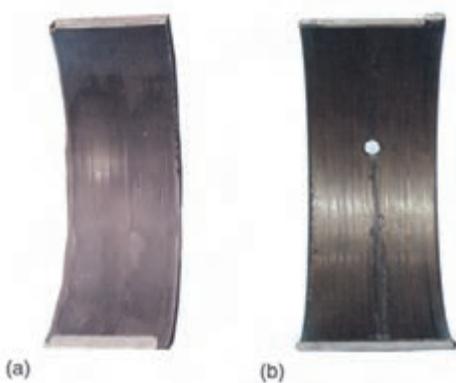
پس از انجام تعمیرات جهت بستن پیستون داخل سیلندر باید میزان لقی یاتاقان اندازه‌گیری شود. مفهوم لقی آن است که اگر محور را به یک طرف یاتاقان فشار دهیم در طرف دیگر آن حداقل فاصله ایجاد می‌شود، که به آن لقی یاتاقان می‌گویند (شکل ۴-۴۲۸).

شکل (۴-۴۲۹)

محور میل لنگ را در داخل قشری از روغن شناور می‌کنند تا اصطکاک خشک ایجاد نگردد، لذا، این لقی را مدنظر قرار می‌دهند. لقی بیش از حد موجب روغن ریزی زیاد یاتاقان و در نتیجه کاهش فشار روغن و بروز اصطکاک خشک خواهد شد (شکل ۴-۴۲۹).

در چنین حالی سروصدای موتور افزایش می‌یابد و میل لنگ می‌کوبد. یاتاقان‌های متحرک، به دلیل تحمل بار ضربه‌های ناشی از تغییر جهت شاتون، بیش از یاتاقان‌های ثابت فرسوده

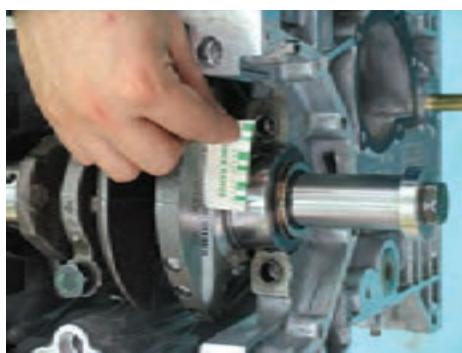
شکل (۴-۴۳۰)

شکل (۴-۴۳۱)

شکل (۴-۴۳۲)

شکل (۴-۴۳۳)

می شوند . از طرف دیگر لقی کم یاتاقان ، باعث نازک شدن و در نتیجه شکستن فیلم روغن خواهد شد و سوختن یاتاقان را به همراه خواهد داشت (شکل ۴-۴۳۰) .

برای اندازه گیری لقی یاتاقان که حدوداً از ۰/۰۵ تا ۰/۰۲۵ میلی متر است ، سه راه وجود دارد :

— استفاده از پلاستی گیج

— روش لایه گذاری

— اندازه گیری قطر محور و یاتاقان

امروزه رایج ترین روش تعیین میزان لقی ، استفاده از پلاستی گیج است به این شرح :

— نباید سطح یاتاقان ها روغنی باشد ، پس سطح محور میل لنگ و یاتاقان ها را توسط پارچه کاملاً خشک کنید .

— به اندازه ی پهنهای یاتاقان از پلاستیک آن جدا کنید و آن را روی محور قرار دهید (شکل ۴-۴۳۱) .

— کپه یاتاقان را در محل خود ببنديد (پلاستیک بين محور و یاتاقان قرار می گيرد) .

— پیچ های کپه را تا گشتاور لازم محکم کنید .

نکته : توجه داشته باشید که در اين حالت میل لنگ حرکت نکند (شکل ۴-۴۳۲) .

— حال پیچ ها را باز و کپه را از محل خود بلند کنید .

— پلاستی گیج ياروي محور میل لنگ ياروي یاتاقان به صورت پهنه شده می چسبيد . با خط کش مخصوص لقی سنج مقدار پهنهای پلاستی گیج را اندازه گیری نمائید (شکل ۴-۴۳۳) .

— عدد روبه روی خط مورد نظر ، مقدار لقی یاتاقان است .

— پس از انجام مراحل فوق پلاستیک را از روی یاتاقان يا محور پاک کنید .

شکل (۴-۴۳۴)

شکل (۴-۴۳۵)

شکل (۴-۴۳۶)

این آزمایش را برای تمام محورهای متحرک و ثابت انجام می‌دهند. پلاستی گیج برای لقی‌های مختلف دارای رنگ‌های متفاوتی است (شکل ۴-۴۳۴).

برای مثال جهت اندازه گیری لقی ۰/۰۲۵ میلی‌متر تا ۰/۰۷۵ میلی‌متر از پلاستی گیج سبز رنگ و برای لقی ۰/۰۵ تا ۰/۱۵ میلی‌متر از رنگ قرمز آن استفاده می‌کنند. هم‌چنین پلاستی گیج زرد برای لقی ۰/۰۲۳ میلی‌متر تا ۰/۰۵۱ میلی‌متر کاربرد دارد.

– پس از اندازه گیری لقی، میزان حد لهیدگی یاتاقان متحرک را کنترل کنید.

– کپه را به همراه یاتاقان روی شاتون نصب و پیچ‌های آن را تا گشتاور لازم محکم کنید (شکل ۴-۴۳۵).

– یکی از مهره‌های شاتون را شل کنید تا در اثر فشار یاتاقان، کپه از جای خود بلند شود.

– مقدار برخاست کپه را با فیلر اندازه بگیرید حدود ۰/۱ میلی‌متر مجاز است (شکل ۴-۴۳۶).

– پس از بررسی‌های انجام شده، به یاتاقان‌ها روغن بزنید و آن‌ها را مطابق شماره وجهت صحیح نصب کنید و پیچ‌های آن را تا گشتاور مورد نظر محکم نمائید.

۴-۶۳- پیستون موتور، انواع و کاربرد آن

قطعه‌ای تقریباً استوانه‌ای شکل را که داخل سیلندر حرکت رفت و برگشتی انجام می‌دهد، پیستون می‌نامند. این حرکت پیستون باعث به وجود آمدن چهار عمل اصلی موتور می‌گردد.

شکل (۴-۴۳۷)

شکل (۴-۴۳۸)

شکل (۴-۴۳۹)

چندشیار در قسمت سر پیستون قرار دارد که محل نصب رینگ های آن است و فضای بالای پیستون را نسبت به محفظه ای کارتر آب بندی می کند (شکل ۴-۴۳۷) .

در روی پیستون سوراخی برای قرار گرفتن گژن پین جهت اتصال به شاتون تعییه شده است .

۴-۶۳-۴- جنس پیستون: جنس پیستون ها از چدن یا آلومینیم است پیستون های چدنی بدنه ای بزرگ تر و سنگین تر دارند . از آن ها در بعضی از خودروهای دیزلی پرقدرت استفاده می شود . در این پیستون ها ، ممکن است اتاق احتراق روی سرپیستون باشد (شکل ۴-۴۳۸) .

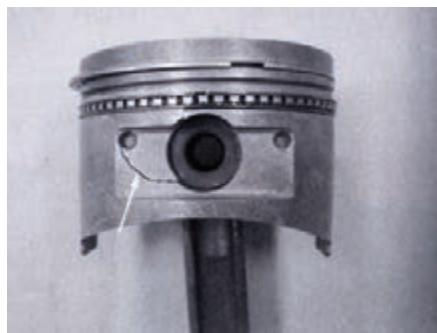
امروزه در خودروهای سواری ، از پیستون های آلومینیمی ، به دلیل سبکی و انتقال حرارت بهتر ، استفاده می گردد ، که به دو روش ریختگی یا آهنگری ساخته می شوند .

گچه امروزه پیستون های آلومینیمی ریختگی رواج بیشتری دارند اما نوع آهنگری آن برای موتورهای سنگین و پرقدرت استفاده می شود .

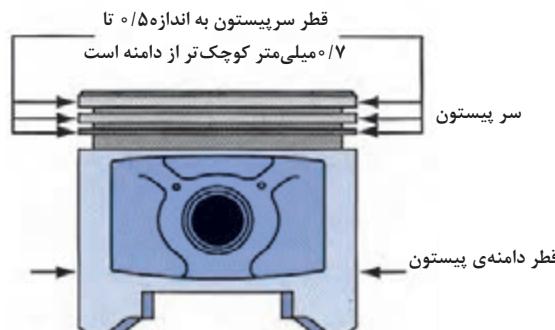
پیستون ریختگی متخلخل است و برای دوران بیش از ۵۰۰۰ دور بر دقیقه (RPM) مقاوم نیست . در حالی که پیستون ساخته شده به وسیله آهنگری بدنه ای فشرده و متراکم دارد و حدود ۷۰٪ مقاومتر از نوع ریختگی آن است . (شکل ۴-۴۳۹) پیستون ریختگی را نشان می دهد .

این نوع پیستون ها ، انتقال حرارت بهتری دارند . از معایب پیستون های آلومینیمی ، انبساط زیاد بدنه ای آن است که طراحان مجبور می شوند برای جلوگیری از گریپاز ، پیستون را با لقی زیاد بسازند ، مگر آن که با طرح هایی این انبساط را کاهش دهند .

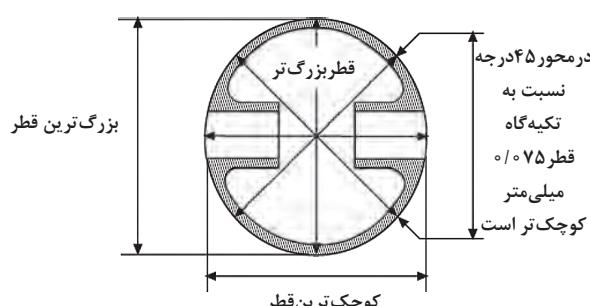
با اضافه کردن درصدی سیلیکون به آلومینیم (حدود ۱۶٪) مقدار انبساط حرارتی به نحو چشم گیری کاهش می یابد .

شکل (۴-۴۴۰)

شکل (۴-۴۴۱)

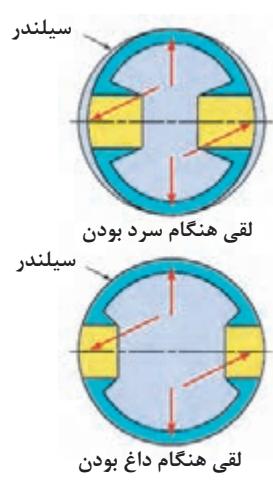
شکل (۴-۴۴۲)

بنابراین پیستون بالقی کم تری ساخته می‌شود.

از طرف دیگر، پیستون‌های سیلیکون دارترد و شکننده‌اند و هنگام پرس کردن گژن پین خطر شکستن پیستون وجود دارد (شکل ۴-۴۴۰).

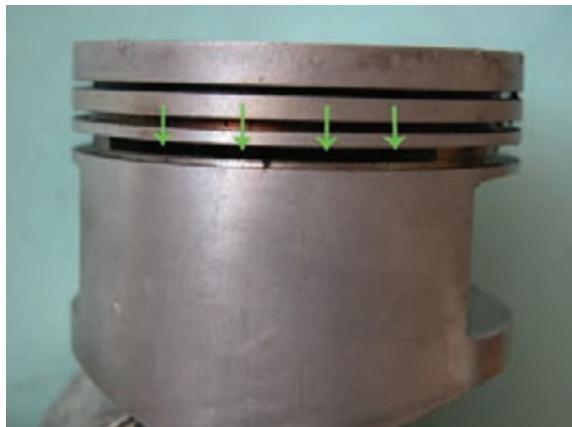
قسمت سرپیستون که محل قرار گرفتن رینگ‌های آن است کاملاً دایره‌ای شکل است و در معرض حرارت بیش‌تری قرار دارد. به همین منظور قطر آن را حدود ۵/۰ تا ۷/۰ میلی‌متر کوچک‌تر از قطر دامنه پیستون طراحی می‌کنند (شکل ۴-۴۴۱).

۴-۶۳-۲- اندازه و سایز پیستون: قسمت دامنه پیستون آلومینیمی معمولاً بیضی شکل ساخته می‌شود. یعنی قطر محور گژن پین، که بیش‌ترین انبساط را دارد، کوچک‌ترین اندازه است و قطر عمود بر محور گژن پین، که کم‌ترین انبساط را دارد، بزرگ‌ترین اندازه است. این اختلاف قطر حدود ۱۵ میلی‌متر است (شکل ۴-۴۴۲).

شکل (۴-۴۴۳)

بعد از گرم شدن پیستون و انبساط ابعاد آن، قسمت گژن‌پین که جرم یا ماده‌ی بیش‌تری دارد، زیاد منبسط می‌شود و پیستون به شکل دایره در می‌آید و بالقی کمی داخل سیلندر حرکت می‌کند. این لقی کم موجب می‌گردد که قشری از روغن بین پیستون و سیلندر قرار بگیرد و از ایجاد اصطکاک خشک جلوگیری نماید (شکل ۴-۴۴۳).

شکل (۴-۴۴۴)

شکل (۴-۴۴۵)

شکل (۴-۴۴۶)

۳-۶۳-۴- طرح های به کار رفته در پیستون:

همان طور که اشاره شد، پیستون های آلومینیمی انبساط زیادی دارند ولیکن طرح هایی در آن ها به کار می رود که از انبساط بیش از حد آن ها جلوگیری نماید. به جز استفاده از آلیاژ سیلیکون طرح های دیگری که به منظور کنترل انبساط پیستون ها مورد استفاده قرار می گیرند به ترتیب زیرند:

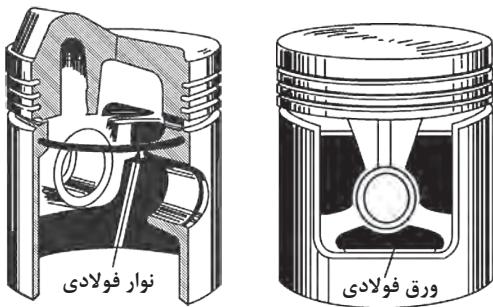
شکاف عرضی پیستون :

این شکاف در واقع یک سد حرارتی است و از انتقال حرارت سرپیستون به قسمت دامنه‌ی آن جلوگیری می‌کند (شکل ۴-۴۴۴) شکاف عرضی معمولاً زیر شیار رینگ روغن قرار دارد.

شکاف عمودی : این شکاف کنترل کننده‌ی مقدار انبساط دامنه‌ی پیستون است. به این معنی که با انبساط پیستون به جای افزایش قطر آن، دهانه‌ی این شکاف کوچکتر و در نتیجه افزایش طول جبران می‌شود (شکل ۴-۴۴۵).

پیستون با تیغه‌های فولادی : طراحان دامنه‌ی پیستون را با تیغه‌های فولادی تقویت می‌کنند. این تیغه‌ها از آلیاژ فولاد، نیکل و کربن هستند که انبساط بسیار کمی دارند و به نام "اینوار"^{۱۶} معروف‌اند (شکل ۴-۴۴۶).

۱۶- Invar اینوار تشکیل شده از ۸/۶۳٪ فولاد، ۳۶٪ نیکل و ۰/۲٪ کربن

شکل (۴-۴۴۷)

شکل (۴-۴۴۸)

شکل (۴-۴۴۹)

شکل (۴-۴۵۰)

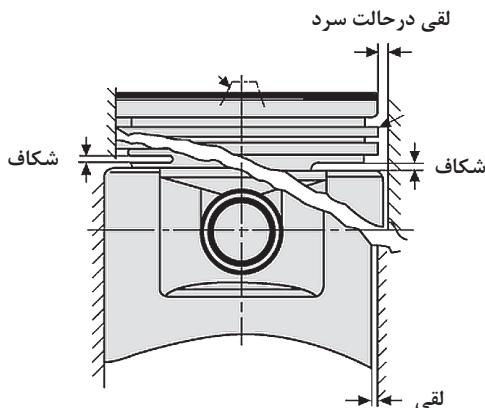
فلز اینوار معمولاً هنگام ریخته‌گری در تکیه‌گاه‌های گرزن‌پین به صورت تیغه‌ای قرار می‌گیرد تا ضمن استحکام بخشیدن به آن قسمت، از انبساط زیاد پیستون جلوگیری نماید. در بعضی از پیستون‌ها، اینوار به صورت حلقه‌ای بالای تکیه‌گاه گرزن‌پین ساخته می‌شود (شکل ۴-۴۴۷).

سرپیستون معمولاً تخت است. ولی در بعضی از موتورهای دیزل آن را گود می‌سازند تا محل اتاق احتراق باشد. بعضی از پیستون‌ها دارای سرمحدب است، که ضمن سبک بودن، به پیستون استحکام می‌بخشد (شکل ۴-۴۴۸).

لیکن امروزه بسیاری از پیستون‌ها را مقدار کمی مقعر می‌سازند و محل سوپاپ‌ها یا سرشمع را در سرپیستون گود می‌کنند تا در صورت پاره شدن تسمه یا به هم خوردن تایمینگ برخوردی بین سوپاپ و پیستون رخ ندهد (شکل ۴-۴۴۹). امروزه ارتفاع پیستون کوچک تراز قطر آن طراحی می‌شود. چرا که ابعاد و جرم موتور کاهش می‌یابد برای کوتاه کردن ارتفاع موتور و کاهش جرم قطعات با کوچک کردن شاتون، پیستون را به میل لنگ نزدیک می‌کنند.

به طور کلی از نظر شکل دامنه، سه نوع پیستون وجود دارد:

– پیستون کامل (بدون برش): در این موتورها، شاتون بلند است و وزنه‌های تعادل میل لنگ از پیستون فاصله دارند (شکل ۴-۴۵۰).

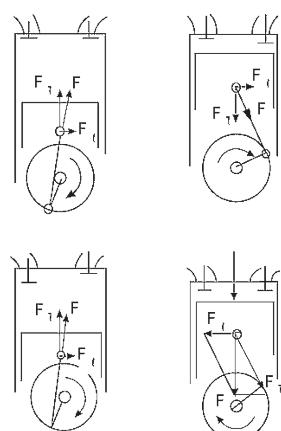
شکل (۴-۴۵۱)

شکل (۴-۴۵۲)

- پیستون با برش نیمه: در موتوری که طول شاتون آن متوسط است، مقدار کمی از پیستون را برش می‌دهند تا وزنهای تعادل میل لنگ از داخل آن عبور کنند (شکل ۴-۴۵۱).

- پیستون با برش کامل: امروزه با کوتاه کردن شاتون و افزایش دور موتورها، هم پوشانی میل لنگ و پیستون زیاد شده است، بنابراین با ایجاد برش کامل در دامنه‌ی پیستون، از برخورد میل لنگ با آن جلوگیری می‌کنند (شکل ۴-۴۵۲).

شکل (۴-۴۵۳)

۴-۶۳-۴- طرف فشاری پیستون: در چهار مرحله‌ی مکش، تراکم، انفجار و تخلیه نیروهای مختلفی به پیستون و شاتون وارد می‌گردد. اگر به حرکت این مجموعه دقت کنیم مشاهده می‌گردد که در سه کورس مکش، تراکم و تخلیه که مراحل کارمنفی پیستون است توسعه نیروی میل لنگ و شاتون، پیستون به طرف راست سیلندر نیرو وارد می‌آورد، لیکن مقدار و شدت این نیرو زیاد نیست (شکل ۴-۴۵۳).

اما در کورس انفجار، پیستون به شدت به طرف چپ سیلندر کوبیده می‌شود و مقدار این نیرو بسیار بیشتر از مراحل قبل است.

شکل (۴-۴۵۴)

به این ترتیب طرف چپ پیستون یا سیلندر را، طرف فشاری می‌گویند. به همین دلیل مجرای روغن کاری جانبی بعضی از شاتون‌ها در طرف چپ آن طراحی می‌گردد تا دیواره‌ی این قسمت از سیلندر را روغن کاری نماید (شکل ۴-۴۵۴).

۴-۶۴- آشنایی با مفهوم نسبت تراکم ، کمپرس موتور و واحد اندازه گیری آن

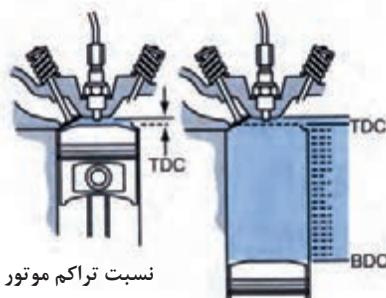
برای آشنایی با عملیات بالای پیستون و برخی از عیوب کاهش قدرت ، نیاز است که نسبت تراکم و کمپرس موتور را بشناسیم.

نسبت تراکم : نسبت تراکم عددی است که نشان می دهد سوخت و هوای وارد شده به سیلندر ، در پایان تراکم چه مقدار فشرده می گردد .

با تقسیم کردن حجم سیلندر و حجم اتاق احتراق ، زمانی که پیستون در نقطه مرج پایین قرار دارد (حجم کل سیلندر) به حجم بالای پیستون ، زمانی که در نقطه مرج بالا قرار دارد (حجم اتاق احتراق) ، نسبت تراکم به دست می آید :

$$\text{نسبت تراکم} = \frac{\text{حجم کل سیلندر}}{\text{حجم اتاق احتراق}}$$

نسبت تراکم موتور بنزینی

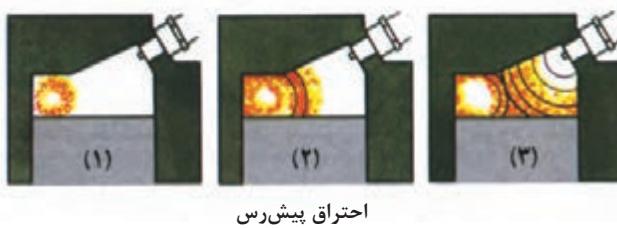

نسبت تراکم موتور دیزلی

شکل (۴-۴۵۵)

احتراق خودسوزی

احتراق پیشرس

این مقدار معمولاً در موتورهای بنزینی بین ۱۰:۱ تا ۱۵:۱ و در موتورهای دیزلی بین ۲۲:۱ تا ۲۶:۱ است (شکل ۴-۴۵۵).

هرچه مقدار نسبت تراکم زیاد باشد مخلوط سوخت و هوا متراکم می شود و موتور قدرت زیادتری تولید خواهد کرد .

اما هر سوختی را تا حد معینی می توان متراکم نمود زیرا فشردن بیش از حد آن موجب خودسوزی می شود (شکل ۴-۴۵۶).

شکل (۴-۴۵۶)

احتراق خودسوزی و پیش رس ، یعنی این که قبل از جرقه شمع یا همزمان با آن ، در اثر حرارت و فشار بالا ، مخلوط سوخت خود به خود محترق گردد . این احتراق ضمن ضربه دار کارکردن موتور ، باعث فرسودگی و وارد آمدن صدمه‌ی شدید به مجموعه‌ی پیستون و شاتون می‌گردد (شکل ۴-۴۵۷) .

یکی از راه‌های افزایش نسبت تراکم ، استفاده از بنزین با اکتان^{۱۷} بالا یا بنزین سوپر است .

- فشار : فشار یک کمیت فیزیکی است به معنی مقدار نیروی وارد بر سطح .

فشار در سیستم اس‌آی (SI) پاسکال است که همان نیوتن بر متر مربع است .

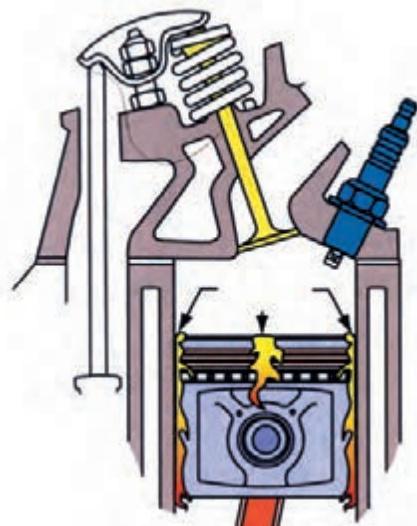
شکل (۴-۴۵۷)

در سیستم انگلیسی فشار برابر است با پوند (lb) بر اینچ مربع (in²) که با (PSI) نشان داده می‌شود . واحد دیگر فشار اتمسفر است .

$$AT = 147 \text{ (PSI)} = 1 \frac{\text{kgt}}{\text{cm}^2}$$

به مقدار نیرویی که انفجار سوخت به سطح پیستون وارد می‌آورد ، فشار احتراق می‌گویند . مقدار این فشار در نقطه‌ی مرگ بالا حدود ۲۸ اتمسفر و در ۱۵ بعداز تی دی سی (TDC) به حدنهایی ۴۱ اتمسفر می‌رسد .

- کمپرس موتور: همان‌طور که می‌دانید ، انفجار سوخت می‌تواند حداکثر نیرو را به شاتون وارد آورد (شکل ۴-۴۵۸) .

شکل (۴-۴۵۸)

۱۷- مقاومت سوخت در مقابل خودسوزی یا تراکم را اکتان می‌گویند .

در صورت آب بندی نبودن محفظه‌ی بالای پیستون ، این فشار کم می‌شود و موجب کاهش قدرت موتور می‌گردد. محل نشتی احتراق عبارت اند از :

- رینگ‌های پیستون
- واشر سرسیلندر
- سوپاپ‌های موتور

برای پی بردن به سالم بودن قطعات فوق در حالی که موتور روی خودرو قرار دارد ، کمپرس آن را اندازه‌گیری می‌کنند . کمپرس عبارت است از فشار انتهای تراکم موتور . این عمل را توسط کمپرس سنج انجام می‌دهند . مقدار فشار تراکم بین $\frac{9}{5}$ تا $\frac{11}{5}$ اتمسفر است .

کمپرس سنج وسیله‌ای است که به جای شمع موتور بسته شده و فشار را اندازه‌گیری می‌کند . در برخی از کمپرس سنج‌ها لوله‌ای مخروطی شکل وجود دارد که در محل شمع محکم نگه داشته می‌شود (شکل ۴-۴۵۹) .

توجه داشته باشید که قبل از اندازه‌گیری کمپرس موتور ، موارد زیر رعایت گردد :

- تنظیم بودن فیلر سوپاپ
- گرم بودن موتور

برای اندازه‌گیری کمپرس داخل سیلندر به روش زیر عمل می‌شود :

تمام شمع‌های موتور را باز و هواکش را نیز از محل جدا می‌کنند (شکل ۴-۴۶۰) سپس کمپرس سنج را در محل یکی از شمع‌ها قرار می‌دهند و به موتور استارت می‌زنند . (اگر دریچه‌ی گاز باز باشد نتیجه بهتر خواهد بود) .

مقدار فشار نشان داده شده را یادداشت می‌کنند .

سپس مقدار فشار کمپرس بقیه‌ی سیلندرها به همین ترتیب اندازه‌گیری می‌شود (شکل ۴-۴۶۱) .

شکل (۴-۴۵۹)

شکل (۴-۴۶۰)

شکل (۴-۴۶۱)

با مقایسه‌ی اعداد، نتایج زیر حاصل می‌شود:

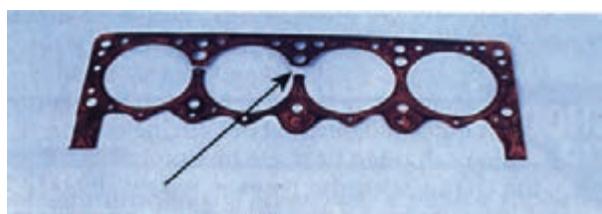
– اگر فشار کمپرس در حد مجاز کاتالوگ نباشد عیب در سوپاپ‌ها، رینگ‌ها، پیستون، سرسیلندریا واشر آن است.

– برای تشخیص قطعه‌ی معیوب باید از محل شمع، چند قطره روغن داخل محفظه‌ی سیلندر چکانده شود و پس از مدتی، کمپرس دوباره اندازه‌گیری شود (شکل ۴-۴۶۲).

اگر مقدار فشار اندازه‌گیری شده بیشتر شود دلیل معیوب بودن رینگ‌های پیستون است.

شکل (۴-۴۶۲)

شکل (۴-۴۶۳)

در صورتی که مقدار کمپرس تغییر چندانی نکند، نشانه‌ی وجود نشتی در سوپاپ یا واشر سرسیلندر است.

– اگردو سیلندر مجاور کمپرس کمتری داشته باشند، نشانه‌ی سوختن واشر سرسیلندر است (شکل ۴-۴۶۳).

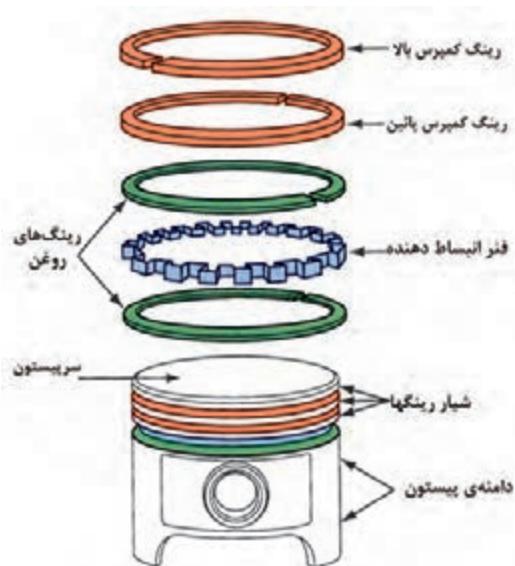
۴-۶۵- رینگ‌های پیستون، انواع و کاربرد آن

می‌دانید بین پیستون و سیلندر مقداری لقی وجود دارد تا در اثر حرارت، پیستون به دیواره‌ی سیلندر نچسبد. از طرف دیگر، این لقی را باید با وسیله‌ای مناسب آب بندی نمود این وظیفه‌ی مهم را رینگ به عهده دارد.

رینگ‌ها در یک نقطه دارای بریدگی هستند و هنگامی که داخل سیلندر قرار می‌گیرند مقدار کمی جمع می‌شوند، به طوری که فاصله‌ی دهانه‌ی رینگ به حداقل می‌رسد.

رینگ‌ها در داخل شیار پیستون بالقی کمی قرار می‌گیرند و دیواره‌ی سیلندر را جارو می‌کنند. حالت فتریت رینگ موجب می‌شود که همیشه به دیواره‌ی سیلندر بچسبد و از آن فاصله نگیرد. بنابراین عمل آب بندی را به خوبی انجام می‌دهد (شکل ۴-۴۶۴).

در ضمن رینگ، فشار احتراق و حرارت بالا را به خوبی تحمل می‌کند.

شکل (۴-۴۶۴)

۱-۶۵-۴- انواع رینگ: به طور کلی ، دو نوع رینگ در پیستون وجود دارد:

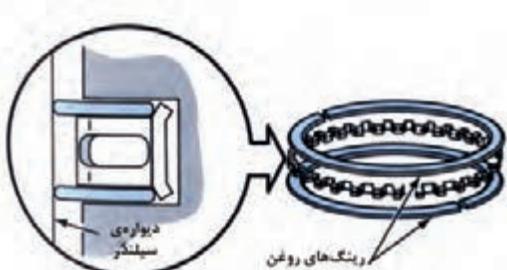
رینگ کمپرسی: این رینگ وظیفه دارد که از نشت فشار تراکم و احتراق به کارتر جلوگیری نماید . معمولاً در پیستون موتورها دو عدد رینگ کمپرس وجود دارد ، ولی پیستون با سه رینگ کمپرس نیز طراحی شده است . محل قرار گیری آنها بالای پیستون است و هریک به صورت یک پارچه ساخته می‌شوند (شکل ۴-۴۶۵).

شکل (۴-۴۶۵)

شکل (۴-۴۶۶)

شکل (۴-۴۶۷)

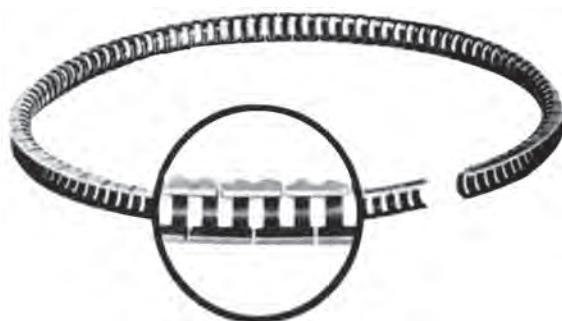
رینگ روغنی : این رینگ وظیفه دارد از نشت روغن به اتاق احتراق جلوگیری کند و روغن دیواره‌ی سیلندر را بترشد و به کارتر بازگرداند .

به طور کلی رینگ روغن ، در پایین رینگ‌های کمپرس قرار دارد ، ولی اگر در پیستون ، دو رینگ روغن وجود داشت ، یکی از آن‌ها در زیر قسمت گزنپین نصب می‌گردد (شکل ۴-۴۶۶).

محل قرار گیری رینگ‌های روغن در پیستون دارای شیارهایی است تا از آن قسمت روغن به کارتر بازگردد .

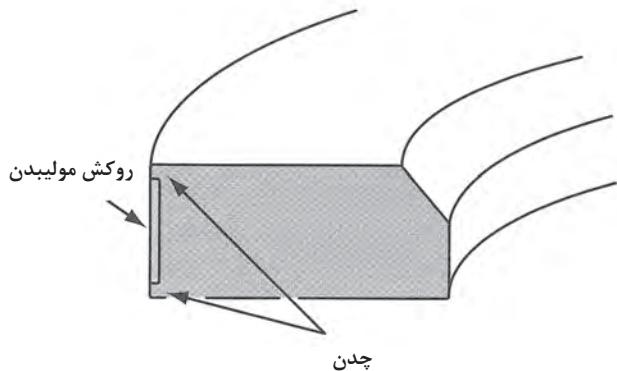
رینگ روغن معمولاً به صورت سه پارچه بوده ، شامل دو تیغه‌ی نازک در بالا و پایین و یک رینگ انبساط دهنده در وسط است . رینگ انبساط دهنده وظیفه دارد در همه حال تیغه‌های نازک را به دیواره‌ی سیلندر بچسباند (شکل ۴-۴۶۷) .

البته رینگ‌های روغن یک پارچه نیز در موتورها کاربرد دارند . در این نوع رینگ عموماً یک فنر در قسمت میانی رینگ قرار می‌گیرد تا به آن حالت فنری مناسب بدهد (شکل ۴-۴۶۸) .

شکل (۴-۴۶۸)

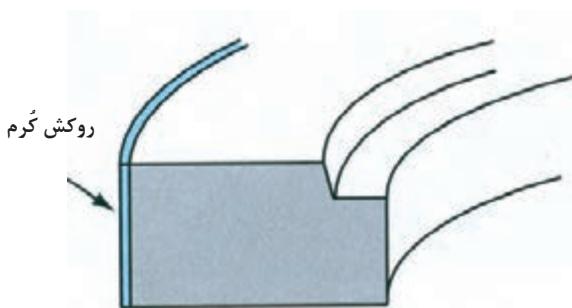
۴-۶۵-۲ جنس رینگ‌های پیستون:

شکل (۴-۴۶۹)

رینگ‌های کمپرس : رینگ‌های کمپرس با جنس‌های متنوعی وجود دارند جنس رینگ‌ها، معمولاً از چدن خاکستری است ولی در ساختمان بعضی از آن‌ها، فولاد نیز استفاده می‌شود. امروزه اکثر رینگ‌های کمپرسی را از چدن با روکش کادمیوم، کرم یا مولیبден می‌سازند (شکل ۴-۴۶۹).

روکش کرم بسیار سخت است و معمولاً از آن در رینگ کمپرس بالایی که در معرض حرارت شدید قرار دارد، استفاده می‌شود. چنین تصور می‌شود که روکش سخت کرم، موجب سائیدگی دیواره سیلندر می‌شود، لیکن آزمایش‌های نشان داده به دلیل سطح بسیار صیقلی رینگ، سایش سیلندر، حتی کمتر هم شده است (شکل ۴-۴۷۰).

شکل (۴-۴۷۰)

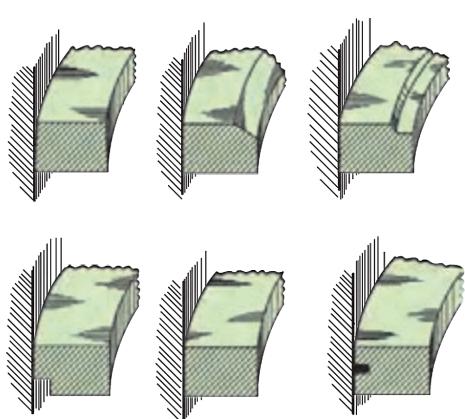
شکل (۴-۴۷۱)

رینگ‌های روغن: رینگ روغن یک پارچه، از فولاد پرس شده ساخته شده و جنس نوع سه پارچه آن تماماً از فولاد است (شکل ۴-۴۷۱).

۴-۶۵-۳ شکل رینگ: مقطع رینگ‌ها به شکل مستطیل ساده، ذوزنقه، مستطیل با پخ داخلی یا خارجی، مستطیل با پله‌ی داخلی و خارجی و هم چنین با سطح قوس‌دار بیرونی و طرح‌های متنوع دیگر ساخته می‌شود.

هریک از رینگ‌های فوق به طریقی روی پیستون نصب می‌شوند (شکل ۴-۴۷۲).

اگر رینگ دارای علامت یا کلمه‌ی (TOP) باشد به طرف بالا قرار می‌گیرد. در غیر این صورت مطابق شکل روی پیستون سوار می‌شوند.

شکل (۴-۴۷۳)

۴-۶۶- رینگ جمع کن

شکل (۴-۴۷۳)

می دانید دهانه‌ی رینگ‌های نصب شده روی پیستون برای قرارگیری داخل سیلندر، باید مقداری جمع شوند بنابراین هنگام جازدن پیستون به طریقی باید رینگ‌های آن را جمع کرد و سپس پیستون را به داخل سیلندر هدایت نمود.
رینگ جمع کن وسیله‌ای است که این وظیفه را انجام می‌دهد.

این ابزار دارای چند لایه ورق فلزی استوانه شکل است و توسط آچار و کشش تسمه‌ی اطراف آن ، قطر ورق‌ها تغییر می‌یابد بنابراین ، برای پیستون‌های مختلف می‌توان از آن استفاده نمود.

شکل (۴-۴۷۴)

پیستون مورد نظر را داخل رینگ جمع کن قرار می‌دهند و سپس دهانه‌ی رینگ جمع کن را با آچار ، کوچک می‌کنند تا پیستون داخل آن محکم شود (۴-۴۷۳).

در این حالت دهانه‌ی رینگ جمع کن تقریباً با قطر پیستون و سیلندر برابر است و رینگ‌ها کاملاً جمع شده هستند (شکل ۴-۴۷۴).

شکل (۴-۴۷۵)

حال پیستون را به داخل سیلندر هدایت می‌کنند (شکل ۴-۴۷۵).

زمان: ۳ ساعت

۴-۶۷- دستورالعمل پیاده و سوار کردن پیستون

ابزارهای مورد نیاز:

ابزارهای عمومی ، سنبه ، چکش پلاستیکی ، لاستیک محافظ پیچ ، رینگ جمع کن ، روغن دان ، ترک متر،

نکات ایمنی :

شکل (۴-۴۷۶)

– برای جا زدن و در آوردن پیستون ، هیچ گاه از اهرم های فلزی استفاده نکنید.

– توصیه شده است پس از باز کردن شاتون ، مهره های آن تعویض گردد.

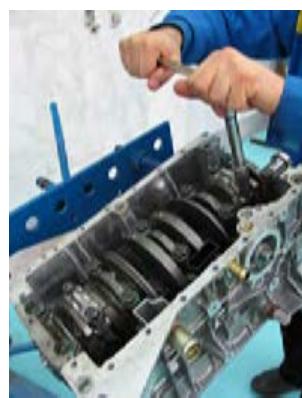
برای خارج کردن مجموعه پیستون و انجام عیب یابی روی آن به روش زیر عمل کنید :

– در صورتی که شاتون ها علامت و شماره ندارند ، روی آنها در یک طرف شماره بزنید بهتر است روی پیستون نیز شماره گذاری شود (شکل ۴-۴۷۶).

یاد آوری می شود که روی سیلندرها بوش بند نصب شده است.

– پیستون مورد نظر را در نقطه‌ی مرگ پایین قرار دهید.

– مهره های روی کپه یاتاقان را ابتدا شل و سپس باز کنید (شکل ۴-۴۷۷).

شکل (۴-۴۷۷)

– اگر کپه خارج نمی شود ، توسط چکش پلاستیکی چند ضربه آرام بزنید تا کپه خارج گردد.

شکل (۴-۴۷۸)

نکته: برای جلوگیری از خط افتادن به سیلندر، روی پیچ های شاتون را با لاستیک بپوشانید (شکل ۴-۴۷۸).

– در حالی که با دست توسط دسته‌ی چکش ، شاتون را فشار می‌دهید با دست دیگر پیستون را بگیرید تا به پایین نیفتد (شکل ۴-۴۷۹).

– موقتاً کپه را روی شاتون قرار دهید و مجموعه‌ی پیستون را در محل مناسبی بگذارید.

شکل (۴-۴۷۹)

شکل (۴-۴۸۰)

– برای سرعت کار بیش تر، پیستون سیلندر متقابل را، که در نقطه‌ی مرگ پایین قرار دارد، به همین روش باز کنید.
– سپس میل لنگ را نیم دور بچرخانید و پیستون را پیاده نمایید (شکل ۴-۴۸۰).

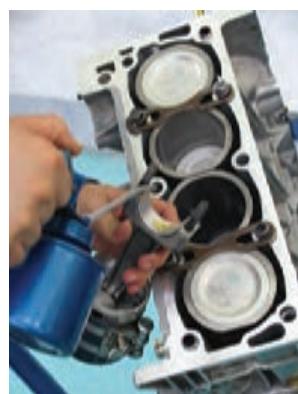
شکل (۴-۴۸۱)

نکته: در این موتورها، که سیلندر از بلوکه جدا می‌شود، پیستون را می‌توان به همراه سیلندر از موتور خارج نمود. در صورت نیاز، برای انجام این عمل ابتدا بوش بندها را باز و سپس مجموعه‌ی هر سیلندر را به همراه پیستون خارج کنید (شکل ۴-۴۸۱).

شکل (۴-۴۸۲)

پس از عیوبیابی و رفع عیب برای سوار کردن پیستون و شاتون به روش زیر عمل کنید:
نکته: توجه داشته باشید که پیستون و سیلندر از یک گروه A یا B باشند. دهانه‌ی رینگ‌های پیستون را تحت زاویه‌ی 120° درجه نسبت به یکدیگر مطابق آنچه در بخش (۴-۶۲) ذکر شد، تنظیم نمایید. (شکل ۴-۴۸۲).

شکل (۴-۴۸۳)

به محل رینگ‌ها، روغن بزنید و پیستون را داخل رینگ جمع کن محکم ببندید.
– به یاتاقان متحرک، گُرُن پین و دیواره‌ی سیلندر روغن بزنید (شکل ۴-۴۸۳).

شکل (۴-۴۸۴)

- با توجه به علامت روی پیستون ، آن را داخل سیلندر جا بزنید. علامت فلش باید به طرف جلوی موتور باشد.
(شکل (۴-۴۸۴)).

شکل (۴-۴۸۵)

مراقب باشید که شاتون به دیواره‌ی سیلندر و محور میل لنگ برخورد نکند.

- هنگامی که شاتون روی محور میل لنگ تکیه کرد، کپه‌هارا روغن بزنید و روی آن قرار دهید . (شکل (۴-۴۸۵)).

- مهره‌های کپه را ببندید و آنها را توسط ترک متر تا گشتاور لازم محکم کنید. پس از نصب هر مجموعه‌ی پیستون، میل لنگ را یک دور بگردانید تا از روان بودن آن مطمئن شوید .

نکته: معمولاً کارشناسان توصیه می‌کنند، پیچ و مهره‌های شاتون تعویض گرددند.

- به همین ترتیب تمام مجموعه‌ی پیستون‌ها را نصب کنید.

- لقی جانبی شاتون را بوسیله فیلر کنترل نمایید.
(شکل (۴-۴۸۶)).

شکل (۴-۴۸۶)

شکل (۴-۴۸۷)

- علامت پیستون‌ها باید به طرف جلوی موتور باشد. (علامت به صورت فلش ، نقطه و یا مثلث است).

روی پیستون‌ها معمولاً سایز آن و همچنین نوع گروه (A ، B C) حک می‌شود . (شکل (۴-۴۸۷)).

۴-۶۸- عیوب پیستون

شکل (۴-۴۸۸)

برخی از عیوب پیستون به صورت ظاهری در آن پدیدار می‌شود . مهم‌ترین عواملی که موجب بروز این عیوب می‌شوند عبارت‌اند از :

شکستن رینگ ، چسبندگی رینگ ، احتراق همراه خودسوزی، احتراق پیش‌رس ، کج بودن گرزن پین و شاتون ، خارج شدن خارگزن پین ، نرسیدن روغن به پیستون و نفوذ ذرات ناخالصی به موتور .

اینک به شرح پاره‌ای از عیوب یاد شده می‌پردازم:

- شکستن رینگ به تخریب قسمت سر پیستون و محل رینگ‌ها منجر می‌شود . (شکل ۴-۴۸۸) .

- چسبندگی رینگ باعث سوختن دیواره‌ی پیستون می‌گردد.

در نهایت شکستن رینگ را موجب می‌شود (شکل ۴-۴۸۹) .

شکل (۴-۴۸۹)

شکل (۴-۴۹۰)

- احتراق همراه خودسوزی موجب شکستن سر پیستون می‌گردد (شکل ۴-۴۹۰) .

شکل (۴-۴۹۱)

- احتراق پیش‌رس باعث سوراخ شدن پیستون می‌شود (شکل ۴-۴۹۱) .

- کج بودن گژن پین و شاتون موجب سایش غیر یک نواخت در پیستون می‌گردد (شکل ۴-۴۹۲).

شکل (۴-۴۹۲)

- نفوذ ذرات ناخالصی به موتور ، باعث خراش دیدگی روی پیستون و سیلندر می‌گردد (شکل ۴-۴۹۳).

شکل (۴-۴۹۳)

- در اثر کارکرد و بار زیاد روی پیستون ، ممکن است دیوارهای آن ترک بردارد (شکل ۴-۴۹۴).

شکل (۴-۴۹۴)

- خارج شدن خار حلقوی ، به دامنه‌ی پیستون صدمه وارد می‌آورد (شکل ۴-۴۹۵).

در تمام موارد فوق ضمن تعویض پیستون ، نسبت به رفع عوامل به وجود آورنده‌ی این عیوب نیز باید اقدام نمود .

شکل (۴-۴۹۵)

۴-۶۹- دستورالعمل عیب‌یابی و رفع عیب پیستون‌ها و رینگ‌ها.

زمان: ۳ ساعت

ابزارهای موردنیاز:

رینگ بازکن ، فیلر، میکرومتر ، اندازه‌گیر تلسکوپی و یا ساعت اندازه‌گیر.

نکات ایمنی :

-موقع خارج کردن رینگ مراقب باشیدروی پیستون خط نیفتد.

- هنگام استفاده از ساعت یا اندازه‌گیر تلسکوپی ، از قائم بودن آن مطمئن شوید.

پس از باز کردن مجموعه‌ی پیستون‌ها از داخل سیلندر باید نسبت به عیب‌یابی و رفع عیب آن‌ها اقدام نمود .

برای عیب‌یابی مجموعه ، ابتدا باید رینگ‌ها را از روی پیستون پیاده نمود .

-اگر ابزار رینگ بازکن در اختیار دارید توسط آن رینگ‌ها را به ترتیب از روی پیستون خارج کنید.

این ابزار ضمن سهولت کار ، از صدمه دیدن پیستون و رینگ‌های آن جلوگیری می‌کند (شکل ۴-۴۹۶).

- در صورتی که رینگ بازکن در اختیار ندارید ، با پارچه‌ای دو سر رینگ را به طور یکنواخت از یک دیگر باز کنید و سپس از پیستون بیرون آورید (شکل ۴-۴۹۷).

-این عمل را توسط فشار انگشتان دست نیز میتوان انجام داد ولی بیرون کشیدن غیریکنواخت رینگ موجب شکستن یا تاب برداشتن آن و یا ایجاد صدمه به پیستون می‌شود .

نکته: ابتدا رینگ کمپرس بالا ، سپس رینگ کمپرس پائین و در نهایت رینگ روغن را خارج کنید.

- در صورتی که رینگ روغن یک پارچه باشد آن را مشابه رینگ کمپرس خارج نمایید. اما برای خارج کردن رینگ روغن سه پارچه ، ابتدا رینگ نازک بالا ، سپس رینگ نازک پائین و در آخر فنر انبساطدهنده‌ی میانی را بیرون آورید (شکل ۴-۴۹۸).

- ترتیب‌بستن رینگ‌ها عکس مرحله‌ی خارج کردن آن‌هاست.

شکل (۴-۴۹۶)

شکل (۴-۴۹۷)

شکل (۴-۴۹۸)

۱-۶۹-۴- عیب یابی رینگ: مقررین به صرفه است که در هر بار تعمیر اساسی، یک دست رینگ نو تهیه گردد. اما عیب یابی یا آزمایش آنها برای رینگ‌های نو هم صورت می‌گیرد.

شکل (۴-۴۹۹)

برای آزمایش رینگ در داخل سیلندر ابتدا رینگ کمپرس پیستون مورد نظر را، با توجه به جهت صحیح، داخل سیلندر قرار دهید. برای اطمینان از افقی بودن آن، توسط یک پیستون رینگ را به اندازه حدود ۱۵ میلی‌متر به داخل سیلندر پائین هدایت کنید (شکل ۴-۴۹۹).

سپس توسط فیلر دهانه‌ی آن را اندازه بگیرید.

- رینگ در قسمت بالای سیلندر فرسوده، دهانه‌ی بازتری نسبت به پائین آن دارد. بنابراین، بهتر است دهانه‌ی رینگ در پائین سیلندر نیز (قبل از نقطه‌ی مرگ پائین) اندازه‌گیری شود (شکل ۴-۵۰۰).

با این عمل حداکثر و حداقل دهانه‌ی رینگ به دست می‌آید. اگر فیلر مربوطه از میزان عدد کاتالوگ بیشتر بود حالت‌های زیر بوجود می‌آید:

- کهنه بودن رینگ، نشانه‌ی سائیدگی آن است.

- در صورت نوبودن رینگ و فرسوده بودن سیلندر، احتمالاً سیلندر سائیده شده است و با اندازه‌گیری قطر آن، عیب مشخص می‌شود.

- در صورت نوبودن رینگ و تراش سیلندر، نشانه‌ی اشتباه در اندازه‌ی رینگ یا مقدار تراش سیلندر است. (در موتورهای بوش جدا نشدنی).

اگر دهانه‌ی رینگ از حد استاندارد کمتر باشد موجب گریپاژ خواهد شد. بنابراین، اختلاف ناچیز را می‌توان توسط سوهان زدن سر رینگ برطرف نمود (شکل ۱-۴۵۰).

شکل (۴-۵۰۱)

شکل (۴-۵۰۲)

آزمایش فوق را برای تمام رینگ‌های کمپرس، در سیلندرهای مربوط به خود انجام دهید.

برای اندازه‌گیری لقی شیار رینگ ابتدا پیستون را تمیز و سطوح آن را رسوب زدایی کنید. این عمل را با رینگ کهنه یا برس سیمی، فقط در قسمت سرپیستون انجام دهید (شکل ۴-۵۰۲).

شکل (۴-۵۰۳)

مراقب باشد روی پیستون خط نیفتد. شیار رینگ‌ها را با دقت به وسیله‌ی رینگ کهنه یا توسط ابزار مخصوص، کربن زدایی کنید (شکل‌های ۴-۵۰۳ و ۴-۵۰۴).

شکل (۴-۵۰۴)

شکل (۴-۵۰۵)

- سپس رینگ را ز پهلو داخل شیار خود قرار دهید و توسط فیلر لقی جانبی آن را اندازه بگیرید. در صورتی که لقی بیش از عدد استاندارد باشد، نشانه‌ی فرسودگی شیار روی پیستون است و باید پیستون‌ها را تعویض نمود (شکل ۴-۵۰۵).

اگر لقی کمتر از حد باشد، ضمن تمیز کردن مجدد شیار پیستون، اندازه‌ی رینگ یا نوع آن را کنترل کنید.

نکته: منظور از نوع رینگ، یعنی رینگ بالا یا پائین است. زیرا آن‌ها از نظر ضخامت با یکدیگر متفاوت‌اند.

این عمل را برای تمام رینگ‌ها در روی شیار پیستون‌های مربوطه انجام دهید.

شکل (۴-۵۰۶)

شکل (۴-۵۰۷)

شکل (۴-۵۰۸)

۴-۶۹-۲- عیوب یابی پیستون: - عیوب ظاهری پیستون را بررسی کنید و در صورت وجود ترک ، حفره یا خوردگی ، پیستون را تعویض کنید.

- در غیر این صورت قطر پیستون را در قسمت زیر محور گزنه پین توسط میکرومتر اندازه گیری کنید . و با عدد کاتالوگ مقایسه نمایید (شکل ۴-۵۰۶).

در صورت سائیده شدن زیاد ، پیستون را تعویض کنید .
- از دیگر موارد کنترل پیستون ، تعیین مقدار لقی آن در سیلندر است . به این منظور چند روش وجود دارد :

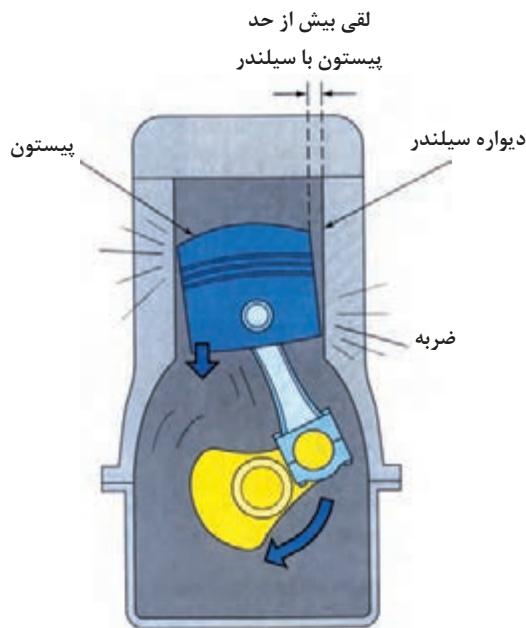
- اندازه گیری قطر : در این روش ، همان طور که اشاره شد ، قطر پیستون را اندازه گیری کنید . سپس قطر داخلی سیلندر را به وسیله‌ی میکرومتر داخلی یا اندازه گیر تلسکوپی در چند نقطه تعیین نمایید . اختلاف قطر سیلندر با پیستون مقدار لقی آن ها را نشان می‌دهد (شکل ۴-۵۰۷).

- استفاده از فیلر : در این روش پیستون^{۱۸} را داخل سیلندر قرار دهید . و فیلری مناسب انتخاب نمایید که با سختی کمی در کنار پیستون حرکت کند . برای تعیین میزان سفتی فیلر ، از نیروسنج استفاده کنید . مقدار نیروی کشش فیلر بین ۲۵ تا ۵۰ نیوتون است .

هرگاه نیروی کششی بیش از ۵۰ نیوتون باشد فیلر نازک تر و اگر کم تر از ۲۵ نیوتون باشد فیلر ضخیم‌تر به کار ببرید (شکل ۴-۵۰۸).

فیلرهایی که در این اندازه گیری از آن ها استفاده می‌شود دارای طول های بلندی (حدود ۳۰ سانتی‌متر) هستند . زیرا این اندازه گیری را برای قسمت پائین سیلندر نیز انجام می‌دهند .

۱۸- پیستون باید بدون رینگ باشد

شکل (۴-۵۰)

شکل (۴-۵۱۰)

شکل (۴-۵۱۱)

یادآوری می‌شود در این آزمایش ، پیستون ثابت است و فقط فیلر حرکت می‌کند.

در هر حالت لقی بیش از حد موجب کوبیدن پیستون و همچنین روغن سوزی موتور خواهد شد. بنابراین ، اگر پیستون فرسوده است آن را تعویض کنید (شکل ۴-۵۰۹).

پیستون نو را مورد آزمایش قرار دهید. اگر لقی بیش از حد باشد، سیلندر را بسته به نوع موتور، اصلاح یا تعویض نمائید.

۴-۷۰- آشنایی با شاتون، گژنپین، بوش شاتون و خارهای آن.

پس از آشنایی با پیستون اینک با شاتون ، اجزا و طریقه ای اتصال آن آشنا می‌شویم .

شاتون اهرم رابط جهت انتقال حرکت از پیستون به میل لنگ و بالعکس است.

شاتون یا دسته‌ی پیستون باید بتواند بارهای واردہی احتراق را تحمل نماید و استحکام لازم را داشته باشد .

از طرف دیگر بخشی از شاتون ، که به پیستون متصل است، حرکت رفت و برگشتی دارد و قسمتی که به میل لنگ وصل می‌شود ، حرکتش دورانی است. بنابراین ، شاتون باید سبک باشد (شکل ۴-۵۱۰).

جنس شاتون از فولاد است و محل نصب یاتاقان‌ها و بوش گژنپین را ماشین کاری می‌کنند.

در روش آهنگری شاتون محکم‌تر و در روش ریختگی ، شاتون سبک‌تر است.

روش دیگر تهییه شاتون ، استفاده از پودر فلزات است (شکل ۴-۵۱۱).

پودر آهن ، گرافیت و مس را داخل قالب‌هایی تحت حرارت بالا ، مخلوط و سپس توسط دستگاه پرس آهنگری می‌کنند . در نهایت ، شاتونی با کارایی مشابه ولی وزن کمتر تولید می‌شود . امروزه حتی شاتون از جنس آلومینیم به روش آهنگری ، در بعضی از خودروهای مسابقه‌ای به دلیل سبک بودن به کار رفته است (شکل ۴-۵۱۲) .

شکل (۴-۵۱۲)

سطح مقطع شاتون به شکل (I) یا تیر آهن است که با حداقل جرم ، استحکام زیادی دارد . در نتیجه تنש‌های پیچشی ، خمشی و برشی را تحمل می‌کند .

بسته به طرح شاتون ، روی آن دو مجرای روغن می‌تواند وجود داشته باشد :

- مجرای میانی که از محل یاتاقان میل لنگ به گژن پیش مرتبط است .
- مجرای کناری که سمت چپ قرار دارد و دیواره‌ی سیلندر را روغن کاری می‌کند (شکل ۴-۵۱۳) .

شکل (۴-۵۱۳)

همان طور که اشاره شد قسمت یاتاقان شاتون به صورت دو نیمه است و توسط پیچ و مهره به یکدیگر متصل می‌گردد و پوسته‌ی یاتاقان‌ها به صورت دو نیم دایره بین آن ها قرار می‌گیرد (شکل ۴-۵۱۴) .

شکل (۴-۵۱۴)

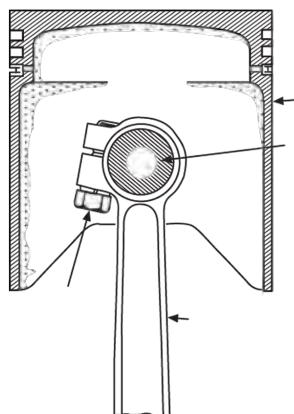
قطر پیچ شاتون بزرگ‌تر از سوراخ کپه است ، زیرا کپه بدون لقی در محل خود با تنظیم دقیق قرار گیرد . محور کوچکی که اتصال مفصلی پیستون و شاتون را برقرار می‌سازد ، گژن پیش نام دارد .

جنس آن از آلیاژ فولاد است که سطح بیرونی آن را ضمن

شکل (۴-۵۱۵)

سختکاری (سمانتاسیون)، پرداخت نیز می‌نمایند. این محور به صورت توخالی ساخته می‌شود تا وزن کمی داشته باشد (شکل ۴-۵۱۵).

شکل (۴-۵۱۶)

– انواع اتصال شاتون به پیستون
اتصال شاتون به پیستون به چند روش مختلف صورت

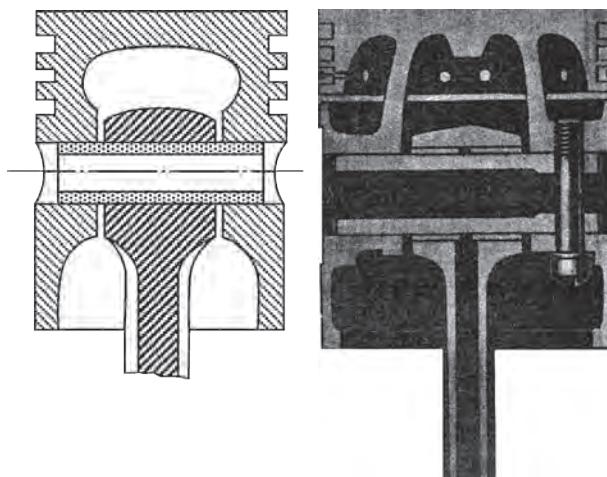
می‌گیرد:

- گزن پین قفل شده روی شاتون

در این روش گزن پین در پیستون آزاد است و روی شاتون توسط پیچ محکم می‌گردد (شکل ۴-۵۱۶).

- گزن پین قفل شده روی پیستون

گزن پین این خودروها روی شاتون آزاد است و داخل پیستون توسط پیچ ثابت می‌شود (شکل ۴-۵۱۷).

شکل (۴-۵۱۷)

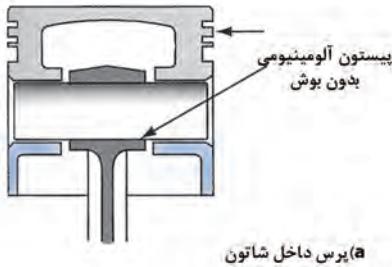
- گزن پین داخل پیستون پرس شده

در این مدل، گزن پین داخل شاتون آزاد است و روی پیستون پرس می‌گردد. به این منظور پیستون را حرارت می‌دهند و سپس گزن پین را به وسیله‌ی پرس جا می‌زنند (شکل ۴-۵۱۸).

• گُرن پین داخل شاتون پرس شده

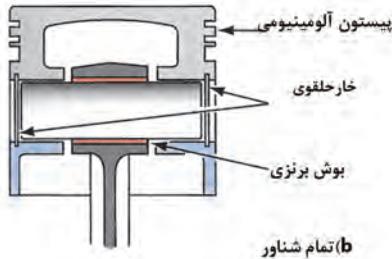
در پیستون های آلومینیمی از این طرح زیاد استفاده می شود. گُرن پین داخل پیستون آزاد است و با حرارت دادن شاتون، گُرن پین را توسط پرس داخل آن جا می زند (شکل ۴-۵۱۹a).

(a) پرس داخل شاتون

• گُرن پین آزاد یا شناور

در بعضی موتورها، گُرن پین داخل پیستون و شاتون آزاد است (بالقی بسیار ناچیز) و برای جلوگیری از خارج شدن آن از محل خود، به وسیله‌ی دو عدد خارحلقوی، روی پیستون محدود می‌گردد (شکل ۴-۵۱۹b).

(b) تمام شناور

شکل (۴-۵۱۹)

شکل (۴-۵۲۰)

احتمال خارج شدن گُرن پین تمام شناور و برخورد با دیواره‌ی سیلندر وجود دارد. بنابراین، برای جلوگیری از خسارت، طرفین پیستون دو عدد خارحلقوی قرار می‌دهند.

برای خارج کردن گُرن پین و شاتون، ابتدا خارحلقوی را به وسیله‌ی خار جمیع کن باز می‌کنیم و سپس گُرن پین براحتی و یا با فشار کم از جای خود خارج می‌گردد (شکل ۴-۵۲۰).

شکل (۴-۵۲۱)

هنگامی که گُرن پین در داخل شاتون آزاد باشد یک بوش برنزی در نقش یاتاقان، قسمت بالای شاتون پرس می‌گردد (شکل ۴-۵۲۱).

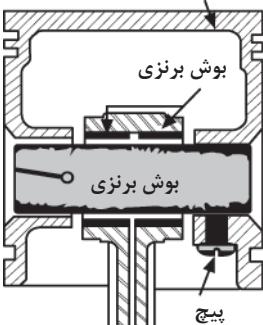
از این بوش به منظور جلوگیری از فرسوده شدن سریع شاتون و گُرن پین، استفاده می‌شود. سه نوع بوش وجود دارد:

- بوش درزدار

- بوش یک پارچه

- بوش دو پارچه

پیستون چدنی

شکل (۴-۵۲۳)

زمان: ۴ ساعت

نوع دوپارچه، طوری داخل شاتون قرار می‌گیرد که بین دوبوش، فضایی برای مجرای روغن کاری باقی بماند (شکل ۴-۵۲۲). در صورت به وجود آمدن لقی بین گژن پین و بوش توسط پرس، بوش کهنه را خارج و بوش جدید را نصب می‌کنند.

۴-۷۱ - دستورالعمل باز و بست شاتون، گژن پین توسط ابزار مخصوص و عیب‌یابی آن

ابزارهای موردنیاز:

ابزار مخصوص گژن پین، دستگاه پرس، فیکسچر کنترل شاتون، شابلون اندازه‌گیر، فیلر، میکرومتر، ساعت یا اندازه گیر تلسکوپی، هیتر

نکات ایمنی:

- هنگام کار با دستگاه پرس مراقب باشید به پیستون صدمه وارد نشود.
- موقع جازدن شاتون و گژن پین از دستکش مناسب استفاده کنید.

- مقدار داخل رفتن گژن پین را، در حالتی که شاتون گرم است، کنترل نمایید.

به دلیل آنکه شاتون و گژن پین در معرض حرارت، فشار، ضربه و انواع تنש‌های مختلف قرار دارند، احتمال بروز عیب در آن‌ها وجود دارد. بنابراین، باید آن‌ها را بررسی نمود. (شکل ۴-۵۲۳).

در این موتور اتصال شاتون به پیستون به صورت پرس گژن پین روی شاتون است. بنابراین خار حلقوی وجود ندارد. لذا برای جدا کردن شاتون و گژن پین به ترتیب زیر عمل کنید:

- اگر پیستون شماره ندارد، شماره‌ی شاتون را روی پیستون علامت بزنید.

- مجموعه‌ی پیستون را زیر دستگاه پرس قرار دهید. (شکل ۴-۵۲۴).

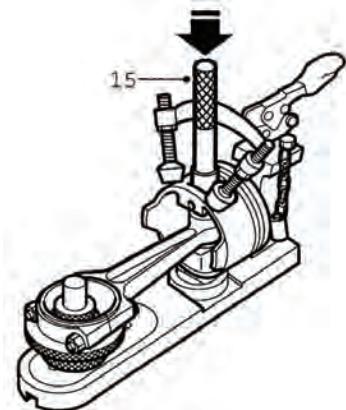

شکل (۴-۵۲۳)

شکل (۴-۵۲۴)

شکل (۴-۵۲۵)

- در صورتی که ابزار مخصوص دارید ، مجموعه را روی آن سوار کنید (شکل ۴-۵۲۵) .

نکته : در این حالت ، زائدی روی پیستون کنار گژن پین ، به طرف بالا باشد .

شکل (۴-۵۲۶)

- زیر پیستون ، قطعه‌ی مناسبی قرار دهید تا به آن صدمه وارد نگردد .

- توسط یک میله‌ی واسطه و فشار دستگاه پرس ، گژن پین را خارج کنید . با خارج شدن گژن پین ، شاتون آزاد می‌گردد .
شکل (۴-۵۲۶) زائدی کنار گژن پین را نشان میدهد .

شکل (۴-۵۲۷)

- عیوب ظاهری شاتون یعنی ترک و صدمه را بررسی و در صورت وجود عیوب آن را عوض کنید (شکل ۴-۵۲۷) .

شکل (۴-۵۲۸)

- بیشترین عیوبی که در شاتون ایجاد می‌شود خمیدگی و پیچیدگی شاتون است. برای کنترل شاتون از نظر خمیدگی، آن را به دستگاه فیکسچر مخصوص بیندید ، (در حالیکه گژن پین روی آن سوار است) ، (شکل ۴-۵۲۸) .

شکل (۴-۵۲۹)

- شابلن را روی گرزن پین قرار دهید. در این حالت اگر یکی از شاخص های بالا یا پائین شابلن با صفحه قائم فاصله دارند، با فیلر آن را اندازه بگیرید . وجود این فاصله نشانه ی تابیدگی شاتون است (شکل ۴-۵۲۹) .

شکل (۴-۵۳۰)

- برای کنترل پیچش شاتون ، شابلن را روی گرزن پین قرار دهید و با فیلر فاصله احتمالی شاخص های سمت راست یا چپ شابلن را با صفحه قائم مشخص کنید . در صورتی که یکی از آنها از صفحه قائم فاصله داشته باشد ، نشانه ی پیچیدگی شاتون است . در صورت نداشتن شابلن ، فاصله ای لبه های گرزن پین با صفحه قائم را به وسیله ی فیلر تعیین نماید (شکل ۴-۵۳۰) .

شکل (۴-۵۳۱)

- پیچیدگی و خمیدگی شاتون موجب کج کار کردن پیستون و شاتون می شود و به موتور صدمات زیادی وارد می آورد . شاتون معیوب را به روش سرد اصلاح می نمایند ولی تعویض آن بهتر است (شکل ۴-۵۳۱) .

شکل (۴-۵۳۲)

- اگر عیوب ظاهری در گرزن پین مشاهده شد آن را عوض کنید.

- در صورتی که عیوب وجود نداشت ، قطر گرزن پین را اندازه بگیرید و با اعداد کاتالوگ یا قطر داخلی سوراخ پیستون مقایسه نمایید (شکل ۴-۵۳۲) .

شکل (۴-۵۳۳)

شکل (۴-۵۳۴)

شکل (۴-۵۳۵)

شکل (۴-۵۳۶)

اگر لقی زیاد باشد دو حالت وجود دارد :

- گزن پین کهنه است، آن را تعویض کنید.
- گزن پین نو است، پیستون را تعویض کنید.

اگر لقی کمتر از حد باشد ، محل گزن پین در پیستون را برقو بزنید.

پس از عیبیابی و رفع عیب ، مراحل زیر را انجام دهید :

- اگر از شاتون و پیستون قبلی استفاده می کنید شماره‌ی آن دو را کنترل نمایید.

- سمت و جهت قرارگیری شاتون مهم است. بنابراین با توجه به علامت روی پیستون ، مجرای روغن جانبی شاتون (از دید جلوی موتور) طرف چپ آن قرار می گیرد (شکل ۴-۵۳۳).

- شاتون‌ها را حرارت دهید تا آمده باشند . دمای لازم حدود ۲۵۰ درجه سانتیگراد است. اگر هیتر مخصوص در اختیار دارید تمام شاتون‌ها را روی آن قرار دهید و آن‌ها را به ترتیب شماره بکار ببرید (شکل ۴-۵۳۴) .

- پیستون را در ابزار مخصوص یا زیر دستگاه پرس محکم کنید ، به طوریکه علامت آن به طرف پائین باشد.

- گزن پین را روغن بزنید و پس از گرم شدن شاتون ، مجموعه را با توجه به جهت صحیح ، روی پیستون قرار دهید و گزن پین را با فشار جا بزنید (شکل ۴-۵۳۵) .

- میزان داخل رفتن گزن پین را کنترل و در صورت نیاز آن را اصلاح نمایید.

- تمام شاتون‌ها را به همین ترتیب به پیستون متصل کنید.

- اینک صحت اتصال را کنترل نمایید. به این ترتیب که مجموعه پیستون و شاتون را به صورت افقی بگیرید و شاتون را رها کنید.

- شاتون باید با تأثیرپذیری از وزن خود ، پائین بیاید .

- اگر شاتون سفت باشد ، گزن پین و یا اتصال آن مناسب نیست (شکل ۴-۵۳۶) .

- اتصال گزن پین را مجدداً کنترل یا آن را تعویض نمایید .

۴-۷۲- آشنایی با میل لنگ ، انواع ، جنس ، تراش و ویژگی های کارکرد آن .

محور اصلی موتور را که در طول آن قرار داشته و توسط چند

یاتاقان به بلوکه متصل شده است میل لنگ می گویند.

حرکت دورانی میل لنگ از طریق کلاچ به گیربکس منتقل

می گردد. اینک با میل لنگ بیشتر آشنا می شویم :

میل لنگ به صورت یک پارچه ساخته می شود. به یاتاقان هایی

که میل لنگ را روی بلوکه محکم می کنند ، یاتاقان ثابت یا اصلی

و به محورهای آن نیز محور ثابت می گویند (شکل ۴-۵۳۷).

قبل‌اشاره شد که تمام پیستون‌ها توسط شاتون به میل لنگ

متصل می‌گردند . پس به ازای هر سیلندر یک محور متحرک

روی میل لنگ وجود دارد . در موتورهای ردیفی ، تعداد محور

ثبت معمولاً یکی بیشتر از محور متحرک میل لنگ است.

محورهای متحرک میل لنگ به وسیله‌ی بازوهای لنگ به

محورهای اصلی آن متصل می‌گردد . در نتیجه برای هر محور

متحرک دو بازوی لنگ طراحی می شود . گفتنی است که به

مجموعه‌ی محور متحرک و دو بازو ، لنگ میل لنگ می گویند

(شکل ۴-۵۳۸).

شکل (۴-۵۳۷)

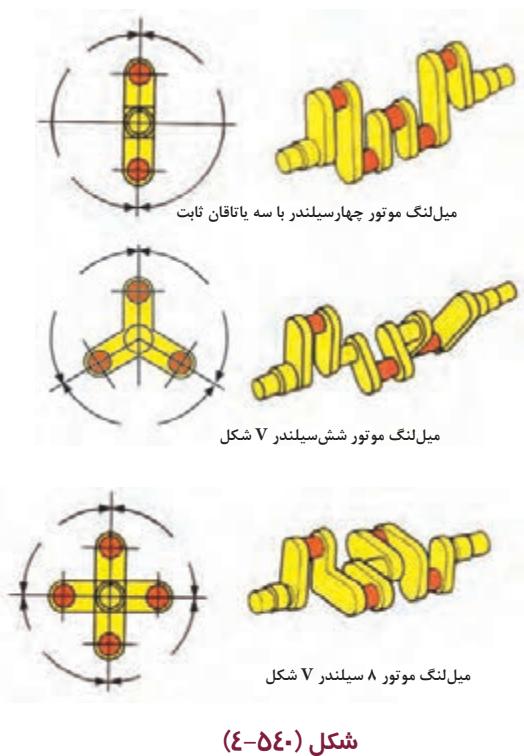

شکل (۴-۵۳۸)

مثال: دریک موتور چهار سیلندر ردیفی ۴ عدد محور متحرک ، ۵ عدد محور ثابت ، ۸ عدد بازوی لنگ و ۴ عدد لنگ وجود دارد .

میل لنگ از نظر کارکرد باید بدون نوسان و لرزش و به صورت متعادل کار کند . قبل‌اشاره شد که فلاپیوبل حرکت میل لنگ را یکنواخت می کند ، اما برای بالانس بودن میل لنگ در مقابل هر لنگ ، از وزنه های تعادل استفاده می کنند (شکل ۴-۵۳۹).

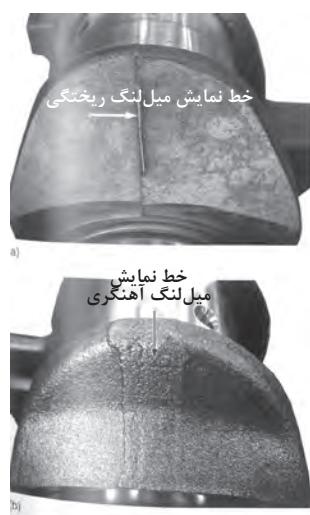
شکل (۴-۵۳۹)

شکل (۴-۵۴۰)

شکل (۴-۵۴۱)

شکل (۴-۵۴۲)

وزنه های تعادل به صورت مجزا یا یک پارچه با میل لنگ ساخته می شوند . بعضاً برای بالانس نمودن میل لنگ ، روی وزنه های تعادل ، سوراخ یا وزنه ایاضفه مشاهده می گردد .

شکل هندسی میل لنگ ، بسته به طراحی موتور ، تعداد سیلندر و ردیفی یا V شکل بودن آن ، تغییر می کند . برای نمونه زاویه لنگ در موتورهای ۲ و ۴ سیلندر 180° درجه ، در موتورهای ۶ سیلندر 120° درجه و در موتورهای ۸ سیلندر V شکل 90° درجه است (شکل ۴-۵۴۰) .

یا اینکه در موتورهای V شکل دو عدد شاتون کنار یک دیگر برروی یک محور متحرك قرار می گیرند .

در جلوی میل لنگ به کارگیری میل بادامک ، واترپمپ ، دینام ، کولر و ... موجب ارتعاش میل لنگ می شود . برای کاهش این ارتعاشات در بعضی از موتورها از ارتعاش گیر استفاده می کنند (برای نمونه در موتور ۶ سیلندر) .

ارتعاش گیر ، فلاپویل نسبتاً کوچکی است که حرکت جلوی میل لنگ را یک نواخت می کند (شکل ۴-۵۴۱) .

همچنین در جلوی میل لنگ ، جهت قرار گرفتن چرخ دنده و پولی های آن ، جای یک یا دو عدد خار وجود دارد .

قسمت عقب میل لنگ نیز فلانچی جهت متصل شدن فلاپویل طراحی می گردد .

۴-۷۲- جنس میل لنگ: میل لنگ ها از آلیاژ کردن فولاد با منگنز - وانادیوم ، کرم - مولیبدن و یا منیزیم تولید می کنند . روش تولید میل لنگ بیشتر به صورت ریخته گری است . اما میل لنگ را به روش آهنگری نیز می سازند . میل لنگ آهنگری شده بسیار مقاومتر از نوع ریختگی آن است ، بنابراین ابعاد آن را کوچک تر در نظر می گیرند . در حالی که میل لنگ های ریختگی دارای اندازه هایی بزرگترند (شکل ۴-۵۴۲) . تفاوت های ظاهری دو میل لنگ ریختگی و آهنگری را نشان می دهد . روش تولید هرچه باشد ، قسمت هایی از میل لنگ نیاز به سخت کاری دارد .

میل لنگ را به روش های حرارتی ، سمانناتسیون^{۱۹} و هم چنین آب کاری ، سخت می نمایند . ابتدا روی آن عملیات حرارتی انجام می دهند . سپس سطوح محورها را توسط روش القایی یا سمانناتسیون ، تاعمق معینی سخت کاری می نمایند .

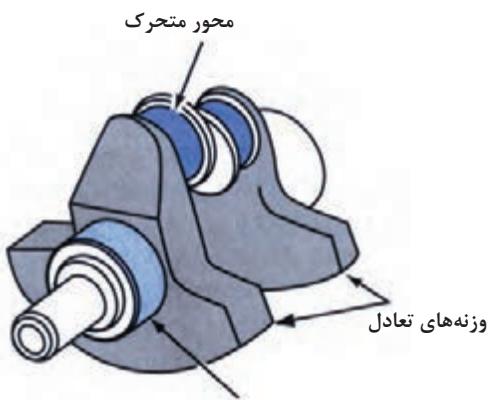
پس از سنگ زنی و صاف کردن سطوح ، آن ها را آب کاری می کنند . و برای صیقلی کردن و کاهش اصطکاک ، محورها را پولیش می زنند .

امروزه سخت کاری سطحی میل لنگ باروش های جدیدتری صورت می گیرد (شکل ۴-۵۴۳) .

در روش اول محور میل لنگ را در مجاورت گاز نیترات با دمای $f = 100^{\circ}C$ ($538^{\circ}C$) قرار می دهند . هنگامی که نیتروژن جذب فولاد گردد عمق کمی از سطح آن بسیار سخت می شود . (تقریباً 0.05 میلی متر) که به آن لایه ی سفید می گویند و بسیار شکننده است .

برای افزایش استحکام میل لنگ ، دمای داخلی آن را در حد کم نگه می دارند و سپس سطح قطعه پولیش زده می شود (شکل ۴-۵۴۴) .

در روش دوم سطح میل لنگ را در معرض نمک مذاب قرار می دهند که به رنگ خاکستری درمی آید و تا عمق 0.03 میلی متر سخت می گردد . سخت کاری با کرم یا نیکل نیز صورت می گیرد .

شکل (۴-۵۴۳)

شکل (۴-۵۴۴)

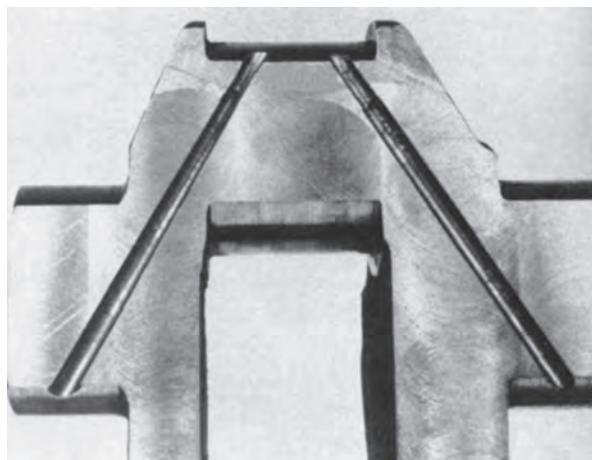

شکل (۴-۵۴۵)

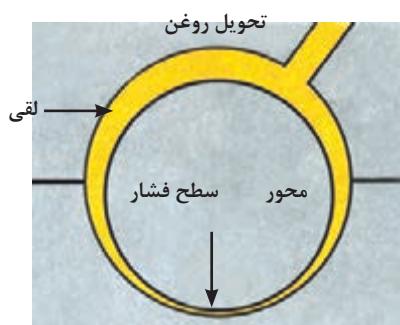
۲-۷۲-۴- شرایط کاری میل لنگ : شاید به جرأت بتوان گفت مهم ترین و پیچیده ترین قطعه هی موتور از نظر طراحی ، میل لنگ است ، زیرا تمام بار وارد شده به موتور ، روی میل لنگ اعمال می گردد .

این محور تحت تنش های پیچشی و برشی ، فشار ، سایش و حرارت قرار دارد و در چنین شرایطی گشتاور و موتور را منتقل می نماید (شکل ۴-۵۴۵) .

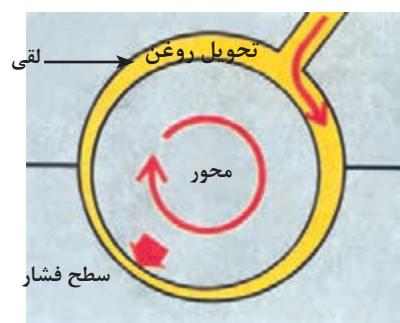
۱۹- عملیات سمانناتسیون روی میل لنگ های ریختگی انجام می شود

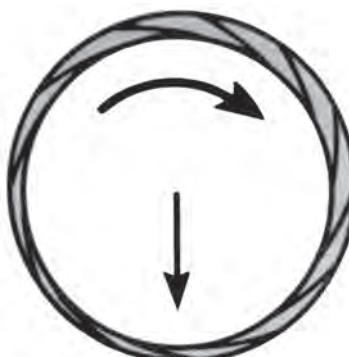
شکل (۴-۵۴۶)

شکل (۴-۵۴۷)

شکل (۴-۵۴۸)

شکل (۴-۵۴۹)

اگر بتوانیم در تمام شرایط برای میل لنگ اصطکاک روغنی ایجاد کنیم تا در قشری از روغن شناور باشد از اصطکاک خشک و سایش شدید آن جلوگیری کردہایم.

در این صورت عمر میل لنگ افزایش می‌یابد و از هزینه‌ی تعمیرات موتور کاسته می‌شود. روی میل لنگ مجرایی برای روغن کاری یاتاقان‌ها وجود دارد. معمولاً محورهای ثابت توسط کanal اصلی روغن کاری می‌شوند و در ادامه روغن از مجرای محور اصلی به یاتاقان متحرک راه می‌یابد و محور متحرک را روغن کاری می‌نماید (شکل ۴-۵۴۶).

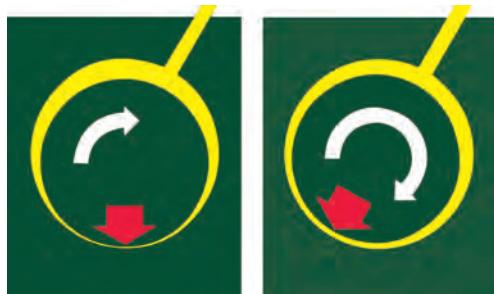
می‌دانیم که مقداری لقی مجاز، بین محور و یاتاقان آن در نظر می‌گیرند تا عمل روغن کاری به درستی انجام شود. هنگامی که موتور خاموش باشد، میل لنگ با تأثیرپذیری از وزن خود روی یاتاقان تکیه می‌زند، در حالی که قشری از روغن وجود ندارد (شکل ۴-۵۴۷).

در ابتدای روشن شدن موتور به دلیل اینکه زمان نیاز است تا فشار روغن به حد لازم برسد، تماس محور با یاتاقان به وجود می‌آید که با سرو صدای میل لنگ همراه است.

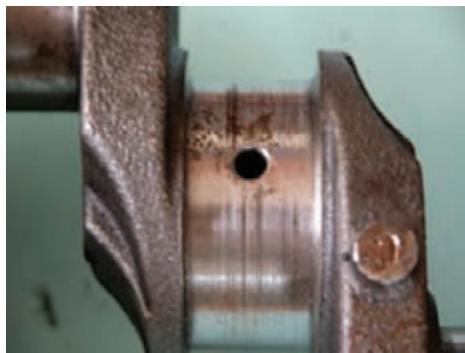
در ضمن موجب سایش محور و یاتاقان می‌گردد. پس از مدت کوتاهی، فشار روغن به حد لازم می‌رسد و در فضای خالی بین قطعات نفوذ می‌کند (شکل ۴-۵۴۸).

در چنین شرایطی روغن به صورت گوهای شکل میل لنگ را از محل خود بلند می‌کند و شناور می‌سازد.

بنابراین اصطکاک خشک به اصطکاک تر (روغنی) تبدیل می‌شود و در نتیجه، سایش به حداقل خود می‌رسد. این لایه‌ی نازک روغن را فیلم روغن می‌گویند (شکل ۴-۵۴۹).

شکل (۴-۵۵۰)

شکل (۴-۵۵۱)

دور موتور نیز نقش به سزاگی در روان کاری یاتاقان دارد. اگر دوران میل لنگ کمتر از حد باشد احتمال شکستن فیلم روغن و برخورد محور با یاتاقان وجود دارد ، ولی هر چه دور میل لنگ بیشتر باشد فیلم روغن قوی تر می شود و محور در داخل یاتاقان کاملاً شناور خواهد شد (شکل ۴-۵۵۰).

۴-۷۲-۳ - تراش میل لنگ: در اثر کار کردن زیاد یا روغن کاری غیر صحیح ، محورهای ثابت و متحرک میل لنگ فرسوده می شوند.

هر چند که یاتاقان ها وظیفه دارند از فرسودگی و سایش میل لنگ جلوگیری نمایند، اما در اثر شرایط نامناسب (در بخش قبل به پاره ای از آن ها اشاره شد) میل لنگ معیوب می گردد (شکل ۴-۵۵۱).

در چنین شرایطی میل لنگ را تراش می دهند و از یاتاقان ضخیم تر با قطر کوچک تر به نام اندرسایز استفاده می شود (در بخش ۴-۶۰-۲ توضیح داده شد).

ممکن است با هر تراش میل لنگ $0/25$ میلی متر از قطر محور آن کاسته می شود.

میل لنگ و یاتاقان استاندارد را بعلامت (STD) می شناسند. تعداد تراش های میل لنگ معمولاً ۴ بار است . در نتیجه پس از تراش چهارم قطر محور یک میلی متر کوچک خواهد شد و از یاتاقان با چنین وضعیتی (اندرسایز 40 و یا 1 میلی متر) استفاده می شود.

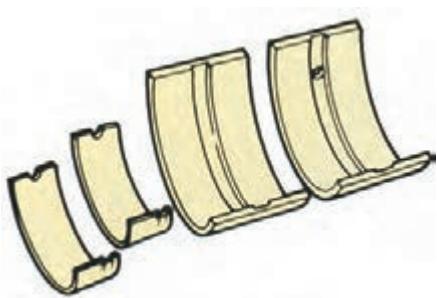
امروزه تعداد تراش و مقدار آن در کاتالوگ هر خودرو توصیه می شود تا استحکام میل لنگ حفظ شود . (شکل ۴-۵۵۲) دستگاه تراش میل لنگ را نشان می دهد.

برای نمونه ، در خودرویی بیش از سه بار تراش برای میل لنگ توصیه نمی شود یا از طرف سازندگان موتوری دیگر ، مقدار تراش اول میل لنگ $0/3$ میلی متر و تراش دوم که آخرین تراش آن نیز باید باشد $0/5$ میلی متر ذکر شده است .

شکل (۴-۵۵۲)

۷۳-۴- یاتاقان ثابت و بغل یا تاقانی و مکانیزم کاری آن

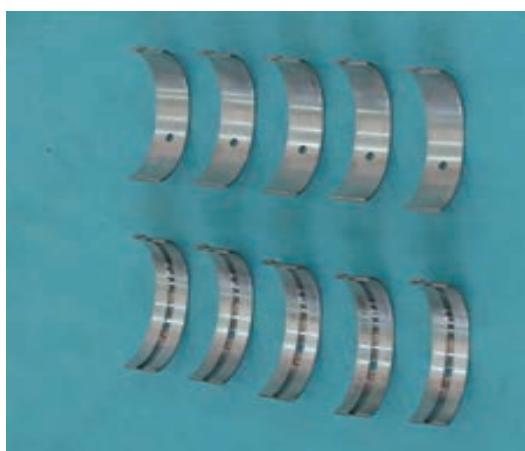
شکل (۴-۵۵۳)

همان طور که اشاره شد، به یاتاقان هایی که میل لنگ را روی بلوكه متصل می نماید، یاتاقان اصلی یا ثابت می گویند. یاتاقان های ثابت و متحرک موتور دارای خواص مشابهی هستند، لیکن تفاوت های ظاهری دارند. یاتاقان ثابت دارای قطر و پهنای بیشتری نسبت به یاتاقان متحرک است، زیرا بارهای وارد به آن بیشتر است (شکل ۴-۵۵۳).

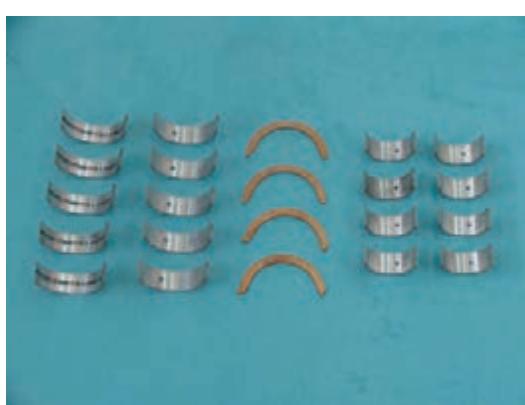
روغن کاری یاتاقان ثابت از اهمیت ویژه ای برخوردار است و از کanal اصلی روغن تأمین می گردد.

تاکنون با خواص یاتاقان ها آشنا شده اید. اینک یادآور می شویم که به طور کلی در طراحی و ساخت آنها سه خاصیت اصلی و مهم یعنی خاصیت جذب ذرات (نرم بودن)، شکل پذیری و در نهایت تحمل بار زیاد، مدنظر قرار می گیرد.

برای رسیدن به اهداف فوق جنس های مختلفی را پیشنهاد می دهند ولی انواع «بابیت» ارزان تر و پر کاربرد تر از جنس های دیگر است (شکل ۴-۵۵۴).

شکل (۴-۵۵۴)

شکل (۴-۵۵۵)

بابیت را به صورت شماره از ۲ تا ۷ طبقه بندی می کنند. بابیت نمره ۲ بر پایه قلع است و از آلیاژ کردن آنتیموان و مس با ۹۰٪ قلع به دست می آید. این نوع بابیت تحمل بار بسیار زیادی دارد و پر کاربرد تر از انواع دیگر است (شکل ۴-۵۵۵).

اما بابیت نمره ۷ بر پایه سرب است و از آلیاژ نمودن آنتیموان و قلع با ۷۵٪ سرب به دست می آید. ظرفیت تحمل بار این فلز کم است ولی شکل پذیری و جذب ذرات آن بسیار خوب است.

شکل (۴-۵۵۶)

نقطه‌ی ذوب بابیت معمولاً بین 350°C تا 475°C است.

اشاره شد که لایه‌ی اصلی یاتاقان ، فولاد است و روی آن را از بابیت یا آلیاژ مس، سرب و یا آلمینیم می‌پوشانند. ولی امروزه یاتاقان‌ها به صورت چندلایه ساخته می‌شوند (شکل ۴-۵۵۶).

این نوع یاتاقان‌ها برای کارکرد عالی مورد استفاده قرار می‌گیرد . به موارد زیر دقت کنید:

دولایه بابیت \leftarrow موتور سبک

سه لایه مس - سرب \leftarrow موتور متوسط

سه لایه آلمینیم - سرب \leftarrow موتور متوسط

چهار لایه آلمینیم - کادمیم \leftarrow موتور سنگین

در بسیاری از موتورهای جدید از یاتاقان بی‌متالی آلمینیم - سیلیکون، به دلیل قیمت پائین و نداشتن سرب (حفظ محیط زیست) ، استفاده می‌گردد (شکل ۴-۵۵۷).

یاتاقان‌های آلمینیمی دمای ذوب بالاتر و سطحی سخت و صیقلی دارند و در مقابل ضربات میل لنگ مقاومت خوبی از خود نشان می‌دهند.

یاتاقان ثابت نیز به صورت دو تکه ساخته می‌شود . یک نیمه‌ی آن داخل بلوکه قرار می‌گیرد و نیمه‌ی دیگر به صورت کپه روی محور اصلی میل لنگ سوار می‌شود و توسط پیچ به بلوکه محکم می‌گردد.

گاهی روی کپه‌ی انتهایی ، محل قرارگیری کاسه نمد وجود دارد تا از نشت روغن به قسمت فلاکویل جلوگیری شود (شکل ۴-۵۵۸).

در بعضی از موتورها این کاسه نمد به صورت مجذأ روی بلوکه نصب می‌شود.

می‌دانید لقی محورهای میل لنگ در داخل یاتاقان‌ها ، برای روغن کاری و تشکیل قشر روغن ، در حد مجاز لازم است.

خوب است بدانید به جز لقی‌های شعاعی ، میل لنگ دارای لقی طولی نیز هست.

شکل (۴-۵۵۷)

شکل (۴-۵۵۸)

شکل (۴-۵۵۹)

لقی طولی را به وسیلهٔ بغل یاتاقانی کنترل می‌کنند. بغل یاتاقانی هم از جنس فلزات نرم (همانند یاتاقان) است و معمولاً در طرفین یکی از محورهای اصلی میل لنگ قرار می‌گیرد. بغل یاتاقانی امکان دارد به طور یکپارچه با یاتاقان ساخته شده باشد و یا به صورت جداگانه در روی یکی از کپه‌ها قرار گیرد (شکل ۴-۵۵۹).

یک طرف بغل یاتاقانی شیار روغن دارد و طرف دیگر آن صاف است ضمناً طرف شیاردار آن را به سوی میل لنگ می‌گذارند.

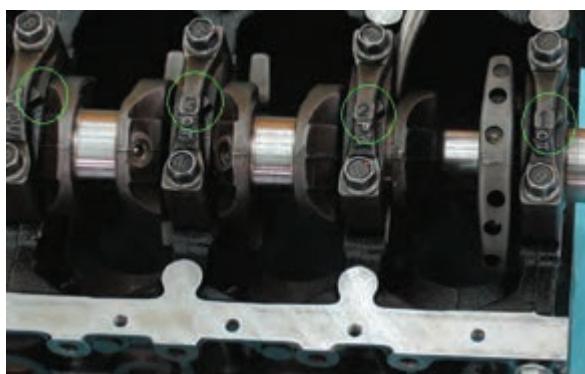
۴-۷۴ - اصول پیاده و سوار کردن میل لنگ، اندازه‌گیری و عیب‌یابی

برای پیاده و سوار کردن میل لنگ و انجام تعمیرات باید اصولی را رعایت نمود که مختصراً به بیان مهم‌ترین آن‌ها می‌پردازیم:

۴-۷۴-۱ - اصول پیاده کردن میل لنگ : برای باز کردن میل لنگ باید تسمه‌ی تایم و دندنه‌ی سر میل لنگ و از طرف دیگر، کلاچ، فلاپیویل، کارترا و اویل پمپ از روی موتور پیاده شوند. پس از خارج کردن پیستون‌ها به موارد زیر توجه کنید:

- در صورت هم اندازه بودن کپه‌ها، محل آن‌ها جایه جانشود.
- به این منظور روی کپه‌ها شماره حک می‌کنند.
- بعضی از موتورهای دارای کپه‌هایی هستند که سمت و جهت قرار گیری آن‌ها مشخص است و با فلش به طرف جلوی موتور نصب می‌شوند (شکل ۴-۵۶۰).

- در صورت مشخص نبودن جهت، شماره‌ها طوری حک می‌شود که در یک طرف کپه‌ها قرار می‌گیرند و باعث جایه جایی و چرخش کپه در محل خود نشوند.
- ابتدا نیم دور پیچ‌ها را شل و سپس آن‌ها را باز می‌کنند.

شکل (۴-۵۶۰)

۴-۷۴-۲- عیوب ظاهری میل لنگ : ابتدا ظاهر میل لنگ را مورد بررسی قرار می‌دهند و در صورت وجود عیوب آن را برطرف می‌نمایند.

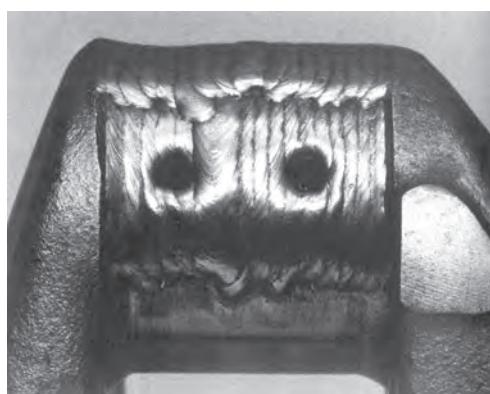
سپس سطح محورها را از نظر وجود ترک، حفره، خوردگی، سایش و خراش شدید کنترل می‌نمایند (شکل ۴-۵۶۱).
بسته به میزان صدمه، با تراش دادن میل لنگ عیوب را برطرف می‌کنند.

شکل (۴-۵۶۱)

_ وجود ترک: در صورتی که روی محورها ترک مشاهده شد میل لنگ را تعوض می‌نمایند. ولی اگر میل لنگ گران قیمت باشد توسط دستگاه‌های مخصوص جوشکاری، می‌توان اقدام به بهسازی میل لنگ نمود (شکل ۴-۵۶۲).

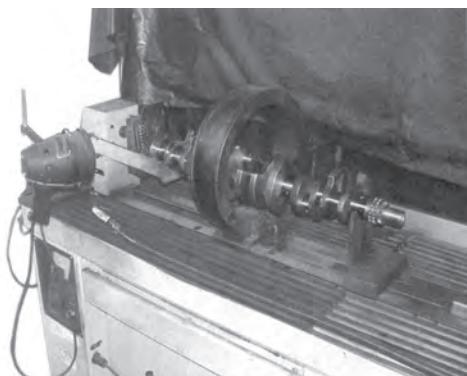
برای کنترل وجود ترک روی بازوها و وزنهای تعادل از طریق ضربه‌ی چکش و شنیدن صدای مخصوص آن می‌توان اقدام نمود.

شکل (۴-۵۶۲)

ترک، در اثر حمل و جابه‌جایی اشتباه و نصب غیرصحیح میل لنگ در هنگام تعمیرات و همچنین در اثر ضربات ناگهانی شاتون‌ها به وجود می‌آید.

وجود ترک را می‌توان توسط دستگاه مغناطیسی نیز تشخیص داد (شکل ۴-۵۶۳).

شکل (۴-۵۶۳)

_ وجود حفره: حفره یا خوردگی در اثر مواد اسیدی و آثار آن روی میل لنگ و یاتاقان‌ها ایجاد می‌گردد (شکل ۴-۵۶۴).

در صورت وجود حفره میل لنگ را تراش می‌دهند.

شکل (۴-۵۶۴)

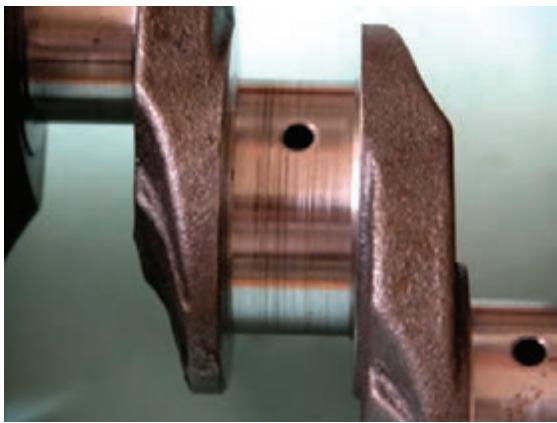
وجود خراش: در اثر نفوذ ذرات ریز از طریق هواکش

به داخل موتور و انتقال به کارتر و مدار روغن کاری روی محور میل لنگ خط می‌افتد.

خراش روی میل لنگ در اثر تمیز نبودن میزکار هنگام تعمیرات نیز به وجود می‌آید.

در صورتی که میل لنگ خط داشته باشد با تراش و سنگ زدن آن را برطرف می‌نمایند، مگر آنکه عمق شیارهای ایجاد شده زیادتر از عمق تراش میل لنگ باشد. در این صورت میل لنگ را تعویض می‌کنند (شکل ۴-۵۶۵).

شکل (۴-۵۶۵)

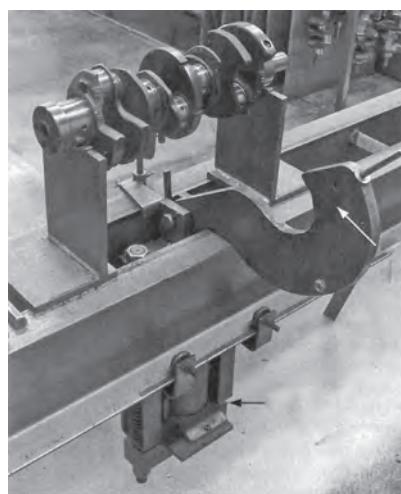
در صورتی که عیوب فوق مشاهده نشد اندازه‌های میل لنگ را از نظر تاب داشتن، قطر یاتاقان و محور، سایش، بیضی شدن و لقی طولی کنترل می‌نمایند.

۴-۷۴-۳ - کنترل اندازه‌های میل لنگ: بررسی تاب داشتن میل لنگ : برای انجام این عمل، میل لنگ را روی دوپایه‌ی مناسب قرار می‌دهند.

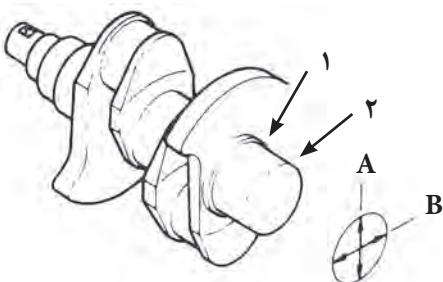
ساعت اندازه‌گیر را طوری نصب می‌کنند که شاخص آن روی محور ثابت میانی قرار گیرد. با یک دور چرخش میل لنگ، مقدار انحراف عقربه را مشخص می‌کنند (شکل ۴-۵۶۶).

این عدد نشان دهنده‌ی مقدار تاب میل لنگ است. حد نهایی تاب میل لنگ $0/06$ میلی‌متر است. میزان تابیدگی کم را می‌توان با تراش میل لنگ برطرف نمود. پاره‌ای از موارد به وسیله‌ی دستگاه پرس، خمیدگی میل لنگ را برطرف می‌نمایند (شکل ۴-۵۶۷).

در صورتی که مقدار تاب آن بیش از حد تراش میل لنگ باشد و نتوان با سنگ زدن و یا تاب‌گیری آن را برطرف نمود، میل لنگ را عوض می‌کنند.

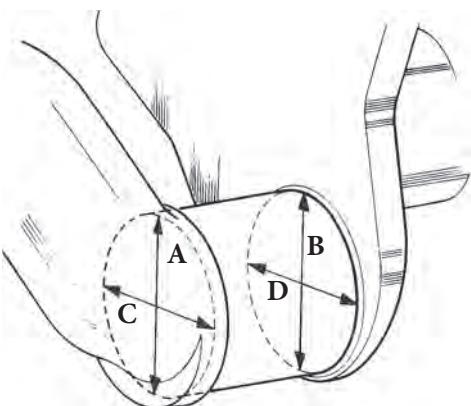
شکل (۴-۵۶۷)

شکل (۴-۵۶۸)

شکل (۴-۵۶۹)

شکل (۴-۵۷۰)

شکل (۴-۵۷۱)

- اندازه‌گیری قطر محورها : توسط میکرومتر قطر محورهای ثابت و متحرک میل لنگ را در دو جهت و در دو نقطه‌ی هر محور اندازه‌گیری و آن‌ها را با اندازه کاتالوگ مقایسه می‌کنند (شکل ۴-۵۶۸).

اختلاف اندازه‌های به دست آمده با عدد کاتالوگ، مقدار سایش محور را نشان می‌دهد.

شاید مقدار سایش محورها با یکدیگر متفاوت باشند ولی ملاک تراش میل لنگ، شدت سائیدگی آن است. نکته: در این اندازه‌گیری‌ها، میکرومتر به طور مستقیم نگه داشته شود (شکل ۴-۵۶۹).

- مقدار بیضی شدن محور: میزان اختلاف اعداد اندازه‌گیری شده یک نقطه در دو جهت، نشان دهنده‌ی مقدار بیضی شدن محور است. مطابق (شکل ۴-۵۷۰) مقایسه‌ی دو عدد A و B یا C و D مقدار بیضی شدن را نشان می‌دهد. برای مثال: هرگاه قطر محور در یک جهت $55/86$ میلی‌متر و در جهت دیگر $55/79$ میلی‌متر باشد، میزان بیضی شدن محور میل لنگ 7% میلی‌متر است.

- مخروط شدن محور: اگر قطر محور یاتاقان در نقطه‌ی اول و دوم با یکدیگر اختلاف داشته باشند، میزان مخروط شدن محور را نشان می‌دهد.

یعنی مقایسه دو عدد B و C یا D و A با یکدیگر مقدار مخروط شدن محور است (شکل ۴-۵۷۱).

هنگام سوار کردن میل لنگ اصول زیر باید مورد توجه قرار گیرد:

در هر حالت اگر میل لنگ سنگ زده شود، یک دست یاتاقان اندرسایز تهیه می‌گردد. (کنترل یاتاقان در بخش بعدی ذکر می‌شود).

شکل (۴-۵۷۲)

- پس از کنترل و اطمینان از صحت اندازه‌ها ، قطعات را شست و شو می‌دهند و توسط کمپرس باد خشک می‌کنند.
- تمام قطعات توسط پارچه تمیز شوند.
- پوسته یاتاقان‌های طرف بلوكه را به دو روش می‌توان نصب کرد . در شکل (۴-۵۷۲) یک روش آن نشان داده شده است .

شکل (۴-۵۷۳)

- پس از روغن زدن به یاتاقان‌ها و قرار دادن میل لنگ روی آن ، کپه‌ها را به روغن آغشته می‌نمایند (شکل ۴-۵۷۳) .

شکل (۴-۵۷۴)

- کپه‌ها را به همراه بغل یاتاقانی براساس شماره و جهت ، در جای خود قرار می‌دهند و پیچ‌های آن را تا گشتاور لازم محکم می‌کنند . لازم است یادآوری شود که طرف شیاردار بغل یاتاقانی باید به سمت میل لنگ باشد (شکل ۴-۵۷۴) .

زمان: ۴ ساعت

۴-۷۵ - دستورالعمل بازوبست یاتاقان‌های ثابت میل لنگ و رنگ‌بندی آن

ابزارهای مورد نیاز :

- ترک‌متر ، چکش پلاستیکی ، پلاستی گیج ، چسب آب-بندی ، ابزار مخصوص کاسه نمد .

نکات ایمنی :

- موقع استفاده از پلاستی گیج ، هیچ‌گاه میل لنگ را نچرخانید.

شکل (۴-۵۷۵)

- هنگام جایه جا کردن میل لنگ ، به بدنه‌ی آن ضربه وارد نشود.

برای انجام تعمیرات روی میل لنگ یا تعویض یاتاقان‌ها باید آن‌ها را از روی موتور پیاده نمائیم .

لذا ابتدا متعلقات موتور ، از جمله کارتر ، سینی جلو و اویل پمپ را از روی آن باز کنید (شکل ۴-۵۷۵) . (در بخش قبل با اصول پیاده و سوار کردن میل لنگ آشنا شدید).

اکنون به روش زیر عمل نمائید :

- اگر روی کپه‌های یاتاقان‌ها علامتی وجود ندارد ، آن‌ها را شماره بزنید .

- پیستون‌ها را با روشی که قبلاً ذکر شد ، از روی موتور خارج کنید .

- پیچ کپه یاتاقان‌های ثابت را شل و سپس آن‌ها را باز کنید (شکل ۴-۵۷۶) .

شکل (۴-۵۷۶)

شکل (۴-۵۷۷)

- اگر کپه‌ی میانی یاتاقان اصلی در طرفین بلوکه دارای پیچ ضامن باشد ، آن‌ها را باز نمائید (شکل ۴-۵۷۷) .

شکل (۴-۵۷۸)

- اگر بیرون آوردن کپه‌ها با سختی همراه است می‌توانید با استفاده از ضربه‌ی چکش پلاستیکی ، آن‌ها را خارج کنید (شکل ۴-۵۷۸) .

- میل لنگ را بلند کنید و آن را در محل مناسبی قرار دهید
(شکل ۴-۵۷۹).

شکل (۴-۵۷۹)

شکل (۴-۵۸۰)

- کاسه نمدادنهایی را از روی میل لنگ، بیرون آورید.
- بغل یاتاقانی و پوسته‌ی یاتاقان‌های روی بلوکه رانیز خارج
نمایید (شکل ۴-۵۸۰).

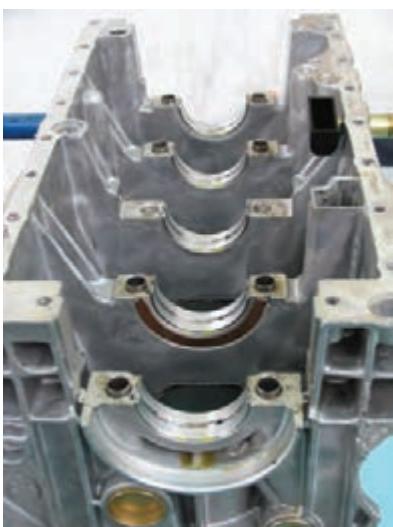
۱-۷۵-۴- رنگ بندی یاتاقان: هر چه در ساخت

قطعات دقیق داشته باشیم، باز هم توانایی هماندازه ساختن آن‌ها کاری بسیار سخت و تقریباً غیرممکن به نظر می‌رسد.
میل لنگ نمونه‌ای از این قطعات است، که قطر محورهای آن را کاملاً یکسان نمی‌توان ساخت. بنابراین، برای ابعاد آن ترانس در نظر می‌گیرند.

از طرف دیگر پس از مدتی کارکرد، محورها به صورت غیر یک‌نواخت ساییده می‌شوند و تفاوت‌هایی در اندازه‌ی قطر و میزان لقی آن‌ها به وجود خواهد آمد. این امر موجب می‌شود که لقی یاتاقان‌ها متفاوت باشد، در حالی که برای افزایش کارایی میل لنگ، باید میزان لقی آن‌ها برابر باشند.

یکی از راههای ایجاد لقی یکسان، استفاده از چند نوع یاتاقان با ضخامت‌های مختلف است و آن‌ها در رنگ‌های مختلف طبقه‌بندی می‌نمایند.

در این روش یاتاقان‌ها به دو دسته‌ی طرف بلوکه و طرف کپه تقسیم می‌شوند (شکل ۴-۵۸۱).

شکل (۴-۵۸۱)

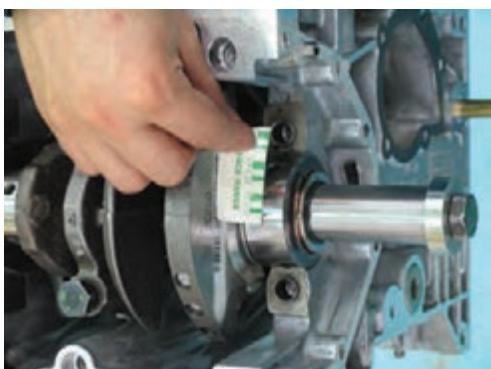
شکل (۴-۵۸۲)

شکل (۴-۵۸۳)

شکل (۴-۵۸۴)

شکل (۴-۵۸۵)

یاتاقان‌های استاندارد و تعمیری روی بلوکه ، فقط به رنگ زرد بوده و یاتاقان‌های استاندارد و تعمیری طرف کپه به رنگ‌های آبی ، سیاه ، سبز و قرمزند .

برای تعیین رنگ یاتاقان هر محور دو راه وجود دارد :

-استفاده از جداول روی بلوکه و میل لنگ

کnar بلوکه و میل لنگ این نوع موتورها ، بارکد هایی حک شده است ، به طوری که از روی حروف و اعداد بارکدها و با استفاده از جدول راهنمای (در دفترچه‌ی تعمیراتی موتور می‌آید) ، رنگ یاتاقان مورد نظر به دست می‌آید .

نکته‌ی مهم آن که این روش فقط برای میل لنگ‌های استاندارد کاربرد داشته است و در مورد میل لنگ تراش داده شده از روش دوم استفاده خواهد شد (شکل ۴-۵۸۲) .

-استفاده از پلاستی گیج

با تعیین لقی هر محور می‌توان رنگ یاتاقان آن را مشخص نمود . برای این کار به شرح زیر عمل می‌شود :

همانطور که اشاره کردیم ، یاتاقان‌های طرف بلوکه زرد رنگ‌اند . بنابراین ، براساس سایز استاندارد و یا تعمیری بودن میل لنگ یک دست یاتاقان زرد روی بلوکه قرار دهید (شکل ۴-۵۸۳) .

در روش پلاستی گیج از یاتاقان‌های گروه A یعنی رنگ آبی ، که مبنای اندازه‌گیری‌اند ، استفاده می‌شود . بنابراین توصیه می‌شود یک دست یاتاقان آبی در دسترس داشته باشد (شکل ۴-۵۸۴) .

پس از نصب یاتاقان‌های زرد ، میل لنگ را روی بلوکه قرار دهید . روی محورها قطعه‌ای پلاستی گیج به اندازه‌ی عرض یاتاقان بگذارید و کپه‌ها را به همراه یاتاقان‌های آبی در جای خود تاگشتوار موردنظر محکم نمایید .

سپس کپه‌ها را باز کنید و میزان له شدن نخ پلاستیکی را توسط خطکش پلاستی گیج اندازه بگیرید (شکل ۴-۵۸۵) .

مقدار لقی (عرض پلاستی گیج) ، گروه یا رنگ یاتاقان را مشخص می کند . با توجه به حالت های زیر ، رنگ یاتاقان را انتخاب نمایید :

شکل (۴-۵۸۶)

- لقی کمتر از 25 mm میلی متر \leftarrow وضعیت محور و یاتاقان را بررسی کنید.
- لقی بین 25 mm تا 38 mm میلی متر \leftarrow یاتاقان آبی (A)
- لقی بین 39 mm تا 50 mm میلی متر \leftarrow یاتاقان سیاه (B)
- لقی بین 51 mm تا 62 mm میلی متر \leftarrow یاتاقان سبز (C)
- لقی بین 63 mm تا 72 mm میلی متر \leftarrow یاتاقان قرمز (D)

به این ترتیب لقی بین یاتاقان ها و محور های آن ، تقریباً یکدیگر برابر خواهند بود .

شکل (۴-۵۸۷)

۴-۷۵-۲-بستن یاتاقان ها: پس از عیوب یابی میل لنگ و انتخاب یاتاقان های مناسب ، برای بستن آن به روش زیر عمل نمایید :

- قطعات میل لنگ را شست و شو دهید و آن ها را خشک کنید . مجاری روغن میل لنگ را حتماً باد بگیرید .

- پوسته ی یاتاقان های اصلی را روی بلوكه نصب کنید و به آن ها روغن بزنید (شکل ۴-۵۸۶).

- میل لنگ را به آرامی روی یاتاقان ها قرار دهید .

- بغل یاتاقان ها را روغن بزنید و طوری قرار دهید که شیار های آن به سمت میل لنگ باشد (شکل ۴-۵۸۷).

- کپه ی یاتاقان ها را آماده کنید و به آن ها روغن بزنید . آن ها را با توجه به جهت و شماره ، در جای خود نصب کنید (شکل ۴-۵۸۸).

شکل (۴-۵۸۸)

شکل (۴-۵۸۹)

شکل (۴-۵۹۰)

شکل (۴-۵۹۱)

نکته: برآمدگی روی کپه‌ها به طرف جلوی موتور باشد.

- توصیه شده است، پیچ کپه‌ها را چسب آبیندی بزنید و سپس آن‌ها را تا آخر بیندید. آنگاه توسط ترک متر پیچ‌ها را تا گشتاور لازم محکم کنید (شکل ۴-۵۸۹).

- با سفت کردن هر یاتاقان میل لنگ را یک دور بگردانید تا از آزاد بودن آن و نصب صحیح یاتاقان و صحت تراش میل لنگ مطمئن شوید.

- در صورتی که دوران میل لنگ سخت شود، باید آن یاتاقان را مجدداً کنترل نمایید.

- کپه‌ای را که دارای بغل یاتاقانی است در آخر بیندید.

- کپه‌ی انتهایی دارای لاستیک آبیندی چکمه‌ای است، آن‌ها را نصب کنید (شکل ۴-۵۹۰).

- پس از طی مراحل فوق و بستن میل لنگ، پیچ‌های ضامن کپه‌ی میانی طرفین بلوکه را نیز بیندید.

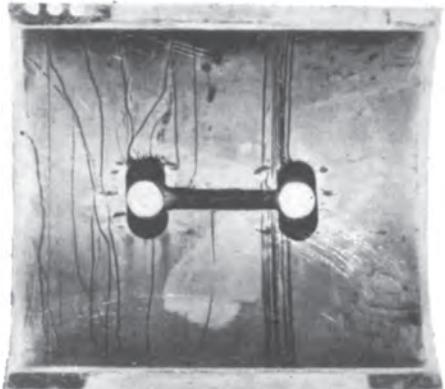
- کاسه نمد انتهایی میل لنگ را چسب بزنید و آن را به وسیله‌ی ابزار مناسب نصب کنید (شکل ۴-۵۹۱).

۴-۷۶ - عیوب یاتاقان‌ها

همان‌طور که می‌دانید، یاتاقان وظیفه دارد از محور میل لنگ محافظت نماید، که در اصطلاح به آن پیش مرگ می‌گویند. زیرا تعویض یاتاقان به مراتب ارزان‌تر از تعمیرات و یا تعویض میل لنگ است، بنابراین زودتر معیوب می‌گردد.

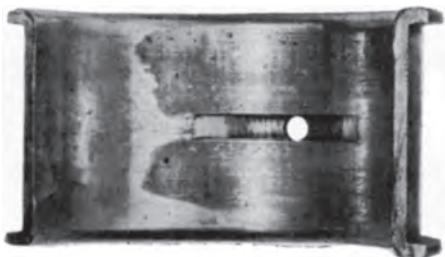
بسیاری از عیوب یاتاقان رامی توان از روی ظاهر آن تشخیص

داد :

شکل (۴-۵۹۲)

- در اثر نفوذ ذرات ریز و درشت ، روی سطح یاتاقان خط می‌افتد . اگر ذره در یاتاقان نفوذ کند ، مانع از خط افتادن روی محور میل لنگ می‌شود (شکل ۴-۵۹۲) .

شکل (۴-۵۹۳)

- سایش غیر یک نواخت در اثر لقی کم ، از عیوب یاتاقان است (شکل ۴-۵۹۳) .

شکل (۴-۵۹۴)

- ممکن است دوران بالا و بار زیاد ، موجب شکستن سطوح یاتاقان شود (شکل ۴-۵۹۵) .

به هر حال اگر روی سطوح یاتاقان آثاری ظاهری چون سوختگی ، ترک ، سایش و خراش مشاهده شد ، باید آن ها را تعویض نمود .

اگر عیوب ظاهری مشاهده نشد ، باید یاتاقان و محور را از نظر سائیدگی و لقی مورد بررسی قرار داد . اندازه گیری های محور میل لنگ را بیان کردیم ، در بخش بعد به موارد کنترل یاتاقان اشاره می نمائیم .

شکل (۴-۵۹۵)

۴-۷۷- آشنایی با لقی مجاز شعاعی و طولی میل لنگ و کاربرد بغل یاتاقانی

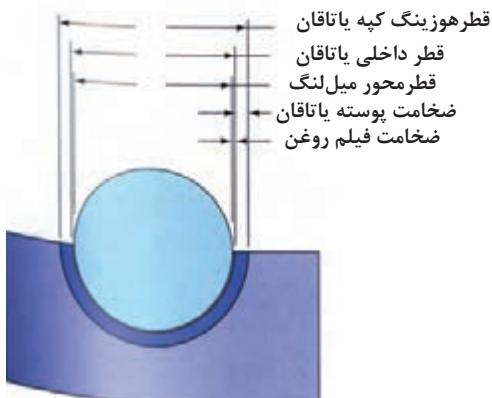
قبل‌اً ذکر شد که اگر میل لنگ موتور تراش داده شود، یاتاقان اندرسایز استفاده می‌شود. برای هر سه حالت زیر کنترل لقی یاتاقان صورت می‌گیرد:

- میل لنگ بدون تراش و استفاده از یاتاقان قبلی

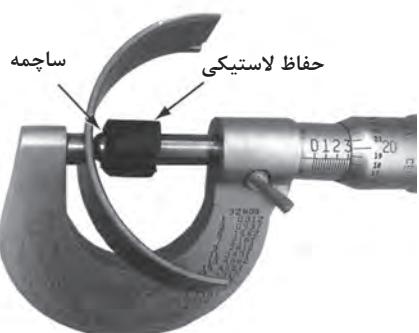
- میل لنگ بدون تراش و استفاده از یاتاقان جدید

- میل لنگ تراش خورده و استفاده از یاتاقان اندرسایز

نکته: در تعمیر اساسی موتور، اگر میل لنگ سالم باشد، مقرون به صرفه است که یاتاقان‌ها تعویض گردند، یعنی حالت اول حذف و حالت دوم جای‌گزین شود (شکل ۴-۵۹۶).

شکل (۴-۵۹۶)

شکل (۴-۵۹۷)

شکل (۴-۵۹۸)

۴-۷۷-۲- کنترل لقی یاتاقان: همان طور که می‌دانید، اگر محور را به یک طرف فشار دهیم به فاصله‌ی بین طرف دیگر محور و یاتاقان، که حداقل میزان آن است، لقی یاتاقان می‌گویند.

برای اندازه‌گیری لقی یاتاقان سه روش وجود دارد:

- استفاده از میکرومتر و ساعت اندازه‌گیر

در این روش هر کدام از کپه‌ها را به همراه یاتاقان، ولی بدون میل لنگ و مطابق شماره و جهت، در جای خود می‌بندند و پیچ‌های آن را تا گشتاور لازم محکم می‌کنند (شکل ۴-۵۹۸).

۴-۷۸- برای اندازه‌گیری ضخامت یاتاقان راههای دیگری وجود دارد، با استاد خود مشورت کنید.

شکل (۴-۵۹۹)

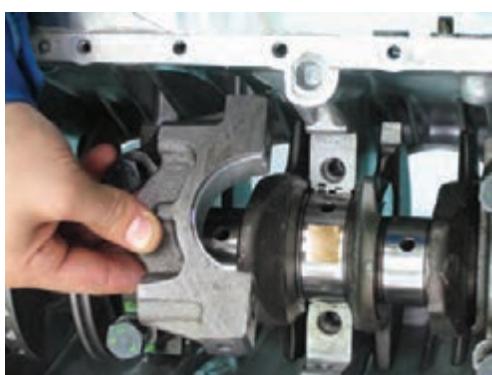
سپس قطر یاتاقان را به وسیله‌ی ساعت در جهت‌های عمودی و افقی اندازه‌گیری می‌نمایند.

اندازه‌های به دست آمده‌ی قطر محور میل‌لنگ را مطابق آنچه در بخش (۴-۷۴) ذکر شد، با قطر یاتاقان مقایسه کنید. اختلاف اعداد، میزان لقی را نشان می‌دهد (شکل ۴-۵۹۹).

شکل (۴-۶۰۰)

ممکن است لقی یاتاقان به صورت دو عدد حداقل و حداکثر به دست آید. در این شرایط هر دو عدد را با اندازه‌ی مجاز مقایسه می‌کنند (شکل ۴-۶۰۰).

شکل (۴-۶۰۱)

-روش لایه‌گذاری: این روش برای مواقعی که میکرومتر و ساعت اندازه‌گیر در اختیار ندارید مورد استفاده قرار می‌گیرد. منظور از لایه‌گذاری استفاده از ورقه‌هایی نازک از جنس فلزاتی چون برنز است.

مقداری از ورقه را به ضخامت ۵٪ میلی‌متر، به طول ۱۵ میلی‌متر و پهنای کمتر از یاتاقان، جدا کنید و پس از آغشته کردن با روغن، روی محور می‌گذارند (شکل ۱-۶۰۱).

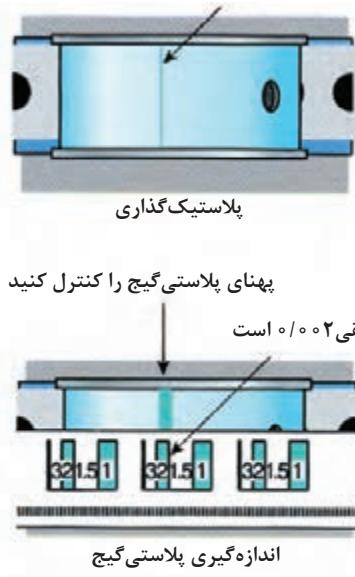

شکل (۴-۶۰۲)

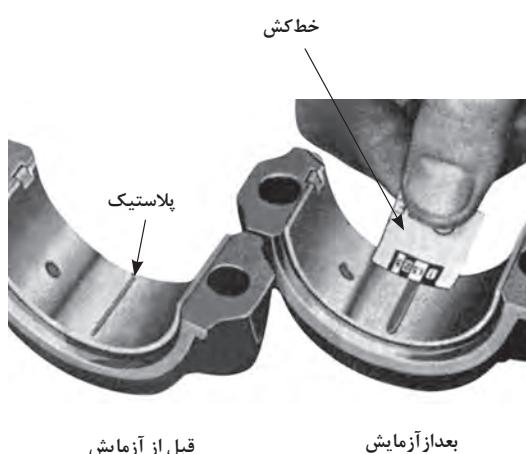
سپس کپه یاتاقان را تا گشتاور لازم محکم می‌نمایند. اگر میل‌لنگ کمی سفت باشد ولی به طور مداوم بچرخد، لقی یاتاقان ۵٪ میلی‌متر خواهد بود. اگر میل‌لنگ در جای خود سفت شود، لقی آن کمتر است و با استفاده از لایه‌ای نازک‌تر، مجدداً لقی را اندازه می‌گیرند.

در صورتی که میل‌لنگ در جای خود لقی زیادی داشته باشد اندازه‌گیری را با لایه‌ای ضخیم‌تر تکرار می‌نمایند (شکل ۲-۶۰۲).

به اندازه‌ی پهنهای یاتاقان پلاستی
گیج در وسط محور قرار دهد.

شکل (۴-۶۰۳)

شکل (۴-۶۰۴)

شکل (۴-۶۰۵)

- استفاده از پلاستی گیج : یکی از ساده‌ترین روش‌هایی که رواج یافته، استفاده از پلاستی گیج است. با این روش مختصراً (دربخش ۴-۶۲) آشنا شده‌اید.

سطح یاتاقان و محورهای میل لنگ را کاملاً خشک می‌کنند. سپس، قطعه‌ای از پلاستیک مخصوص را به اندازه‌ی پهنهای یاتاقان روی محور آن قرار می‌دهند. آن‌گاه کپه را تا گشتاور مورد نظر محکم می‌نمایند. نکته: در این حالت میل لنگ نباید هیچ حرکتی داشته باشد. پس از بازکردن و برداشتن کپه‌ها، پلاستیک روی یاتاقان و یا محور، به صورت پهن شده باقی می‌ماند (شکل ۴-۶۰۳).

توسط خط‌کش مخصوص پلاستی گیج، پهنهای آن را اندازه‌می‌گیرند. عدد نوشته شده رو به روی ضخامت موردنظر، مقدار لقی یاتاقان است.

پلاستی گیج، در چند رنگ دسته بندی می‌شود:

رنگ سبز ← لقی ۰/۰۲۵ تا ۰/۰۷۵ میلی‌متر ← سواری سبک
رنگ قرمز ← لقی ۰/۰۵ تا ۱/۱۵ میلی‌متر ← خودروی متوسط
رنگ آبی ← لقی ۱/۰/۰۲۲ تا ۰/۰۲۲ میلی‌متر ← خودروی سنگین.
اگر لقی اندازه‌گیری شده با یکی از روش‌های فوق، بیش از حد لازم باشد، باید یاتاقان تعویض شود یا میل لنگ تراش داده شده و یاتاقان اندرسایز استفاده گردد (شکل ۴-۶۰۴).

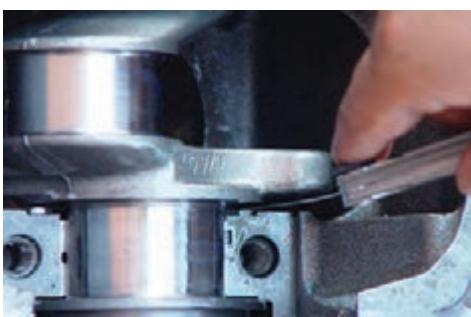
یادآوری می‌شود که اگر موتور دارای رنگ‌بندی یاتاقان باشد، رنگ‌های دیگر را آزمایش نمایید. (بخش قبل).

۴-۷۷-۳-کنترل لقی طولی میل لنگ: برای بستن میل لنگ، لقی طولی آن را کنترل می‌نمایند. می‌دانید که در صورت داشتن لقی بیش از حد، میل لنگ با لرزش و سروصدای کار خواهد کرد.

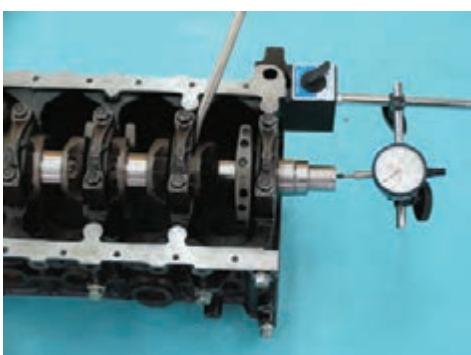
برای کنترل مقدار آن چند روش وجود دارد:
- اندازه‌گیری یاتاقان : در این روش دهانه‌ی میل لنگ را در محوری که بغل یاتاقانی قرار می‌گیرد توسط میکرومتر داخلی یا اندازه‌گیر تلسکوپی مشخص می‌کنند (شکل ۴-۶۰۵).

شکل (۴-۶۰۶)

شکل (۴-۶۰۷)

شکل (۴-۶۰۸)

با اندازه‌گیری پهنه‌ی کپه ، در حالی که بغل یاتاقانی روی آن نصب شده و به دست آوردن اختلاف این دو عدد ، مقدار لقی طولی میل‌لنگ محاسبه می‌شود (شکل ۴-۶۰۶) .

- استفاده از فیلر: میل‌لنگ را همراه بغل یاتاقانی می‌بندند

و سپس توسط اهرم آن را به یک طرف فشار می‌دهند . حال توسط فیلر فضای بین میل‌لنگ و بغل یاتاقانی اندازه‌گیری می‌شود که نشان دهنده‌ی لقی طولی میل‌لنگ است (شکل ۴-۶۰۷) .

- ساعت اندازه‌گیر: با این روش دقیق‌ترین اندازه‌ی لقی

طولی میل‌لنگ به دست می‌آید . میل‌لنگ را همراه بغل یاتاقانی روی موتور سوار می‌کنند و کپه‌های آن را می‌بندند . ساعت اندازه‌گیر روی بلوكه نصب می‌گردد . شاخص ساعت را روی میل‌لنگ صفر می‌کنند و توسط اهرمی میل‌لنگ را به چپ یا راست هدایت می‌کنند (شکل ۴-۶۰۸) .

در این حالت انحراف عقریه ساعت میزان لقی طولی میل‌لنگ است . در صورتی که لقی بیش از اندازه باشد ، از بغل یاتاقانی جدید و یا اورسایز استفاده می‌شود . سپس لقی طولی را مجدداً کنترل می‌نمایند .

مقدار لقی طولی مجاز ، بسته به نوع موتور ، معمولاً بین $۰/۰۸$ تا $۰/۳$ میلی‌متر است .

۴-۷۸- دستورالعمل باز و بست میل لنگ و تشخیص شیوه‌ی تراش آن

زمان: ۲ ساعت

ابزارهای موردنیاز:

میکرومتر، پلاستیکیج، ساعت اندازه‌گیر، ابزارهای عمومی.

نکات اینمنی:

- برای استفاده از ابزارهای اندازه‌گیری، آن‌ها را به طور قائم نگه دارید.

- قبل از انجام مراحل زیر، میل لنگ را کاملاً تمیز نمائید.

در بخش‌های قبل، دستورالعمل باز کردن و بستن یاتاقان‌ها و میل لنگ را شرح دادیم. همچنان با عیوب‌یابی یاتاقان‌ها و میل لنگ آشنا شدیم.

اینک از طریق یک مثال عددی با چگونگی تشخیص نوع تراش و تعویض یاتاقان آشنا می‌شویم.

فرض بر این است که لقی مجاز یاتاقان موتور بازشده $0/025$ تا $0/05$ میلی‌متر است. با هر روشی که می‌توانید و شرح آن در بخش‌های قبلی ذکر شد، لقی یاتاقان‌ها را اندازه بگیرید (شکل ۴-۶۰۹).

اگر لقی یکی از یاتاقان‌ها $0/11$ میلی‌متر باشد، بیش از حد مجاز است. در چنین شرایطی پوسته یاتاقان‌ها را عوض و یک دست یاتاقان جدید تهیه کنید.

برای آن که بدانید پوسته یاتاقان، استاندارد یا تعمیری است به ضخامت یا علامت پشت آن توجه نمائید (شکل ۴-۶۱۰).

اندازه‌ی یاتاقان معمولاً پشت آن حک می‌گردد.

پس از نصب یاتاقان جدید، مجدداً لقی محور را مشخص کنید.

در صورتی که مقدار لقی در حد مجاز باشد (کمتر از $0/05$ میلی‌متر) یاتاقان انتخاب شده برای موتور مناسب است ولی اگر لقی بیش از حد مجاز باشد، میل لنگ را تراش دهید و یک دست یاتاقان اندرسایز انتخاب کنید (شکل‌های ۴-۶۱۱ و ۴-۶۱۲).

شکل (۴-۶۰۹)

شکل (۴-۶۱۰)

شکل (۴-۶۱۱)

شکل (۴-۶۱۲)

شکل (۴-۶۱۳)

بديهی است اگر لقی یاتاقان‌ها با يكديگر متفاوت باشند، ملاک برای تراش ميل لنگ ، بيشترین لقی ممکن است . در نتیجه اگر یاتاقانی بيش از اندازه‌ی يك تراش يعني $0/25$ ميلی‌متر لقی داشته باشد ، ميل لنگ را تراش دوم می‌دهند و از یاتاقان با دو شماره‌ی اندرسايز استفاده می‌کنند . پس از تعیین تراش و انجام تعمیرات و اصلاح یاتاقان‌ها ، مطابق آنچه در بخش (۴-۷۵) ذکر شد ، از طریق رنگ‌بندی یاتاقان اقدام به بستن ميل لنگ نمائید (شکل ۴-۶۱۳) .

۴-۷۹-دستورالعمل تنظیم ميل لنگ در جایگاه خود

زمان: ۲ ساعت

ابزارهای موردنبیاز :

ترک‌متر ، ساعت اندازه‌گیر ، فيلر

نکات ایمنی :

-روغن کاری ميل لنگ هنگام سوار کردن به دوام و طول عمر آن کمک می‌کند .

می‌دانید که دوفاکتور اساسی در صحیح کار کردن ميل لنگ ، تمیزی کار و تنظیم بودن یاتاقان هاست ، که هنگام بستن ميل لنگ باید به آن‌ها توجه شود .

پس از تعمیرات و تعیین رنگ یاتاقان‌ها ، برای بستن توصیه‌هایی شده است که ذکر آنها در اینجا الزامی است :

- یاتاقان‌ها را روغن بزنید و سپس در جای خود سوار کنید (شکل ۴-۶۱۴) .

- بغل یاتاقانی‌ها را در کنار کپه قرار دهید .

- پیچ یاتاقان‌ها را تا گشتاور موردنظر محکم کنید . به جز کپه‌ای که دارای بغل یاتاقانی است و لازم است آن را فقط با دست محکم نمائید (شکل ۴-۶۱۵) .

- پس از بستن هر کپه ، چرخش ميل لنگ را کنترل کنید .

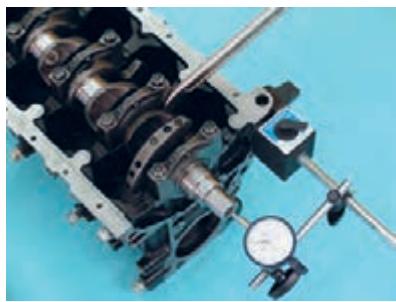
- سپس ميل لنگ را به چپ و راست هدایت کنید تا بغل

شکل (۴-۶۱۴)

شکل (۴-۶۱۵)

شکل (۴-۶۱۶)

شکل (۴-۶۱۷)

زمان: ۱ ساعت

شکل (۴-۶۱۸)

یاتاقانی در محل خود سوار گردد و آنگاه پیچ‌ها را محکم نمائید.

- لقی طولی میل‌لنگ را مجدداً کنترل کنید
(شکل ۴-۶۱۶).

- در صورتی که لقی شعاعی یاتاقانی، کمتر از حد باشد،
میل‌لنگ در آن یاتاقان سفت حرکت می‌کند. در موتورهایی که
دارای یاتاقان‌های رنگی با خصوصیات متفاوت‌اند، با تغییر رنگ
یاتاقان لقی را تنظیم کنید (شکل ۴-۶۱۷).

- در موتورهایی که قادر به بندی یاتاقان هستند، با استفاده
از لایه‌گذاری (لاتون^{۲۰}) لقی را تنظیم می‌نمایند. به این عمل
آب‌بندی میل‌لنگ می‌گویند.

- شاتون را به همین ترتیب روی میل‌لنگ آب بندی
می‌کنند.

۴-۸۰ دستورالعمل درآوردن و جازدن کاسه نمد سر میل‌لنگ و استفاده از ابزار مخصوص ابزارهای موردنیاز:

ابزارهای عمومی، ابزار مخصوص کاسه‌نمد و چسب آب‌بندی.

نکات ایمنی:

- برای جازدن کاسه نمد باید از ابزار مخصوص استفاده کرد
و از وارد آوردن ضربه و نیروی غیرمتعارف به کاسه نمد خودداری
شود.

برای خارج کردن کاسه نمد به روش زیر عمل کنید:
- اگر موتور روی خودرو سوار باشد باید گیربکس، کلاچ و
فلایویل باز شوند. آن‌گاه کاسه نمد در دسترس خواهد بود
(شکل ۴-۶۱۸).

- اگر موتور را پیاده کرده باشید، بهتر است یاتاقان انتهایی
میل‌لنگ را باز و به راحتی کاسه نمد را خارج کنید.
برای نصب مجدد نکات زیر را رعایت کنید.

-۲۱ لاتون ورقه‌های بسیار نازک فلزی از جنس آلومینیم یا برنز است که بین کپه‌ها یا بین یاتاقان و کپه قرار می‌گیرد.

شکل (۴-۶۱۹)

- محل نشست کاسه نمد روی بلوکه و کپه را خوب تمیز نمایید.

- به لبه خارجی کاسه نمد چسب و به لبهی داخلی آن روغن بزنید. (چسب زدن اجباری نیست) ، شکل (۴-۶۱۹).

- همان طور که پیچ های کپه شل هستند کاسه نمد را روی میل لنگ بگذارید.

- توسط ابزار مخصوص ، کاسه نمد را جا بزنید و از صاف بودن آن مطمئن شوید (شکل ۴-۶۲۰).

- حال کپه را در جای خود ببندید و پیچ های آن را تا گشتاور لازم محکم نمایید.

اگر کاسه نمد جلوی میل لنگ خراب شود روغن به قسمت تسممه تایم نشت می کند و ضمن کاهش روغن موتور ، امکان رد کردن تسممه و به هم خوردن تایمینگ وجود دارد.

برای تعویض این کاسه نمد ، پولی ، قاب و دنده سر میل لنگ را باز و سپس توسط پیچ گوشته کاسه نمد را خارج کنید .
- لبهی سینی جلو را تمیز کنید.

- به کاسه نمد جدید چسب آب بندی بزنید (شکل ۴-۶۲۱).

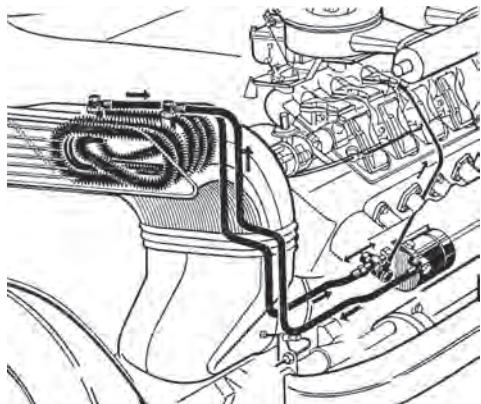
شکل (۴-۶۲۱)

- در صورت نداشتن چسب ، لبه های کاسه نمد را روغن بزنید و توسط ابزار مخصوص مطابق شکل (۴-۶۲۲) آن را آرام نصب کنید.

شکل (۴-۶۲۲)

۴-۸۱-۴- مدار روغن موتور

شکل (۴-۶۲۳)

تاکنون دانسته‌اید، روغن و روغن‌کاری در موتور نقش بسیار حیاتی دارد و علاوه بر روانکاری قطعات و کاهش نیروی اصطکاک، وظایف دیگری نیز بر عهده دارد.

برخی از وظایف دیگر روغن عبارت‌اند از:

- خنک‌کاری قطعات (به طوری که بعضی از خودروها دارای رادیاتور روغن‌اند) (شکل ۴-۶۲۳).

- جلوگیری از خوردگی قطعات

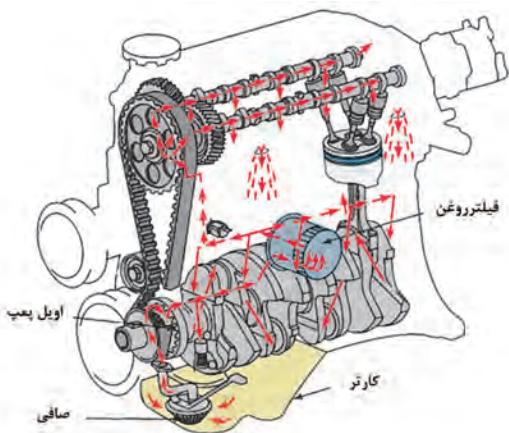
- جلوگیری از ضربه‌ی مستقیم قطعات به یکدیگر و کاهش فرسودگی

- نشت‌بندی رینگ، پیستون و سیلندر و به طور کلی آببندی موتور

- جلوگیری از زنگزدگی قطعات

- تمیز کردن قطعات و گرفتن رسوب بین آن‌ها (یکی از دلایل سیاه شدن روغن موتور است).

- کاهش سروصدای موتور و نرم کار کردن آن و... (شکل ۴-۶۲۴).

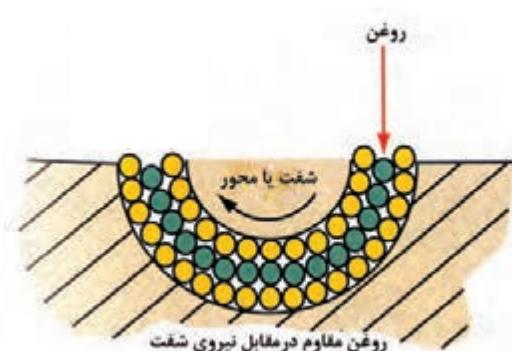
شکل (۴-۶۲۴)

۴-۸۱-۱- انواع روغن: برای آن که روغن بتواند تحت شرایط سخت و ظایف فوق را انجام بدهد و خواص خود را حفظ کند به آن مواد افزودنی اضافه می‌کنند.

دمای پائین (زمستان)، دمای بالا (تابستان)، تحت بار یا دور زیاد کار کردن را می‌توان از شرایط سخت موتور دانست.

بنابراین برای خودروهای مختلف و شرایط کاری متفاوت انواع روغن پیش‌بینی شده است. مهم‌ترین فاکتور تشخیص روغن، ویسکوزیته^{۲۲} آن است.

ویسکوزیته یا گران روی عبارت است از مقاومت روغن در مقابل جریان یافتن، که به طور ساده به آن غلظت می‌گویند (شکل ۴-۶۲۵).

شکل (۴-۶۲۵)

روغن چند ویسکوزیته‌ای	روغن یک ویسکوزیته‌ای	دماهی محیط C
SAE 10 W-30	SAE 20	-
SAE 10 W-40		
SAE 10 W-30	SAE 20 W	-20
SAE 10 W-40		
SAE 5W-40	SAE 40 W	+40
SAE 5 W-50	SAE 50 W	

شکل (۴-۶۲۶)

انجمن مهندسین خودرو (SAE) روغن‌ها را براساس مقدار ویسکوزیته و خواص دیگر طبقه‌بندی نموده و به صورت یک استاندارد معرفی کرده‌اند.

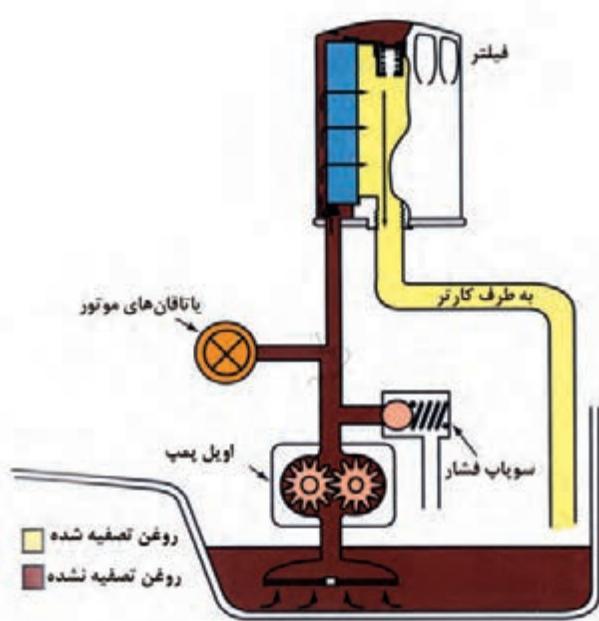
روغن را در دماهی $f^{\circ} C$ (۱۷/۵) - یعنی شرایط زمستانی آزمایش نموده، بنابراین با حرف W^{24} علامت‌گذاری کرده‌اند.

هر چه عدد استاندارد کمتر باشد، روغن دارای ویسکوزیته‌ای پائین‌تری است و برای شرایط زمستان مناسب است. ولی هر چه عدد آن بیش‌تر باشد، ویسکوزیته نیز بالاتر است و برای گرمای تابستان مناسب خواهد بود (شکل ۴-۶۲۶).

امروزه با توجه به شرایط متفاوت آب و هوایی و جابه‌جایی خودروها در مناطق مختلف، روغن‌هایی با خواص متغیر تولید می‌شود.

به این روغن‌ها اتوماتیک و یا چهار فصل می‌گویند.

یعنی در دماهی بالا، روغن خاصیت تابستانی دارد ولی در دماهی پائین خواص زمستانی پیدا می‌کند.

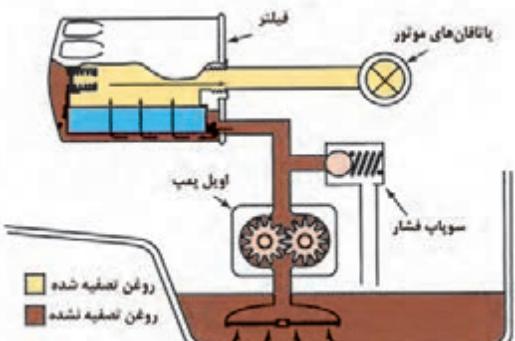

شکل (۴-۶۲۷)

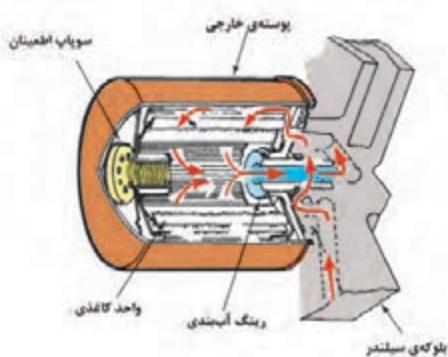
۴-۸۱-۴- انواع مدار روغن: مدار روغن شامل کارترا، صافی، اویل پمپ، سوپاپ فشار، فیلتر، کانال‌های روغن موتور و فشنگی روغن است. ترتیب قرارگرفتن اجزای فوق در موتورها، متفاوت است.

به طور کلی دوسیستم روغن کاری کاربرد بیش‌تری داشته است.

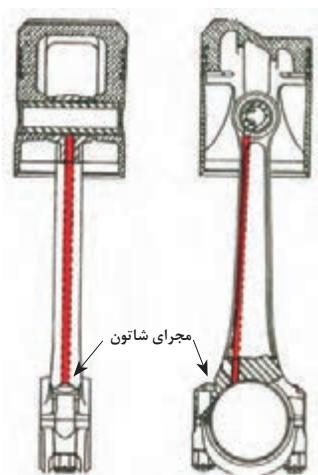
- سیستم مدار فرعی: این مدار در موتورهای قدیمی تر استفاده شده است. همان طور که در شکل (۴-۶۲۷) مشاهده می‌کنید، روغن از صافی و اویل پمپ و سوپاپ فشار عبور می‌کند و از طریق کانالی، یاتاقنهای و دیگر قطعات موتور را روغن‌کاری نماید. از مجرایی دیگر روغن به فیلتر می‌رود و پس از تصفیه شدن به کارترا باز می‌گردد.

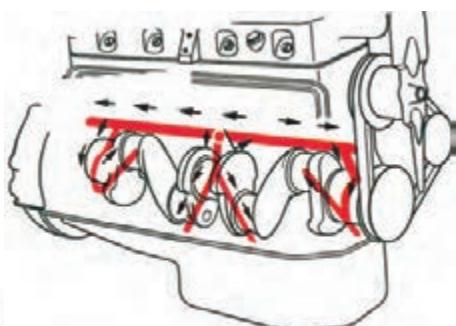
شکل (۴-۶۲۸)

شکل (۴-۶۲۹)

شکل (۴-۶۳۰)

شکل (۴-۶۳۱)

در این روش فقط ۱۰٪ از روغن خروجی پمپ تصفیه می‌گردد. ضمن آن که فشار مدار روغن کاری قطعات موتور زیاد نیست. اما از محاسن آن روغن کاری قطعات تحت هر شرایط و به صورت تمام وقت است.

- سیستم مدار سری: امروزه در موتورها از مدار سری استفاده می‌شود. در شکل (۴-۶۲۸) مشاهده می‌گردد که تمام روغن پمپ شده از فیلتر عبور می‌کند و پس از تصفیه شدن به قطعات موتور میرسد.

در این مدار اگر فیلتر مسدود شود، روغن به قطعات نمی‌رسد و خسارت زیادی وارد می‌گردد. بنابراین، اولاً فیلتر را طوری طراحی کرده‌اند که ذرات بسیار ریز را عبور می‌دهد و زود مسدود نمی‌گردد و ثانیاً فیلتر دارای سوپاپ فرعی (سوپاپ اطمینان) نیز هست. در چنین موقعی روغن از آن سوپاپ عبور کرده و به صورت تصفیه نشده به قطعات می‌رسد و از سوختن آن‌ها جلوگیری می‌کند (شکل (۴-۶۲۹)).

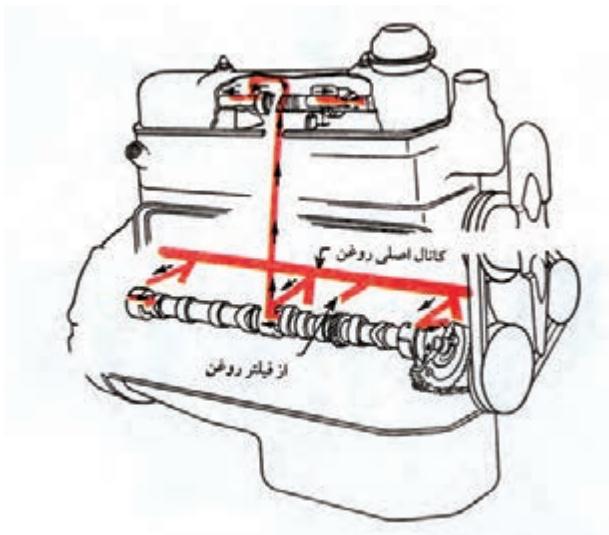
روغن کاری موتورها مشابه یکدیگرند. اما تفاوت‌های جزئی بین آن‌ها وجود دارد.

برای مثال، در موتوری که گژن پین به صورت شناور یا پرس در پیستون باشد، وسط شاتون دارای مجرای روغن کاری است (شکل (۴-۶۳۰)).

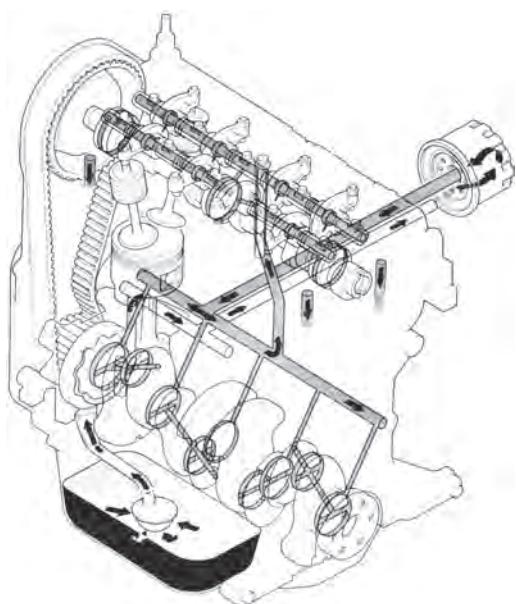
در حالی که اگر گژن پین روی شاتون پرس گردد مجرای روغن کاری گژن پین در میانه‌ی شاتون حذف می‌شود. اینک نمونه‌هایی از مدارات روغن کاری موتور را بیان می‌کنیم.

تقریباً در تمام موتورها روغن پمپ شده به وسیله‌ی فیلتر تصفیه می‌شود وارد کanal اصلی می‌گردد.

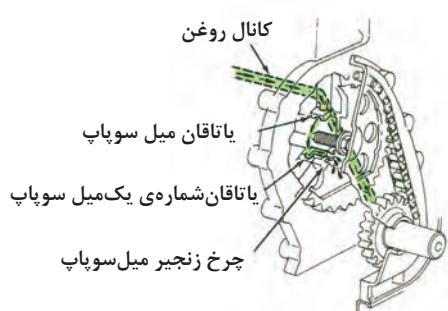
کanal اصلی روغن مجرایی است که در طول بلوکه قرار دارد و به تمام یاتاقان‌های اصلی میل‌لنگ متصل می‌گردد (شکل (۴-۶۳۱)).

شکل (۴-۶۳۲)

شکل (۴-۶۳۳)

شکل (۴-۶۳۴)

روغن پس از روان کاری یاتاقان‌های ثابت، وارد محور متحرک می‌شود و یاتاقان‌های متحرک را روغن کاری می‌کند . سپس به دیواره‌ی سیلندر پاشیده می‌شود و یا گژن پین را روغن کاری نماید و از مکان‌های فوق داخل کارت می‌ریزد .

اگر میل بادامک موتور در بلوكه باشد ، روغن کاری محورهای آن هر کدام از کanal اصلی تأمین می‌گردد ، اما بادامک‌های آن از طریق پاشش روغن‌های برگشتی روغن کاری می‌شود (شکل ۴-۶۳۲) .

نکته‌ی قابل ذکر آن که بعضی از قطعات به روغن کاری تحت فشار نیاز دارند ، مانند یاتاقان‌ها و برخی دیگر از طریق پاشش روغن ، روانکاری می‌شوند مانند بادامک‌ها و سیلندر . روغن کاری اسبک‌ها از طریق لوله‌ای که به کanal اصلی متصل شده است ، صورت می‌گیرد .

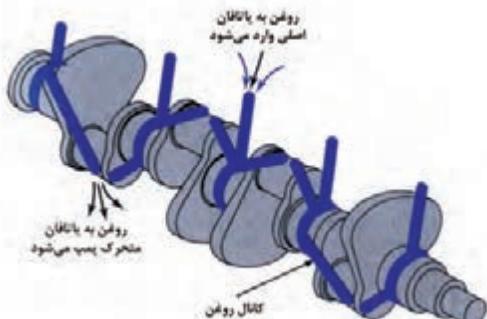
در بعضی از موتورهای میل بادامک زیر ، این لوله به یاتاقان میانی میل بادامک متصل است . از طریق اسبک ، سوپاپ‌ها و یا میل تایپت روغن کاری می‌شود .

در موتورهای میل بادامک رو از کanal اصلی ، روغن برای محورهای میل بادامک و در صورت وجود اسبک ، برای آنها نیز ارسال می‌گردد (شکل ۴-۶۳۳) .

در موتورهایی که دارای زنجیر تایم هستند ، چرخ زنجیر نیاز به روغن کاری دارد . بنابراین از طریق یک لوله‌ی سرکج ، روغن مدار به روی زنجیر پاشیده می‌شود . این در حالی است که تسممه‌ی تایم نیاز به مدار روغن ندارد (شکل ۴-۶۳۴) .

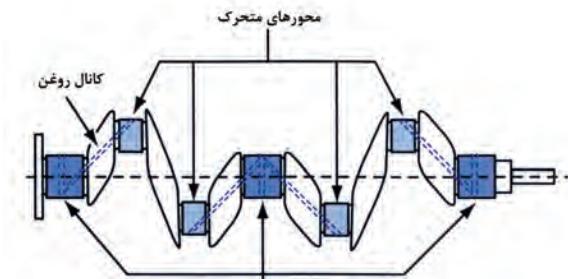
در نهایت روغن کاری پیستون ، رینگ‌ها و دیواره‌ی سیلندر از طریق پاشش مجرای شاتون و لنگ‌های میل‌لنگ صورت می‌گیرد .

۴-۸۲-کanal روغن کاری میل لنگ شاتون و گزن پین

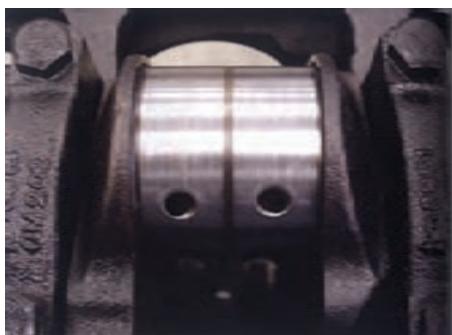
شکل (۴-۶۳۵)

در بخش قبل اشاره شد که تقریباً در تمام موتورها روغن کاری میل لنگ از طریق کanal اصلی صورت می‌گیرد . یعنی تمام یاتاقان‌های ثابت میل لنگ به کanal اصلی روغن متصل‌اند. روغن اطراف محور اصلی را می‌گیرد و از طریق مجرای آن وارد محور متحرک و یاتاقان شاتون می‌گردد (شکل ۴-۶۳۵) .

شکل (۴-۶۳۶)

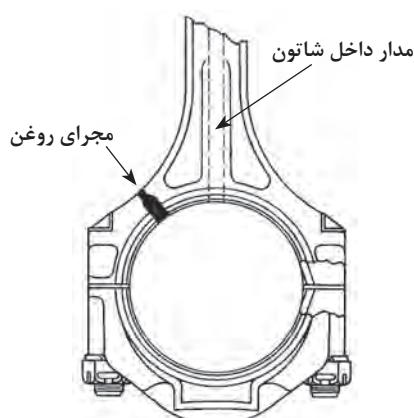
در موتورهای چهار سیلندر معمولاً مجرای روغن هر محور اصلی ، به یک محور متحرک راه دارد و فقط یاتاقان ثابت میانی یا انتهایی بدون مجراست .

شکل (۴-۶۳۷)

در نمونه‌هایی دیگر اگر میل لنگ دارای سه محور ثابت باشد از این محورها روغن کاری یاتاقان‌های متحرک مجاور (یعنی از ثابت یک به متحرک یک ، از ثابت دو به متحرک ۲ و ۳ و از ثابت ۳ به متحرک ۴) صورت می‌گیرد (شکل ۴-۶۳۶) .

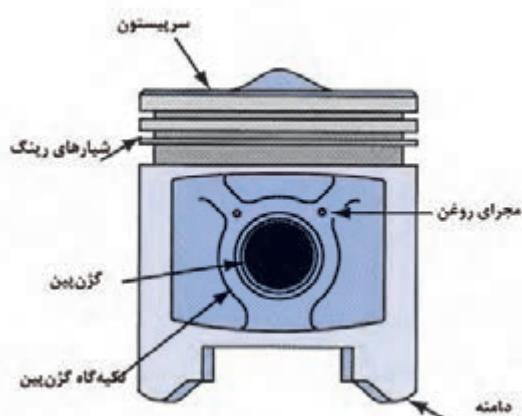
در موتورهای V شکل روی هر محور متحرک میل لنگ دو شاتون وجود دارد. بنابراین در آنها دو مجرای روغن کاری که به یاتاقان ثابت مجاور خود راه دارد ، تعییه شده است (شکل ۴-۶۳۷) .

شکل (۴-۶۳۸)

به هر حال روغن‌های نشت کرده از یاتاقان‌های اصلی و متحرک به کارتراز می‌گردند. هم چنین روغن محور متحرک اگر مقابل مجرای سمت چپ شاتون قرار گیرد (هنگامی که شاتون نقطه‌ی مرگ بالا است) دیواره‌ی سیلندر را روغن کاری می‌کند^{۲۵} (شکل ۴-۶۳۸) .

۲۵-در شرایطی این اتفاق می‌افتد که در شاتون مجرای کناری تعییه شده باشد.

شکل (۴-۶۳۹)

زمان: ۳ ساعت

گژن پین به دو روش روغن کاری می‌شود . در موتورهایی که گژن پین ، داخل پیستون پرس و یا تمام شناور است ، از طریق مجرای میانی شاتون به صورت تحت فشار روغن کاری می‌گردد ولی در موتورهایی که گژن پین در شاتون پرس شده از طریق پاشش یا ریختن روغن رینگها به روی آن ، روانکاری می‌گرددند^{۲۶} (شکل ۴-۶۳۹) .

۴-۸۳ - دستورالعمل عیب‌یابی و رفع عیب مدارات روغن کاری

ابزارهای مورد نیاز :

ابزارهای عمومی ، آچار فیلتر ، فشارسنج ، چسب آببندی نکات ایمنی :

- مدار روغن موتور باید به صورت مداوم مورد بررسی قرار گیرد .

شکل (۴-۶۴۰)

- در صورت بروز عیب در مدار روغن به سرعت باید آن را رفع نمود .

وجود عیب در مدار روغن کاری می‌تواند خسارت سنگینی به همراه داشته باشد ، چرا که موجب گردیدن قطعاتی چون پیستون داخل سیلندر و میل لنگ در یاتاقان‌ها خواهد شد . پس عیب‌یابی آن اهمیت ویژه‌ای دارد (شکل ۴-۶۴۰) .

می‌دانید که پس از مدتی کار کرد ، روغن و فیلتر را تعویض می‌نمایند . در صورت تعویض نکردن به موقع روغن و فیلتر ، عیوبی در موتور ایجاد می‌شود که ناشی از کاهش کارایی و کثیف بودن روغن موتور است .

۲۶-در بعضی از موتورها هردو مجرای میانی و جانبی شاتون وجود دارد

برخی از عیوبی که روغن آلوده به وجود می‌آورد عبارت‌اند از :

- خط افتادن یاتاقان‌ها و قطعات دیگر موتور (شکل ۴-۶۴۱).

شکل (۴-۶۴۱)

- خنک‌کاری غیرصحیح قطعات و داغ کردن آن‌ها
- ایجاد گرفتگی در فیلتر و افت فشار روغن بنابراین روغن آلوده را باید به موقع تعویض نمود.

از رایج‌ترین عیوب مدار روغن کاری افت فشار آن است.

مقدار فشار روغن را از طریق درجهٔ روغن جلوی راننده می‌توان تشخیص داد.

افت فشار به دلایل زیر به وجود می‌آید:

- گرفتگی در صافی اویل پمپ (شکل ۴-۶۴۲).

- خراب شدن سوپاپ فشار روغن

- خرابی در اویل پمپ

- گرفتگی در فیلتر روغن

- لقی و روغن‌ریزی زیاد در یاتاقان‌ها

- کم شدن روغن موتور

افت فشار روغن باعث نرسیدن به موقع آن به قطعات موتور به خصوص قطعات سرسیلندر می‌گردد و در نتیجه سایش شدید یا حتی گریپاژ در آن‌ها به وجود خواهد آمد (شکل ۴-۶۴۳).

جهت عیب‌یابی به طریق زیر عمل کنید:

- پس از روشن کردن موتور اجازه دهید گرم شود.

- پس از خاموش کردن موتور، فشنگی روغن را باز کنید.

- به جای فشنگی، فشارسنج مناسب مدار روغن را ببندید.

- سپس موتور را روشن کنید و مقدار فشار را اندازه بگیرید.
حدوداً فشار بین $\frac{2}{5}$ الی $\frac{3}{5}$ اتمسفر مجاز است ولی آن را

با عدد کاتالوگ مقایسه کنید (شکل ۴-۶۴۴).

در صورت کم بودن فشار مواردی را که ذکر شد بررسی کنید.

شکل (۴-۶۴۲)

شکل (۴-۶۴۳)

شکل (۴-۶۴۴)

شکل (۴-۶۴۵)

اگر فشار بیش از حد باشد ، در قطعات خسارت ایجاد شده است و همچنین موجب روغن سوزی می گردد .

زیاد بودن فشار به دلایل زیر است :

- چسبندگی و خرابی سوپاپ فشار

- گرفتگی در یکی از مدارات بعد از فیلتر

بنابراین در صورت زیاد بودن فشار روغن، سوپاپ فشار و کلیهی مجاری روغن موتور را بررسی کنید و از سالم بودن آن ها مطمئن شوید (شکل ۴-۶۴۵) .

شکل (۴-۶۴۶)

تشخیص کاهش مقدار روغن از طریق بازدید مداوم گیج روغن امکان پذیر است .

کم شدن روغن موجب افت فشار و نقص در سیستم

روغن کاری موتور می گردد (شکل ۴-۶۴۶) .

دلایل کاهش روغن عبارت اند از :

- روغن سوزی موتور

- روغن ریزی موتور

روغن سوزی موجب افت قدرت و آلوده کردن محیط و همچنین رساندن خسارت به قطعات موتور می گردد . تشخیص

آن از طریق دود موتور امکان پذیر است ، به این شرح :

الف) خروج دود آبی رنگ از اگزووز نشانهی روغن سوزی است (شکل ۴-۶۴۷) .

شکل (۴-۶۴۷)

ب) خروج دود سیاه نشانهی تنظیم نبودن سوخت موتور است .

ت) خروج دود سفید ، شبیه بخار آب (به خصوص در زمستان) نشانهی سالم بودن موتور است .

برای رفع روغن سوزی ، رینگ‌ها ، پیستون و گاید سوپاپ را مورد بررسی قرار دهید .

روغن ریزی از طریق مواضع زیر امکان‌پذیر است :

محکم بودن آن‌ها را بررسی و در صورت لزوم واشرهای آن

را تعویض کنید :

- کارتر و واشر آن-

- پیچ تخلیه‌ی کارتر

- کاسه نمد انتهای میل لنگ

- کاسه نمد جلوی میل لنگ

- کاسه نمد میل بادامک

- درپوش سوپاپ

- فشنگی روغن

- فیلتر روغن

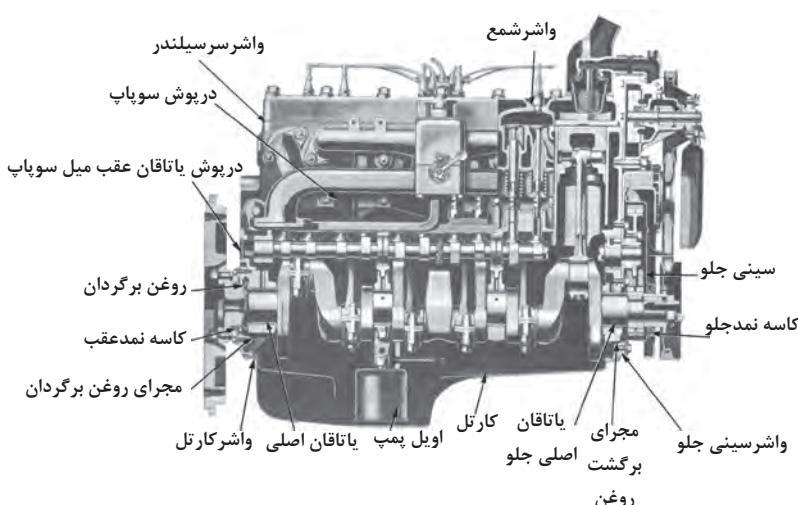
- سینی جلو

- واشر سر سیلندر

- اطراف گیج روغن

- واشر پمپ بنزین

- اورینگ دلکو (شکل ۴-۶۴۸) .

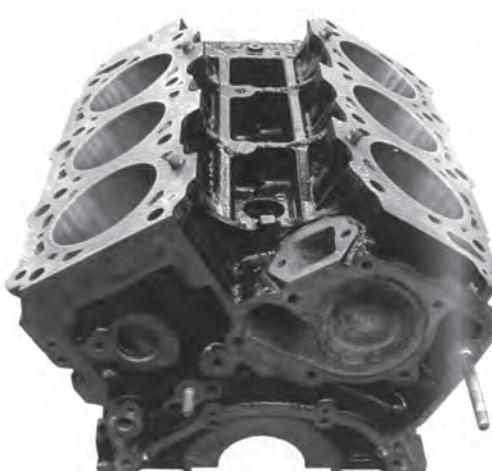
شکل (۴-۶۴۸)

۴-۸۴ - سیلندر موتور

می‌دانید سیلندر استوانه‌ای است که پیستون داخل آن حرکت رفت و برگشتی انجام می‌دهد و با تغییر فضای بالای پیستون چهار عمل احتراق صورت می‌گیرد .

موتوری ایده‌آل است که سیلندر آن کاملاً استوانه باشد ولیکن عواملی موجب تغییر شکل سیلندر می‌گردد (شکل ۴-۶۴۹) .

یکی از عوامل ، انبساط و انقباض حرارتی زیاد و کارکردن در درجه‌ی حرارت بالاست . سیلندر در دمای محیط کارگاهی ساخته می‌شود ولی هنگام کارکرد ، دمای آن به شدت افزایش می‌یابد و انبساط آن موجب تغییر شکل سیلندر می‌گردد .

شکل (۴-۶۴۹)

عامل دیگر، سفت کردن پیچ های سرسیلندر است که فشار وارد موجب پیچیدگی سیلندر و تغییر شکل آن می شود. شرکت های سازنده با معرفی مقدار و ترتیب بستن پیچ های سرسیلندر، تا حدودی پیچیدگی سیلندر را کاهش داده اند. سیلندر در داخل مجموعه ای به نام بلوکه قرار می گیرد.

دو نوع سیلندر وجود دارد (شکل ۴-۶۵۰).

-سیلندر خشک (بوش جدانشدنی)

سیلندری که مستقیماً با آب خنک کاری در تماس نباشد، سیلندر خشک نام دارد و به دو صورت تولید می گردد:

- سیلندر ریختگی

در این موتور، سیلندر به صورت یکپارچه با بلوکه ریخته گری می شود و سپس داخل سیلندر را تراش می دهند و به اندازه لازم می رسانند و سطوح آن را سخت کاری و آب کاری می کنند (شکل ۴-۶۵۱).

- سیلندر پرسی

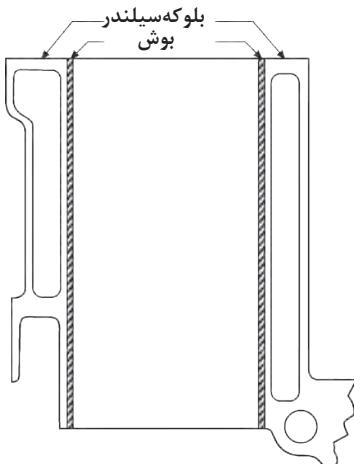
بعضی از بلوکهای ریخته گری می کنند و سپس بوش سیلندر را که روی آن عملیات حرارتی و آب کاری صورت گرفته است، داخل آن پرس می کنند (شکل ۴-۶۵۲).

در سیلندرهای خشک برای انجام تعمیرات، معمولاً سیلندر را به اندازه $1/25$ میلی متر تراش می دهند و از یک دست پیستون و رینگ اورسایز استفاده می گردد. بنابراین با تراش سیلندر، پیستون و رینگ تعویض می گردد.

تعداد تراش نهایی سیلندر می تواند تا چهار بار باشد.

-سیلندر با بوش تر (بوش جدانشدنی)

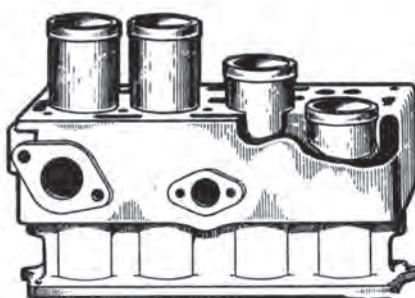
سیلندری که مستقیماً با آب خنک کاری در تماس باشد، بوش تر می نامند. بلوکه این موتورها را به روش ریخته گری می سازند و سپس سیلندر به صورت جداگانه روی آن قرار می گیرد (بدون پرس).

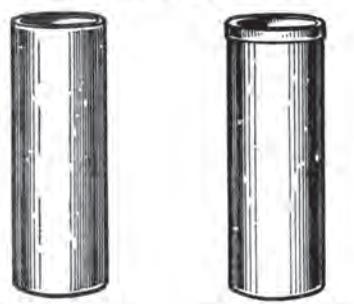
شکل (۴-۶۵۰)

شکل (۴-۶۵۱)

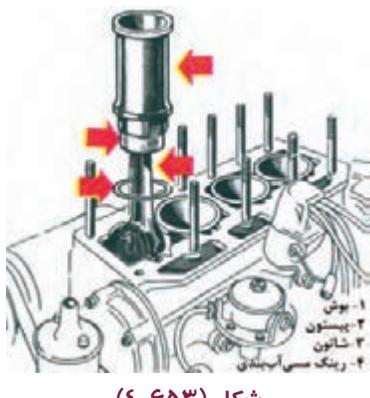
بوشها در محل خود با قشار نصب می شوند.

بوش ریخته گری شده

بوش تراش داده شده

شکل (۴-۶۵۲)

شکل (۴-۶۵۳)

اطراف سیلندرها آب خنک کاری گردش می‌کند و برای آن که آب به داخل کارتر راه نیابد زیر سیلندر از واشرهای مخصوص مسی یا پلاستیکی استفاده می‌شود (شکل ۴-۶۵۳).

شکل (۴-۶۵۴)

در صورت معیوب بودن سیلندر این موتورها، بوش سیلندر را عوض می‌کنند و شاید نیازی به تعویض پیستون نباشد. هر چند توصیه‌ی شرکت‌های سازنده، مبنی بر تعویض بوش و پیستون با هم دیگر است. (در هر حالت مزیت آن، استاندارد بودن سایز پیستون، رینگ و سیلندرهاست).

بلوکه و سیلندرهای خشک معمولاً از جنس چدن یا فولاد ساخته می‌شوند و در داخل سیلندر عملیات حرارتی، سمانتاسیون و آب‌کاری صورت می‌گیرد (شکل ۴-۶۵۴).

شکل (۴-۶۵۵)

بلوکه و سیلندرهای بوش تراز فولاد یا چدن ساخته می‌شوند، لیکن امروزه بلوکه را به سبب ضررот کاهش وزن از آلومینیم می‌سازند. هر چند در بلوکهای آلومینیم، سیلندرهایی از جنس آلیاژ آلومینیم - سیلیکون با درصد بالا نیز ساخته شده است، ولی بوش سیلندر چدن و یا فولادی بسیار پرکاربردتر است (شکل ۴-۶۵۵).

می‌دانید که پیستون به همراه رینگ‌ها داخل سیلندر حرکت می‌کند و محفظه‌ی بالای آن نسبت به کارتر آب‌بندی می‌گردد.

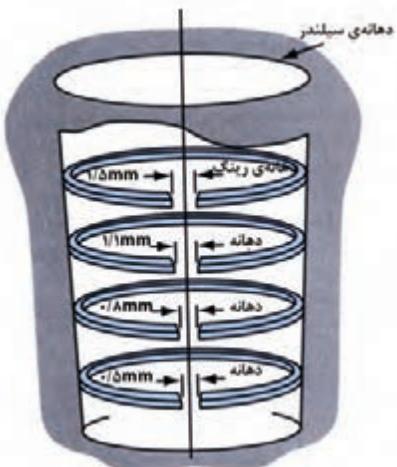
در نتیجه رینگ‌ها روی دیواره‌ی سیلندر سایش ایجاد می‌کنند و این سائیدگی یک نواخت نیست. همان طور که قبلاً ذکر شد، فشار در طرف چپ سیلندر زیاد است، درنتیجه سایش این قسمت بیشتر است (شکل ۴-۶۵۶).

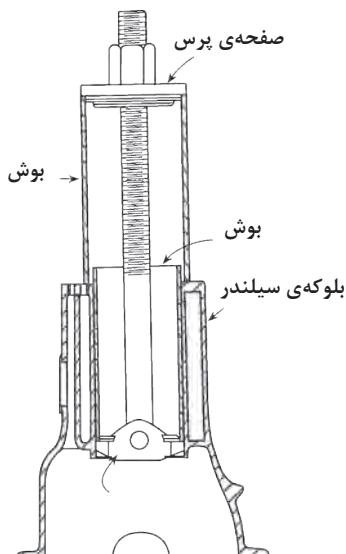
شکل (۴-۶۵۶)

همچنین در قسمت بالای سیلندر (نزدیک اتاق احتراق) به دلیل حرارت بالاتر و روغن کاری کمتر، بیش تر از قسمت پائین سیلندر سائیده می شود. که حرارت کمتر و روغن کاری بیش تری دارد، بنابراین سیلندر حالت مخروطی به خود می گیرد (شکل ۴-۶۵۷).

پس باید سیلندر را از نظر سائیدگی مورد بررسی قرار داد.

شکل (۴-۶۵۷)

شکل (۴-۶۵۸)

لبه بوش پرس شده

شکل (۴-۶۵۹)

۴-۸۵- بوش سیلندر ، انواع و کاربرد آن

با انواع سیلندر آشنا شده‌اید. در سیلندرهای خشک پس از تراش آخر از ضخامت سیلندر به اندازه یک میلی‌متر کسر می‌شود و این امر موجب از بین رفتن قشر سخت‌کاری شده می‌گردد. بنابراین کارایی موتور تا حدودی پائین می‌آید.

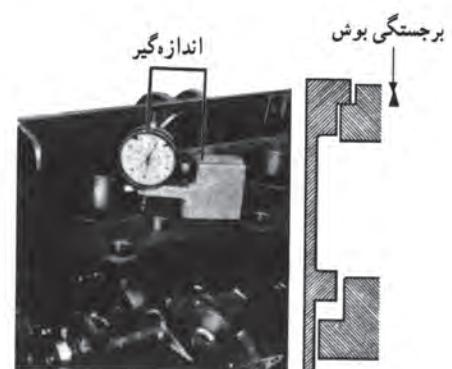
اگر موتوری پس از تراش آخر مجدداً نیاز به تعمیر داشته باشد، در صورتی که از نوع بوش پرسی باشد توسط دستگاه پرس، سیلندر قبلی را خارج می‌کنند و بوش جدید را داخل بلوکه پرس می‌نمایند (شکل ۴-۶۵۸).

ولی اگر سیلندر همراه بلوکه ریخته‌گری شده باشد، سیلندر را تراش اساسی می‌دهند و یک بوش جدید در داخل آن پرس می‌کنند. بدیهی است در هر دو مورد فوق کارایی و قدرت موتور کافی و رضایت‌بخش نخواهد بود (شکل ۴-۶۵۹).

شاره شد که در این موتورها پس از هر تعمیر، پیستون اورسایز مورد نیاز است، به همین دلیل اندازه و مقادیر مشخصات موتور از جمله نسبت تراکم، قدرت و فشار افزایش می‌یابد و در نتیجه بار اضافی پس از تعمیر روی قطعات وارد می‌گردد که در عمل کرد و عمر آن‌ها تأثیر منفی می‌گذارد. به دلایل فوق امروزه استفاده از بوش تر، رواج یافته است.

شکل (۴-۶۶۰)

شکل (۴-۶۶۱)

شکل (۴-۶۶۲)

شکل (۴-۶۶۳)

بوش تر فقط دارای اندازه‌ی استاندارد است و اورسایز ندارد.
بنابراین عمل کرد موتور پس از تعمیر، تغییری نخواهد داشت
(شکل ۴-۶۶۰).

هر چند برخی از تعمیر کاران بر این اعتقادند که با تعویض
بوش سیلندر، در صورت سالم بودن پیستون، نیازی به تعویض
آن نیست و از همان پیستون قبلی می‌توان استفاده کرد (فقط
رینگ‌ها تعویض می‌گردند و این در واقع یک مزیت محسوب
می‌شود). ولیکن شرکت‌های سازنده تأکید دارند، سیلندر و
پیستون به صورت یک مجموعه با هم دیگر عوض می‌شوند تا از
عیوب احتمالی پیستون‌های کارکرده، پس از تعمیر جلوگیری
شود.

معمولًاً بوش طوری طراحی می‌شود که لبه‌ی آن از سطح
بلوکه بالاتر قرار گیرد و هنگام بسته شدن سر سیلندر آب‌بندی
کاملی به وجود آید.

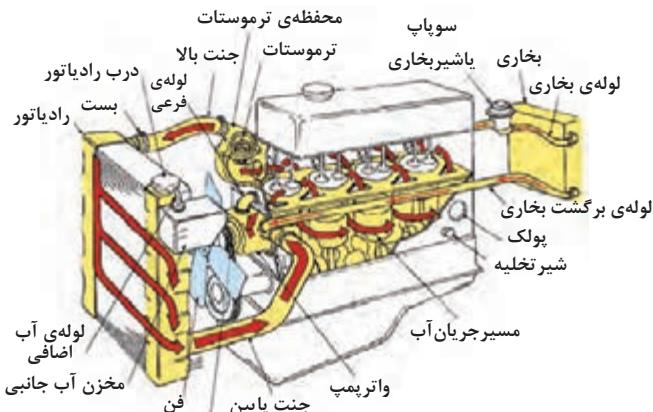
اگر لبه بوش پائین‌تر از سطح بلوکه باشد امکان آب‌بندی
برای واشر سرسیلندر نیست (شکل ۴-۶۶۱).

هم چنین بوش‌ها در سطح خارجی قسمت پائین خود،
دارای پله‌ای جهت تکیه بر روی بلوکه هستند که زیر این پله
اورینگ آب‌بندی قرار می‌گیرد (شکل ۴-۶۶۲).

بوش‌ها در گروههای A و B و C تقسیم می‌شوند. هر
سیلندر باید با پیستون خود هم گروه باشد، یعنی اگر پیستون
موتور اندازه A باشد، سیلندر آن نیز باید از نوع A استفاده شود
(شکل ۴-۶۶۳).

نکته: گروه هر پیستون روی تاج آن و گروه هر سیلندر روی
لبه‌ی آن حک شده است.

۴-۸۶- مسیر مایع خنک کاری سیلندر و پولک های بغل سیلندر

شکل (۴-۶۶۴)

در بلوک های سیلندر مسیر هایی برای عبور آب تعییه شده است . مایع خنک کاری تو سط و اتر پمپ وارد موتور می شود و اطراف سیلندرها چرخش می نماید.

پس از خنک کردن آن ها ، آب گرم به طرف بالا می رود و وارد مجاری سرسیلندر می شود (شکل ۴-۶۶۴) .

در سیلندر های خشک آب مستقیماً با بدنه های سیلندر در تماس نیست و فقط دیواره های اطراف آن ها را خنک می کند .

اما در بوش های تر آب به طور مستقیم گرمای سیلندر را کاهش می دهد . به همین دلیل ، واشر آب بندی جهت جلوگیری از نشت آب به کارتر مورد نیاز است .

در دیواره های بلوک ، پولک هایی برای جلوگیری از ترک برداشتن سیلندر (هنگام یخ زدن احتمالی آب) طراحی شده است . این پولک ها نازک اند . بنابراین ، وجود نشتی در آن ها احتمالی است و باید تعویض گردند (شکل های ۴-۶۶۵ و ۴-۶۶۶).

البته در بخش (۴-۴۱) ذکر شد که وظیفه های دیگر پولک ها ، کمک به خارج کردن مواد ریختگی و هم چنین دسترسی آسان تر به داخل موتور است . برای خارج کردن آن ها و نصب پولک جدید مانند بخش (۴-۴۱) عمل کنید .

توصیه : خارج کردن پولک ها در ابتدای پیاده کردن موتور صورت بگیرد ، زیرا خطرافتادن پولک به داخل موتور وجود دارد (شکل ۴-۶۶۷) .

شکل (۴-۶۶۶)

شکل (۴-۶۶۷)

۴-۸۷- آشنایی با محفظه ای احتراق

وقتی پیستون در نقطه مرج بالا (T.D.C) قرار می گیرد به فضای بین سرپیستون و سرسیلندر ، محفظه یا اتاق احتراق می گویند . در موتور های بنزینی اتاق احتراق در سرسیلندر و به

شکل (۴-۶۶۸)

اشکال متفاوتی ساخته می‌شود و لیکن در بعضی از خودروهای دیزلی ، محفظه‌ی احتراق بر روی تاج پیستون طراحی می‌گردد.

شکل ظاهری اتاق احتراق نقش به سزاپی در قدرت بازده موتور و سرعت احتراق دارد (شکل ۴-۶۶۸) .

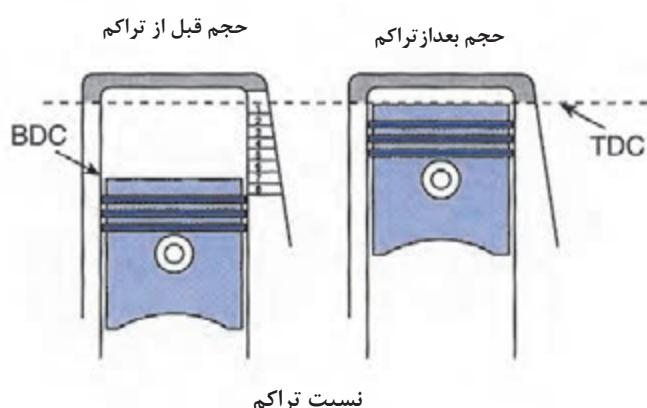
شکل (۴-۶۶۹)

پیش از این اتاق احتراق به اشکال گوهای ، تخت و جانبی ساخته می‌شد اما امروزه اکثر مهندسین اتاق احتراق را به شکل نیم کره می‌سازند (شکل ۴-۶۶۹) .

شکل (۴-۶۷۰)

زیرا ضمن احتراق وسیع و کامل ، امکان طراحی سوپاپ‌های بزرگتر ، میسر می‌گردد و یا این که می‌توان تعداد سوپاپ‌ها را در هر سیلندر افزایش داد (شکل ۴-۶۷۰) .

شکل (۴-۶۷۱)

به جز شکل ظاهری اتاق احتراق ، فاکتور مهم دیگر حجم آن است که در نسبت تراکم و قدرت موتور نقش به سزاپی دارد .

با کوچک شدن محفظه‌ی احتراق ، نسبت تراکم افزایش می‌یابد و فشار احتراق و در نتیجه قدرت موتور زیاد می‌گردد . البته فراموش نگردد که نسبت تراکم بیش از حد موجب احتراق خودسوزی و ضربه پذیری موتور می‌شود (شکل ۴-۶۷۱) .

امروزه هر چه می‌توانند ، اتاق احتراق را کوچک طراحی می‌کنند . به همین جهت فاصله‌ی سوپاپ با سرپیستون کم شده است و احتمال برخورد آن‌ها پیش می‌آید ، پس روی پیستون ، جای سوپاپ‌ها را حفر می‌کنند ، تا برخوردی به وجود نیاید (شکل ۴-۶۷۲) .

شکل (۴-۶۷۲)

گفتنی است با هر بار تراش سرسیلندر ، اتاق احتراق کوچک می‌شود و در نتیجه نسبت تراکم افزایش می‌یابد . مگر آن که با استفاده از واشر ضخیم‌تر ، مقدار تراش سرسیلندر را جبران کنیم .

۴-۸۸-۱- اصول شستشو و عیب‌یابی و رفع عیب سیلندر

برای عیب‌یابی و بررسی سیلندر و بلوکه‌ی آن ، ابتدا باید آن‌ها را به طور کامل شست و شو داد .

به این منظور اگر سیلندر جداسدنی است آن‌ها را علامت بزنید و با بازکردن بوش بندها آن‌ها را از روی بلوک سیلندر خارج نمائید .

سپس سیلندر ، بلوک و مجاری آن را با نفت تمیز و آن‌ها را توسط کمپرس باد خشک کنید . در صورتی که مجاری بلوکه گرفتگی دارند ، نسبت به بازکردن آن‌ها اقدام شود (شکل ۴-۶۷۳) .

بلوک سیلندر باید به طور دقیق مورد بررسی ظاهری قرار گیرد و اگر ترک یا حفره در دیواره‌ی آن مشاهده شود باید آن را برطرف نمود (برای مثال از طریق جوشکاری) ؛ شکل (۴-۶۷۴) .

محل قرار گرفتن یاتاقان‌هارا بررسی می‌کنند و اگر تابیدگی و یا سایش و ترک شدید دیده شد آن را برطرف و یا کپه را عوض می‌کنند .

شکل (۴-۶۷۳)

شکل (۴-۶۷۴)

پولک‌های سیلندر را در صورت نیاز تعویض می‌نمایند.

در موتورهای سیلندر خشک، سطح روی بلوکه را ز نظر تاب داشتن (محل واشر سر سیلندر) توسط خط‌کش و فیلر کنترل می‌کنند (شکل ۴-۶۷۵).

شکل (۴-۶۷۵)

در صورتی که از حد مجاز بیش‌تر باشد، (15° میلی‌متر) به وسیله‌ی کف تراشی می‌توان آن را اصلاح نمود. برای رفع عیوب سیلندر خشک، آن را تراش می‌دهند و از پیستون اورسایز استفاده می‌کنند. برای رفع عیوب سیلندر تر، بوش را تعویض می‌نمایند.

مراحل بررسی سیلندر ها به صورت زیر است :

ابتدا وجود ترک یا حفره و خراش را بررسی می‌کنند، سپس توسط ناخن قسمت زه بالای سیلندر را کنترل می‌نمایند (شکل ۴-۶۷۶).

شکل (۴-۶۷۶)

اگر با کشیدن ناخن دست، پله احساس شد سیلندر معیوب است، در غیراین صورت آن را از نظر سائیدگی و اندازه کنترل می‌کنند.

برای کنترل سائیدگی، قطر سیلندر را با وسایلی چون اندازه‌گیر تلسکوپی و میکرومتر داخلی اندازه‌گیری می‌کنند یا توسط ساعت اندازه‌گیر، اختلاف قطر را مشخص می‌کنند (شکل ۴-۶۷۷).

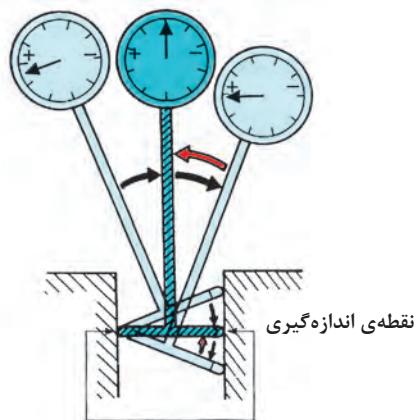

شکل (۴-۶۷۷)

اندازه‌گیری باید در دو محور طولی و عرضی سیلندر، در قسمت بالا و پائین آن صورت گیرد. اختلاف قطر بالا و پائین سیلندر، مقدار مخروطی شدن آن و اختلاف قطر محور طولی و عرضی، مقدار بیضی شدن سیلندر را نشان می‌دهد (شکل ۴-۶۷۸).

شکل (۴-۶۷۸)

شکل (۴-۶۷۹)

در صورتی که اختلاف اعداد بیش از حد مجاز توصیه شده باشد، سیلندر معیوب است.

نکته‌ی قابل ذکر آن که در اندازه‌گیری توسط ساعت ، باید دقیق داشت تا ساعت کاملاً قائم قرار گیرد و کمترین عدد را به ما نشان دهد (شکل ۴-۶۷۹).

شکل (۴-۶۸۰)

۴-۸۹ - آشنایی با جایگاه سوپاپ‌ها ، میل بادامک و بوش

قبل‌اشاره کردیم ، محل سوپاپ در موتورهای مختلف ، متغیر است . سوپاپ اکثر موتورها در سرسیلندر است . ولی موتورهایی با سوپاپ روی بلوكه هم ساخته می‌شود . بنابراین جای سوپاپ‌های روی بلوكه (از نظر دود و گاز) را تشخیص دهید . و آن‌ها را بررسی کنید (شکل ۴-۶۸۰).

اگر میل بادامک روی بلوكه باشد ، برای آن سه عدد بوش یاتاقان تعییه شده است . بنابراین ، محل قرار گرفتن میل بادامک در بلوكه را کنترل کنید .

معمول‌ا در این موتورها ، میل بادامک از یک طرف نصب می‌شود . پس دستیابی به یک یاتاقان آسان است . و دو یاتاقان دیگر داخل بلوكه هستند (شکل ۴-۶۸۱).

در صورت معیوب بودن بوش یاتاقان ، باید توسط بوش کش مخصوصی آن‌ها را با نیروی زیاد از جای خود خارج کرد و توسط فشار پرس ، بوش جدید نصب نمود .

در بلوكه‌ی موتورهای بوش جداشدنی ، محل نشست بوش سیلندر باید کاملاً تمیز ، سالم و عاری از هرگونه پلیسه و رسوبات باشد ، بنابراین جای بوش سیلندر را که نزدیک محفظه‌ی کارتراست خوب بررسی و در صورت معیوب بودن ، آن عیب را برطرف می‌کنند (شکل ۴-۶۸۲).

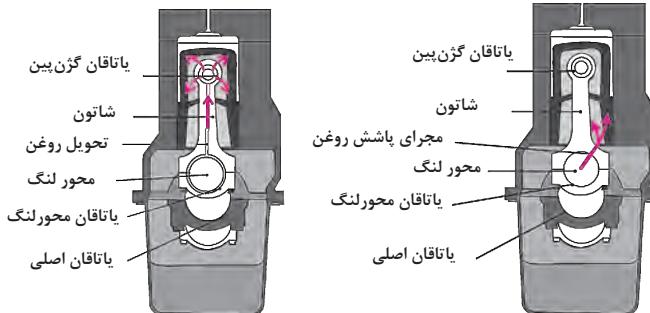

شکل (۴-۶۸۱)

شکل (۴-۶۸۲)

۴-۹۰-مکانیزم روغن کاری سیلندر

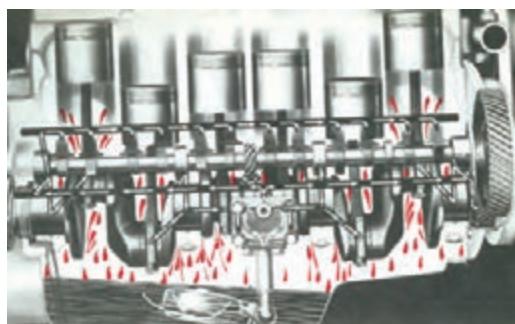

شکل (۴-۶۸۳)

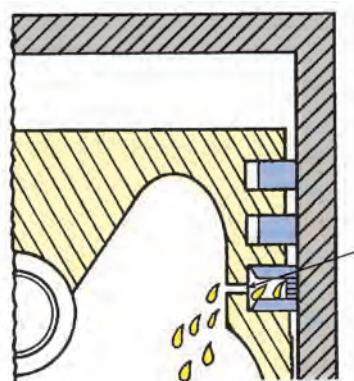
در بخش روغن کاری اشاره شد که اگر شاتون دارای مجرای جانبی باشد دیواره سیلندر را روغن کاری می نماید ولی آیا تاکنون فکر کرده اید این مسیر، فقط برای کمک به روغن کاری طرف فشاری سیلندر و پیستون بوده است، پس دیگر قسمت های سیلندر چگونه روغن کاری می شوند؟ (شکل ۴-۶۸۳).

خوب است بدانید، روغن هایی که جهت روانکاری به میل لنگ فرستاده شده اند، در اثر لقی مجاز یاتاقان به بیرون (محفظه کارتر) ریزش می کنند.

همچنین روغن های برگشتی سیستم سوپاپ از مجرای سرسیلندر و بلوكه به روی میل لنگ می ریزد. مجموعه روغن های فوق، هنگام چرخش میل لنگ به اطراف پخش می شود و به دیواره سیلندر و پیستون پاشش می کند (شکل ۴-۶۸۴).

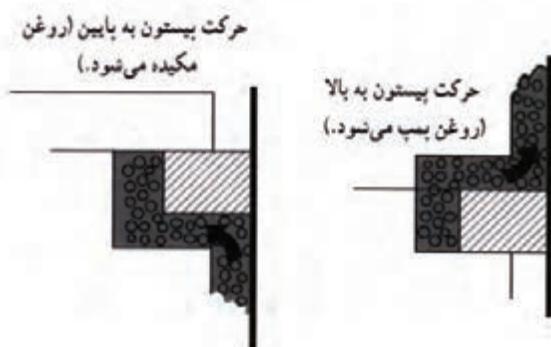

شکل (۴-۶۸۴)

شکل (۴-۶۸۵)

رینگ روغن وظیفه دارد روغن های دیواره سیلندر را بتراشد و از طریق شیارهای پیستون بر روی گزنه پین بربیزد و به کارتر بازگرداند (شکل ۴-۶۸۵).

شکل (۴-۶۸۶)

می توان اشاره کرد که اگر روغن کارتر بیش از حد باشد موجب روغن سوزی می گردد، زیرا رینگ نمی تواند روغن های پاشیده شده به دیواره سیلندر را، به دلیل زیاد بودن، کنترل نماید و روغن به اتاق احتراق نشست کرده و می سوزد (شکل ۴-۶۸۶).

۴-۹۱ - دستورالعمل عیب‌یابی و رفع عیب سیلندر و تعویض بوش آن

زمان: ۵ ساعت

ابزارهای موردنیاز:

ساعت یا اندازه‌گیر تلسکوپی، دستگاه سنگ یا کاغذ سنبلاده،
صفحه ساعت.

ترک

شکل (۴-۶۸۷)

شکل (۴-۶۸۸)

شکل (۴-۶۸۹)

نکات ایمنی:

- هنگام استفاده از دستگاه سنگ مراقب باشید به سیلندر ضربه وارد نشود.

- موقع جا زدن اورینگ یا لاستیک آببندی بوش مراقب باشید در جای خود پیچ و تاب نخورد.

- پس از نصب بوش‌ها از تکان خوردن آن‌ها، که موجب از بین رفتن خاصیت آببندی می‌شود، جلوگیری کنید.
مطابق آنچه که قبلاً گفته شد، سیلندر را باز کنید و سپس آن را شست و شو دهید.

- برای عیب‌یابی سیلندر از نظر ظاهر آن را بررسی کنید.

- در صورتی که ترک، خراش، حفره و هرگونه صدمه مشاهده گردید، سیلندر را عوض کنید (شکل ۴-۶۸۷).

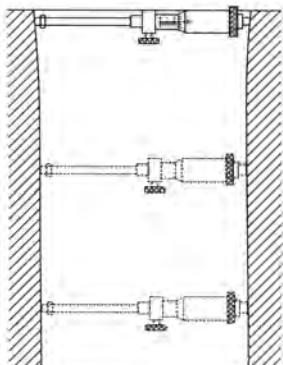
- اگر با ناخن، پله در بالای سیلندر احساس شد، سیلندر را عوض کنید (شکل ۴-۶۸۸).

در صورتی که از ظاهر، عیوبی مشاهده نگردید و پله احساس نشد، اندازه گیری‌های سیلندر را انجام دهید.

- توسط ساعت اندازه‌گیر و یا اندازه‌گیر تلسکوپی، قطر سیلندر را در دو جهت طولی و عرضی، در قسمت بالای آن حدود ۱۵ میلی‌متر زیر T.D.C (اندازه گیری کنید (شکل ۴-۶۸۹).

- همین عمل را برای قسمت پائین سیلندر (حدود ۱۰ میلی‌متر بالای B.D.C) انجام دهید.

- اختلاف اندازه‌های طولی و عرضی با یک دیگر، مقدار بیضی شدن، در بالا و پائین سیلندر را نشان می‌دهد.

شکل (۴-۶۹۰)

- در صورت زیاد بودن این اختلاف، سیلندر را عوض کنید.

حد مجاز 0.15 میلیمتر است.

- اندازه‌های بالا و پائین سیلندر را با یک دیگر مقایسه کنید (شکل ۴-۶۹۰).

نکته: به وسیله‌ی ساعت، انحراف عقره‌ی بالا و پائین سیلندر را تعیین نمائید.

- اختلاف اعداد، نشانه‌ی میزان مخروط شدن سیلندر است

و در صورتی که بیش از حد مجاز باشد، سیلندر را تعویض کنید.

برای کنترل موج داشتن سیلندر، بهتر است از ساعت اندازه‌گیر استفاده شود.

- توسط ساعت، اختلاف قطر سیلندر را از بالا تا پائین، در چند نقطه معین نمائید (شکل ۴-۶۹۱).

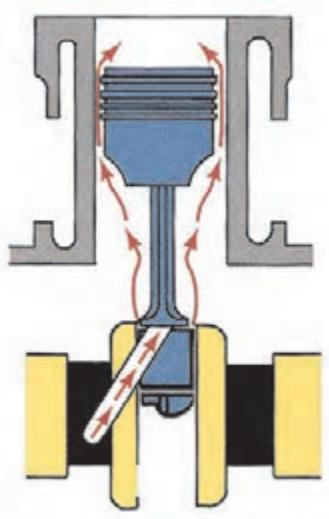
شکل (۴-۶۹۱)

- اعداد به دست آمده را مقایسه کنید و مقدار سایش غیر یک نواخت سیلندر را به دست آورید.

- زیاد بودن مقدار سائیدگی، نشانه‌ی آن است که سیلندر معیوب است.

- اگر سیلندر سالم باشد می‌توان مجدداً از آن استفاده نمود. دیواره‌ی سیلندر در اثر حرکت رینگ‌ها به صورت شیشه‌ای درمی‌آید و کاملاً صیقلی می‌شود. این امر موجب عبور روغن و افزایش روغن سوزی و هم چنین نشت گاز از اطراف رینگ‌ها می‌گردد (شکل ۴-۶۹۲).

توصیه شده است که در صورت استفاده از سیلندر قبلی (و یا تراش نخوردن سیلندر خشک) سطح داخلی آن را توسط دستگاه سنگ مخصوص و یا سنباده‌ی نرم به طور یک نواخت، کمی خشن نمائید.

شکل (۴-۶۹۲)

شکل (۴-۶۹۳)

شکل (۴-۶۹۴)

شکل (۴-۶۹۵)

شکل (۴-۶۹۶)

از دستگاه سنگ در دو نوع قابل انعطاف و فتری استفاده می‌گردد که هر دو توسط دریل کار می‌کنند. (شکل ۴-۶۹۳). اگر دستگاه سنباده در اختیار ندارید، با استفاده از کاغذ سنباده سطوح داخلی سیلندر را به صورت خشن درآورید. برای این کار می‌توانید از استوانه‌ای با قطر تقریبی کمتر از پیستون کمک بگیرید.

خشن کردن سطح باید به شکل ضربدری و با زاویه‌ی ۲۰° الی ۶۰° باشد (شکل ۴-۶۹۴).

برای خارج کردن یا تعویض بوش به روش زیر عمل کنید:
- روی بوش‌ها علامت و شماره بزنید تا در صورت استفاده‌ی مجدد، محل آنها جا به جا نشود (شکل ۴-۶۹۵).

- بوش‌بندها را باز و بوش‌های کهنه را خارج نمائید
(شکل ۴-۶۹۶).

- محل قرارگیری بوش‌ها روی بلوکه باید کاملاً تمیز باشد.
- بوش‌های جدید را روی بلوکه بدون واشر قرار دهید (بوش کهنه را مطابق شماره و علامت بگذارید). و به وسیله‌ی ساعت اندازه‌گیر و صفحه مخصوص فولادی که صفحه‌ی ساعت نام دارد، اختلاف ارتفاع بوش‌ها با یک دیگر، ناصافی لبه‌های بوش و اختلاف لبه‌ی بوش و بلوکه را اندازه‌گیری نمائید.

شکل (۴-۶۹۷)

شکل (۴-۶۹۸)

شکل (۴-۶۹۹)

شکل (۴-۷۰۰)

- در ابتدا صاف بودن لبه‌های بوش را مورد سنجش قرار دهید . برای انجام این عمل ، صفحه‌ی ساعت را روی بلوكه بگذارید و لبه‌ی ساعت را روی نقطه‌ای از بوش صفر نمایید. سپس در دو نقطه‌ی دیگر نیز این اندازه‌گیری را انجام دهید و اختلاف آن‌ها را مشخص کنید (شکل ۴-۶۹۷) . در صورتی که ناصافی لبه‌ها بیش از $۰/۰۲$ میلی‌متر باشد، بوش موردنظر قابل استفاده نیست و آن را تعویض نمایید.

-در مرحله‌ی بعد به وسیله‌ی صفحه‌ی ساعت اختلاف ارتفاع لبه‌ی بوش و بلوكه را مشخص کنید. این اختلاف اندازه نباید از $۰/۰۳$ میلی‌متر بیش‌تر باشد.

در صورتی که اختلاف اندازه از حد مجاز بیش‌تر باشد با چرخاندن نیم دور بوش شاید عیب برطرف گردد . در صورت باقی ماندن عیب ، سطح زیر بوش را مورد بررسی قرار دهید (شکل ۴-۶۹۸) .

- اختلاف ارتفاع بوش‌ها با یک دیگر را کنترل نمایید. اگر اختلاف اندازه‌ی بوش‌ها بیش از $۰/۰۵$ میلی‌متر باشد ، با چرخاندن بوش به اندازه‌ی ۱۸۰° (نیم دور) احتمالاً عیب برطرف می‌گردد (شکل ۴-۶۹۹) .

پس از آزمایش هر چهار سیلندر و صحت اندازه‌ها بوش را نسبت به بلوكه علامت بزنید و سپس آن‌ها را خارج کنید .

- واشر آببندی مخصوص را به آرامی روی بوش قرار دهید و گریس بزنید .

- بوش را مطابق شماره و علامت سوار نمایید .
نکته : تعداد واشر آببندی مورد استفاده ، براساس توصیه‌ی کاتالوگ هر موتور ، انتخاب می‌گردد .

- برای جلوگیری از تکان خوردن بوش‌ها روی بلوكه ، بوش‌بندها را بیندید شکل (۴-۷۰۰) بوش به همراه اورینگ را نشان می‌دهد .

۴-۹۲- آشنایی با ثابت تراش ، سیلندر تراش، پولیش و تست ترک

شکل (۴-۷۰۱)

بازسازی سیلندرهای جدانشدنی با تراشیدن دیواره‌ی سیلندر انجام می‌شود. به این ترتیب سیلندر به شکل استوانه‌ی کامل و با اندازه‌ی بزرگ‌تر (اورسایز) درمی‌آید. پس از تراش کاری، به منظور ایجاد سطحی نرم و حرکت روان پیستون، سیلندر سنگ می‌خورد و پرداخت می‌شود. پس از اصلاح سیلندر، پیستون اورسایز به کار می‌رود.

- تراش سیلندر : در بعضی از کارگاه‌ها ماشین‌های تراش بزرگی به کار می‌روند که بلوک‌هی سیلندر بر روی آن‌ها نصب می‌شود و محور دستگاه از بالا عمل تراش را به سرعت انجام می‌دهد (شکل ۴-۷۰۱).

اگر حجم کار کم باشد، از دستگاه تراش کوچک (قابل حمل) استفاده می‌گردد. این دستگاه روی بلوک نصب می‌شود و سیلندر را می‌تراشد.

دستگاه سیلندر تراش، ماشینی است که تیغه‌های فرز (تیغه‌ی تراش) بر روی محور محرک آن نصب می‌شود. پایه‌ی ماشین روی بلوک اتصال می‌باید و توسط یک موتور الکتریکی، تیغه‌ها ضمن چرخش داخل سیلندر پائین می‌روند و دیواره را می‌تراشند (شکل ۴-۷۰۲).

معمولًاً در سیلندر تراش، الماسی برای تیز کردن تیغه‌ها و یک میکرومتر برای تنظیم آن‌ها، تعییه شده است. با تنظیم قطر تیغه‌های تراش (فرز) به وسیله‌ی میکرومتر و قرار دادن آن در بالای سیلندر، دستگاه را روشن کرده و به صورت اتوماتیک عمل تراشکاری از بالا به پائین انجام می‌گیرد (شکل ۴-۷۰۳).

برای آن که محور سیلندرها ضمن عمود بودن بر محور میل لنگ، با یک دیگر موازی باشند، چند راهنمای روی ستون اصلی دستگاه طراحی می‌کنند.

شکل (۴-۷۰۲)

شکل (۴-۷۰۳)

عمل تراش کاری برای تمام سیلندرها انجام می‌شود.

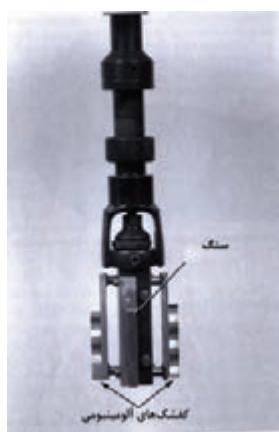

شکل (۴-۷۰۴)

- دستگاه سنگ : سطح سیلندرها پس از تراش ، بسیار خشن و زبر می‌شود. بنابراین توسط دستگاه سنگ آن را پرداخت می‌کنند.

چند نوع دستگاه سنگ وجود دارد.

نوعی سنگ قابل انعطاف وجود دارد که مانند برس عمل می‌کند و دیواره‌ی سیلندر را سنگ می‌زند . سرتارهای این برس ، قطعات کوچک سنگ نصب شده است (شکل ۴-۷۰۴). در نمونه‌ای دیگر چهار سنگ سخت از جنس اکسید الومینیم یا کربید سیلیکون روی چهار عدد تکیه گاه نصب می‌شود و توسط دستگاهی مانند دریل ، عمل سنگ زدن سیلندر صورت می‌گیرد . قطر دستگاه سنگ نسبت به اندازه‌ی سیلندر ، قابل تنظیم است . قبل از به کار گرفتن دستگاه ، ابزار سنگ را داخل سیلندر قرار می‌دهند و می‌چرخانند . آن گاه به سطح تماس سنگ‌ها و سیلندر دقیق می‌کنند تا از تنظیم بودن آن‌ها مطمئن شوند. هر چهار سنگ باید با دیواره‌ی سیلندر تماس داشته باشد (شکل ۴-۷۰۵).

شکل (۴-۷۰۵)

شکل (۴-۷۰۶)

در صورت لرزش در دستگاه ، سنگ‌ها را مجدداً بیرون می‌آورند و تنظیم می‌کنند. عمل پرداخت سیلندر ضمن حرکت دورانی ، باید به صورت رفت و برگشت باشد تا سطح سیلندر به شکل هاشور خورده درآید (شکل ۴-۷۰۶).

- صفحه تراش: سطح تماس سر سیلندر و بلوکه باید کاملاً صاف و بدون پستی و بلندی باشد. تاب داشتن این قسمت از بلوکه موجب سوختن و اشر سرسیلندر و یا نشت گاز احتراق به بیرون و افت قدرت موتور می‌شود .

قبلاً اشاره شد که در بلوک سیلندرهای خشک توسط فیلر این مقدار را اندازه‌گیری می‌کنند و در صورتی که بیش از حد مجاز باشد ، به وسیله‌ی دستگاه صفحه تراش سطح روی بلوکه را سنگ می‌زنند (شکل ۴-۷۰۷).

شکل (۴-۷۰۷)

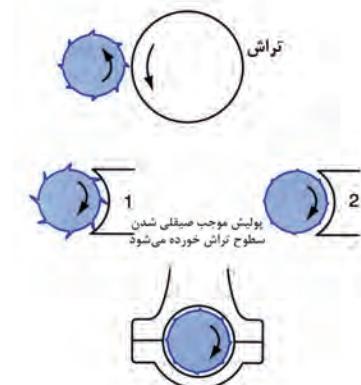
شکل (۴-۷۰۸)

شکل (۴-۷۰۹)

شکل (۴-۷۱۰)

شکل (۴-۷۱۱)

این دستگاه دارای پایه‌ای است که بلوکه روی آن به صورت قائم محکم می‌گردد.

در قسمت بالای دستگاه، ستونی حامل یک سنگ سنباده یا تیغه‌ی فرز است که با حرکت روی بلوکه از سطح آن براده‌برداری می‌کند. مقدار سنگ زدن بلوکه، محدودیت عددی دارد (شکل ۴-۷۰۸).

پس از سنگ زدن، سطح بلوکه کاملاً صاف و بدون حفره یا پستی و بلندی است و عمل آببندی به نحو مطلوب صورت می‌پذیرد (شکل ۴-۷۰۹).

- ثابت تراش : در اثر ضربات احتراق سایش در قسمت بالا و پائین یاتاقان‌ها و محفظه‌ی آن‌ها بیشتر از سایر قسمت‌های آن است.

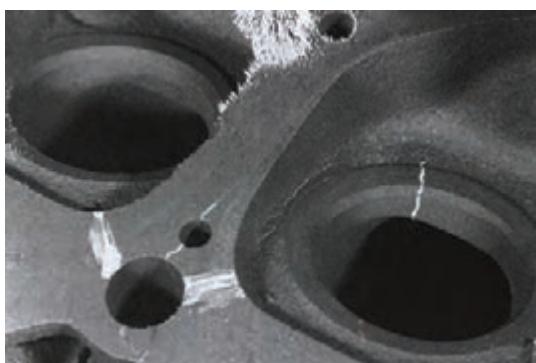
این فرسایش در هوزنیگ و محفظه‌ی یاتاقان‌های ثابت روی بلوکه نیز بروز می‌نماید. بنابراین پس از مدتی کارکرد محفظه‌ی آن‌ها به شکل بیضی درمی‌آید. و باید با روشی آن را اصلاح نمود. دستگاه ثابت تراش وسیله‌ای است که محفظه‌ی یاتاقان‌های ثابت را به طور یک نواخت می‌ساید و آن‌ها را به شکل دایره‌ی کامل تراش می‌دهد (شکل ۴-۷۱۰). مجموعه‌ی دستگاه ثابت تراش را نشان می‌دهد.

- پولیش زدن : دستگاه پولیش وظیفه دارد از مقدار زبری سطوح بکاهد و آنها را کاملاً پرداخت نماید. بیشترین کاربرد پولیش در پرداخت سطوح میل لنگ است. اشاره شد که بعد از تراش محورهای میل لنگ، سطح آن‌ها زبر می‌شود و باید توسط پولیش آن‌ها را صیقلی نمود.

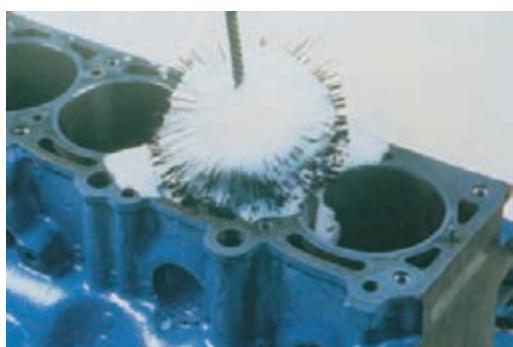
به وسیله‌ی پولیش زدن حدود ۲٪ میلی‌متر از سطوح خشن براده برداری می‌شود و به سطحی کاملاً صیقلی تبدیل می‌شود (شکل ۴-۷۱۱).

شکل (۴-۷۱۲)

شکل (۴-۷۱۳)

شکل (۴-۷۱۴)

شکل (۴-۷۱۵)

-تست ترک : دستگاه تست ترک براساس خاصیت آهنربایی ، پایه‌گذاری شده است به همین دلیل این دستگاه فقط روی قطعات آهنی کاربرد دارد (شکل ۴-۷۱۲) . در این روش قطعه‌ی موردنظر رامغناطیس می‌کنند^{۷۷} و پودر آهن یا مایعی حاوی ذرات ریز آهن را روی قسمت‌های مشکوک به ترک ، می‌پاشند . این عمل باعث ایجاد میدان مغناطیسی در قطعه می‌گردد و به صورت یک خط (به شکل ترک موردنظر) مشاهده می‌شود . (شکل ۴-۷۱۳) .

نکته : پس از آزمایش باید قطعه را از حالت مغناطیسی با روش خنثی سازی ، خارج کنیم .

۴-۹۳ - وسایل و مواد شست و شو دهنده‌ی سیلندر

پس از تراش سیلندر و یا خشن کردن دیواره‌ی آن ، به طور کامل بلوکه را باید تمیز کرد . وجود هرگونه گردوبغار ، پلیسه و ذرات ریز روی بلوکه به قطعات جدید منتقل می‌شود و به آن‌ها صدمه خواهد زد .

بلوکه را معمولاً توسط حلال‌های مناسبی شست و شو می‌دهند . در صورتی که بلوکه از جنس فولاد و چدن باشد باید توسط نفت آن را شست و شو داد و به وسیله‌ی یک برس مویی آن را نظافت کرد .

اما اگر بلوکه از جنس آلومینیم باشد آن را توسط آب صابون داغ و برس شست و شو می‌دهند (شکل ۴-۷۱۴) .

برخی کارشناسان استفاده از روغن‌های سبک به همراه دستمال را برای شست و شو نسبت به نفت ترجیح می‌دهند (شکل ۴-۷۱۵) .

۲۷- برای مغناطیس نمودن ، باید دوقطب آهنربای قوی را به قطعه متصل نمود .

شکل (۴-۷۱۶)

شکل (۴-۷۱۷)

مجاری روغن را توسط برس کوچک تمیز می‌کنند.
پس از تمیز کردن بلوکه، آن را با کمپرس باد کاملاً خشک
می‌نمایند (شکل ۴-۷۱۶).

عمل تمیز کردن سطوح را آن قدر ادامه می‌دهند تا جائی
که اگر دستمال سفید به داخل سیلندر بکشند، دستمال سیاه
نشود.

مراقب باشید که حتی المقدور از بنزین برای شستن بلوکه
استفاده نگردد، زیرا خطرآفرین است. (به خصوص در
محیط‌های بسته) امروزه در کارگاه‌های صنعتی دستگاه‌های
بزرگ، شست و شوی قطعات وجود دارد (شکل ۴-۷۱۷).
در این دستگاه‌ها حلال مناسب را از طریق جت و افشارک‌های
متعدد داخل دستگاه به مواضع مختلف موتور و دیگر قطعات با
فشار، می‌باشند و آن‌ها را شست و شو می‌دهند.
رایج‌ترین موادی که برای شست و شو استفاده می‌شود
عبارة اند از نفت، بخار داغ، نفتا و تترالین.
این حلال‌ها، روغن را به خوبی در خود حل می‌کنند و
سطح را تمیز می‌نمایند.

زمان: ۲ ساعت

۴-۹۴-دستور العمل شست و شوی بلوکه سیلندر

ابزارهای مورد نیاز:

انواع برس مویی، آب صابون داغ، نفت.

نکات ایمنی:

- مراقب باشید نفت یا مواد سوختی دیگر در کف کارگاه
ریخته نشود.

- به بلوکه خراش یا صدمه وارد نگردد.

- برای جا به جایی بلوکه از گاری مناسب و تمیز استفاده
کنید.

شکل (۴-۷۱۸)

شکل (۴-۷۱۹)

شکل (۴-۷۲۰)

شکل (۴-۷۲۱)

- پس از انجام تعمیرات روی بلوکه و قبل از بستن موتور ،
یک بار دیگر بلوکه را به طور کامل توسط حلال مناسب چون
نفت یا آب صابون داغ و وسایلی چون برس موبی شست و شو
دهید .

نکته‌ی قابل ذکر آنکه به وسیله‌ی ماشین‌های مخصوص ، کار
شست و شو آسان‌تر می‌گردد (شکل ۴-۷۱۸) .

حلال بطور کامل نمی‌تواند ذرات ریز را از منافذ و حفره‌های
بلوکه پاک کند . بنابراین پس از باد گرفتن سطوح و مجاری ، به
وسیله‌ی پارچه‌ای مناسب دیواره‌ی سیلندر را خشک کنید ، تا
بقاوی ذرات ریز توسط آن تمیز گرددن (شکل ۴-۷۱۹) .

نکته‌ی دیگر آن که پس از شست و شو قسمت‌های فولادی
را به روغن آغشته کنید تا از زنگ زدگی سریع آن ها جلوگیری
شود .

عملیات شستن قطعات را در محیطی کاملاً تمیزو عاری از
گردوبغار انجام دهید .

۴-۹۵ - اصول جمع کردن موتور و آببندی آن

پس از انجام تعمیرات ، تمام قطعات را همانند بلوکه به
طور کامل شست و شو می‌دهند . سپس آن ها را با کمپرس باد
خشک می‌نمایند . قبل از بستن هر قطعه ، آن را توسط پارچه‌ای
تمیز خشک می‌کنند .

بهتر است قطعات ، با نظم و ترتیب خاصی در کنار یک
دیگر قرار گیرند تا هنگام بستن ، کار به سهولت انجام گیرد
(شکل ۴-۷۲۰) .

پس از اطمینان از سالم بودن پیچ و مهره‌ها ، آن ها را تمیز
می‌نمایند . به اندازه‌ی پیچ ها و جای قرار گیری آن ها باید دقت
نمود (شکل ۴-۷۲۱) .

برای بعضی از موضع و واشرهای آن چسب آببندی موردنیاز
است .

جهت بستن قطعات ، حتماً از ترکمتر استفاده گردد.

نکته : هر قطعه‌ای که بسته می‌شود به چگونگی کارکرد و در صورت لزوم لقی آن دقت شود .

ترتیب جمع کردن قطعات ، عکس مرحله‌ی باز کردن آن هاست . بنابراین اولین قطعه‌ای که بسته می‌شود ، سیلندر موتور در مدل‌های بوش تر یا جدا شدنی است .

پس از آماده کردن بلوکه ، سیلندر جدید یا اصلاح شده توسط سنباده را به همراه واشر آب‌بندی مخصوص روی آن قرار می‌دهند (شکل (۴-۷۲۲)) .

نکته : باید مراقب بود که واشر آب‌بندی تاب نخورد .

بوش سیلندر را براساس علامت روی بلوکه قرار می‌دهند و ارتفاع آن‌ها را به وسیله‌ی ساعت اندازه‌گیر نسبت به یکدیگر و هم چنین نسبت به سطح بلوکه مجدداً کنترل می‌نمایند (شکل (۴-۷۲۳)) .

پس از نصب سیلندرها ، روی آن‌ها بوش‌بند قرار می‌دهند تا بوشهای محل خود تکان نخورند .

۴-۹۶- دستورالعمل مونتاژ میل لنگ و ملحقات آن

زمان: ۲ ساعت

ابزارهای موردنیاز :

ابزار عمومی ، ترکمتر ، ابزار مخصوص کاسه نمد ، چسب آب‌بندی .

نکات ایمنی :

- در جا به جایی میل لنگ کاملاً احتیاط کنید .

- سفت کردن پیچ‌ها به روش زاویه‌ای توصیه شده است .

برای بستن میل لنگ به روش زیر عمل کنید :

- پس از تمیز کردن قطعات ، پوسته یاتاقان‌های اصلی را به طور صحیح روی بلوکه قرار دهید و به آن‌ها روغن بزنید .

- میل لنگ را آرام روی یاتاقان‌ها قرار دهید (شکل (۴-۷۲۴)) .

شکل (۴-۷۲۲)

شکل (۴-۷۲۳)

شکل (۴-۷۲۴)

شکل (۴-۷۲۵)

- بغل یاتاقانی را روغن بزنید و سطح شیاردار آن را به طرف میل لنگ بگذاردید (شکل ۴-۷۲۵) .

شکل (۴-۷۲۶)

- پس از قرار دادن نیمه‌ی دیگر یاتاقان‌ها روی کپه‌ها ، به آن‌ها روغن بزنید.

- کپه‌ها را مطابق شماره و جهت در جای خود قرار دهید (شکل ۴-۷۲۶) .

- هر یاتاقانی که محکم می‌گردد ، چرخش میل لنگ را کنترل کنید.

- به جز کپه‌ای که بغل یاتاقانی دارد ، بقیه‌ی پیچ‌ها را تا گشتاور لازم محکم نمائید.

- قبل از محکم کردن کپه‌ی انتهایی میل لنگ ، بهتر است توسط ابزار مخصوص ، کاسه نمد را جا بزنید و کپه‌ی انتهایی را تا گشتاور لازم محکم کنید (شکل ۴-۷۲۷) .

شکل (۴-۷۲۷)

- میل لنگ را به وسیله‌ی پیچ گوشته بچپ و راست هدایت کنید تا بغل یاتاقانی در محل خود قرار گیرد و آن گاه پیچ این کپه را هم تا گشتاور لازم محکم نمائید (شکل ۴-۷۲۸) .

شکل (۴-۷۲۸)

شکل (۴-۷۲۹)

زمان: ۴ ساعت

شکل (۴-۷۳۰)

شکل (۴-۷۳۱)

نکته‌ی ۱: لاستیک چکمه‌ای کپه‌ی انتهایی فراموش نشود.

نکته‌ی ۲: توصیه شده است، پیچ‌های یاتاقان ثابت را چسب آبندی بزنید.

نکته‌ی ۳: قبل از بستن میل لنگ، لقی یاتاقان‌ها را به وسیله‌ی پلاستی گیج اندازه‌گیری کنید.

- در پایان دو عدد پیچ ضامن کپه‌ی میانی را که در طرفین بلوكه قرار دارد، بیندید (شکل ۴-۷۲۹).

۴-۹۷ - دستورالعمل مونتاژ یا بستن ملحقات داخل سیلندر و بلوكه

ابزارهای موردنیاز:

رینگ جمع کن، چسب آبندی، ابزار مخصوص نصب کاسه‌نمد، قفل کن فلاپیول، ترکمتر.

نکات ایمنی:

- فلاپیول و مجموعه‌ی کلاچ را هیچ‌گاه در مجاورت روغن قرار ندهید.

برای سوار کردن پیستون روی موتور، به روش زیر عمل نمائید:

- پوسته یاتاقان‌ها را روی شاتون و کپه‌ی آن قرار دهید (قبل‌آ عمليات پلاستی گیج روی شاتون‌ها انجام شده است)، (شکل ۴-۷۳۰).

- دهانه‌ی رینگ‌های پیستون را مطابق آنچه در بخش (۴-۶۱) ذکر شد قرار دهید. آن‌ها نباید در یک راستا باشند.

- به رینگ‌ها روغن بزنید و مجموعه‌ی پیستون را داخل رینگ جمع کن بگذارید (شکل ۴-۷۳۱).

- میل لنگ را بچرخانید تا محور متحرک موردنظر در حالت نقطه‌ی مرگ پائین قرار گیرد.

شکل (۴-۷۳۲)

- پس از روغن زدن به یاتاقان شاتون و دیواره‌ی سیلندر، پیستون را مطابق شماره و علامت روی آن (به سمت جلوی موتور) به آرامی توسط دسته چوبی به داخل سیلندر بفرستید (شکل ۴-۷۳۲).

شکل (۴-۷۳۳)

نکته: شاتون روی دیواره‌ی سیلندر و محور میل لنگ خط نیندازد.

- به کپه‌ی یاتاقان‌ها روغن بزنید و آن را براساس جهت مناسب روی پیچ‌های شاتون قرار دهید.
- مهره‌های آن را ببندید و آن‌ها را تا گشتاور لازم محکم نمائید (شکل ۴-۷۳۳).

شکل (۴-۷۳۴)

نکته: پس از بستن هر پیستون، میل لنگ را یک دور بگردانید تا از روان بودن موتور مطمئن شوید (شکل ۴-۷۳۴).

شکل (۴-۷۳۵)

- بقیه‌ی پیستون‌ها را به همین ترتیب سوار کنید.

پس از سوار کردن پیستون‌ها، موتور را بگردانید و ملحقات زیر موتور را نصب کنید:

- ابتدا اویل پمپ را به همراه واشر فلزی، زنجیر و چرخ زنجیر آن سوار کنید و پیچ‌های آن را محکم نمائید (به کوتاه و بلند بودن پیچ‌ها توجه شود).

دقت داشته باشید که خار میل لنگ روی چرخ زنجیر به طور صحیح نصب گردد (شکل ۴-۷۳۵).

شکل (۴-۷۳۶)

شکل (۴-۷۳۷)

شکل (۴-۷۳۸)

زمان: ۵ ساعت

- سینی جلو را پس از چسب زدن سوار کنید و پیچهای آن را تا گشتاور لازم محکم کنید.

- در پوش چرخ زنجیر اویل پمپ را بیندید.

- لبه های خارجی کاسه نمد جلو میل لنگ را چسب بزنید و توسط ابزار مخصوص ، آن را جا بزنید (شکل ۴-۷۳۶).

- کارترا ضمن چسب زدن ، به همراه واشر نو روی بلوكه سوار کنید و پیچهای آن را طوری محکم نمائید که به صورت ضربدری و یک نواخت بسته شود (شکل ۴-۷۳۷) .

- فلاپیول را در انتهای میل لنگ در حالی که پیچهای آن را چسب زده اید ، سوار کنید.

- برای محکم کردن پیچهای فلاپیول ، ابتدا قفل کن آن را روی بلوكه نصب و سپس پیچهای فلاپیول را تا گشتاور موردنظر محکم کنید.

- مجموعه کلاچ را به همراه شفت واسطه (راهنمای هم مرکز کن) روی فلاپیول بیندید (شکل ۴-۷۳۸).

در صورتی که کلاچ دارای علامت باشد ، به آن دقت کنید.

- حال می توانید قفل کن فلاپیول را باز کنید و موتور را بگردانید تا برای بستن سرسیلندر آماده باشد.

۴-۹۸- دستورالعمل مونتاژ سرسیلندر و

بستن موتور

ابزارهای موردنیاز :

فنجمع کن ، ابزار مخصوص لاستیک گاید ، فیلر ، ابزار

مخصوص کاسه نمد ، قفل کن فلاپیول

نکات ایمنی :

شکل (۴-۷۳۹)

- مراقب باشید شیمی‌ها به داخل سرسیلندر نیافتدند.
- تسممه تایم را از مواد شیمیایی و روغنی دور نگه دارید.
- هنگام نصب واشر سرسیلندر، هماهنگ بودن مجاری آن را با بلوکه کنترل کنید.

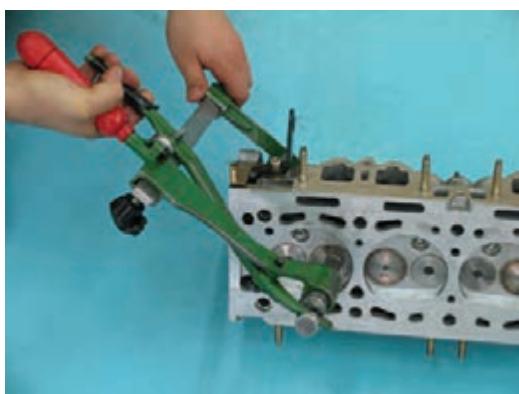
برای جمع کردن سرسیلندر مطابق آنچه در بخش (۴-۴۲) آمده است عمل کنید . به طور خلاصه :

- ابتدا پولک زیر فنر (در صورت وجود) و سپس لاستیک آببندی گاید را قرار دهید.

نکته : دقیق شود تمام قطعات سوپاپ طبق شماره در جای خود نصب شوند .

- ساق سوپاپ را روغن بزنید و در گاید خود قرار دهید (شکل ۴-۷۳۹).

- توسط فنر جمع کن ، فنر و خار سوپاپ را نصب کنید (شکل ۴-۷۴۰).

شکل (۴-۷۴۰)

شکل (۴-۷۴۱)

- پیستون‌ها را در میانه کورس قرار دهید ، به طوری که هر چهار عدد در یک راستا باشند (شکل ۴-۷۴۱).

شکل (۴-۷۴۲)

- اگر سرسیلندر تراش نخورده است از واشر استاندارد استفاده کنید ولی در صورتی که سرسیلندر تراش داده شد ه ، حتماً واشر نوع تعمیری که ضخیم‌تر است به کار ببرید .

- پس از قرار دادن واشر ، سرسیلندر را روی آن سوار کنید (شکل ۴-۷۴۲).

شکل (۴-۷۴۳)

شکل (۴-۷۴۴)

شکل (۴-۷۴۵)

شکل (۴-۷۴۶)

- پیچهای آن را ببندید و سپس به یکی از روش‌های مخصوص آن، که در بخش (۴-۲۷) ذکر شده، تا گشتاور لازم محکم نمائید. بوش پیچ روی پوسته واترپمپ فراموش نشود.
نکته: توصیه شده است، پیچهای سرسیلندر را چسب آببندی بزنید.

- پس از بستن سرسیلندر شیم‌های مخصوص هر سوپاپ را روغن بزنید و به ترتیب شماره طوری قرار دهید که طرف قوس‌دار آن، سمت تایپت باشد.

- تایپتها را روی سوپاپ‌ها بگذارید (شکل ۴-۷۴۳).
- میل بادامک را مطابق آنچه در بخش (۴-۱۴) ذکر شده، نصب کنید (شکل ۴-۷۴۴).

- بهتر است فیلر سوپاپ را مجدداً کنترل نمائید.
در صورتی که لقی آن‌ها در حد مجاز نباشد، شیم سوپاپ موردنظر را تغییر دهید. فیلرگیری در بخش (۴-۲۰) آمده است.

- دو شاخه‌ی ضامن (در صورت داشتن) و لوله‌ی روغن کاری میل بادامک را ببندید.

- کاسه نمد سرمیل بادامک را توسط ابزار مخصوص نصب کنید (می‌توانید لبه‌های خارجی آن را چسب بزنید)، (شکل ۴-۷۴۵).

- قاب زیر چرخ تسمه میل بادامک (در صورت داشتن) را ببندید و سپس با اهرم کردن میل بادامک چرخ تسمه را روی آن سوار کنید. پیچ آن را تا گشتاور لازم محکم نمائید (شکل ۴-۷۴۶).

شکل (۴-۷۴۷)

شکل (۴-۷۴۸)

شکل (۴-۷۴۹)

شکل (۴-۷۵۰)

- چرخ تسمه‌ی میل لنگ را همراه خار مربوطه سوار کنید.
- معمولاً واشر و اتریپمپ را گریس می‌زنند تا آببندی، بهترصورت گیرد. آن را به همراه واتریپمپ نصب کنید (شکل ۴-۷۴۷).

- تسمه سفت کن را در حالت ابتدای کورس (شیار آن به صورت افقی باشد) روی بلوکه محکم نمائید.
به دو روش می‌توانید تسمه تایم را نصب کنید که در بخش (۴-۱۲-۱) آمده است. یکی از روش‌ها به صورت زیر است:
- میل بادامک را بگردانید تا علامت تایمینگ روی چرخ تسمه‌ی آن به طرف بالا (ساعت ۱۲) قرار گیرد (شکل ۴-۷۴۸).

- علامت روی چرخ دندنه‌ی میل لنگ را به صورت افقی در طرف راست (ساعت ۳) قرار دهید.
- پس از تنظیم میل لنگ و میل بادامک، تسمه را براساس جهت چرخش (راستگرد)، روی موتور سوار کنید (شکل ۴-۷۴۹).

نکته: اگر روی تسمه علائم تایمینگ وجوددارد، آن هارادر مقابل علامت‌های چرخ تسمه‌های موتور قرار دهید (شکل ۴-۷۵۰).

- پیچ تسمه سفت کن را شل کنید و آن را خلاف عقربه‌های ساعت بگردانید، تا کشش تسمه تنظیم گردد و آن گاه پیچ آن را محکم کنید.

نکته: با چرخش ۹۰ درجه‌ای تسمه، میزان کشش آن را بسنجید (شکل ۴-۷۵۱).

شکل (۴-۷۵۱)

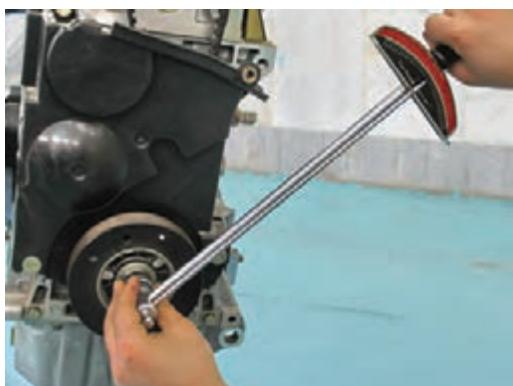
- قاب‌ها و دسته موتور مربوط به جلوی موتور را بیندید

(شکل ۴-۷۵۲).

شکل (۴-۷۵۲)

- پس از نصب مجدد قفل کن فلاپیوبل، پولی سر میل لنگ را سوار کنید و تا گشتاور لازم محکم نمایید. سپس قفل کن را باز کنید (شکل ۴-۷۵۳).

شکل (۴-۷۵۳)

زمان: ۲ ساعت

۴-۹۹ - دستورالعمل مونتاژ مدار سوخترسانی و خنک کننده و روغن کاری.

ابزارهای موردنیاز:

آچار آلن، ابزارهای عمومی، آچار شمع

نکات ایمنی :

شکل (۴-۷۵۴)

- در خودروهای کاربراتوری قبل از نصب دلکو ، اورینگ آن را عوض و با روغن آغشته کنید .

- نیروی بیش از حد به قطعات ظریف از جمله درپوش ترموموستات و مانیفولد هوا وارد نکنید .

- لوله‌ی گیج روغن ، فشنگی روغن و لوله‌ی رابط کارترا (بسته به مدل موتور) را در محل خود نصب کنید .

- دلکوی خودروهای کاربراتوری براساس علامتی که روی آن مشخص کرده‌اید یا پایه‌ی کویل دوبل (موتورهای انژکتوری) به همراه پیچ ضامن و مانیفولد دود به همراه صفحه‌ی واسطه را بیندید (شکل ۴-۷۵۴) .

- لاستیک فیلتر را روغن بزنید و آن را به وسیله‌ی دست محکم کنید (شکل ۴-۷۵۵) .

- درپوش سوپاپ را هم بیندید .

برای جلوگیری از ضربه خوردن برخی از قطعات حساس ، می‌توان آن‌ها را بعد از سوار کردن موتور روی شاسی ، مونتاژ نمود . ولی برای آسان بودن کار می‌توانید آن‌ها را به ترتیب زیر سوار کنید :

- ترموموستات و درپوش ترموموستات به همراه واشر (شکل ۴-۷۵۶) .

شکل (۴-۷۵۶)

- پمپ بنزین (نوع کاربراتوری) به همراه واشر جدید

- شمع و واپرهای آن (شکل ۴-۷۵۷) .

شکل (۴-۷۵۷)

- مانیفولد هوا به همراه واشر جدید (شکل ۴-۷۵۸).

شکل (۴-۷۵۸)

- لوله های رابط هواکش و مانیفولد و کارترا (شکل ۴-۷۵۹).

- آلترناتور ، پمپ کولر ، پمپ فرمان هیدرولیک (در صورت

وجود) به همراه تسمه های آلترناتور .

شکل (۴-۷۵۹)

زمان: ۱ ساعت

۴-۱۰۰ - دستور العمل کنترل عملیات انجام شده

ابزارهای موردنیاز :

ابزارهای عمومی

نکات ایمنی :

- همیشه بیش از حد سفت کردن پیچ قطعات به آببندی بهتر منجر نمی شود .

باید توجه داشت که برای تمام قطعات از واشرهای نو استفاده کنید بعضی از واشرها ، همان طور که اشاره شد ، با چسب آببندی نصب شده اند و برخی دیگر بدون چسب .

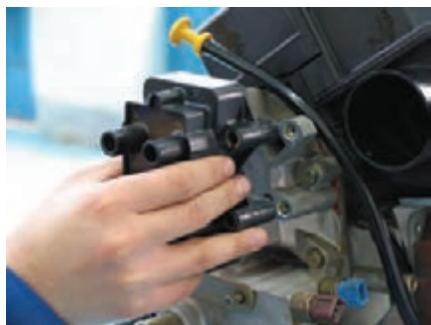
دو طرف واشرهای مدارات خنک کاری را (در پوش ترمومتر و واتر پمپ) گریس بزنید و پس از چند دقیقه آن ها را نصب کنید . تمام اتصالات را کنترل نمائید تا از نظر آببندی و محکم بودن اطمینان حاصل شود (شکل ۴-۷۶۰).

شکل (۴-۷۶۰)

شکل (۴-۷۶۱)

شکل (۴-۷۶۲)

محکم کردن پیچ‌ها حتماً به طور یک نواخت و به صورت ضربه‌ری انجام شود.

برخی قطعات چون انواع حسگر و ریل سوخت (در خودروهای انژکتوری) و کاربراتور و متعلقات دیگر را (در خودروهای کاربراتوری) که ضربه پذیرند، بعد از سوار کردن موتور روی شاسی، بر روی خودرو نصب کنید (شکل ۴-۷۶۱).

لیکن اگر قطعه‌ای وجود دارد که پس از سوار کردن موتور، دور از دسترس خواهد بود بهتر است قبل از بستن موتور به شاسی، آن را ببندید (شکل ۴-۷۶۲).

۱۰-۴- دستورالعمل سوار کردن موتور روی شاسی و روشن کردن موتور.

زمان: ۴ ساعت

ابزارهای موردنیاز:

ابزارهای عمومی، جرثقیل.

نکات ایمنی:

- اتصالات و رابطه‌های موتور به جرثقیل باید کاملاً مطمئن باشد.

- میزان روغن ریخته شده داخل موتور را قبل از روشن کردن آن کنترل نمائید.

- پس از اطمینان از درستی انجام کار، گیربکس را به موتور ببندید.

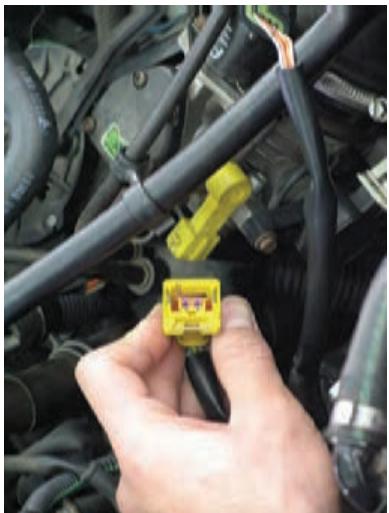
- با اتصالی صحیح به جرثقیل موتور را از پایه باز کنید و آن را بلند نمائید.

- به آرامی موتور را در محل خود، روی خودرو قرار دهید (شکل ۴-۷۶۳).

شکل (۴-۷۶۳)

شکل (۴-۷۶۴)

شکل (۴-۷۶۵)

شکل (۴-۷۶۶)

شکل (۴-۷۶۷)

- پیچ های اتصال دسته موتور به اتاق و شاسی را محکم کنید.

- کلیه اتصالات پلوس ها ، گیربکس (حسگرها و دسته دنده) را به موتور متصل نمائید .

- به طور کلی عکس روش باز کردن ، تمام اتصالات و قطعات را با توجه به علامت های مشخص شده آن ها بیندید (شکل ۴-۷۶۴).

اما مهم ترین آن ها به شرح زیر است :

- در خودروهای کاربراتوری با نصب واشر جدید ، کاربراتور را بیندید و تمام لوله های رابط را متصل نمائید .

- از جمله لوله ی ورود سوخت ، لوله خلائی، سیم گاز و در آخر هواکش را بیندید .

- در خودروهای انژکتوری ریل سوخت، لوله های ورود و خروج بنزین ، اتصالات حسگرها ، سیم گاز ، لوله های خلائی و کلیه اتصالات مربوط به هواکش را برقرار سازید (شکل ۴-۷۶۵) . از صافی هوای نو استفاده کنید .

- لوله های رادیاتور و بخاری را وصل نمائید .

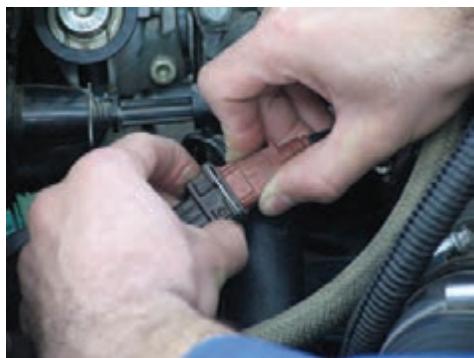
- در پایان تمام اتصالات برقی ، سوخت و آب خنک کاری را کنترل کنید تا به طور صحیح در جای مربوطه نصب شده باشد (شکل ۴-۷۶۶) .

- مایع خنک کننده به داخل رادیاتور اضافه کنید .

- داخل موتور روغن مناسب فصل، بسته به سفارش کارخانه، بریزید .

- چند دقیقه ای صبر کنید تا روغن به اندازه کافی به داخل کارتر برسد .

- اتصال باطری را برقرار سازید و سوئیچ را روشن کنید . در خودروی انژکتوری اجازه دهید تا سوخت به موتور برسد و سپس استارت بزنید تا روشن شود (شکل ۴-۷۶۷) .

شکل (۴-۷۶۸)

شکل (۴-۷۶۹)

زمان: ۳ ساعت

شکل (۴-۷۷۰)

شکل (۴-۷۷۱)

- در صورت روش نشدن موتور ، اتصالات برقی و مدارات سوخت را کنترل و عیب را بطرف کنید (شکل ۴-۷۶۸).

- پس از روش نشدن موتور ، هرگز بیش از حد به آن گاز ندهید . بالارفتن بیش از حد دور موتور موجب آسیب رساندن به قطعات آن می‌گردد .

- اجازه دهید در دور آرام ، موتور کار کند تا فشار مدار روغن به حد کافی برسد و ضمن روغن کاری قطعات ، موتور به آرامی گرم شود .

- در این مدت عمل کرد نشان دهندهای دمای آب و فشار روغن را به طور مداوم تحت کنترل قرار دهید (شکل ۴-۷۶۹).

- نداشتن نشتی در مدار سوخت رسانی را بررسی کنید .

۴-۱۰-۲ - دستورالعمل آببندی موتور تعمیر شده

ابزارهای موردنیاز :

ابزارهای عمومی و ترک مترا

نکات ایمنی :

- موتور تازه تعمیر را زیاد روشن و خاموش نکنید.

- کنترل دمای موتور و فشار روغن به صورت مداوم انجام گیرد.

همان طور که در بخش قبل اشاره شد باید اجازه دهید موتور گرم شود ، تا حدی که فن خنک کاری با دور تند شروع به کار نماید (شکل ۴-۷۷۰).

در صورتی که موتور بد کار می‌کند سیستم سوخت رسانی و برق آن را دوباره تنظیم نمایید .

- مدار خنک کاری را هواگیری کنید .

- مدار روغن را کنترل نمایید . به نداشتن نشت روغن از واشرها و فیلتر و بقیه‌ی موضع موتور دقت کنید (شکل ۴-۷۷۱).

- در صورت وجود نشتی در آن ها ، محکم بودن پیچ آن قطعه را مورد بررسی قرار دهید.

- اگر روغن ریزی ادامه یافت ، واشر آن قطعه را تعویض نمائید.

- موتور تازه تعمیر آسیب پذیر است ، زیرا قطعات تعمیری و

یا تعویضی با یک دیگر آببندی نشده‌اند . به همین دلیل برای مدتی ، اصطلاحاً موتور را آببندی می‌کنند .

- توصیه شده پس از گرم شدن موتور ، آن را خاموش کنید و اجازه دهید تا خنک شود .

سپس سر سیلندر را مجدداً آچارکشی کنید .

البته بررسی کشش تسمه تایم هم مفید بهنظر می‌رسد (شکل ۴-۷۷۲) .

آببندی موتور قانون ثابتی ندارد و بیشتر به توصیه‌ی شرکت‌های خودروسازی عمل می‌نمایند .

برای نمونه شرکتی دو مورد زیر را توصیه می‌کند:

- در 75° کیلومتر اولیه دور بیش از 220° دور در دقیقه (RPM) نشود.

از 75° تا 150° کیلومتر اول دور موتور بیش از 280° دور در دقیقه (RPM) نشود .

ضمن آن که در حالت در جادوار از 250° دور در دقیقه (RPM) تجاوز ننماید .

پس از مراحل فوق ، رینگ و پیستون با سیلندر ، سیت و گاید با سوپاپ ، هم چنین یاتاقان با محور میل لنگ جذب و اصطلاحاً آببندی شده‌اند .

در این حالت ، قدرت و گشتاور حداکثر خواهد شد و در نتیجه عمر موتور افزایش چشم گیری خواهد داشت .

۳-۱۰-۴- دستورالعمل حفاظت و ایمنی باز و بستن موتور و متعلقات آن .

ابزارهای موردنیاز :

ابزارهای عمومی

زمان: ۱ ساعت

شکل (۴-۷۷۲)

نکات ایمنی :

شکل (۴-۷۷۳)

- حتماً قبل از انجام تعمیرات روی موتور ، توصیه‌های شرکت سازنده را مورد توجه قرار دهید.

- در تمام مراحل کار مراقب مواد سوختی و نشتی در مدارات آن باشید.

همان طور که در ابتدای این کتاب اشاره شد ، تعمیرات موتور نیازمند رعایت نکات ایمنی و حفاظتی است که مهم‌ترین آن ها را یادآور می‌شویم :

- حتماً از محیط کار تمیز و مناسب استفاده نمائید.

- برای باز و بست قطعات از ابزارهای مخصوص خود استفاده کنید (شکل ۴-۷۷۳).

- جهت بستن قطعات ، مقدار توصیه شده‌ی گشتاور را به کار ببرید.

- ابزارها باید تمیز و عاری از روغن باشند.

- بازوبسته کردن قطعات ، به صورت یک نواخت صورت پذیرد.

- از واشرهایی با جنس مرغوب و مطابق توصیه‌ی هر شرکت استفاده کنید (شکل ۴-۷۷۴).

- در صورت استفاده از قطعات قبلی ، از سالم بودن آن ها مطمئن شوید.

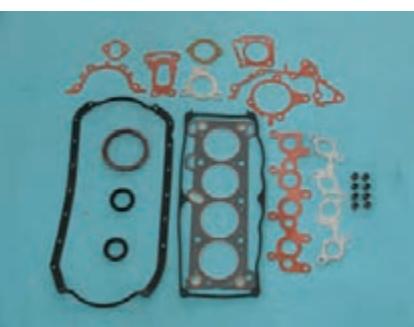
- بقایای واشر قبلی را از روی قطعات پاک کنید. (شکل ۴-۷۷۵).

- قطعات سنگین را با احتیاط و با کمک وسایل مناسب ، حمل نمائید.

- برای شست و شوی قطعات از حلal مناسب استفاده کنید. استفاده از بنزین در محیط‌های بسته ، خطر آفرین است.

- وسایل و ابزارهایی که به کار می‌برید سالم باشند (مخصوصاً ابزارهای اندازه‌گیری) .

- ترتیب و شماره‌ی قطعات نسبت به یکدیگر رعایت گردد (شکل ۴-۷۷۶).

شکل (۴-۷۷۴)

شکل (۴-۷۷۵)

شکل (۴-۷۷۶)

آزمون پایانی

۱- چهار عدد ابزار تخصصی مکانیک خودرو را نام ببرید.

۲- مجموعه‌ی بادامک‌ها بر روی محوری به نام قرار می‌گیرند.

۳- وظیفه‌ی بادامک در موتور چیست؟

۴- محل نصب میل بادامک در موتور را شرح دهید.

۵- اجزا و قسمت‌های یک بادامک را نام ببرید.

۶- چرخ دنده‌ی نشان داده شده در شکل مقابل بر روی نصب می‌شود.

الف) میل لنگ

ب) میل بادامک

ج) میل دلکو

د) اویل پمپ

۷- نسبت دور میل لنگ، به میل بادامک را شرح دهید.

۸- مزایا و معایب چرخ زنجیر کدام است.

۹- مزایا و معایب سیستم تسمه تایم کدام است؟

۱۰- تایمینگ سوپاپ را شرح دهید.

۱۱- مقدار مجاز جا به جایی تسمه تایم (کشش تسمه) چند میلی‌متر است؟

۱۲- برای خارج کردن میل بادامک‌های نصب شده در بلوکه، چه اقداماتی صورت می‌گیرد؟

۱۳- در شکل مقابل، کدام عمل صورت گرفته است؟

الف) قفل کردن میل لنگ

ب) قفل کردن پولی

ج) نصب پولی میل لنگ

د) پین گذاری تایمینگ

۱۴- روش پیاده و سوار کردن میل بادامک در سرسیلندر را شرح دهید.

۱۵- در موتورهای میل بادامک رو، دلکو به متصل است.

۱۶- شکل مقابل آزمایش را نشان می‌دهد.

۱۷- کاربرد اسبک در موتور چیست؟

۱۸- وظیفه‌ی تایپ و انواع آن را شرح دهید.

۱۹- انواع روش‌های تنظیم لقی سوپاپ را نام ببرید.

۲۰- شیم تنظیم بین و قرار می‌گیرد.

۲۱- روش تنظیم سوپاپ به وسیله‌ی شیم را شرح دهید.

۲۲- معايب لقی زیاد و لقی کم را شرح دهید.

۲۳- سرسیلندر از چه جنس‌هایی تولید می‌شود؟

۲۴- انواع روش‌های بازوسته کردن سرسیلندر را توضیح دهید.

۲۵- روش اصلاح ترک در سرسیلندر آهنی چگونه است؟

۲۶- چگونه وجود حفره در سرسیلندر را اصلاح می‌نمایند؟

۲۷- روش‌های تشخیص ترک در سرسیلندر کدام است؟

۲۸- دلایل سوختن واشر سرسیلندر چیست؟

۲۹- ترتیب قرار گرفتن سوپاپ‌ها در شکل مقابل را بگوئید.

۳۰- گاید به چند صورت وجود دارد؟

۳۱- در سرسیلندرهای آلومینیمی کاربرد سیت و گاید چگونه است؟

۳۲- کاربرد و طرز کار سوپاپ سدیمی را شرح دهید.

۳۳- راه های انتقال حرارت سوپاپ را توضیح دهید.

۳۴- انواع سیستمهای حرکتی سوپاپ را نام ببرید.

۳۵- شکل مقابل اجزای کدام سیستم حرکتی سوپاپ را نشان می دهد؟

(الف) I شکل میل بادامک زیر

(ب) I شکل میل بادامک رو

(ج) L شکل

(د) F شکل

۳۶- تایمینگ سوپاپ به چه منظوری صورت می گیرد؟

۳۷- اصطلاح سوپاپ یعنی باز بودن هم زمان هر دو سوپاپ گاز و دود.

۳۸- وظیفه‌ی لاستیک گاید سوپاپ چیست؟

۳۹- در شکل مقابل کدام عمل صورت می گیرد؟

(الف) باز کردن سوپاپ (ب) آب بندی سوپاپ

(ج) فیلرگیری سوپاپ

۴۰- پیچیدگی در سیت در اثر چه عواملی ایجاد می شود؟

۴۱- لقی زیاد سوپاپ در گاید چه معایبی به همراه دارد؟

۴۲- در شکل مقابل، کدام آزمایش صورت می گیرد؟

(الف) مقدار نیروی فنر

(ب) قائم بودن فنر

(ج) ترک داشتن فنر

۴۳- شکل مقابل کدام عملیات تعمیری را نشان می‌دهد؟

- الف) فیلر گیری سوپاپ
- ب) نصب سوپاپ
- ج) تراش سوپاپ
- د) آببندی سوپاپ

۴۴- آزمایش آببندی سوپاپ چگونه است؟

۴۵- تراش سیت و زوایای آن را شرح دهید.

۴۶- روش‌های تعمیر گاید کدام است؟

۴۷- دستورالعمل تعویض پولکها را شرح دهید.

۴۸- وظایف فلاپیول را توضیح دهید.

۴۹- در فلاپیول چه عیوبی بوجود می‌آید؟

۵۰- طریقه‌ی تعویض دنده استارت را شرح دهید.

۵۱- شکل مقابل کدام مجموعه را نشان می‌دهد؟

- الف) فلاپیول

- ب) میل لنگ

- ج) کلاچ

۵۲- نقش دنده‌ی (T.D.C) در موتورهای انژکتوری کدام است؟

۵۳- روش تخلیه‌ی روغن را توضیح دهید.

۵۴- انواع جنس کارتر کدام است؟

۵۵- روش باز و بست کارتر را شرح دهید.

۵۶- برای بازکردن اویل پمپ چه اعمالی صورت می‌گیرد؟

۵۷- انواع پمپ روغن را نام ببرید.

۵۸- وظیفه سوپاپ فشار چیست؟

۵۹- روش تایم‌گیری اویل پمپ محرک میل بادامک را شرح دهید.

۶۰- عیب‌یابی اویل پمپ به چه طریقی انجام می‌شود؟

۶۱- جنس پیستون موتورهای جدید از چیست؟

۶۲- شکل پیستون را تشریح نمائید.

۶۳- چرا اندازه پیستون کوچک‌تر از سیلندر است؟

۶۴- تیغه‌های اینوار چه کاربردی دارند؟

۶۵- از نظر دامنه، پیستون‌ها به چند دسته تقسیم می‌شوند؟

۶۶- با رسم شکل، طرف فشاری پیستون را شرح دهید.

۶۷- نسبت تراکم موتورهای دیزلی و بنزینی را مقایسه کنید.

۶۸- روش کمپرس‌گیری را شرح دهید.

۶۹- چند نوع رینگ در پیستون کاربرد دارد؟

۷۰- روش نصب رینگ‌ها چگونه است؟

۷۱- در شکل مقابل کدام آزمایش انجام می‌شود؟

(الف) لقی طولی رینگ در پیستون

(ب) لقی جانبی رینگ در پیستون

(ج) دهانه‌ی رینگ در پیستون

۷۲- در یک پیستون با دو رینگ کمپرس، زاویه‌ی بین دهانه‌ی دو رینگ درجه است.

۷۳- به وسیله‌ی فیلر چگونه لقی بین پیستون و سیلندر اندازه‌گیری می‌شود؟

۷۴- انواع روش‌های اتصال شاتون به پیستون را شرح دهید.

۷۵- اتصال شکل مقابل کدام گزینه است؟

(الف) پرس گژن پین در شاتون

(ب) گژن پین تمام شناور

(ج) ثابت کردن گژن پین در پیستون

۷۶- روش کترل و عیب‌یابی شاتون را شرح دهید.

۷۷- وظیفه‌ی یاتاقان چیست؟

۷۸- در تصویر مقابل چند یاتاقان ثابت، متحرک و بغل یاتاقانی به ترتیب دیده می‌شوند؟

(الف) ۴، ۵

(ب) ۲، ۴، ۵

(ج) ۴، ۲، ۵

(د) ۴، ۴، ۵

۷۹- جنس یاتاقان‌ها را شرح دهید.

۸۰- خواص یاتاقان کدام است؟

۸۱- میل لنگ را به چه طریقی سخت کاری می کنند؟

۸۲- تشکیل قشر روغن در یاتاقان به چه صورت است؟

۸۳- روش تشخیص سائیدگی و نیاز به تراش میل لنگ را شرح دهید.

۸۴- مقدار لقی یاتاقان را چگونه اندازه گیری می نمایند؟

۸۵- شیوه‌ی رنگ بندی یاتاقان را به طور کامل شرح دهید.

۸۶- تصویر مقابل کدام اندازه گیری را نشان می دهد؟

(الف) لقی طولی میل لنگ

(ب) مقدار تاب میل لنگ

(ج) لقی یاتاقان میل لنگ

۸۷- کاسه نمد انتهای میل لنگ چه وظیفه‌ای دارد؟

۸۸- ویسکوزیته را تعریف کنید.

۸۹- روغن چهار فصل را شرح دهید.

۹۰- شیوه‌ی تقسیم‌بندی انواع روغن براساس دمای محیط را توضیح دهید.

۹۱- مدارات روغن کاری به چند دسته تقسیم می شوند، نام ببرید.

۹۲- بیشترین مقدار تصفیه‌ی روغن در کدام مدار است؟

(الف) مدار سری

(ب) مدار فرعی

(ج) مدار دوبل موازی

۹۳- روش روغن کاری یاتاقان‌های متحرک چگونه است؟

۹۴- لوله‌ی روغن تصویر مقابل برای روان‌کاری چه قطعاتی استفاده می شود؟

۹۵- عیوب به وجود آمده توسط روغن آلوده را شرح دهید.

۹۶- دلایل افت فشار را تشریح نمائید.

۹۷- کاهش مقدار روغن از چه طریقی قابل تشخیص است؟

(الف) فشنگی روغن

(ب) گیج روغن

(ج) فشارسنج روغن

(د) سوپاپ فشار

۹۸- از چه مکان‌هایی احتمال روغن ریزی وجود دارد؟

۹۹- انواع سیلندر را شرح دهید.

۱۰۰- انواع سیلندر خشک کدام است؟

۱۰۱- کدام قطعه وظیفه‌ی آببندی بوش تر را به عهده دارد؟

الف) لاستیک اورینگ

ب) واشر سرسیلندر

ج) چسب آببندی

د) پله‌ی بوش سیلندر

۱۰۲- شکل سائیدگی در سیلندر چگونه است؟

۱۰۳- طریقه‌ی اندازه‌گیری مقدار سایش سیلندر را توضیح دهید.

۱۰۴- آزمایش صورت گرفته در شکل مقابل چیست؟

الف) اندازه‌گیری مقدار سایش سیلندر

ب) لقی جانبی بوش سیلندر

ج) اختلاف ارتفاع بوشهای

د) مقدار تاب بلوکه و سیلندر

۱۰۵- روغن کاری سیلندر به چه طریقی صورت می‌گیرد؟

۱۰۶- مزیت سیلندرهای بوش تر را شرح دهید.

۱۰۷- دستگاه تراش سیلندر را شرح دهید.

۱۰۸- دستگاه سنگ (سیلندر) به چه منظوری استفاده می‌شود؟

۱۰۹- کاربرد صفحه تراش چیست؟

۱۱۰- روش تعویض بوش سیلندر را توضیح دهید.

منابع و مأخذ

1. Automotive Service by : Tim Gilles Third edition 2008
2. Automotive Technology by : jack Erjavec 2004
3. Automotive Engines by : Tim Gilles 5Th edition 2007
4. Modern Automotive Technology by : Tim Gilles Third edition 2006

۵- راهنمای تعمیر و نگه داری اتومبیل سمند ، ایران خودرو

۶- راهنمای تعمیر و نگه داری اتومبیل زانتیا ، سایپا

۷- تعمیر موتور خودرو ، محمد محمدی بوساری ، شرکت صنایع آموزشی ۱۳۶۸

۸- تکنولوژی مولد قدرت ، محمد محمدی بوساری ، شرکت چاپ و نشر کتابهای درسی ایران ۱۳۸۷

